

حَدِيقَةُ فَصَاحَتِ

مَنْتَخِبِ از

مسئله‌های نامۀ جنّت مکان اعلی حضرت شاهنشاه ایران
ناصرالدین شاه قاجار و تاریخ ساسانیان و سرگذشت
بالمعایله شخصی در بلوچی هندوستان

—:—

حسب الاجازة

حکومت علیه هند برای امتحان

(هایدو استندرد)

در لسان فارسی مقرر و معین گردید

—:0:—

کلکته ۱۹۱۰ ع

جملة حقوق محفوظ

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE185D

منتخب

از روزنامه سفر

فرنگستان امای حضرت

شاهنشاه ایران سلطان ناصرالدین شاه

قاجار که در سال ۱۸۷۳

میلادی اتفاق

افتاد

✽ منتخب از روزنامه سفر فرنگستان امایحضرت ✽
 ✽ شاهنشاه ایران سلطان ناصرالدین شاه قاجار که ✽
 ✽ در سال ۱۲۷۳ میلادی اتفاق افتاد ✽

✽ بیست و دوم ربیع الثانی سنه ۱۲۹۰ هجری ✽

صبح زود باکسالت بیخوابی شب از خواب برخاسته به تعجیل رخت پوشیدم بسیار سره بود - اهل شهر هم هنوز خواب بودند - یکفوج باصواریگان آمده پای عمارت صف کشیدند - سواره هم بود - پادشاه آمدند - بکالسکه نشسته از کوچه و خیابانها گذشته رسیدیم بگار همان کالسکه‌های پربروزی حاضر بود - فرج سرباز باصواریگان و غیره بودند - با پادشاه وداع کرده بکالسکه نشسته رانندیم از مملکت (فلاندر) عبور شد - همه جا جلده آبادی سبزه چمن باغ و گل است - اینجا بزبان (فلمنگی) که (هو لاند) باشد حرف میزنند * خلاصه رسیدیم به بندر (اوستاند) تجارتگاه معتبر است - کشتیهایی زیاد بود - شهر آباد است - از (بروکسل) تا اینجا سه ساعت کمتر راه بود - نالسنده بخار امروز خیلی تند میرفت - مأمورین (بلژیک) مرخص شده حاکم

و کار گزاران (ارستان) به حضور آمده نطق زیادی کردند - بعد پیدای
 شده از اسکله داخل کشتی اعلیحضرت پادشاه انگلیس شدیم
 که موسوم به (ویژیلانت) است - (الرنسون) صاحب رانکلیسهاییکه
 همراه ما بودند معرفی و راهنمایی میکردند - امیرال معتبر کشتیهای
 انگلیس که موسوم به (ماک کلتوک) است و بسیاحت
 جزایر قطب شمالی چندین دفعه رفته و مزه معروفیست باستقبال
 آمده در کشتی بود - صاحب متصبان دیگر بحری هم زیاد
 بودند - رفتیم باطاق مخصوص خودمان نشستیم - کشتی بسیار
 تند رو خویست - صواعظم با عملیات خلوت و بعضی دیگر
 در کشتی ما و شاه زادگان و سایرین در در کشتی دیگر که مثل
 همین کشتی بود بودند - خیلی منتظر شدیم تا بارها را آرند -
 و همراهان جابجا شدند - من بواسطه کسالت باطاق پائین رفته
 قدری استراحت کرده بعد آمدم بالا - روی میز ما میوههای خوب
 بود - هلوی بسیار اعلی انگور سفید و سیاه بسیار معطر خوب
 میوه موز که چیز بسیار خویست خرزۀ کو چکی هم بود بسیار
 شیرین - این میوهها را کلاً در گرمخانه بعمل میاورند - و قیمت آنها
 بسیار گرانست - مثلاً یکخوشه انگور را بدو هزار دیغار میدهند -
 و قس های هذا : خلاصه رانندیم نهاری خوردیم - همراهان را

نهار خوبی داده بودند از بندر (اوستاند) الی (دورور) که اول خاک انگلیس است پنجساعت راه است - و این دریای مانش بطرفان و موج زیاد معروف است - اما الحمد لله تعالی دریا بسیار آرام مثل کف دست بود - احوال احدی برهم نخورد - مثل سیاحت روی رود خانه بود - از عقب سرما سه کشتی بردیف میآمد - در کشتی بزرگ جنگی زره پوش هم یکی دست راست ما دیگری دست چپ برای اختراص می آمدند - گاهی توپ می انداختند - قدریکه رفتیم کشتی دیگری آمد که در برج و در هر برجی در توپ داشت برج را بهر طرف که می خواستند میگرداندند - این کشتی هم آهن پوش است گفتند زورپنج هزار اسپ دارد دیواره کشتی هم چندان از دریا بلند تر نبود میگفتند گلوله توپهای این کشتی کشتیهای دیگر را خرد میکند - در سه تیراز توپهای آن انداختند بسیار صدا میکرد - کشتیهای تجارتی و غیره بسیار آمد و رفت میکردند - تا نزدیک شدیم بسواحل انگلیس - کوه های کنار دریا پیدا شد - کشتی جنگی زیادی باستقبال آمد - همه توپ انداختند - روی دریا از کشتی و قایق و کشتیهای بخار بزرگ که بزرگان و نجیبای انگلیس در آنها نشسته بودند پر بود - کوه های ساحل چندان بلند

نیست - و سنگش سفید رنگ مثل معدن گنج است * خلاصه کشتی رسید به بندر (درور) سکوی سنگی طولانی ساخته اند تا کشتی در بندر از موج و طوفان محفوظ باشد - خیلی توری دریا آمده است - بالای آن زن و مرد و خانمها و نجبا و افسواج و سوار بسیار بودند - اینجا ایستادیم - پسرهای اعلیحضرت پادشاه انگلستان با وزیر دول خارجه (لورد گرانویل) و اعیان و اشراف لندن همه آمده بودند - پسر وسطی پادشاه (دوک ادومبورغ) و پسر سیمی (پرنس آرتور) نیز تشریف آوردند - پسرهای پادشاه وزیر خارجه ایشک آقاسی باشی پادشاه که مردی معتبر و هم پیش خدمت باشی است توی کشتی آمدند - رفتیم توی اطاق نشسته صحبت کردیم - تا بارها را از کشتی بردند بیرون - پسر دومی ملکه جوان بسیار خوشروی با بنیه ایست - چشمهای زاغ و قدری ریش دارند - قدش چندان بلند نیست - سنش باید بیست و هفت هشت سال باشد - پسر سومی که از او کوچکتر است قدری رویش باریکتر و جثه اش کمتر است - ایشیک آقاسی یاشی اسمش (لورد سدنی) مرد پیری قوی بنیه ایست * خلاصه بر خاسته از اسکله بالا رفتیم - از دهان و جمعیت غریبی بود - سوار کالسکه بخار شدیم - من و پسرهای پادشاه و صدر

اعظم و وزیر خارجۀ انگلیس و پیش خدمت باشی در یک کالسه نشستیم - بسیار کالسه‌های خوبی بود - هیچ جا چنین واگون‌ها دیده نشده بود - آهسته چند قدمی رفتیم بعمار تیکه غذا حاضر کرده بودند پیاده شدیم - من رفتم باطاق کوچکی - حکیم الممالک که چندی بود اینجا بود دیده شد - بعد گفتند حاکم شهر (دورر) نطقی حاضر کرده است باید بخواند - رفتم بنالاری بالای پله بلندی ایستاده همه شاهزادها و اعیان انگلیس و شزادها و سایر نوکرهای ما بودند - حاکم نطق را مفصلاً خواند * بسیار تعریف و تمجید از ما بود - ماهم جواب دادیم - (لارنسون) بانگلیسی بیان کرد - مردم دست میزنند - بعد برگشته رفتیم سرنهار - همراهان همه بودند - غذای گرم پخته و میوه و غیره آوردند خوردیم - بعد برخاسته با همان اشخاص در کالسه بخارنشسته ماندیم - همه جا از بغل کوه می‌رفتیم - از تونلهای متعدد گذشتیم - که درتای آنها بقدر ربع فرسنگ و بسیار تاریک و خفه بود - زمین انگلیس هیچ شباهتی بسایر زمین‌ها ندارد - جنگل زیاده دارد درختهای قوی آبادی متصل زراعت زیاده - تمول انگلیسها معروف دنیا است ضرور بنوشتن نیست - از نزدیک قصه و آبادی (شیسلورست) گذشتیم - که مقر (ناپلیون)

سیوم بوده هم آنجا فوت شده است - قبرش هم آنجاست - کالسکه بخار بطوری تند میصرفت که امکان نداشت کسی جائی را به بیند - از بس تند میرفت از عرادهها آتش در آمده یلک کالسکه سوخت - کم مانده بود که همه بسوزد - کالسکهها را نگاه داشته آمدند پالین خاموش کردند درست شد - دوباره براه افتادیم نارسیدیم بول شهر (لندن) - دیگر آبادی و جمعیت و بزرگی شهر و کثرت راه آهن که علی الاتصال کالسکه از هر طرف عبور و مرور میکند و از دود کارخانهها و غیره نمیتوان شرح داد - ما از روی پشت بامها میراندیم * خلاصه رسیدیم بگار ایستادیم - تماشاچی و جمعیتی زیاده از حد - نظام انگلیس سواره زره پوش خاصه نواب ولیعهد انگلیس معروف به (پرنس دوکال) همه وزراء و اعیان و اشراف حاضر بودند - پیداده شده من و ولیعهد و صدر اعظم و (لرد مورلی) مهماندار بکالسکه رو بازی نشسته راندیم - طرفین راه بامها و بالاحانها مملو از زن و مرد و بچه بود - بسیار اظهار خوشحالی میکردند - هورا میکشیدند - دستمال تکان میدادند - دست میزدند * خلاصه معرکه غریبی بود - من متصل با سرو دست تعارف میکردم - جمعیت تماشاچی آنها نداشت - جمعیت این شهر را متجاوز از هشت هزار

میگویند - زنهای بسیار خوشگل دارد - نجابت و بزرگی
 وقار و تمکین از روی زن و مرد میریزد - معلوم است که
 ملت بزرگیست - و مخصوصاً خداوند عالم قدرت و توانائی و
 عقل و هوش و تربیت بانها داده است - اینست که مملکتی مثل
 هندوستان را مسخر کرده - و در ینگی دنیا و سایر جاهای عالم هم
 متصرفات معتدله دارند - سربازهای بسیار قوی هیکل خوش لباس
 سوارهای زره پوش خاصه بسیار قوی و جوانهای خوش لباس
 بودند - مثل سوارهای روس اسبهای قوی خرب اما عددش کم است
 چهار فوج است - هر فوجی چهار صد نفر - باین تفصیل نصف
 راه که آمدیم باران شدیدی آمد - مرد سرا سرا پا تر کرد - من هم
 خیلی ترشدم - اما سر کالسکه را گفتم پوشیدند - صدر اعظم
 و (نرد مرولی) سرشان باز بود بالمره ترشدند - تارسیدیم بعمارت
 (بوکنگام) که منزل ماست پداده شدیم - این عمارت منزل شهری
 پادشاه است - عمارت بدست بسیار عالی و بزرگ - و بعد و سایر
 شاهزادگان همراهی کرده ما را بردند بعمارت - همه همراهان ما هم
 در این عمارت منزل دارند - باغ بسیار وسیع باصفائی در جلو
 عمارت است - چمن بسیار خوبی دارد - خیلی خوب اصلاح
 کرده اند - اسباب دروگری دارند مثل عراده که اسب میکشد -

راز عقب چمن بیک اندازه بریده شده می‌ریزد توی عراده - دریاچه طبیعی بسیار خوبی با کشتی و قایق برای تفریح دارد - چند چادر بسیار خوب زده اند - در هر گوشه باغ درختهای جنگلی بسیار قوی و گل‌های بسیار خوب و طاووس زیادی آنجا بود یک درنا هم توی چمن راه می‌رفت * خلاصه بسیار کسل و خسته بودم شب را زود خوابیدم - پادشاه در قصر (ویندزور) هستند که شش فرسنگ الی شهر مسافت دارد - اما بازه آهن در نیم ساعت می‌برد - در روی پلها و توی عمارت سربازان پیر انگلیس بالباس چهار صد سال قبل ازین از عهد (الیزابت) ملکه انگلیس ایستاده بودند - لباس عجیبی است

❀ بیست و سوم ربیع الثانی ❀

صبح برخاستیم - امروز بدیدن نواب ولیعهد رفتیم - راهش چندان دور نبود - خانه خوبی دارند - هفت هشت طفل بسیار شیرین دارند - زوجه ولیعهد دختر پادشاه (دانمارک) و خواهرزن ولیعهد (روس) است - ولیعهد (روس) و زوجه ایشان هم آنجا بودند - چند روز است بعزم دیدن آمده و یک ماهی هم خواهند خورد * خلاصه قدری نشستیم صحبت شد - همه جای عمارت از دیوارهای اطاق و غیره اشکال شکار و پوست پر و پاره بود * خلاصه پر خندان

رفتیم دیدن (پرنس الفرد) که ملقب (دوک امبورغ) است - خانه او هم بسیار خوب است - سرمرالها و شکارها و سرفیلی که در دهانه افریقه شکار کرده با انواع مرغهای خوش خط وخال خشک کرده پشت شیشهها و غیره چیده بود - اسباب شکار هم بود - (پرنس ارتور) نبود - زفته بود بمشق افواج - از آنجا به خانه (دوک دامبریدج) پسر عموی پادشاه رفتیم - خانه خوبی داشت - سپهسالار کل قشون انگلیس است بخصوص توپخانه و جبهه خانه - مرد پیر است اما با بنیه و قوی هیکل سرخ و سفید بسیار خوش منظر است - مرد معتبر است - قدری صحبت شد - رفتیم خانه خواهر همین (دوک دامبریدج) که زوجه (دوک دنک) است که یکی از شاهزادگان و نجیبی (آلمان) و جوان بسیار خردیست - سبیل کمی دارد و خوشگل است خانه و باغ خوبی دارد - که از دولت داده اند * خلاصه چون وقت آمدن سفرای خارجه و وزرای انگلیس بحضور بود زود برخاسته آمدیم منزل - رخت پوشیده رفتیم بتالار بالای عمارت - همه شاهزادهای ما و صدراعظم و غیره بودند - ایشیک آقاسی باشی پادشاه با همه سفر آمده ایستادند یکان یکان را احوال پرسیدیم - ایلچی کبیر روس (بارون برنفل) مردی پیر و حال سی سال است در لندن ایلچی است - (مسیوروس پاشا) ایلچی کبیر عثمانی از اهل یونان و مرد معتبر است -

(مسیور بست) ایلیچی (اوستریا) مرد پیر عاقلی و بزرگدست سابقاً صدر اعظم (نمسه) بود از اهل (آلمان) است - سفیر فرانسه (کنت درکور) از نچبای فرانسه است - سایرین هم بودند - سفیر دولت (ژاپون) هم اینجا بود - نواب راجه دواب سنگ رنجیت سنگ معروف هم بود - بیست سال است در لندن است - مراجب زیادی دولت باو میدهند - جوان خوش چشم و ابروئیست - زبان انگلیسی حرف میزنند - جواهر و مروارید زیاد بخود زده بود - شاهزاده هند است - بعد از رفتن اینها کل وزرای انگلیس که حالا از دسته (ویگ) هستند - (لرد کرانویل) وزیر خارجه (لرد گلاستون) صدر اعظم (دوک دارگیل) وزیر هندوستان و سایر وزرا و معتبرین همه بحضور آمدند - خیلی با (لرد گلاستون) وزیر خارجه انگلیس حرف زدیم - بعد آنها هم رفتند - تنها ماندیم - عمارات بالا را هم گشتیم - عجب عمارتیست - اشکال و پردهای بسیار خوب دارند - شب بجهت شام بخانه و لیعهد دعوت شده بودیم که از آنجا هم بخانه (دوک دسوتلند) که از نچبای انگلیس و سالی یک کرور مدخل دارد برویم که مجلس رقص است - رفتیم خانه و لیعهد شام خوردیم شاهزادهای ما صدراعظم و غیره وزرای انگلیس و لیعهد روس زنهای هردو و لیعهد بودند - بعد از شام رفتم خانه (دوک دسوتلند) - زن

نجیب معقوله دارد و خانه اش خوبست - جمعیت زیادی بود - در تالار طولانی روی صندلی نشستیم - زنها و شاهزاده های انگلیس و شاهزاده هندی نواب ناظم بنگاله هم با پسرش بودند - دو سال است برای امری بلندن آمده همین جا مانده اند - نوک تپو صاحب معروف است - خلاصه رقص تمام شد بمنزل آمده خوابیدیم

بیدست و چهارم ربیع الدانی

باید برویم به قصر (ویندزور) که مقر اعلیحضرت (ویکتوریا) پادشاه انگلیس است - با کالسکه بخار یکساعت مسافت است * خلاصه رخت پوشیده با صدر اعظم و (لرد مورای) سوار کالسکه شده رفتیم جمعیت زیاده از حد سر راه و طرفین راه ایستاده بودند - آنقدر کالسکه بود که حساب نداشت - از خیابان (هاید پارک) و شهر گذشته رسیدیم بگار داخل کالسکه بخاری شدیم - کالسکه بسیار اعلی و طرفین کالسکه یک پارچه از بلور بود - از جاهای آباد و صحرا و چمن گذشتیم تا قصر (ویندزور) از دور پیدا شد - مثل قلعه چهار برجی بنظر می آمد - نزدیک رسیده پیاده شده سوار کالسکه اسبی شدیم - جمیع ملتزمین ما هم بودند - پای پله قصر پیاده شدیم - اعلیحضرت پادشاه تا پای پله استقبال کردند - پائین آمده دست ایشان را گرفته بازو داده رفتیم بالا - از اطراف و دالانهای

قشک که پردهای اشکال خوب داشت گذشته داخل اطاق مخصوص شده روی صندلی نشستیم - پادشاه اولاً دو متعلقان و خدام خودشانرا معرفی کردند - ما هم شاهزادها و صدر اعظم و غیره را معرفی کردیم - (لرد شامبرلاند) که وزیر دربار پادشاهیست نشان (ژارتیر) مکلن بالماس را که بزانبند معروف و از نشانهای بسیار معتبر انگلیس است برای ما آورد - پادشاه برخاسته بدست خودشان نشانرا بمازدند و حمایلش را انداختند - جوراب بند بلند را هم دادند - داستان این نشان از قرار نیست که در ذیل نوشته میشود

مورخین را در باب نشان موسرم به (ژارتیر) که (ادوارد) سیوم پادشاه انگلستان در سنه هزار و سیصد و چهل و نه عیسوی در قصر (ویندزور) اختراع نمود - دو عقیده است یکی آنکه بیاد فتح (کرسی) که (فلیپ) چهارم پادشاه فرانسه را شکست داد این نشان را اختراع کرد - دیگر اینکه در یکی از مجالس بال جوراب بند (کنیس دو سالیسبرری) معشوقه (ادوارد) افتاده اسباب خنده حضار شده بود - پادشاه از کمال غیرت و علاقه که با او داشت جوراب بند را بر داشته این عبادت را ادا کرد - مفتضح باد کسیکه خیال بد کند - که همین عبارت الحال در تسمه نشان زانبند نقش است -

و گفت همین بند جو را ب را بقدری محترم خواهم کرد که همه برای تحصیل آن منت بکشید - این شد که آنرا نشان اول دولت قرار داد - سوای پادشاه انگلیس که رئیس اداره این نشان است و شاهزادگان انگلیس و سلاطین خارجه باحدی این نشان داده نمیشود - و عدد حاملین نشان هم از داخله و خارجه زیاده از بیست نفر نباید باشد -

خلاصه نشان را با احترام تمام گرفته نشستیم - مفهوم نشان و حمایل (آفتاب) مکرر بالماس را بان نشان تصویر خردم پادشاه انگلیس دادم - ایشانهم با کمال احترام قبول کرده بخود زدند - بعد بر خاسته سرمیز رفتیم - سه دختر پادشاه و یک پسر کوچکی که هنوز از پیش ایشان جائی نمیروند - اسمش (لیویود) است نشسته بودند - این پسر امروز الی گار باستقبال آمده بود - بسیار جوان خوشگلی است لباس (اکوسی) پوشیده بود - وضع لباس (اکوسی) این است زانوها الی زان مکشوف است - یکدختر شانزده ساله پادشاه هم همیشه در خانه ایشان است - هنوز شهر ندارد - دو دختر دیگرشان شهر دارند - شاهزادگان و صدر اعظم و (لرد کرانویل) و غیره بودند - نهار خورده شد - میوهایی خوب سرنهار بود - بعد پادشاه دست ما را گرفته باطاق راحتگاه برده

خودشان رفتند - قدری آنجا نشستیم - سواره نظام زره پوش خاصه با یک فوج در میدان کوچک جلو قصر ایستاده بودند - بسیار سواره خوب و پیاده ممتاز است - قشون انگلیس اگرچه کم است اما بسیار خوش لباس و با نظم و خرش اسلحه و جوانهای بسیار قوی دارد - موزیکان بسیار خوب میزدند * خلاصه خیابان عریضی جلو قصر است که طولش یکفرسنگ است - و طرفین آن دو ردیف درخت جنگلی کهن قری سبز بسیار بلند است زمین همه چمن است و گل و سبزه - آمدیم پائین سوار کالسکه شده با صدر اعظم و (لرد مورلی) مهماندار از خیابان رانیدیم - سایترین هم با کالسکه نشسته عقب ما میآمدند - زن و مرد زیاد و زنهای خوشگل و بچه و بزرگ از اهل خود (ویندزور) همراه بودند - و در خیابان ها سواره پیاده با کالسکه می گشتند - خیلی تماشا داشت تا قدریکه رفتیم جمعیت کم شد - آهوی زیادی مثل گله گوسفند قریب هزار آهر در چمنها و خیابانها ول کرده اند - دسته دسته میچریدند و از آدم چندان وحشت نداشتند - کسی هم نمیتواند آنها را اذیت کند - فی الحقیقه آهر نیست بلکه مابین مرال و آهر و شوکا حیوانیست بسیار خوب - خلاصه خیابان و درخت و چمن آنها ندارد - دو فرسنگ رفتیم از خیابانی دیگر گذشتیم مثل

بهشت طرفین خیابان درختهای انبوه بلند همه گلهای بزرگ آبی رنگ و قرمز و غیره داده بود از جنس خرزه - اینقدر باصفا بود که فوق آن تصور نمیشد - رسیدیم بدریاچه آبی بزرگ - زن و دختر زیادی دور دریاچه بودند - از دریاچه گذشته بعمارتی کوچک بسیار باصفا رسیدیم که مال پادشاه است - آنجا پیاده شده قدری مدیره خوردیم - شاهزادها و غیره همه آمده رفتند سر راه آهن - ما سوار قایق شده رفتیم آن طرف آب - جمعیتی از زن و مرد بودند - قدری توی آب ایستاده رفتیم - نمونه کوچکی از کشتی جنگی ساخته بودند - بیست و چهار توپ بقدر زنبورک داشت - توی آنرا تماشا کرده آمدیم بیرون - با قایق باز رفتیم بعمارت سوار کالسکه شده از راه دیگر که باز همه چمن و خیابان و آهوی زیاد بود رفتیم به (وندزور) و از آنجا بنالسکه بخار نشسته رانندیم برای شهر - جمعیت مثل صبح ایستاده بودند - تعارف زیاد بعمل آمد تا رسیدیم بمنزل عمارت (ویندزور) - بسیار قدیم است و از خارج چندان زینت ندارد شبیه بابینه قدیمه است که از سنگ ساخته اند - و سنگهایش بقدر آجر است - یک برج بزرگی دارد و چند برج کوچک بلند - اما میان عمارت بسیار با زینت و قشنگ و پر اسباب - اطاقها تالارها دالانهای بسیار

خوب و موزه اسلحه دارد - سن پادشاه پنجاه سال است -
 اما بنظر چهل ساله مینهاید - بسیار بشاش و خوش صورت
 هستند - امشب را در خانه (لردمر) حاکم شهر قدیم لندن مهمان بشب
 نشینی و (سوپه) هستیم - شب را سرار کالسکه شده رانندیم - از
 عمارت ما تا منزل (لردمر) یک فرسنگ تمام بود - همه طرفین راه و
 کوچه آنقدر زن و مرد بود که حساب نداشت - همه هورا
 میکشیدند - منهم متصل باهمه تعارف میکردم - همه کوچه ها از
 چراغ گاز روشن است - علاوه بران از بامها و پنجره خانها
 روشنی الکتریستیه کوچه را مثل روز روشن کرده بود - بعضی
 چراغهای گاز بشکلهای مختلف بالای خانها و کوچه و غیره درست
 کرده بودند - شهر و کوچه را آئین بسته بودند - از عمارات
 عالی و دکاکین زیاد مرغوب و میدانها گذشته تا داخل دروازه (سینته)
 شدیم - یعنی شهر قدیمی لندن که (لردمر) حاکم همین (سینته)
 است - دیگر اختیار بسایر شهر و محلات ندارد - یعنی سابر شهر
 حاکم ندارد و هر محله مشورت خانه دارد و اگر امری اتفاق افتاد
 به پلیس باشی که گزمه باشی آن محله است رجوع میشوند - او هم
 بوزیر داخله رجوع میکند - پلیس این شهر هشت هزار نفر است
 همه جوانهای خوب بالباس معین - اهالی شهر زیاد از پلیس

حساب میبردند - هرکس به پلیس بی احترامی کند قتلش واجب است * خلاصه وارد در خانه (لردمر) شده از پله بالا رفتیم تالاری بود - ولیمهد انگلیس و روس با زلهایشان و همه سفرای خارجه و شاهزادهای ما و غیره و شاهزادگان و شاهزاده خانمها و خانمهای معتبر و بزرگان و وزرای انگلیس بودند - با هر دو ولیمهد دست داده تعارف کردیم - این عمارت دولتی است که حاکم لندن می نشیند - اسم عمارت (گیلدهال) است - سالی یک مرتبه این حاکم بانتخاب اهل شهر باید عوض بشود - اجزای حکمرانی لباسهای غریب داشتند - کلاه های سمور بزرگ - خرجه و کلبه های زیر سمور و غیره - در دست هر یک چوب باریک بلندی دست دیگری شمشیر و قداره بسبک قدیم جلو ما راه میرفتند * خلاصه در همان اطاق ایستادیم (لردمر) نطقی کرد - جزایی دادیم - بعد با این تشریفات بتالار بسیار بزرگی که چهل چراغ و چراغهای گاز داشت رفتیم به زوجة ولیمهد انگلیس بازو داده بودم - زن و مرد زیادی بودند - امشب سه هزار نفر دعوت شده بودند - (لردمر) جبه که دامن پشتش خیلی دراز بود و بزمین کشیده میشد پوشیده بود - رفتیم صدر مجلس - چند پله میخورد - بالا رفته روی صندلی نشستیم - زنهای هر دو

ولیعهد طرفین ما نشسته سایرین همه ایستاده بودند - (لردمر) بزبان انگلیشی خطبه از روی نوشته در تهیت ورود ما و دوستی و اتحاد دولتین انگلیس و ایران خواند - همان را بزبان فارسی چاپ زده ورقی از انرا بدست فارسی دانها دادند - بعد از اتمام تقریر (لردمر) صدر اعظم همان فارسی را با فصاحت تمام خواند - ما هم جوابی دادیم - (لارنس) صاحب بزبان انگلیسی ترجمه کرد - بعد از آن مجلس سلام منقضی شد - بدست هرکس قلمی از مطلا که مداد داشت با ورقی که در آن اسم نوشته بودند دادند که هرکس با هرکس میل دارد برقص آنجا بنویسد - جعبه طلائی هم پیشکش کردند - بعد مجلس رقص شد - من در همان جانشسته تماشا میکردم - هر دو ولیعهد بانها و غیره همه میرقصیدند - بعد از اتمام رقص باز بازو داده بزوجه ولیعهد انگلیس رفتیم برای (سوپه) که شام بعد از نصف شب است از تالارهای بزرگ و پلها و راهروهای زیاده که همه مملو از مرد و زنهای خوشگل بودند و انواع گلهای و درختها که در کوزه کاشته در پلها و اطاقها گذاشته بودند گذشته رفتیم بنالار بزرگی که میز (سوپه) را چیده بودند - قریب چهار صد نفر سر سفره بودند - شخصی از اهل (سپته) که نایب (لردمر) بود عقب سر

من ایستاد بود هر دفعه بصدای بلند اعلام باهل مجلس میکرد که حاضر باشند برای (توس) نمودن باین معنی که صاحب خانه بسلامتی بزرگان شراب میخورد - همه باید برخیزند - اول (لردمر) بسلامتی ما خورد بعد ولیعهد انگلیس (توس) کرد - هر دفعه آن شخص اهل مجلس را قبل از وقت خبر میکرد * خلاصه بعد از اتمام (سویه) برخاسته رفتیم بمنزلهای خود خوابیدیم - و در برگشتن هم نصف شب بود - باز همان طور جمعیت بود - امشب در کالسکه بامن ایشیک آفاسی باشی و صدر اعظم بودند پادشاه انگلیس کتابی دارند که هرکس در قصر (ریندزور) بدیدن ایشان رفته اسم خود را در آن ثبت کرده است - من امروز نهمین

❦ بیست و پنجم ربیع الثانی ❦

امروز رفتیم بکار خانجات (ولویج) که حبه خانه و توپخانه و آهنگر خانه دولت انگلیس است - از عمارات ما تا بانچه با کالسکه اسبی دوساعت راه است که همه را از تری شهر و آبادی میروند (ولویج) که هم شهریست در حقیقت محله از لندن و متصل به آبادی شهر است - صبح سوار کالسکه شده رفتیم - شاهزادگا و غیره هم با پیش خدمتان کشیک بودند - از ملکه های آباک شهر و از پل رودخانه (تامیز) گذشته باز از کوچه های آخر

شهر که اغلب قصابخانه بود و کسبه و عمله که همه از دود زغال رویشان سیاه شده بود گذشته تا رسیدیم بقصبه و شهر (ولویچ) که جای بسیار معتبر است و سربازخانه‌های سواره و پیاده دولت انگلیس همه در آنجا است - کنار رودخانه (تامیز) واقع است - (دوک دکامبریج) و (پرنس الفرد) و (پرنس ارتور) جنرال (وود) امیر توپخانه و حاکم نظامی (ولویچ) و سایر سرکردهای توپخانه و پیاده و غیره همه باستقبال آمده و جلو ما افتادند - ما با کالسکه راندم برای تماشای کارخانجات - خیلی راه از کوچه و برزن عبور شد - جمعیت زیادی بود - طرفین راه هورا میکشیدند - منم تعارف میکردم تا رسیدیم بکارخانها پیاده شده توی کارخانجات رفتیم - حالا رسم است تریا را با قالب نمیزنند - آهن تخته را با اسبابی که دارند لوله میکنند بهر اندازه که توپ بخواهند - بعد آزان بکارخانه دیگر برده زیر چکش بخار گذارده فشار داده میکوبند و جوش میدهند توپ می‌شود - گفتند اینطور اعتبارش بیشتر است یک یک کارخانها را دیدم - جائی توپ خاندان میکشند جائی میزنند و جائی سوراخ میکنند جائی چکش میزنند - تریای زیاد بی مصرف قدیم در جلو کارخانها گذاشتند و گلوله و اسباب زیادی چیده بودند - چبه خانه همه انگلیس اینجا است - بعد از گردش‌ها

و رفتن نزدیک کورهای آتش که خیلی گرم بود سوار کالسکه شده رانندیم بعمارت اول که از پهلایش گذشته بودیم - نهار را آنجا حاضر کرده بودند - تالاریست که صاحب منصبان بری و بحرّی و تروپخانه آنجا نهار میخورند - جای خوبی بود نهار خوردیم - بعد از نهار سوار اسب صباح‌الخیر شده با پسرهای پادشاه و (دُرک داکامبریدج) و سایر صاحب منصبان رفتیم بصحرائی که چمن برد برای مشق تروپخانه - چندان هم وسیع نبود - متجّارز از بیست‌هزار زن و مرد در صحرا و چمن برای تماشا ایستاده بودند - هفتاد عراده توپ بزرگ و کوچک بود - از قراریکه گفته اند این تروپخانه تازه از هندوستان آمده است و باز خواهد رفت - تروپچیا و صاحب منصبان خوش لباس بودند توپهای انگلیس مثل قدیم است از دهن باسمه پر میشود - مثل توپ کروپ از عقب پر نمیشود - تروپخانه سواره پیک از حضور گذشته بعد دو باره یورتمه آمدند - بعد دوان دوان آمدند - بعد مشق شلیک کردند - یکی از توپهای نه پوند را هم بما پیشکش کردند - بعد سوار کالسکه شده از همان راهی که آمده بودیم برگشتم بمنزل - شب را باید بتماشا خانه برویم - رخت پوشیده با امیر آخور پادشاه که مرد عاقلی است (واردشامبرلان) بکالسکه

نشسته را ندیدیم - جمعیت زیادی بود - در راه با همه تعارف کرده رسیدیم بتماشاخانه - ولیعهد انگلیس و روس و زوجه هر دو شاهزاده خانمها و بزرگان همه بودند - تماشاخانه بسیار بزرگ شش مرتبه خریست - پردهای خوب نشان دادند - جمعیت زیادی بود - (پاتی) را که از خوانندههای معروف فرنگستان است مخصوصاً فرستاده از پاریس آورده بودند - بسیار خوب خواند - بسیار زن خوشگلی است - مبلغ گزافی گرفته بلند آمده بود - دیگری هم بود (البانی) نام از اهل (کانادای ینگی دنیا) بسیار خوب خواند - کارهای خوب کرد - بالاخره برخاسته رفتیم منزل

❀ بیستم و ششم ربیع الثاني ❀

امروز بعد از نهار رفتیم بباغ وحش - حسام السلطنة و نصره الدوله با من در کالسکه نشسته پیش خدمتها و غیره هم همراه بودند - چون روز یکشنبه بود کوچه خلوت بود - همه مردم توی چمنها و باغها بگردش رفته بودند - چندین هزار نفر دیده شده که توی چمنها خوابیده بودند - باز کالسکه ما را که میدیدند از اطراف دویده میآمدند هورا میکشیدند * خلاصه راه دوری بود از کوچهها و میدانها و غیره عبور کرده تا رسیدیم بدر باغ و وحش پیاده شدیم کالسکه زیادی در باغ و کوچه بود - معلوم شد

جمعیت زیادی بواسطهٔ روز یکشنبه بیاف وحش آمده اند - رئیس
 باغ که مردی پیر و گوشش هم سنگین بود آمد - قدری هم
 فرانسه میدانست - صحبت کردم زن و مرد زیادی بود - ما
 از میان کوچهٔ تنگ مرد و زن عبور میکردیم و متصل هورا
 میکشیدند - انصاف این است که قلباً بها میل دارند و زیاده از
 حد با حرمت و ادب حرکت میکنند * خلاصه وحش اینجا را
 قفس بقفس علیحده از هم جدا ساخته اند - چند حیوان عجیب
 اینجا بود که جای دیگر دیده نشده بود * اولاً (هیپوپوتام)
 است که اسب دریائی است چیز غریبی است سه عدد بود -
 یعنی یک جفت نر و ماده و یک بچه هم همان جا زائیده بودند -
 بچه هم خیلی بزرگ بود در بیرون آب ایستاده و بزرگاتری
 آب بودند - غذا بدهنش می انداختند دهنش را مثل یک دروازه
 باز میکرد - دندانهای بسیار درشت داشت - بسیار عظیم الجثه بود -
 آنچه من فهمیدم کرگدن دریائست * ثانیاً میمونی بود بسیار
 بزرگ کویه المنظر بعینه انسان بخصوص دست و پایش خیلی شبیه
 بانسان است - صاحبش میرقصاند - پا زمین میزد می ایستاد حرف
 میزد - انگلسی بلد بود - بعد جلو جلو ما راه میرفت - اما میل داشت
 دستپایش گرفته راه ببرند - بعد بقفس میمونها انداختند چست و خیز

غربی داشت - بند بازی میکرد * ثالثاً شیر و روباه بحرست که هر دو توی حوض آبی بودند - دور حوض معجز بود - شخصی بزبان فرانسه با آنها حرف میزد - بسیار تیز هوش بودند چنه شیر خیلی بزرگ است - تنش پشم نازکی دارد - دست و پایش ببال ماهی و پرشب پره شبیه است - اما با همانها بسیار تند راه میرفت - در کنار و وسط حوض سکوئی بود صندلی گذاشته بودند - روی صندلی میرفت می نشست - روباهش هم شبیه به شیر بود اما کوچکتر میرفتند زیر آب - مستحفظ صوت میزد همان آن از آب بیرون میآمدند روی سکوی حوض نشسته مستحفظ را مایع میکردند - میگفت یک مایع دو مایع هر چه میخواست او را مایع میکردند - بسیار تماشا داشت * رابعاً میمونهای خیلی کوچک بقدر موش سلطانیه دیده شد بسیار غریب - فیل و کرگدن و شیر یال دار پلنگ سیاه ببر و غیره مرغ و طوطیهای الوان بودند - غیر از این هم بسیار جاها بود - خسته بودم نتوانستم بگردم - جمعیت زیاد هم بود - معاودت بمنزل شد

روز بیست و هفتم ربیع الثانی

امروز برای سان کشتیهای جنگی باید برویم به بندر (پورتسموت) که یکی از بلاد معتبره جنگی انگلیس است - صبح زود برخاسته

کسالت بیخوابی داشتم - رخت پوشیده سوار کالسکه شده با صدراعظم و شاهزادها و غیره رفتیم سر راه آهن (پورٹسموت) - جمعیت زیادی بود - رفتیم توی کالسکه قدری معطل شدیم تا ولیعهد انگلیس و ولیعهد روس با زنهایشان و غیره آمدند - آنها هم در کالسکه دیگر یعنی در ردیف کالسکه ما نشسته ماندیم - همه راه آبد و سبز و خرم و جنگل گلج بود - سه ساعت کمتر راه طی شد تا رسیدیم به (پورٹسموت) شهری معتبر و بندر جنگی عظیمی است - قلاع و باستیانهای سخت دارد - در اسکله پیاده شدیم حاکم شهر با اجزای خودش آمده نطقی کردند - تعارف رسمی بعمل آمده توپ زیاد از خشکی و دریا انداختند - داخل کشتی (وکتوریا البرت) که کشتی مخصوص پادشاه و تندر و بزرگ و خوب است شدیم با هر دو ولیعهد و شاهزادها و سرداران بحری و غیره - کپتان این کشتی اسمش (پرنس لیژ) است - نهاری حاضر کرده بودند - ما و سایرین رفته در اطاق کشتی سرنهار نشستیم - بعد ولیعهد انگلیس گفت برخیزید برویم بالای کشتی - باید کشتیها سلام بدهند - برخاسته رفتیم بالا - همه آمدند دو پسر ولیعهد انگلیس هم با لباس ملایم آمده بودند - ایستادیم کشتیهای جنگی قریب پنجاه فروند مثل کوجه در دریا از در طرف

ایستاده لنگر انداخته بودند شلیک کردند - ملاحان رفته بودند روی دگله داد میزدند هورا میکشیدند - سایر تماشا چیان هم که از لندن و بنادر غیره آمده بودند در کشتیهای بخار و قایقهای بزرگ و کوچک از حد بودند - روی دریا از تماشاچی سیاه شده بود - همه هورا میکشیدند - بیدرهای نشان ایرانی را در همه کشتیها زده بودند - یک هنگامه بود - رفتیم تا نزدیک جزیره (ویت) که در همین دریای مانس و جزیره بسیار قشنگی است - شهری در همین جزیره بغل کوه نمودار شد موسوم به (راید) که خانهای بسیار قشنگ مرتبه بمرتبه داشت - درین جزیره پادشاه - قصری دارند که با شوهرشان ساخته اند موسوم به (اسپورن) از دور پیدا بود - علی الظاهر خوب عمارتی مینمود - روی تپه واقع و دورش جنگل و چمن بود - از آنجا گذشته از میان کرچه کشتیهای جنگی عبور شد - همه تورب انداختند سلام دادند - بعد از اتمام گردش ما سوار قایق شده بجهت ملاحظه دو کشتی اول بکشتی (از نور) رفتیم که بزرگترین کشتیهای جنگی دولت انگلیس است - کپتان این موسوم به (فیپس هوروی) با صاحب منصب زیاد آنجا بود - طول کشتی صد و پنجاه قدم بیشتر بود - زور پانزده هزار اسپ

بخار داشت - توب های بسیار بزرگ داشت - بعضی توبها در طبقه بالا و اکثر در مرتبه پائین بود - رفتیم پائین همه جا حتی آشپز خانه و جای خوراک ملّاحان و غیره را دیدیم - شبپور کشیدند که حاضر جنگ شوند - در یک دقیقه کل ملّاحان از طبقه بالا پائین آمده بچابکی تمام مشق جنگ کردند - توبهای آن عظمت را با اسبابیکه داشت میگرداندند - بسیار تعجب داشت - بقدر سی عراده توبهای بسیار بزرگ بود - کشتی هم زره پوش است - ازین کشتی با قایق رفتیم بکشتی دیگر موسوم (بسطان) - این کشتی هم بسیار بزرگ و از هر دو روزره پوش اسم فاخته ایش (وزینارت) - توبهای این کشتی کمتر اما بسیار بزرگ تر بود - بعد از ملاحظه پائین توبی قایق نشسته رفتیم رو بکشتی خردمان - در قایق ما ولیعهد انگلیس و زنهای شان و (معتمد الملک) و (دوک دگامبریدج) و غیره بودند - یک کشتی بخار کوچکی قایق ما را میکشید - همینکه بیای پله کشتی ما رسید از آنجا گذشته رفت زیر چرخ بخار کشتی - همان آن چرخ بخار هم بحرکت آمد - کم مانده بود پرّه چرخ بخارود بقایق ما - اگر خدا نکرده یک پرّه میخورده همه غرق میشدیم - الحمدلله چرخ ایستاده ما بیخطر گذشته آمدیم بالای کشتی - بر

گشتیم به بندر (پورتسموت) - آنجا در اطاقی باز چهار حاضر کرده بودند خوردیم - بعد سوار کالسکه شده رفتیم کارخانجاتی را که اسباب کشتی بخار از هر قبیل می ساختند گشتیم - بسیار تماشا داشت - از آنجا پله را گرفته بالا رفتیم - کشتی بسیار بزرگ جنگی می ساختند - تری کشتی رفتیم - عملجات کار میکردند - اسم کشتی را (ناصرالدین) شاه گذاشته بودند - پائین آمده سوار کالسکه بخار شده رانندیم برای شهر - غروب رسیدیم - شب را بمجلس کنسرت یعنی ساز و آواز که در عمارت (البرت هال) است باید برویم - شب را بعد از شام سوار کالسکه شده با صدر اعظم و غیره رفتیم - از (هاید پارک) گذشته داخل عمارت شدیم - ولیم عهد انگلیس و روس با همه صاحب متصبان انگلیس و غیره بودند - اول داخل دالانی شدیم که عرضش متجاوز از شش هفت ذرع و سرش با شیشه پوشیده بود - گویا آهن هم بود - طرفین دالان همه اسباب کارخانجات بود یعنی ماشینهای کوچک مثل نمونه - اما بسیار تمیز و قشنگ با زورچرخ بخار کار میکرد - انواع کارخانجات دیده شد - شیرینی سازی - سیگار سازی - و توتون سازی - رشته آردبری که فرنگیان (ماکارونی) میکوبند - شربت آب نیمر سازی - اودسلس

سازی که بطورها را در آن واحد پر نموده سرشرا محکم میکردند -
 قوطی حلبی سازی - ابریشم کشی - پارچه بافی - چاپ روزنامه و
 هکذا - انواع و اقسام کار خانجات صنایع که بلرشتن نمی
 آید در کمال آسانی این آسبابها و کارها را درست میکردند -
 خیلی مفصل بود - ریاست این اکسپوزیسیون با بزرگان انگلیس
 مثل (لرد کرانویل) وزیر دول خارجه و غیره است - آنها
 پیشاپیش ما راه میرفتند - ولیعهد انگلیس و روس و غیره همه بودند
 خیلی تماشا کرده از پله زیادی بالا رفته رسیدیم بتالارهای متعدد
 که همه با پردهای اشکال دور نما و غیره بود - پردهای روزنی اشکال
 بسیار ممتاز که در هیچ جا پرده باین خوبی ندیده بودم - رئیس
 این پردها (پرنس الفرد) پسر پادشاه انگلیس است که رئیس
 بحریست - و این پردها را صاحب منصبان و اجزای بحریه هر یک
 بخیال خود نقاشی کرده باینجا فرستاده اند * خلاصه ازین تالارها
 گذشته باز بدالانها افتادیم که امتعه که در کارخانهای زیر میسازند
 اینجا آورده برای فروش می چینند - زنها و دخترهای خوب چه
 در کارخانهای پائین مشغول کار چه در بالا مشغول فروش امتعه
 بودند - از آنجا گذشته رسیدیم بجائی مثل بهشت - همه این
 دالانها و عمارات و کارخانها از چراغ گاز بطورهای مختلف عجیب

روشن بود - اصل کنسرت در محوطه ایست بسیار بزرگ که سقفش بطور گنبد بسیار وسیع بلند است - و در این گنبد هفت مرتبه دارد که همه جای نشستن مردم است - همه مملو از زنهای خوشگل با زینت - جمعیت زیاد در همه از نجبا و بزرگان - سطح زمین هم از مرد و زن پر بود - چراغهای زیاد از گاز روشن بود - ما هم رفتیم پائین - توی آنهمه جمعیت صندلیها چیده بودند - با ولعده انگلیس و روس و بزرگان ایران و وزرا و اعیان انگلیس همه بترتیب روی صندلیها نشستیم - جلو ما ارغنون بسیار بزرگی که بقدر یک عمارتست و ستونهای آهنی و لوله ها دارد که صدای ساز از آنها در می آید بقدر چنان متصل بیک ضلع دیوار عمارت بود - در چپ و راست ارغنون هشتصد نفر دختر وزن بسیار خوشگل چهار صد اینطرف و چهار صد نفر آنطرف بمراتب نشسته بودند - همه سفید پوش - چهار صد نفر حمایل آبی داشتند و چهار صد نفر حمایل قرمز - بالای سر این زنهای پسرها با لباس های خوب آنها هم هشتصد نفر میشدند - همه اینها به آهنگ بسیار خوش بنوای موزیکان و ارغنون میخواندند - ارغنون را یکنفر میزد - صدایش خیلی دور میرفت - بسیار خوب زد - اما بادش را با بخار میدهند - و الا یکنفر چه

طوری می‌تواند با پایا با دست باد بدهد - موزیکانچی زیاد هم در
مراتب پائین بود - چنین مجلس تا حال کسی ندیده است - دوازده
هزار نفر بودند - از اصدای صدا در نمی آمد - همه آسوده گوش
میدادند و تماشا میکردند - خلاصه یکساعت بیشتر طول کشید -
بعد از اتمام رفتیم به منزل خوابیدیم

❀ بیست و هشتم ربيع الثانی ❀

امروز باید در ساعت بعد از ظهر برویم بقصر (ویندزور)
برای جشنیکه پادشاه میخواهند سان بدهند - صبح از خواب
برخاستم - وزیر هند و وزیر دولخارجہ و صدر اعظم انگلیس بحضور
آمدند خیلی صحبت شد - یکساعت و نیم طول کشید - صدراعظم
هم بود - مجلس خوبی گذشت - بعد رفتیم سرنهار - صدر اعظم
آمده عرض کرد که وزیر هند معطل است - میخواهد اجزای
خود را معرفی کند و اهالی شهر های انگلیس ادرس یعنی
عریضه تهنیت ورود آورده میخواهند بخوانند - رفتیم توی تالار -
از شهر های بزرگ انگلیس وکلا آمده بودند - تهنیت ورود
عرض کردند - اجزای سفارت ایران معرفی شدند - یهودیهای
لندن محسوسها ارامنه (منچستر) و غیره همه ادرس و نطق
داشتند عرض کردند - بعد وزیر هند اجزای خود را معرفی کرد -

زیاد بودند - از جمله (گولد اسمت) که بسره سیستان و بلوچستان رفته بود - (اسمیت) و تلگرافچیهای طهران و غیره بودند - بعد سرار کالسه شده رفتیم براه آهن - ولیعهد انگلیس و روس و زنباشان و غیره و ملتزمین ما اکثری بودند - سوار شده رفتیم به (ریندزور) - قصر (ویندزور) در حقیقت قلعه سختی است - از قدیم با سنگ ساخته اند - روی تپه واقع است - دم پله قصر پیاده شدیم - پادشاه باز تا پای پله به پذیرائی آمده بودند - با ایشان دست داده رفتیم بالا همه آمدند - قدری ایستادیم - بعد من با هر دو ولیعهد و سایرین پائین آمده سوار اسپ شدیم - من سوار اسپ یمین الدوله شدم - جنرالها و صاحب منصبان انگلیس با یکدسته سواره نظام همه جلو افتادند - از خیابان طویل جلو عمارت راندیم برای آخر خیابان که آنجا وسعت گاه میدان مشتق است - یکفرسنگ درست راه بود - طرفین راه زن و مرد بطوری ایستاده بودند که مجال عبور نمیدادند و متصل هورا می کشیدند بطوریکه از صدای آنها اسپهای همراهان رم میکردند و دیوانگی می نمودند - اما اسپ من بواسطه طول سفر و صدمه که در دریا و راه آهن دیده بود بهیچوجه رم نمیکرد و آرام بود * خلاصه بهمان طور رفتیم الی آخر خیابان -

نزدیک میدان مشق اینجا ایستادیم تا پادشاه و زنهای هر دو ولیعهد که با ایشان در یک کالسه نشسته بودند برسند - آنها که نزدیک شدند ما هم رانیدیم - باز پادشاه عقب ما بودند - رفتیم میدان مشق - چمن وسیعی بود - دوش درخت و جنگل - در یکطرف بطور نیم دایره زن و مرد تماشاچی آنقدر ایستاده بودند که حساب نداشت - و ده پانزده اطاق چربی و غیره خوب مثل چادر بقطار ساخته بودند که مردها و زنهای اعظم و اشراف بر دایره طبقه بطبقه نشسته بودند - بیرقهای شیر و خورشید و بیرق انگلیس را همه جا جلو این نصف دایره زده بودند - دو بیرق بزرگ هم یکی علامت ایران دیگری انگلیس در مرکز دایره بپا کرده بودند که ما اینجا بایستیم * خلاصه رسیدیم بزیر بیرق ایستادیم - پادشاه هم آمده ایستادند - توجی کالسه تعارف بعمل آمد - من و ولیعهدها و (دوک دکامبریج) و غیره رفتیم از جلو صفوف قشون گذشته باز آمدیم دم کالسه پادشاه ایستادیم - امروز هوا ابر مستعد باران بود - خدا را شکر کردیم که باران نیامد - هفت هشت فرج بودند - سه چهار فرج خاصه که با لباس های بسیار خوب و کلاه های پشم بسیار بزرگ از پوست خرس و غیره داشتند - بسیار کلاه مهیبی بود - این افواج بسیار خوب بودند -

در فوج با لباس اکوس بودند - یکفوج دیگر هم با اسم ولیعهد انگلیس است - که فوج روی هم رفته قریب هشت هزار نفر می شدند - بسیار خوب مشق کردند - چند دفعه میدان را دور کردند بعد دور رفته مشق شلیک کردند - شمشیر مرصعی بدست خردم (بدوک دکامبریج) سپهسالار دادم - با پادشاه بسیار صحبت شد * خلاصه بعد از اتمام مشق که نزدیک بغروب بود من با هر دو ولیعهد و (دوک دکامبریج) و غیره تا قصر (ویندزور) که یکفرسنگ راه بود همه را از توی جمعیت روانه تا رسیدیم به قصر - پیاده شده رفتیم بالا در اطاق خلوتی راحت شدیم - بعد از نیم ساعت باز رفتیم پیش پادشاه - وداع کرده رفتیم برای امشب در خانه (لردگرانویل) وزیر دولت خارجه بشام و بال موعودیم - چون ولیعهد انگلیس و زلهایشان خسته بودند از (ویندزور) تلگراف کرده بودند که امشب مهمانی موقوف باشد - بواسطه این تلگراف شامرا منزل خوردیم - اما چون وعده داده بودم برای شب نشینی و بال رفتیم خانه وزیر خارجه - اما بال در (فورن آفیس) یعنی در وزارتخانه خارجه دولتی بود - ولیعهد ها و غیره بودند - رفتیم آنجا عمارت عالی بسیار خوبیست - زن وزیر خارجه آمد جلو - دست

باو داده از پلها بالا رفتیم - گل و درخت زیادی در پلها و راهرو
 ها چیده بودند - همه نجبای انگلیس از زن و مرد سفرای خارجه
 همه با زنهایشان موعود بودند - رفتیم در اطاقی نشستیم - میزى
 بود درش صندلی - بعد برخاسته دست زوجه وزیر خارجه را
 گرفته دور اطاقها و پلها راه رفتیم - بعد با همه تعارف کرده
 بمنزل رفته خوابیدیم

❀ بیست و نهم ربیع الثانی ❀

امروزه (گرنویچ) باید برویم نه متصل بشهر است نه
 خارج - کنار رودخانه (تامیز) واقع است - و در حقیقت
 از محلات دور دست شهر حساب میشود - صبح زود از خواب
 برخاستم صدر اعظم نبود - با معتمد الملک و لرد مهماندار
 در کالسکه نشسته رانیدیم - از کوچههای شهر گذشته داخل (سیته)
 یعنی شهر قدیم لندن شدیم - از کوچه معروف به (رژان
 استریک) که همه داکین مغرب برد گذشتیم - همه خرید و
 فروش اینجا میشود - کوچه بسیار مشهور است - آنقدر جمعیت
 و ازدحام و کالسکه برد که آدم حیران و مبهوت میشد - باز
 از کوچه عبور نموده داخل قلعه قدیم لندن شدیم - حاکم
 قلعه جنرال ایست با همه اعیان و اشراف (سیته) آمدند - دیوار

و بروج قلعه از سنگ و جواهر و اسلحه و غیره از سلاطین قدیم در آنجا ضبط است - میخواستیم امروز تماشا کنم فرصت نشد - رسیدیم بلب رود خانه (تامیز) - یکنفوج سرباز موزیکان و غیره ایستاده بودند - جمعیت بطوری بود که آدم حیرت میکرد - همه لب رود خانه را فرش کرده بیدق زده بودند - صاحب منصبان و بزرگان انگلیس همه بودند - کشتی بخار بزرگ خوبی برای ما حاضر کرده بودند - ولیعهد انگلیس ولیعهد روس با زنهایشان و غیره همه قبل از ما آمده در کشتی دیگر نشسته بودند - ما که رسیدیم همه همراهان و شاهزادگان ما هم سوای عمادالدوله حاضر شدند رفتیم بکشتی - هوا بسیار سرد بود - باد بدی می آمد - دود کشتیها و کارخانها را توی کشتی می آورد - این رود خانه جزر و مد دارد - صبح الی ظهر آب زیاد است - از عصر آب کم میشود بطوریکه یکذرع تفاوت میکند - از انگلیسها (دیکسون) (تامسون) (لارینسون) و غیره بودند - کشتی ما جلو و کشتی ولیعهدها عقب افتاده راندیم - آنقدر تماشاچی روی کشتیهای بخاری و شرابی بودند که حساب نداشت - قایق کوچک و بزرگ بسیار بود و همه همراه می آمدند - از وسط لندن گذشتیم - طرفین رود خانه همه عمارت و کارخانه و بناهای عالیست - داخل

(دوک) شدیم - (دوک) بمعنی حوضهائیست که برای کشتنیا
 ساخته اند - کشتیهای تجارتی و غیره را در آنها تعمیر میکنند
 و لنگر انداخته بارگیری مٹاع تجارتی مینمایند یا از مٹاع خالی
 میکنند - انبارخانههای مال التجاره هم در لب (دوک) ساخته شده
 است اسباب جراثقال دارند بسیار بزرگ که بارهای تجارتی
 را از کشتی به خشکی یا از خشکی به کشتی بآسانی حمل میکنند -
 و برای این (دوکها) دری از آهن ساخته اند بر روی خانه که رقت
 عبور و مرور کشتی بآسانی باز و بسته میشود - عرضش کم است -
 کشتی بزرگ به صعوبت داخل میشود - این قدر کشتی و تماشا
 چی دیده شد که انسان - تعجب میکرد که این همه مخلوق کجا
 بوده اند - و همه با تمیز و زنجلی خوشگل زیاده بودند *
 خلاصه باز از (دوک) خارج شده - بروی خانه (تامیز) افتاده
 راندم - همین طور جمعیت توی کشتیها چه همراه ما می آمدند
 و چه طرفین راه ایستاده تماشا میکردند - همه جا توپ می
 انداختند - راه زیادی رانده وارن (کرینویچ) شدیم - اینجا مدرسه
 بحری انگلیس است و عمارات عالیه دارن - از کشتی درآمده
 رفتیم بعمارت وزیر بحری که بسیار عمارت بزرگ کهنه ایست در یس
 سال است ساخته شده است - و بعهدها با زنجایشان و غیره بودند -

درین تالار اشکال سرداران قدیم و بعضی جنگهای بحریست - شاه نشینی داشت پله میخورد - رفتیم بالا میز نهای آنجا برای ما چیده بودند - با بادشاه زادگان و غیره نشستیم - میز نهار سایرین خیلی طولانی بود - جمعیت زیادی از مرد و زن نهار خوردند - بعد از نهار رختهای خونی (لردنلسن) را که در جعبه بود بما نشان دادند - گلوله به پولیس از خورده بشانه اش فرو رفته بود - چلیقه سفید او که خونی بود دیده شد - این جنگ معروف به (ترافالگار) است که کشنیهای انگلیس با فرانسه و اسپانیول جنگ کردند - و با وجودیکه (لردنلسن) کشته شد باز فتح را انگلیسها کردند * خلاصه بعد رفتیم ولیعهدها و زنهایشان رداغ کرده رفتند - من خواستم به رصد خانه بروم رفتیم بمیدان مدرسه بحریه - کشتی جنگی بزرگی با تمام اسباب وسط میدان بود برای تعلیم اطفال بحری که در آنجا مشق عمل یدعی می کنند - بقدر پانصد شاگرد بحری هم صف کشیده بودند ایستادیم - قدری مشق کردند - بعد سوار کالسکه شده رفتیم برای برج رصد خانه - روی تپه بلندی ساخته اند - پلهای سنگی دارد - دوربینهای بزرگ توی برج مالدی قرار داده اند که آن برج را با سباب میگردانند - و بهر طرف که بخواهند دوربین حرکت میکنند - منجم باشی معروفی دارد که چندین دفعه با بالون

بها رفته است - چشم انداز بسیار خوبی بشهر لندن و اطراف رودخانه (تامیز) داشت - بعد آمدیم پائین سوار شده رفتیم باسکله - سوار همان کشتی شده راندیم - آب رودخانه طرف عصر بواسطه جزر و مد کم میشود - این دفعه چون از (دوکها) برگشته از راه راست رودخانه رفتیم - از زیر چندین پل معظم آهنی و سنگی گذشتیم - جمعی زیاد از حد ایستاده بودند - تا رسیدیم بمحازی پارلمنت که طرف راست رودخانه است و مقابل آن طرف چپ مریضخانه (سنت توماس) که بسیار عالی است واقع شده - از کشتی بر آمده سوار کالسکه شده راندیم برای منزل - شب را در مرتبه بالای همین عمارت ما مجلس بال است - شب رفتیم بالا همه بودند - دست زوج و لیعهد را گرفته رفتیم نشستیم - همه رقصیدند رقصی متعارف بال - بعد مرد اکوسی با لباس اکوس آمده نی انبان زن مثل سورنای ایرانی صدا میدهد - (پرنس الفرد) (پرنس ارثور) و دیگران رقص اکوسی کردند - خلاصه بعد از این رقص مجلس برهم خورده رفتیم اطاق دیگر برای سرپه - غذا و میوه و غیره سر میز چیده بودند - همه خوردند - شاهزاده هندی هم بود - بعد پائین آمده خوابیدیم - فردا باید برویم بشهر (لیور پول) و (منچستر) و قصر (ترنتام) که مال (دوک دوسوثرلاند) است -

✽ روز پنجشنبه سلخ ربیع الثانی ✽

صبح زود از خواب برخاستم - سوار کالسکه شده راندم -
 معتمد الملک و (لرد مورلی) توی کالسکه نشستند - صدراعظم
 و شاه زاده ها و اغلبی در لندن ماندند * خلاصه از کوچه
 (رژان استریت) گذشتیم که داکین بسیار خوب پر اسباب
 دارد از همه چیز دنیا - مهمان خانه بسیار عالی هم که اغلب
 یزگی نیاثها آنجا منزل میکنند در همین کوچه دیده شد - (اسمش
 مهمان خانه امریکائیست - رفتیم تا رسیدیم بگار - سوار کالسکه
 بخار شده راندم - از لندن تا (لیورپول) پنج ساعت راه است و پنجاه
 فرسنگ مسافت دارد - امروز کالسکه بخار خیلی از سوراخهای
 کوه گذشت - زمین پست و بلند داشت - همه جا جنگل و سبزه
 و زراعت و آبادیست - از شهر های بزرگ و کوچک که سر راه
 بود گذشتیم - شهر (استوک) که کارخانه چینی سازی بسیار
 معروف دارد سر راه بود - چینی انگلیس را آنجا میسازند -
 نزدیک شهر (لیورپول) از سوراخ بسیار طولانی عبور شد که
 پنج دقیقه طول کشید - از گذشتن بلا فاصله گار (لیورپول)
 پیدا شد - جمعیت زیاد از حدی حاضر بودند - امروز وسط
 راه از پل بسیار بزرگ بلندی عبور شد که بر روی رودخانه

(مرسی) ساخته اند که همین رودخانه از وسط شهر (لیورپول) گذشته داخل دریا میشود. طول رودخانه زیاد نیست اما عریض و عظیم است * خلاصه از گار در آمده سوار کالسکه شدیم - حاکم و صاحب منصبان و بزرگان شهر دم گار حاضر بودند - حاکم سوار کالسکه شده جلو افتاد - ما هم از عقب - معتمدالملک و (لد مورلی) پیش ما بودند - شهر (لیورپول) شهر و بندر تجارتگاه بزرگ انگلیس است که اغلب باینگی دنیا مراد دارند - از ینگی دنیا تجارت گندم و پنبه زیاد میکنند گندم انگلیس کفایت خوراک خود شان را نمی کند - مهاجرین زیاد از انگلیس و آلمان و غیره ازین بندر به ینگی دنیا میروند - از قراریکه معلوم شد سالی زیاده از دویست هزار نفر مهاجر ازین بندر به ینگی دنیا میروند که هیچیک از آنها دیگر برنمیگردند - خاک فرانکستان یک کمپانی معتبری برای فروشادن مهاجرین دار - و کشتی بزرگ هم از مهاجرین روی رودخانه جلو شهر لنگر انداخته بود - امروز صبح بنا بوده است بروند - محض تماشای ما مانده بودند - امشب خواهند رفت - اسم یکی از آن دو کشتی (اوسینانی) و خیلی بزرگ و هزار نفر مهاجر در آن بود * خلاصه آنقدر جمعیت در طرفین راه بود که حساب نداشت و راه را تنگ کرده

بودند - کالسکه نمیترانست عبور کند - از بالای پنجرهها - بامها - کوچهها -
 آنقدر هورا میکشیدند که گوش آدم کر میشد - یکنفر پیره زن یا طفل
 در شهر نبود که بلامشا نیامده باشد - شهر تجارت و صنعت است -
 مردمان کارگر بسیار دارد - و بالنسبه باهالی لندن اینجاها فقیر بسیار
 دیده شد که از صورتشان معلوم بود که بصعوبت امر معاش
 میگذرانند * بمیدانگاهی رسیده پیاده شده داخل عمارت (سن ژورژ)
 شدیم - تالار و ایوان بزرگی بود - تختی بالایی سکوی تالار گذاشته
 بودند آنجا نشستیم - زن و مرد زیادی در تالار بودند - حاکم
 خطبه خواند نطقی از دوستی و اتحاد دولتین ایران و انگلیس کرد -
 ما هم جوابی دادیم - (لارینسیون) ترجمه کرد - (طمسون) و
 (دیکسون) هم بودند - بعد برخاسته باز سوار شده راندیم برای
 عمارت حاکم نشین - عمارت خوبی بود - در اطاق قدری معطل
 شدیم - باران کمی هم آمد - بعد از آنجا رفتیم در تالار بزرگی
 میز نهار گذاشته بودند نشستیم میوه و غیره خوردیم - حاکم بسلامتی
 ما توست کرد - بعد نهار تمام شد - جمعیت زیادی در میدان و محوطه
 عمارت جمع شده بودند - رفتیم جلو پنجره قدری بآنها تعارف کرده
 بعد رفتیم باز باطاق خلوت - قدری ایستاده رفتیم پائین سوار کالسکه
 شده راندیم برای لب رودخانه - نشستیم بکشتی - سایرین هم همه

آمدند - الی دهنه دریا رفته مراجعت کردیم - رودخانه بسیار عریض و از دو طرف شهر است - هوای شهر سرد بود - بعد برگشته بکالسه نشسته از میان جمعیت گذشته رفتیم بگار - سوار کالسه شده از راهی که آمده بودیم برگشته بفاصله سه ساعت بقصر (تزنتم) که ملک (دوک دسترلاند) است رفتیم - کالسه بخار دم در باغ ایستاده دوک و اتباعش حاضر بودند - سوار کالسه شده راندیم - چمن خیابان گل و شکار هائیکه در (ریندزر) دیده شد اینجا هم بود - توری چمن میچریدند - خانههای نکلی درک برای باغبانها و سرایدارها و غیره ساخته است - مهمانخانه هم ساخته معبد کوچکی دارند - رسیدیم در قصر پیاده شده وارد اتاقها شدیم - رفتیم بگرمخانه مخصوص که توری عمارت بود - اقسام گلها و درختهای خرما و غیره در آنجا دیده شد که کمتر جایی بود حوضی در وسط بود کوچک مدرر زن لخت نشسته از مرمرو روی قواره ساخته بودند - از زیر آن آبی جاری بود بسیار صاف - عطر گلها در آنجا پیچیده بود - بخصوص عطر یکنوع زنبق سفید بزرگ و ابلق تخم ژاپونی که زیاده از حد خوشگل و معطر بود - آنجا قدری نشسته غلیانی کشیدیم - بعد رفتیم بچلو خان عمارت که باغ بزرگبست - اما درختهای کوچک سرو و

کاج و درختهای شبیه بنارنج که قوی چلیک کاشته در باغچهها گذاشته و سرشرا گرد کرده بودند - باغچههای بسیار وسیع قشنگ پرگل بانواع اقسام - باقی زمین و خیابان چمن مثل مخمل - فوارهای زیاد در حرکت - جلو این باغ و باغچه دریاچه طبیعی است طولانی و کم و معوج که قوی آن چند جزیره کوچک است - همه با جنگل و گلکاری و خیابان که با قایق آنجا میروند - دور این دریاچه تپه است همه جنگل سبز و خرم - و اطراف این باغچه همه خیابانهای سر پوشیده از درخت گل و تاک - چفتهای موار از آهن ساخته اند - آن طرف چفتها و خیابانها گرم خانهای دوک است که بسیار تمیز و انواع گلهای و برگهای رنگا رنگ ینگی دنیا و غیره دارد - میوه بالی که چیز ماءکول خویست مثل کدوی کوچک تازه دراز - اما رنگ پوستش که زرد شد آن وقت میرسد - مزه خربزه میدهد - نرم است - همین طور با انگشت میتوان خورد - قدری ثقیل است - بزبان هندی موز میگویند - و در بلوچستان متصرفی ایران و مکران بسیار هست - شلیل - هلو - انگور سفید و سیاه - انجیر - آلو - چدایک خیار و غیره دارد - و جمیع این میوها از فارس و نیمرس و رسیده در گرمخانه بمراذب یافت میشود - با اسباب و پیچی که

تعبیه کرده اند باغبان می پیچانند - پنجرها بازو سقفهای شیشه بلند شده باز بسته میشود * خلاصه آمدیم باطاق عمارت - اطاقهای عالی پر اسباب با روح و پردهای اشکال خوب دارند - قونسل جنرال انگلیس که در مصر بود تازه اینجا آمده است - (لرد شنزلی استانتون) که از نجاست و در همین نزدیکی عمارت باغی بطرح (سویسی) دارند او هم بود - شخص انگلیسی که قبل از جنگ انگلیس و فرانسه بدست مردم چین اسیر شده بود اسمش (کاک) ریش بزرگی دارند آنجا بود - از احوالات اسیری او پرسیدم - میگفت چینها در اسیری ما را بسیار اذیت کردند - بعضی از نجبای انگلیس آنجا بودند که سالها از رفقا و مصاحبهای دوک بوده اند - برادر و پسر برادر و پسر دوک هم بودند - اسم پسر دوک (مرکی درستافورت) اسم برادر بزرگ دوک (لرد البرکادار) برادر کوچک (لردزاند) * خلاصه شب غذای خوبی خورده شد - چراغان خوبی هم کرده بودند - گردش کردم یک جائی برای گلوله بازی ساخته اند - در وسط تخته دراز است - میانش دو مرتبه - گلوله چوبی بزرگ و کوچک زیاده توی آنها گذاشته اند - طرفین این خط در زمین از تخته مفرش است بطور پشت ماهی - در هر دو طرف آن نه ریست

گلوله را باید بقوت انداخت که برون به نشانهائی که در آخر
چیده اند بخورد - هر گلوله که بنشانه خورد میبزند و هر کدام
نخورده بان نهرها می افتد - اشخاص بازی کن در قسمت می
شوند قسمتی این طرف خط چوبی قسمتی آنطرف بازی میکنند -
چند نفر هم در آخر ایستاده اند گلوله را بتوی خط انداخته
خودش می آید نزد اشخاص بازی کن و نشانهائی هم که خورده
و افذانه است در باره بلند میکنند - رفتیم آنجا درین دین دوک
و سایرین آمدند - بدوک گفتیم خودتان بازی کنید - یکبار دوک
و سایر انگلیسها تخت شده کلاه از سر برداشته بازی کردند -
خیلی بازی با تماشای خوبی بود - ناظرخانه دوک که چند
روز قبل در صحرا تیورفتگی از دست آدمش رها شده بدیش
خورده بود می لنگید اسمش (رایت) بود

روز جمعه غره جهادی الاول

نهار را منزل خورده سوار کالسکه بخار شده رفتیم برای شهر
(منچستر) - کالسکه بخار بسیار تند حرکت می کرد - اغلب پیش
خدمتها و غیره در منزل ماندند - امروز هم از بعضی سرراخهای
تاریک کالسکه عبور نمود - از شهر ها و جاهای آباد گذشته
اول بکارخانه (کرو) رفتیم - از راه آهن بزرگ پیاده شده

سوار کالسکه بخار بسیار کوچک شدیم که از قوی کارخانه میروست بسیار چیز قشنگ تازه بود - اما زون پیاده شده بتماشای کارخانه رفتیم - در آنجاها اسباب چرخ و آلات لوکو موتیو و کالسکه بخار میسازند و بطوری آسان آهنهای بسیار بزرگ ضخیم را گرم گرم گه سرخ بود ارا می نمودند - و زیر منگنه بوده نرم و تنخته میکردند که مایه تعجب بود - و همچنین آهنهایی که برای زنجیر ساختن دراز و باریک میکردند مثل مار سرخی بود که روی زمین راه بروند - و برای ترکیب آوردن تنختهای آهن و کوبیدن و جمع کردن آنها اسبابی داشتند مثل دو قوچ که باهم کله بزنند - آنها را وسط آنها میگذاشتند و آنها میکوبیدند * خلاصه بعد راز تماشا بیرون آمده بکارخانههای دیگر که نازک کاری اسباب میکردند رفته تماشا کردیم - از آنجا سوار کالسکه بخار شده به (منچستر) رفتیم - دو ساعت و نیم از قصر (ترنتام) تا (منچستر) راه است - رسیدیم بگار - جمعیت اینجا و تماشاچی بیشتر از (لیور پول) بود - شهر (منچستر) بواسطه کارخانجات زیاده در و دیوارش مثل ذغال سیاه است - حتی رنگ و رو و لباس آدمها هم سیاه است - و جمیع خانمهای آنجا اغلب اوقات رخت سیاه می پوشند بجهت اینکه تا رخت سفید یا رنگ دیگر پوشیده اند فوراً سیاه می

شود - حاکم و بزرگان و نجیبی - شهر و حکام اطراف در کار حاضر بودند - سوار کالسکه شده رانندیم تا پادار الحکومه رسیدیم - قباله بزرگی بود - در روی پله صندلی گذاشته بودند نشستیم - حاکم نطقی کرد من هم جواب مفصلی - دادم در اظهار دوستی بدولت انگلیسی و خوش وقتی و رضایت از اینکه از اذل و زرد بخاک انگلستان از دولت و ملت کمال احترام بماشده است - (لارنسون) صاحب بزبان انگلیسی ترجمه کرد همه تحسین کردند بعد رفتیم باطاق دیگر که نهار چیده بودند قدری خوردم - بعد سوار کالسکه شده رفتم برای تماشای کارخانه پنبه ریزی - کوچه بسیار طولانی طی شد - طرفین راه بطوری اثرهام بود و هورا میکشیدند که گوشها نزدیک بود کر شود - بسیار اظهار میل بملاقات ما میکردند رسیدیم بکارخانه پنج مرتبه داشت - در هر مرتبه کاری میکردند - اغلب زنها مشغول کار بودند - ریشمان و غیوه درست میکردند - در مرتبه پائین پارچه پنبه میبافتند که این پارچه را بجای دیگر برده نقش چیت زده بتمام دنیا حمل میکنند - کارخانه پائین بسیار تماشا داشت - بقدریک میدان بزرگ بود - البته بقدر در هزار دستگاه بافتندگی داشت - در هر دستگاه چهار نفر زن کار میکردند همه را گشتم - یکبار کارخانه از صدا افتاد - دخترها و زنها

و مردها آوازۀ خوبی خواندند - بعد از اتمام خواندن بیرون آمده
سوار کالسکه شده رفتیم برای آه - سوار کالسکه بخار شده رانندیم
برای قصر (ترنلیم) - یکساعت و نیم بغروب مانده رسیدیم -
درک و غیره همه بودند - پیاده رفتیم - شکارهای باغ را تماشا
کرده بعد رفتیم تری قایق نشستیم - خون درک زحمت کشیده پارو
هیزدند - رفتیم در جزایر گشتیم - بسیار خوش گذشت - شب را
بعد از شام باز گلوله بازی کردند همه بودند پسر درک از همه
بهار بازی کرد

❀ دوم جمادی الاول ❀

باید برویم لندن و عصر را در (چیزیک) برای گردش و صحبت
و عصرانه مهمان ولیم و انگیس هستیم - صبح برخاسته سوار
کالسکه شده با درک و دام کرده رانندیم - سه ساعت بیشتر راه
بود - از بعضی شهرها و تونلهای متعدد گذشتیم - در سوراخ
خیلی راه بود که هر کدام پنج دقیقه طول کشید - از در دره
تنگ و طولانی هم عبور شد - ارتفاع دره هم زیاد نبود - اما
مثل دیوار بود - یکی از دره ها همه سنگ بود و دیگری سنگ
و خاک بهم آمیخته - معلوم میشود که بچه زحمت و چه قدر
مخارج این راه های آهن را ساخته اند * خلاصه وارد گار شهر لندن

شدیم - جمیعت زیادی بود - رسیدیم بمنزل - بعد از یک ساعت
 رفتیم به (چیزیک) این عمارت و باغ مال (دیک سی دنشیر)
 است که از متوسلین انگلیس و با (دیک دوسوتلاند) خورش
 است و او امانت برلیعهد انگلیس داده است که ببلاق او باشد -
 جمیعت زیاد از حدی در کوچه ها و پنجره ها و بامها بود - صخر
 اعظم و (لون مورلی) با ما در کالسکه بودند - بقدر یکساعت
 راه بود - کالسکه زیادی هم که حامل موعودین بود به (چیزیک)
 میرفت داخل خیابان باغ شده راندیم تا رسیدیم دم باغ مخصوص
 پیاده شده داخل باغ شدیم - شاهزادگان و غیره بودند - چند
 چادر تری چمن و باغ زده بودند - عمارت محفوقی داشت
 رفتیم به چادر رلیعهد (روس و انگلیس) زنهایشان با خانمهای
 زیان و سفرای خارجه و وزرای انگلیس و غیره بودند - قدری
 ایستادیم پادشاه هم آمدند - رفتیم پیش ایشان در چادر قدری
 تشسته صحبت کردیم - بعد من با ولیعهد انگلیس رفتیم بگوش
 باغ - گلکاری خوبی بود - گورخانه هم داشت همه مردها و
 زنهای می گشتند - در چادر بزرگ خوراکی زیاده چیده بودند -
 مردم سرپا ایستاده هر کسی چیزی میخورد - بعد در باغچه
 درخت گاهی با بیلی حاضر کردند که من پیادگار خون بگرم

کاشتم - این عمل در فرنگستان یکنوع احترام بزرگی نسبت باشخاص بزرگ است - بعد بچادر پادشاه رفته و دایع کرده ایشان رفتند به (ویندزور) و ماهم قدری معطل شده بعد از همان راهی که آمده بودیم رفتیم به منزل - شب را فراغت بود خوابیدم - برادر زنهای ولیعهد روس و انگلیس که پسر پادشاه (دانمارک) باشد امروز تازه وارد شده بود - جوانیست بسن چهارده سال - در بحریه منصب دارد - اسمش (والدمیر) با اوهم تعارف کردیم بدیدن خواهرهایش آمده در روز دیگر باز میروم

* سیوم جمادی الاول *

امروز هوا ابر شدید و مه است و باران شدیدی هم می آید - بعد از نهار با معتمد الملک و (لرد مورلی) بکالسنکه نشسته قدری در (هایت پارک) گشتیم - با اینکه روز یکشنبه بود و کسی در راه ها نبود باران هم بشدت میامد باز مرد و زن خیلی دیده می شدند - بعد افتادیم براه (چیزیک) که دیروز رفتیم - از (چیزیک) گذشته براه (ریشمون) افتاده از پہاوی باغ نباتات گذشتیم - مردم زیادی آنجا سیر میکردند - باغ بسیار بزرگ است - اما میانش نرفتم - اما برج بارزیک بلندی بت ترکیب چین میان باغ ساخته اند - چندین مرتبه دارن - بسیار جای قشنگی است از دور دیدم *

خلاصه رفتیم به (ریشمون) در بالای تپه واقع است - (ریشمون) جای علیحده نیست - در حقیقت یکی از محلات آخر لندن است - خیابان ها و چشم انداز بسیار خوبی باطراف دارد - خصوصاً برومخانه (تمیز) - از نوع شکارهای (ویندزور) در چمنهای اینجا بسیار بود - چون باران می آمد نشد گردش بکنم - گفتند خانه (لرد روسل) از وزرای قدیم معروف انگلیس است اینجا نزدیک است - میل کردم بدیداش بروم - رفتم پیاده شده داخل شدم - خود با زوجه اش استقبال کردند - مرد پیربست قریب هشتاد سال دارد - قدش کوتاه است باوجود پیری باز هوش و عقل خوبی دارد - از فرقه (ویگ) است - لازم شد تفصیل (ویگ) نوشته شود - کل وزرای دولت انگلیس در فرقه هستند - فرقه که حالا وزارت دارند از (ویگ) هستند که رئیس آنها (لرد گلدستون) صدراعظم حایه و (لرد کرانویل) وزیر دول خارجه و سایر وزرا هستند - فرقه دیگر را که برضد خیالات این دسته هستند (توری) میکویند - رئیس آنها (دیسوالی) و (لرد دربی) و غیره است - هر وقت فرقه ادلی عزل شوند کل وزرا و غیره باید تغییر کرده از فرقه تازی نصب شوند * خلاصه قدری نشستیم - (دویبست) سفیر استریا

و سایر مردمان پولیتیک آنجا بودند - بعد از چند دقیقه سوار شده رفتیم به مهمان خانه (ریشمون) که بسیار مهمانخانه خوبیست - چند سال قبل آتش گرفته بود تازه ساخته اند - چشم انداز خوبی دارد اما مه و ابر مانع از دیدن بود - باران متصل می بارید - قدری آنجا نشسته چای و میوه خورده رفتیم منزل

❀ چهارم جمادی الاول ❀

صبح برخاستم امروز بعد از نهار کل وزرای (توری) بحضور آمدند تاظم بنگاله و پسرش هم بودند - (لرد روسل) هم که دیروز خانه اش رفتیم آمده بود - (سیمور) که در عهد (نیکلا) امپراطور سابق روس و قبل از آنکه جنگ (سراسنا پرل) قطع مراد به دولت روس کند وزیر مختار (پتر) بود دیده شد - و همچنین (لرد دربی) و (لرد مامیزبری) که هر یک سابقاً وزیر امور خارجه بوده اند - از معارف وزرای توری همه بحضور آمدند * خلاصه بعد بعضی تجار هند و غیره آمدند - ترکیب و لباس عجیب داشتند - رؤسای ارامنه و یهود و نصاری و بعد مردم دیگر از اهل پنجاب هند و غیره آمدند - در میان آنها اسکندر احمد پسر مرحوم سلطان احمد خان فغان را دیدم که مدتی با پدرش در طهران بود - جوان زرنگ و

سوار خوبی است - میگفت چند سال در روسیه بوده است - مدتی هم در انگلستان است - لباس و عمامه افغانی را مبدل بلباس انگلیسی کرده و پی کلاه آمده بود - رنگ و رویش زرد و پریده بود - خلاصه بعد (لرد رادکلیف) معروف بحضور آمده نشست - زیاد صحبت کردیم - این شخص از دیپلوما تهای بزرگ فرنگستان است - بیست سال پیشتر در اسلامبول وزیر مختار انگلیس بوده و بسیار با اقتدار در آنجا حرکت میکرده است - در جنگ (سواستاپول) ممد خیالات انگلیسها و برضد روسیها بوده است - و از آیام (ناپلیون) اول که (قارداخا) ایلچی فرانسه از ایران بیرون رفته و انگلیسها را خاقان مغفور فتح علی شاه قبول کرده بود داخل خدمت بوده است امانه در ایران - و بخراطر داشت آن ایام را - قریب هشتاد و پنج سال دارد و حالاهم باکمال عقل و شعور صحبت میکرد - نا خوشی نفوس دارد - اگر این نا خوشی را نداشت با اعتقاد من حالاهم آن عقل و هوش و بنیه را دارد که دولت انگلیس مأموریتهای بزرگ بار دهد - بعد او هم رفت برخاسته نماز کردم - امشب را باید بعمارت بلور که خارج شهر لندن است برویم - آنجا آتش بازی و مهمانیست - امروز قبل از دیدن روز را وغیره تلمبه چکان انگلیس آمده در باغ جاو

عمارت مشق کردند - نردبانها گذاشته به بخیال اینکه عمارت مرتبه بالا آتش گرفته است بچابکی و جلدی تمام از نردبان بالا رفته مردم سوخته و نیم سوخته و سالم بعضی را بدوش کشیده پائین آوردند - بعضی دیگر را طناب بکمر شان بسته بزمین فرود آوردند - برای استخلاص مردم اختراع خوبی کرده اند - اما تعجب درین است که از یک طرف این نوع اختراعات و اهتمامات برای استخلاص انسان از مرگ میکنند - از طرف دیگر در قورخانهها و جبهه خالهای (ولویچ) انگلیس و (کروپ) آلمان اختراعات تازه از قوپ و تفنگ و گلوله و غیره برای زودتر و بیشتر کشتن جنس انسان میکنند - و هر کس اختراعش بهتر و زودتر انسان را تلف میکند افتخارها می نمایند و نشانها میگیرند * خلاصه درین بین چند نفر پهلوان انگلیسی آمده بوکس کردند - بوکس مشت زدن بهم دیگر است که خیلی استندی و چابکی میخواهد - اما دست کش بزرگی که میانش از پشم و پنبه بود در دست داشتند - اگر این دست کش نبود هم دیگر را می کشتند - بسیار مضحک و با تماشا بود - عصری سوار کالسکه شده راندم برای عمارت بلور که اول ایکسپوزیسیون فراگستان در هیجده نوزده سال قبل درین عمارت واقع شده هنوز هم این عمارت بریاست - یک

ساعت طول کشید تا رسیدیم بدر عمارت - اما باران شدید می آمد که بسیار اوقات مردمرا تلخ کرده بود - با رجوع این با زحمت زیادی از زن و مرد سر راه ها ایستاده تهنیت می گفتند - رسیدیم دم عمارت پیداده شدیم - صحر اعظم و شاهزادهای ما و سایر نوکر ها بودند - دم عمارت چادری زده (پرنس الفر) و شاهزاده خانها و نجای آنجا منتظر میوه و بستنی وغیره حاضر کرده بودند - چند دقیقه آنجا مکث شد تا ولیعهد انگلیس و ولیعهد روس و زنهایشان وغیره رسیدند - دست زن ولیعهد انگلیس را گرفته داخل عمارت شدیم - عجب مجلسی بنظر آمد - طرفین راه همه صندلی گذاشته زنهای خوشگل با زینت و مردها بمراتب نشسته و کوجه برای رفتن ما داده بودند که باید از میان آنها بگذریم - عمارت از آهن و بلور است و بطوری مرتفع و وسیع که امشب چهل هزار نفر با پلیت باین عمارت آمدند * خلاصه رفیقتم بوسط عمارت که گنبد مرتفعی دارد - وسط گنبد حوضی است که بطور سنگ طبیعی و کوه ساخته اند - فواره بسیار خوبی داشت آب زیادی میریخت - طرف دست چپ ایرانی بود پله داشت - در بالا شاه نشینی داشت صندلی زیادی گذاشته بودند - من و ولیعهد ها و زنهایشان و شاهزاده خانم ها

همه آنجا نشستیم (دوک کامبریدج) تهره گفتند ناخوشی
 نفرس 'گرفته' است - رر بروی ما ارگ بزرگی بود مثل ارگ
 (البرت هال) - موزیکانچی زیاد با خوانندها بودند - میزدند
 میخواندند - و آندر جمعیت در آنجا از بالا و پائین و جوانب
 و اطراف روی صندلی ها نشسته بودند که چشم انسان خیره می
 شد - دوربین در چشمی آوردند تماشا کردیم - از پشت
 شیشهایی پشت سرما فوارههای آب بسیار خوب میجست - زوجة
 (دوک دسوتزلند) با دخترش عقب سرما نشسته بودند - دختر
 دوک بسیار خوشگل است - در جلو ما انگلیسها بازی ژیمناستیک
 کردند - بسیار کارهای عجیب از چست و خیز و معلق
 روی طناب و غیره نمودند که کار کمتر کسی است - بعد میلهایی
 پهلوانی ایران را آورده میل بازی کردند - بعد دسته از اهالی
 مملکت ژاپون آمدند - از طفل کوچک الی مرد وزن بزرگ
 بلباس ژاپونی کارها و بازیهای عجیب کردند که عقل متعیر می
 شد - اغلب کارها را با پایشان میکردند - میخوابیدند یک صندوق
 بزرگ چوبی را مثل پر کاه هر طور میخواستند میچرخاندند
 و بهوا می انداختند باز بروی پا می افتاد - شخصی با چشم
 بسته میخوابید - نردبان بسیار بلندی را روی پای خود راست

نگاه میداشت - بچه ده ساله میرفت روی نودبان بازیها درمی آورد - گلولهای عجیب هرا می انداخت - جعبه سوراخ داری هم در دست داشت که گلولها هر دفعه توی سوراخ جعبه می افتاد - یک لنگه در را هم همین طور خرابیده روی پایش میچد خانید بطریقیکه نمیتوان نوشت - طناب قطور بلندی از سقف گنبد که تا زمین چهل ذرع میشد آویختند دوسه نفر انگلیسی که کارشان بند بازیست بمیل خود شان بازی میکردند طناب را گرفته بچابکی تا نزدیک گنبد رفته بعد آنجا بیک پا ایستاده کم میشدند - یکی از آنها از بالا سرا زیر با کله پائین آمد - خیلی غریب بود - بعد از اطراف طاق طناب آویخته ننوئی زیر آنها بسته شخص انگلیسی بندبازی کرد که الی امروز ندیده و نشنیده بودیم - همین قدر می نویسیم که بند بازی نبود سحر میکرد و پرواز می نمود - مثلا ده ذرع بیشتر ازین بند به بند دیگر که در هوا معلق بود میجست - در آخر از بالای بند خودش را پرت کرده توی نود افتاد - بازی تمام شد - مجلس بهم خورد - رفتیم بالای عمارت - شامرا در سر میزی که همه اعیان و اشراف بودند خوردیم - باغ و عمارت بلور که بهترین ازغهای انگلیس است از بالا پیدا بود - فوارهای متعددی که هر

یک مترجوز از بیست زرع میچست توی باغ بود - منبع این فواره ها برج بلندی است که دم عمارت بلور ساخته اند * خلاصه مردم زیادی چتر بر سر گرفته با وجود باران شدید توی باغ پای عمارت ایستاده هورا میکشیدند - بعد از شام در باغ آتشبازی شد - آتشبازیهای قشنگ و خمپاره‌ایکه ستاره‌های رنگا رنگ از میان آنها بیرون می آمد زیاد در کردند - بعد از اتمام آتش بازی آمدیم پائین - از الکتریستیه سیمی تلگراف مانند ساخته بودند - همین که من دست بان زدم فشنگهای آتشبازی زیاد از توی باغ بهوا رفت تماشا داشت - باز در مراجعت دست زرجه ولیعهد را گرفته رفتیم بمنزل - گداهای فرنگستان عوض گدائی ساز میزنند - کمانچه میکشند - هیچ سؤال نمیکند - اگر کسی پول داد می گیرند والا متصل ساز میزنند - در باغ جلو عمارت ما قرقاول فرور ماده زیاد توی درختها دیده شد - کبوتر در فرنگستان زیاد است و مثل ایران کبوتر بازها هوا میکنند - خصوصاً در خاک بلژیک خیلی دیدم * اطفال کوچک شیر خواره و غیره را در کالسه می نشانند و روزها در خیابانهای باغ و چمنها با دست میگردانند بوضع بسیار قشنگ - و اطفال در کالسه بخواب میروند - چهار عدد از شکار هائیکه در چمن میچریدند

و از جنس ارقالی بودند اما شبیه بمرال از (درک دوسوتلاند)
گرفته به (ابراهیم خان) سپردم که انشا الله بپهران ببریم زان و ولد
کرده زیاد شوند

✽ بنجم جمادی الاول ✽

امروز بنمایش بانگ و برج سیئه لندن و کلیسای (سنت پول)
و (رست منستر) و پارلمنت باید برویم - صبح نهان خورده
سوار کالسکه شده رفتیم بسیئه - داخل سیئه و برج شدیم -
رؤسای آنجا بحضور آمدند - رفتیم بالای برجی بسیار کهنه و
قدیم - میان آن جعبه بزرگی از آئینه بود - دوش معجزی از آهن
داشت - چند تاج از سلاطین قدیم انگلیس در آن بود - جواهر
نفیسه داشت - بخصوص در یک تاجی یاقوت سرخ بزرگی بود
بسیار ممتاز - عصاها دیده شد از طلا و ظروف طلا هم قدری
بود - شبیه الماس کوه نور را از بلور درست کرده بودند در
آنجا بود - اما اصل الماس را در لندن تراشیده برلیان کرده پادشاه
سنجاق کرده بسینه میزنند - روزیکه برای وداع به (ویندزور)
رفته بودم بسینه زده بودند - بسیار الماس خوب است * خلاصه
چون وقت تنگ بود به اسلحه خانه که در همین قلعه است رفتم -
رفتیم بکلیسای (سنت پول) کشیش اول آنجا ناخوش بود حضور

نداشت - نایب او بود توی کلیسا گردش کردم - بسیار بنای مرتفع قدیمی است - زن و مرد زیادی بود - کسانی که از معارف درین کلیسا مدفون هستند ازین قرار است (لرد نلسون) (دوک دورلنگتون) - از آنجا آمده پبانگ دولتی رفتیم - از (بورس) که تجارت خانه است گذشتیم - تجار معروف لندن با جمعیت زیاد آنجا بودند - بدر عمارت بانگ رسیدیم - رئیس بانگ و همه نویسندگان و اجزای این کار حاضر بودند - از پله بالا رفتیم عمارت عالیست - دفتر خانه و اطاقهای نشیمن همه را دیدیم - برای چاپ زن کاغذهای بنگ از قبرص و اسکندس و برای سنجیدن وزن طلا و نقره و قیچی کردن پولهای سبک اسباب و آلات خوب و کارخانهای بخار دارند همه دیده شد - بعد اسم خردمان را در کتاب آنها ثبت کرده از آنجا پائین آمده رفتیم زیر زمین - شمش طلا و نقره زیاده دیده شد که هر شمش دو هزار تومان ایران بود - بقدر سه چهار کرور پول در آنجا موجود بود * خلاصه برگشته رفتیم منزل - سه چیز بسیا عجیب در آنجا دیده شد * اول در هر ماشینیه که کاغذ بنگ را چاپ میکنند سه قطب نما که هر یک مثل ساعت عقربکها داشت نصب کرده بودند که هر عددیکه چاپ میشد خود قطب نما از گردش

عقربک حساب نگاه میداشت - یک حرکت که ماشین را میدادند یک کاغذ چاپ در می آید و عقربک از خطی بخطی میرفت - و این برای آنست که از عدد کاغذهای بزرگ کسی نتواند دزدی کند * ثانیاً اسبابی بود بجهت میزان کردن و سنجیدن وزن پولها که پول زیادی از طلا از جائی مثل ناودان بیابین میریخت و طرفین آن جعبه مانند جائی بود که هر پولی که وزناً سبک بود بواسطه اسباب بیک جعبه می افتاد و پولی که سنگین و تمام بود بجهت دیگر * ثالثاً اسبابی که پولهای سبک را قیچی میکرد و از اعتبار می انداخت که دوباره سکه بزنند * خلاصه رفتیم منزل ساعتی استراحت کرده سوار کالسکه شده رفتیم خانه (گلاستون) صدر اعظم - زن مسنی داشت هر دو استقبال کردند - دست بزوجه اش داده از پله بالا رفتیم - اطافهای خوب داشت - یک حوض بسیار کوچکی در بالا خانه با فواره های آب بسیار خوب بود - چشم انداز خوبی داشت بیمارمنت و شهر - ایلچی کبیر (نمسه) و (عثمانی) و (آلمان) و از اعظم انگلیس (گرانویل) وزیر امور خارجه و زوجه (دوک دستورلاند) و قیزه بودند - قدری نشسته رفتیم به پارلمنت - از تعریف این عمارت و تعداد اطافها و بالاخانها و دالانها شخص عاجز است - میگویند

مبلغ گزافی بمرور ایام خرج این عمارت شده است - و بنای آن از هشتصد سال قبل ازین است اما ده سال قبل ازین خیلی بربنای آن افزوده اند - ناظم مجلس لردها که مرد پیری بود اسمش (کلیفورد) جلو ما افتاده اطاق باطاق گردش کردیم - بسیار بنای عالی و محکم و مهیب است - واقعاً پارلمنت انگلیس را چنین عمارت شایسته و لایق است - از تالار بزرگی گذشتیم که تالار (واترلو) می نامند - دو پرده بزرگی که بسیار خوب کشیده اند در چنین تالار نصب است - یکی جنگ معروف (ترا فالگار) است که تفصیل آن در سابق نوشته شده - دیگر پرده ملاقات (ولنگتون) با (مرشل بلوکر) سردار سپاه (پروس) که شریک جنگ (واترلو) بود - بعد از شکست (ناپلیون) در صحرای (واترلو) روی اسب بهمدیگر دست داده تهنیت می گویند * خلاصه رفتیم باطاق لردها همه بودند - عدد لردهای این مجلس از صد نفر متجاوز است - قدری نشسته برخاستیم از اطاقها و دالانها گذشته داخل تالار وکلای ملت شدیم - عدد اینها سیصد و پنجاه نفر میشوند - (لرد گلاستون) (و دیسرائیلی) و سایر وزرای ویک و توری بودند - یک طرف ویک بودند طرف دیگر توری - ما در بالا که راه باریکی بود مشرف به مجلس

روی صندلی نشسته بودیم - مسئله طرح کردند - اختلاف آوا
شد رئیس مجلس حکم بطرف اغلب کرد که (مائوریت) می
گویند و طرف اقل را (مینوریت) - کل و کلا رفتند بیرون
که در بیرون بشمارند - مجلس خالی شد بجز رئیس کسی نماند -
بعد از دقیقه آمدند طرف غالب و بگها بودند که حال وزارت
دارند - بعد (لرد گلاستون) صدر اعظم آمده پیش ما قدری
صحبت کرد - برخاسته رفتیم بکلیسای (وست منستر) که نزدیک
پارلمان است - بسیار کلیسای عالی خوش طرح خوب است - بنایش
قدیم و همه از سنگ است - سقف مرتفع طولانی دارد -
(هائری هفتم) پادشاه انگلیس معبدی ساخته است بسیار عالی
متصل بکلیسای بزرگ است - مثل شاه نشین واقع شده - حجاری
بسیار در سقف و دیوارها شده است - مقبره خود (هائری)
هم در آنجا است - در وسط معبر آهن بزرگی دارد - از
پادشاه های دیگر و سرداران معروف و شعرا هم درین کلیسا بسیار
مدفون هستند - طول معبد پانصد و سی پای انگلیس است -
ارتفاع سیصد و بیست و پنج پا - اسم سلاطین دیگر که آنجا
مدفون هستند (ادوارد) (لوگون قسور) (هائری سیوم)
(هائری پنجم) (هائری هفتم) (الیزبت انورت) - تمام

خانواده سلاطین. (استورت) و خانواده (هندور) - (اروزو)
 (پیت) (فکس) (روبرت پیل) (لرد پالمستون) - از
 سرداران (اوترام) (ارد کلید) - تخت بسیار کهنه آنجا بود که
 سلاطین انگلیس باید درین کلیسا روی این تخت تاج گذاری کنند -
 سنگ حضرت یعقوب علیه السلام هم درین تخت نصب است -
 سنگی است بزرگ که حضرت یعقوب علیه السلام روی آن می
 خوابیده است - از مصر بفرنگستان افتاده - یعنی دست بدست
 گشته بسلاطین انگلیس رسیده است * خلاصه برگشتیم منزل -
 در عمارت پارلمنت کتابخانه بسیار معتبر است که گفتگوهای قدیم و
 جدید پارلمنت و قوانین انگلیس و غیره در آنها نوشته شده است
 با نسخهای دیگر

❀ ششم جمادی الاول ❀

باید به (ویندزور) بجهت رواج با پادشاه برویم - نهار
 را بمنزل خوردیم و بعد روس آمد با ایشان صحبت شد - چون
 ما میرویم و بخون ایشان هم فردا میخوانند به بندری از بنادر
 انگلیس بروند - یعنی فرمایش کشتی سواری بجهت خود داده حال
 تمام شده میخوانند بآب بیندازند - بعد از رفتن ایشان روانه
 (ویندزور) شدیم - همه شاهزادها و صدر اعظم و غیره در

رکاب بودند - رسیدیم به (ویندزور) پادشاه تا دم پله استقبال کردند - دست هم را گرفته رفتیم بالا - ما را بودند در جمیع عمارت گردانند - اطاقها و تالارهای بسیار عالی و چشم انداز بسیار خوب بطرف شهر لندن و صحرا دارد - باغ گلکاری خوبی در پای عمارت طرف صحرا بود - کتابخانه معتبری داشت - بعضی کتابها بخط و زبان فارسی دیده شد - از جمله تاریخ هند بود مثل روز نامه نوشته بودند مصور بنقاشی هند - بسیار خوب کتابی بود - اسلحه خانه خوبی هم بود - همه سلاحهای قدیم که از هندوستان و غیره بدست آورده پشت آئینها چیده اند - بعضی اسباب جواهر و طلا که از جمله تخت سلطنتی و زین اسب مرصع تیپو صاحب هندی بود که جواهر زیاد داشت - و همچنین از اسلحه طرز قدیم اروپا و از هدایای سلاطین و چیزهای دیگر در اطاقها زیاد بود - گلدان بسیار بزرگی از سنگ ملخیت بود که (نیکلا) امپراطور روس فرستاده بود - گلوله تفنگی که در جنگ (ترافالگار) (لرد نلسون) را کشته بود از بدن او در آورده در قرطی نگاهداشته اند - دگل همان کشتی که (نلسون) در آن بود که گلوله توپ سرراخش کرده است یا چند عدد از گلوله های آن توپها در اطاق بود . دوش معجزی

بود - بعضی گلرهای تریپهای روس هم در جنگ (سران پل) گرفته اند با در قبضه تفنگ دنگی سربازی از سالدات روسیه برای نمونه آنجا گذاشته بودند - مجسمه نصف تنه (نلسون) را هم از سنگ تراشیده روی نصفه دگل کشتی گلراه خورده نصب کرده بودند - در توپ هم که رفیقیت سنگه بهدیه فرستاده آنجا بود . در تالارها اشکال پادشاه و وزرای معروف عهد (ناپلیون) اول را که (سنت الاینس) میگفتند کشیده بودند - خیلی گشته بعد رفتیم در اطافی سرمیز نشستیم - من بدم و پادشاه و دختر کوچک ایشان و پرنس (لیوپولد) که امروز هم تا دم گار باستقبال آمده بود - باز لباس اکوسی پوشیده بود - شاهزاده بسیار خریبست - بعد از آنکه قدری میوه خوردیم برخاستیم - پادشاه تا دم اطافی که برای ما معین کرده بودند آمده رفتند - من عکس خودمرا بپادشاه دادم بیادگار - ایشان هم عکس خود و (پرنس لیوپولد) را بمن دادند - الحق کمال مهربانی و درستی را پادشاه از اول ورود بخاک انگلیس الی امروز نسبت بما بعمل آورده اند - بعد آمدم پائین نسبت پادشاهرا گرفته رفتیم تا دم کالسکه وداع کرده تروی کالسکه نشستیم - پادشاه خواهش کردند که عکاس مخصوص ایشان تروی کالسکه عکس ما را بپندارد - عکاس چند شبیه

عکس ما را انداخت - بعد برای افتاده قدری که از خیابان رفتیم
 راه کمی کرده رفتیم بخانه (پرنس هانا) دختر پادشاه و زوجه
 (پرنس کریستیان) که از شاهزاد هائی (هولستین) آلمان است که در
 پروس حالا ولایتش را متصرف است و شاهزاده هنرر ادعای این
 ولایت را دارد که یقوتی بلکه صاحب شود * خلاصه وارد خانه
 شاهزاده شده قدری نشستیم - خانه باغچه گلکاری خوبی داشت -
 بعد از صرف میوه برخاسته یا کالسکه رفتیم بمقبره (پرنس البرت)
 شوهر پادشاه خیلی راه بود - از پهلوی مقبره (دوشس دوکس)
 مادر پادشاه گذشته تا رسیدیم بمقبره (البرت) پیاده شده رفتیم
 سر مقبره بسیار عالی و با روح است - از سنگهای رنگین
 ساخته اند - صندوق مقبره از سنگ است - مجسمه خود (البرت)
 را خوابیده با حالت مرده از مرمر بسیار خوب روی صندوق
 ساخته اند - دسته گلی که در دست داشتیم بالای قبر گذاشتیم بسیار
 افسرده و مهموم شدم - بیرون آمده سوار کالسکه شده رفتیم -
 همه جا (پرنس لیوپولد) همراه بود * اینجا ها گرمخانه های گل
 میوه جات و سبزی کاری و باغات و جای گاوها و گرفتن شبنم و
 کره برای پادشاه است - پیاده شده درخت سرو کوهی پیاده
 گاشتم - سوار شده رفتیم سر راه آهن - با شاهزاده (لیوپولد)

وداع کرده رفتیم بشهر - وارد منزل شده قدری نشستیم - بعد سوار شده بتماشاخانه مدم (تومه) رفتیم - مدم (تومه) زنی بوده و حال بیست سال است مرده پسر و نذیره دارد - جائی ساخته است که مجسمه سلاطین و مردمان معروف شعرای بزرگ قدیم و جدیدی را از مرم ساخته اند و رخت همان شخص و همان عهد را بعینه چه مرد چه زن حتی از جواهرات مصنوعی مثل تاج - گردن بند - انگشتری - و غیره بآدمها پوشانده و نصب کرده و همه آنها را در اطاقها و تالارها ایستاده و نشسته قرار داده اند بطوریکه امکان ندارد شخص بتواند تشخیص بدهد که این آدم یا مرم است * خلاصه پسر مدم (تومه) ناخوش بود - نوه اش معرفی میکرد - صورت (ناپلیون) سیم را با همان لباس قوی رخت خواب با حالت نزع ساخته اند - بعینه آدم جاندار است که مشرف بموت باشد - بعضی زنهای جاندار میان آنها نشسته بودند هر قدر خواستیم فرق بدهم که آدم حقیقی کدام و آدم مومی کدام است نتوانستیم تا اینکه زنها برخاسته راه رفته و خنده کردند آن وقت معلوم شد که آدم جاندار هستند - اشکال پادشاه حالیه انگلیس و اولاد شان و زرا همه بود و همچنین تصویر (لوی فلیپ) و لیچمد فرانسه و مادرش (اژنی) - خیلی

صورت بود - علاوه بر اشکال پادشاهان و بزرگان بعضی اشخاص
 قاتل ربه نفس را که در شیطنیت و شقاوت از معارف دنیا
 بوده اند کشیده - خیلی شبیه مثل (ارسینی) که میخواست
 (ناپلیون) سیم را بکشد و (مزیتی) ایتالیائی بود - یکداریکه
 آدم را بآن آویخته بمقتل می رسانند از فرانسه خریده بودند
 اینجا بود - که طرز آدم کشتن را نشان میداد - می گفتند با این
 چوبه دار قریب بیست هزار نفر را کشته اند - علاوه بر اینها
 از یادگارهای قدیم در اطاتی بسیار بود - اغلب اسباب
 (ناپلیون) اول در اینجا بود مثل کالسه هائیکه در جنگ
 (واطلو) بدست انگلیسها افتاده بود - همان کالسه که خون
 (ناپلیون) سوار میشده دیده شد - نقشه که (ناپلیون) خودش
 طرح جنگ کشیده بود - قمچی کالسه چمی (وز) (واطلو) - شدل
 و بعضی رخت (ناپلیون) دیده شد - و همچنین از بعضی
 پادشاهان و بزرگان قدیم و جدید انگلیس و غیره بعضی
 اسبابها بود - بعد آمدم بیرون - زیر اینجا بازار وسیعی است
 که از هر قبیل اسباب که تصور شود میفروشند - قدری گشته
 بعضی بلور آلات و غیره خریدیم - از اینجا بمنزل برگشته
 خوابیدم

✽ هفتم جهادی الاول ✽

امروز نهار را منزل خورده بعمارت بلور رفتیم - سوار شده رفتیم بگار (ویکتوریا) - سوار کالسکه بخار شده راندم - راه آهن مشرف بباغ خانها بود - نه یکجا نه درجا متصل کالسکه یا از بالای خانها یا از سوراخ کوه میگذشت - بیست دقیقه کشید که رسیدیم بگار عمارت بلور - پیاده شده از پلهای عمارت بالا رفته زن و مرد زیاده از حد بودند - قدری صورت عکس ذخیره خریدیم - فروشندگان این بازار همه زن هستند - از هر جور اسباب بود - تفصیل این عمارت ازین قرار است - بیست سال قبل ازین که دولت انگلیس بازار (اکسپوزیسیونرا) در (هایت پارک) که توی شهر لندن واقع است ساخت - بعد از اتمام بعضی از اجزای آن را آورده در اینجا که بیرون شهر است بهمان ترکیب عمارت ساخته و اکسپوزیسیون دایمی قرار داده مهمانخانهها ساختند - جای تعیش برای اهالی لندن بنا کردند - فوارها - حوضها - باغچهها - و هر جور چیزیکه آدم را مشغول کند ایجاد کرده اند - الحال بهترین تماشا گاههای لندن است - همه روز بر سبیل استوار هفت هشت هزار نفر برای گردش و تماشا در اینجا میروند - و آن اشخاصیکه این جا را ساخته اند مبالغی

مبلغت میبزنند * خلاصه بعد از خریدن بعضی اسبابها از میان زن و مرد گذشته چند زن سیاه دیدم از اهل جزائر (ژمانیک) که بسیار خوشگل بودند - شوهر هم داشتند - باوجود چهرهای سیاه که در میان زنهای سرخ و سفید انگلیسی نشسته بودند باز از آن ملاحظاتی که داشتند بسیار با جاوه بودند - رنگ شان برنگ قهوه پخته بود - زلفهای خوب داشتند * خلاصه عبور کرده بجائی رسیدیم که یک شیر یال دار افریق را بایک ببر هندوستان که باهم جنگ میکردند و مرال مرده زیر آنها افتاده بود هر سه این حیوان را که اصل بدن همان جانورها بود بطوری ساخته و برپا داشته بودند که هیچ از شیر و ببر زنده و مرال مرده نمیدشد فرق داد - و پنجهائیکه بهم زده و خونی که جاری شده بود مثل این بود که حالا گوشت بدن پاره شده و خون میبزدند - آن قدر خوب درست کرده اند که ده روز تمام شخص از تماشای آنها سیر نمیشود - بعد رفتیم عمارتی را که از روی قصر الحمراء که اعراب هنگام تسلط خود شان در (اندلس) و (تولد) در اسپانیول بنا کردند ساخته اند - تماشا کردم - بسیار قشنگ و خوب است - گچ ببری و کاشی کاری خوب کرده اند - این عمارات چند سال قبل آتش گرفته سوخته بود - درباره

بوطع ارل ساخته اند - هنوز هم تمام نشده است - گچ
 بوی ریخته میگردند - اما گچ بری اینجا مثل ایران نیست - در
 ایران گچ بریها بزحمت تمام پا دست میشوند - اینجا قالبها از سرپشم
 ساخته اند که انواع نقشها دارد - بهر نقشی که میخواهند همان
 قالبها بر روی تخته گچ گذاشته فوراً منتقل میشوند فوراً هم خشک
 میشوند - آنوقت مثل آجر بدیوارها کار میگذارند - حرض و
 فواره خوب بوضع اعراب داشت - بعد از آنجا رفتیم به ماهی
 خانه - چند پله میخورند زیر زمین دالان طولانی مسقفی بود -
 هوای خنک خوبی داشت - اقسام حیوانات و نباتات بحری در
 آنجا بود مثل (برلن) - اما در (برلن) - نوع ماهی ها و
 بعضی چیزهای دیگر بیشتر از اینجا بود - بعد آمدیم بالا - بازار
 میان مردم گذشته از پلهای شب آتش بازی بالا رفته بودیم
 رفتیم بالا - باغ و فوارها را تماشا کرده بعد باز رفتیم از توی
 باغ برای تماشای دو بالونی که میخواست با آدم هوا ببرد -
 خیلی راه پیاده رفتیم - زن و مرد و عمله احتساب زیادی هم
 بود - تا رسیدیم بآخر باغ - دو بالون بسیار بزرگ از بخار پر
 کرده مستعد بالا رفتن بودند بطوریکه هیچ مجال نمیدادند - پارچه
 ابریشمی مخصوص دارد که روی آنها مثل مشمع چیزی میگیرند که

مستحکم تر شود - و چند طناب برهم بافته مثل تور ماهی گیری بر روی بالون است - در زیر بالون سبدی ساخته شده است که آدم در آن می نشیند - سبد بقدر جای دو سه نفر بود - بالون اول که هوا رفت (اسمیت) نام با یک نفر دیگر (اونو) نام در بالون نشسته بهوا رفتند و بالون از چشم گمشد - بالون دیگر را هم با بخار پر کرده پسر (اسمیت) که جوانی بود و میگفت تا بحال صد و هفتاد مرتبه با پدرم به بالون نشسته ایم او هم رفت بهوا - فردا خبر آمد بالون اولی در ده فرسنگی لندن و دومی در یک فرسنگی فرو افتاده بود - بعد باز پیاده آمدیم سر حوضها و فوارها - مردم بطوری ازدحام کرده بودند که مانع از تماشا بودند - اما ما هم هر طور بود همه حوضها را تماشا کردیم - در مراجعت کالسکه حاضر کرده بودند بکالسکه نشستیم - با اینکه راه سر بالا بود و خیلی تند هم میرفت باز خائما و دخترها و پسرها همه جا با کالسکه همراهی کرده هیچ عقب نمی ماندند - باز رفتیم بالای عمارت قدری میوه خورده یک عکس هم از ما انداختند - رفتیم بتالار هائیکه اقسام چپوقها و انواع غلیانها و ظروف آبخوری هر ملتی را با اقسام پارچههای حریر چینی و ژاپنی و فرنگی و غیره از قدیم و جدید همه را آنجا

چیده اند تماشا کردیم - و از آنجا بالا رفتیم - تماشای پرده‌های
 صورتی که مردم در سه ماهی که اکسپوزیسیون باز است بعضی را
 برای فروش و بعضی را معض تماشا آنجا آورده می
 آریند - همه را تماشا کردیم اما اغلبی از پرده‌های بسیار خوب
 را یا از پیش فروخته یا مطلقاً نمی فروختند - بقدری پانزده
 پرده خوب منتخب کردیم - (اسمیت) صاحب برای ما ترجمه
 میکرد - صورت خری دیده شد - پرسیدم قیمتش چند است -
 رئیس اکسپوزیسیون که مرد فربه ریش سفیدی بود و قیمت ها را
 میخواند گفت صد لیبر انگلیسی که معادل دوپست و پنجاه تومان
 ایران است - گفتم قیمت خرزنده مثلها پنج لیبر است - اینکه
 شکل خراست چرا باید باین گرانی باشد - رئیس گفت چون
 خرجی ندارد و جو و کاه نمیخورند - گفتم اگر خرج ندارد
 بار هم نمیکشد و سواری نمیدهد - بسیار خندیدیم بعد وقت
 تنگ شده بسیار هم خسته بودیم رفتیم منزل (البرت هال) - باغ
 مخصوص بسیار خوبی هم دارد

❀ هشتم جمادی الاول ❀

- امروز بعد از نهار دیدن ولیعهد انگلیس رفتیم - زلهای
 ولیعهد روس و انگلیس و (پرنس الفرد) هم بودند - قدری

فشسته بعد برخاسته آمدیم منزل - قدری مکث کرده رفتیم به
 مریضخانه (سنت توماس) که در مقابل پارلمنت واقع است - این
 مریضخانه را ملت ساخته است - از زمان (ادوارد) چهارم
 بنا شده و حال دو سه سالست تمام کرده اند - موقوفات دارد و
 از آنزمان تا بحال هم مردم همه ساله بمیل خود پول جمع کرده
 بجهت مصارف مریضخانه میدهند که در و غذای همه مرضی
 مفت است - بسیار بنای خوبیست - همیشه بقدر چهارصد
 مریض از مرد و زن و بچه و بزرگ در آنجا هستند - حکیم
 (طولوزان) هم حضور داشت - رئیس حفظ الصحة لندن که
 اسمش (سائمن) است با سایر اطبا و جراحان معروف لندن آنجا
 بودند - اطفال کوچک هر یک تخت خواب و رخت خواب علیحده
 و رخت تمیز داشتند - همه را بجهت مشغول داشتن اسباب بازی
 و چیزهای قشنگ فراهم آورده بودند - خدمتکاران زن بسیار
 بودند - رفتیم با طاقهای دیگر که مرد ها بودند - با وجود ناخوشی
 هورای بلندی کشیدند - در مراتب زیر اسبابی دارند که ناخوش
 را بروی تخت گذاشته بمرتبه بالا می کشیدند بدون اینکه خود
 مریض حرکت کند - اول سنگ بنای مریضخانه را پادشاه گذاشته
 اند - بعد رفتیم خانه (لرد دارکیل) وزیر هند - خانه اش

درربود - از (هایت پارک) وغیره گذشته رسیدیم - زوجه وزیر هند که خواهر (دوک سوثرلاند) و زن منسه ایست با دختر پادشاه که زن پسر وزیر هند است جلو آمدند - دست داده قدری در باغ گردش کرده رفتیم با طاق شرمیز نشسته قدری میوه خوردیم - (دوک سوثرلاند) هم بود - بعد رفتیم پائین توی باغچه چادری زده بودند نشستیم - شخص اکوسی بالباس اکوس آمده قدری نی و سرنازد - شخص دیگر با لباس اکوس رقص اکوسی کرد - روی تخته منوری چهار شمشیر گذاشته قدری رقص دور شمشیرها کرده - شخص معروفی که اسمش (رتستین) است اختراع تلگرافی کرده است که مثلا از لندن بطهران که بواسطه این تلگراف مکالمه میکنند همان عبارت روی کاغذ چاپ شده بکمال آسانی خوانده میشود توی باغ گذاشته بودند - رفتیم تماشا کردیم بعد برگشتیم در (هایت پارک) پیاده شده به بنائی که پادشاه پیادگار (البرت) شوهرشان ساخته اند رفته تماشا کردیم - همه از سنگ است و حجاری های بسیار خوب دارند که صورت معارف و شعرا و نقاشان عالم وغیره را از سنگ در آورده اند بمناسب اینکه خود (البرت) از اهل علم و صنعت بوده است - اما ازهم مانع از تماشا بود - برگشتیم بکالسه نشسته

رفتیم منزل - شب را بتماشا خانه (دروز لام) رفتیم - جمعیت زیادی توی کوچه بود - رسیدیم بتماشا خانه - ولیعهد انگلیس هم آنجا بود - استقبال کرده دست داده رفتیم بالا در حجره نزدیک سن نشستیم - (پراس الفرد) هم آمد - (اریرا) و (باله) هر دو بود - خوب خواندند و رقصیدند - رقاصان خوش گل - خوش لباس بودند - تماشاخانه پنج مرتبه است - قدری کوچک اما خوب - زن جوان خواننده معروفیست (نلسن) نام از اهل (سون) ولیعهد آوردش بالا قدری صحبت کرد بسیار حراف - وزرنگ است - همه ساله بتماشا خانهای پطروینگی دنیا و غیره رفته مداحل زیبا میکند - حالا به شخص (کوسو) نام فرانسوی شهر کرده است - بعد از اتمام در مراجعت از عمارت (سن ژام) گذشتیم - این عمارت از قدیم ساخته شده است - حالا هم باولایی دولت انگلیس اولیای (سن ژام) میلوپسند - پادشاه سابقاً آنجا سلام می نشست - بعد از مردن شوهر شان دیگر بان عمارت نرفته اند - حالا گویا مادر (دوک دکامبریدج) آنجا می نشیند - آمدیم منزل صنیع الدوله دیروز برای تعیین منازل و غیره پپاریس رفته است * خلاصه اگر احوالات شهر لندن یا کلیه انگلیس را میخواستیم کما هو حقه بنویسیم باید یک تاریخ بزرگی

از انگلیس بنویسم - در مدت توقف هیجده روزه لندن فی الحقیقه بیش ازین نمیشد نوشت - انصافاً وضع انگلیس همه چیزش خیلی بقاعده و منظم و خوب است - از آبادی و ثمول مردم و تجارت و صنعت و کار کردن و پی کار رفتن مردم سر آمد ملل است -

❀ نهم جهادی الاول ❀

امروز باید برویم به بندر (شربورج) فرانسه - صبح زود از خواب برخاستم - درین هیجده روز توقف لندن همه روز ابر بود - خبر بد زیادی هم در لندن شد * خلاصه ولیعهم انگلیس (لرد کرانویل) وزیر خارجه (لرد سرنی) (پرنس الفرد) (پرنس ارثور) و غیره همه آمدند - سزار کالسکه شده راندیم برای گار - جمعیت زیادی با کمال تأسف حاضر بودند - معلوم بود که اهالی انگلیس همه از رفتن ما قلباً ملول و متأسف بودند - رسیدیم بگار (ویکتوریا) - ولیعهم وداع کرده رفتند - اما (پرنس الفرد) و (ارثور) با صدر اعظم در کالسکه مانده بودند - پسر حکیم الممالک در لندن ماند که درس بخواند - راندیم برای بندر (پورٹسموت) - سه ساعت کمتر راه بود - اما وقت آمدن از این راه نیامده بودیم - در نزدیکی بندر ملحق براه اولی میشون - از آبادیها و شهرهای معتبر که گذشتیم

(متشام) (اسپرم) (نور کنگ) (هور شام) (آرفدن)
 (شیشستر) بود - وارد بندر شدیم - جمعیت زیادی بود - از
 قلعه‌جات و کشتیها توپ انداختند - امیرال بزرگ مقیم آنجا (در شام
 سپه‌مور) پذیرائی کرد - بعد داخل کشتی فرانسه شدیم - این
 کشتی اسمش (اکل) و از (ناپلئون) سوم بوده است که برای
 سواری خودش ساخته بود - حال که جمهوری شده لیمش را
 عوض کرده (رایین) گذاشته اند - کشتی بسیار خوبیست - نه
 خوردیم (مسیو نیکلای) مترجم فرانسه با (بیلیسترن) مترجم و
 (مسیو ملینه) وزیر مختار فرانسه که تازه مأمور با قاصد در
 طهران است (مسیوبل) شارژ دفر سابق فرانسه که در طهران
 بود با (مسیوبلی) کپتان کشتی و سایر صاحب منصبان بحری به
 حضور آمدند - بعد از چند دقیقه کشتی برای افتاب - راه
 راست خوب نزدیک بندر (دور) از انگلیس است (بکاله)
 بندر فرانسه که از دریا یک ساعت و نیم راه است - اما ازین
 راه (پورتسموت) به (شربورخ) هشت ساعت راه دریاست *
 خلاصه کشتی دیگر هم عقب ما بود که سایر فوکرهای ما
 و غیره آنجا بودند - چهار کشتی بزرگ جنگی انگلیس هم طرفین
 کشتی ما بجهت احترام می آمدند - داخل دریا که شدیم امواج

بحرکت آمد هوا هم ابر ر مه بود - بطوری احوال همه را منقلب کرد که هیچیک را قدرت راه رفتن و نشستن نبود - همه افتادند - من هم بسیار بد احوال شده رفتم خوابیدم تا نزدیک (شربورغ) رسیدیم - تا نیمه راه هشت فروند کشتی جنگی فرانسه باستقبال آمد - توپ زیادی انداختند - ما را بفراوسها سپرده مراجعت کردند - وقت غروب آفتاب به بندر رسیدیم - کشتی لنگر انداخت - آسوده شده شام خوردیم - صاحب منصبان فرانسه از این قرار آمدند بکشتی - ویس امیرال (پنوها) حاکم بحری (شربورغ) - ویس امیرال (ربنو) سردار کشتیهای جنگی - ژنرال (دو مولن) سردار قشون فرانسه در (شربورغ) - (مسیو ویده) حاکم کل ایالت (مانس) - (مسیو لارناک) حاکم شهر (شربورغ) با سایر صاحب منصبان واجودانهای بری و بحری بحضور آمده رفتند در کشتیهای جنگی - آتشبازی در چراغان خوبی کردند *

❀ دهم جمادی الاول ❀

امروز بابت برویم پاریس صبح زود از خواب برخاسته سوار قایق شده راندیم برای ساحل - بسیار هوا سرد بود - رسیدیم باسکله پله بسیار خوب و طاق نصرت خیلی قشنگ ممتاز از سنگ و بوته و دسته‌های گل و چهل چراغ و غیره و انواع نقشها با اسلحه از قبیل طپانچه و تفنگ و سر نیزه ساخته بودند - الحاق صنعت کرده بودند - رفتیم بالا - جمیعت زیادی از صاحب منصبان نظامی بری و بحری و حکومتی و ارباب قلم و غیره صف کشیده بودند - حاکم (مانش) همه را معرفی مینمود - منهم احزاب پرسی میکردم تا رسیدیم به کالسکه های راه آهن - سوار شده قدری استادیم - اکثری از زن و مرد فرانسه کم جثه و لاغر اندام هستند - مثل اهالی روس و آلمان و انگلیس نیستند - شباهتشان با اهالی مشرق زمین بیشتر است - قلعه (شربورغ) خیلی مستحکم است - از طرف دریا بروج و باستیانهای محکم و از سمت خشکی هم قلعه و خندق عریض دارد که همیشه پر آبست - گرفتن این شهر بعلبه بسیار مشکل است - شهرش چندان بزرگ نیست - متجا و زازسی و هفت هزار جمعیت دارد - بندرگاه خریبست - ابتدای این قلعه از عهد

نابلیون اولست - و در زمان ناپلیون سرم تمام شده است و حالا
 بهم کار نمیکند * خلاصه کالسکها براه افتاد - امروز از مملکت
 (لورماندی) عبور شد - بسیار مملکت خوب پر حاصلیست -
 چمنهای بسیار وسیع و گل و گیاه زیاد دارد - گاوهای خوب
 اماندیان و گوسفند زیاد نگاه میدارند بواسطه مرتع زیادی که
 دارند - بوته و درخت گز زیادی دیده شد - مدل ایران است -
 اغاب گلهای و درختهای ایران را امروز در اینجا دیدیم - مثل
 درخت بید و تبریزی و گز و غبره - زمینهای اینجا پست و
 بلند است - تپه زیاد دارد - سیب این مملکت بخوبی مشهور است -
 درخت سیب زیاد دیده شد * خلاصه بشهر (کن) رسیدیم
 پای تخت (لورماندی) است - نیم ساعت آنجا ماندیم -
 نهار خورده شد - شهر بسیار خوبست - بعد از آن شهر از
 چند سوراخ کوه گذشتیم که یکی از آنها بقدر یک فرسنگ می شد -
 قلب آدم هر وقت عبور خیلی خفه می شود - از (شربروخ)
 تا پاریس با راه آهن هشت ساعت راه و نود فرسنگ مسافت
 است - یک ساعت بغروب مانده بهوالی پاریس رسیدیم - از پل
 (و خانه) (سین) که در خارج شهر واقع است گذشته داخل
 شهر پاریس شدیم - از خط راه آهن که از کنار قلعه در

داخل شهر بلور شهر میگرد رفتہ بمحلی رسیدیم موسوم بہ (پاسی) کہ همه رجال واعیان حالہ دولت فرانسه و سایر مردم تماشاچی در آنجا حاضر بودند - منیع الدولہ و (مرشال ماکماہون) کہ رئیس دولت است با (دوک بروکلی) کہ تازہ وزیر خارجه شدہ و صاحب منصبان دیگر و وزرا وغیرہ ہم کار حاضر بودند - آمدیم بیرون - با مرشال و وزیر خارجه تعارف شد - بخباتائی ہو کہ فرش کردہ وزینت دادہ بودند - مسافتی را پیادہ رفتیم - مرشال امرا و صاحب منصبان عسکرہ وغیرہ را معرفی میکرد تا رسیدیم بکالسکہ اسبی - من و صدر اعظم و مارشال و وزیر خارجه در کالسکہ نشستہ سایر ہمراہان ہم در کالسکہای دیگر سوار شدہ براہ افتادیم - شلیک توپ شد - و از ہمین محل در طرفین راہ سرباز پیادہ و سوارہ نظام و ژاندارم بالباسہای خوب ایستادہ بودند الی (کرلزپسلائیف) کہ منزل مارا معین کردہ بودند * خلاصہ عقب سر صفوف نظامی تماشاچی زیادہ ایستادہ بودند - از (براو و بولن) عبور شد کہ خارج قلعه است - دوبارہ داخل قلعه شہر شدہ از خیابان وسیعی کہ موسوم است بہ (ارنو دلا کرانزار مہ) عبور کردہ بازگ (دو تر لیومف) رسیدیم کہ از بناہای بزرگ (ناپلیون) اول است - از سنگ

ساخته اند — صورت چنگهای را در داخل و خارج و اطراف آن حجاری کرده اند — بسیار بنای عالی است — اما درین جنگ آخربا پیوسها از گلوله توپ زیاده خرابی بهم رسیده است — میان آنرا هم فرش کرده صندوقها چیده خیلی زینت داده بودند — از کالسکه پیاده شده آنجا قدمی نشستیم — حاکم شهر که مردی فربه و قنومند و اسمش (مسیود یول) است با کلانتر آمده نطقی کردند — ما هم جوابی دادیم — از جانب و گلابی شهرپاریس هم ما موری چند آمده نطقی کرد — جواب دادیم — برخاسته سوار کالسکه شده داخل خیابان (شانزلییره) شدیم — بسیار با صفا و صبیح است — از همه این خیابانها که عبور شد طرفین درختهای خوب کاشته اند — و خانههای قشنگ باشکوه ساخته — تا رسید به (پلاس دولا کونکورد) که میل بلندی از مصر آورده آنجا نصب کرده اند — میدان با روحی است — دوحوض با فواره داشت — اما فوارهها همیشه نمی جهد — هر وقت که بخواهند جاری میکنند — از پل رود خانه (سن) گذشته داخل عمارتیکه بجهت ما معین کرده بودند شدیم — دم پله عمارت (مسیوروفه) که حالا رئیس دارالشواری ملتی است با بعضی و کلا نطقی مبنی بر تهذیب و ررون ما کردند — جوابی دادیم

بعد رفتیم بالا - اطاقها و تالارهای وسیع بسیار خوب دارند - تخت خوابی که بجهت ما زده بودند تخت خواب ناپلیون اول بوده است در زمانی که (ماری لوئیز) دختر شاه اتریش را عروسی کرده بود - امروز حالت غریبی از فرانسها دیدم - اول آن حالت عزای بعد از جنگ آلمان را هنوز دارند - و عموماً از کوچک و بزرگ مهموم و غمناک هستند - رخت زن‌ها و خانم‌ها و مردم همه رخت عزاست - کم زیلت بسیار ساده - و گاهی بعضی از مردم آواز زنده باد مرشال زنده باد پادشاه ایران میکردند - از یکی دیگر هم شنیدم در گردش شب باواز بلند میگفت سلطنت و قواعداً و محکم و باقی باد - ازینها هم معلوم میشوند که فرق زیادی حالا در فرانسه میباشد که طالب سلطنت هستند - یعنی آنها هم سه فرقه هستند - فرقه اولاد (ناپلیون) را میخواهند - فرقه اولاد (لوی فلیپ) را - فرقه (هانری پنجم) را میخواهند که از خانواده (بوربون) و با اولاد (لوی فلیپ) اگرچه یکطایفه هستند اما جدائی دارند - جمهوری طلبان هم قوت زیادی دارند - اما آنها هم بیک عقیده نیستند - بعضی جمهوری (رور) یعنی جمهوری سرخ را طالب هستند که اصل جمهوریت - بعضی جمهوری وسط را طالبند که هم قواعد سلطنت در آن باشد هم

پادشاه نباشد - بعضی دیگر طورهایی دیگر طالبند - در میان این
 فرق مختلفه حالا حکمرانی کردن بسیار کار مشکلی است - و عواقب
 این امور البته بسیار اشکال پیدا خواهد کرد - مگر اینکه همه
 ملحق الرای شده با پادشاهی مستقل یا جمهوری مستقل بر
 قرار شود - در آن وقت دولت فرانسه قوی ترین دولت است - و
 همه کسی باید از وحساب ببرند - اما باین اختلاف بسیار مشکل است که
 منظم شود : خلاصه قشونی که امروز ایستاده بودند قریب بیست
 هزار نفر می شدند - این عمارتیکه منزل ماست سابقاً دارالشوری
 یعنی مجلس اجتماع رکلای ملت می بوده است - بعد از خلع ناپلیون
 سوم از پادشاهی و جمهوری شدن دولت فرانسه و کلاً و اولیای
 دولت همه به (ورسایل) رفته شهر پاریس را بالمره از ادارات
 دولتی خالی گذاشتند - شهر پاریس فی الحقیقه حالا مخصوص رعیت
 و عامه مردم است - هر طور بخواهند حرکت کنند دولت
 چندان قدرت ممانعت ندارد - عمارت (توپلری) که بهترین عمارت
 دنیا بوده است بالمره خراب شده - کمرها آتش زده اند -
 از عمارت همان دیوارها باقی مانده خیلی تاسف خوردم - اما
 بحمدالله عمارت (لورر) که متصل بعمار (توپلری) است محفوظ
 مانده و خراب نشده است - (هرتل دوویل) را که از

عمارت خوب دنیا بوده است و عمارت نشان (لژیون دنور) را
 بالمره آتش زده اند — مناره (وندوم) که (نایلیون) اول از
 مصالح توپهای دشمن ریخته و شکل خودش را هم بالای آن
 نصب نموده و جمیع جنگهائی که کرده بود در آن نقش برده (کمرها)
 شکسته و برده اند — حالا هیچ باقی نمانده مگر همان سکوی پایه
 مناره * پاریس شهر بیست بسیار قشنگ و خوشگل و خوش هوا غالباً
 آفتاب دارد — بسیار شیشه است بهوای ایران — شب را سوار کالسکه شده
 بامعتمدالملک و جنرل (ارنور) در شهر گردش کردیم — از کوچه
 (ریولی) و از خیابان (سباستپول) که از کوچه‌های معروف است
 و از میدان (واندوم) و عمارت (تویلری) عبور کرده از
 بعضی بازارها و غیره گذشتیم — چراغ شهر همه از گاز است
 بسیار روشن — و خوب شهر با صفائیت — مردم
 زیادی در کالسکه نشسته می‌گشتند — و در قهوه‌خانه‌ها و غیره مشغول
 عیش بودند — رود خانه (سن) مثل رود خانه (تمیز) نیست
 کم عرض و کم آبست — کشتی بزرگ هیچ نمیتواند سیر کند —
 توری عمارت ما باغ کوچک خربست حوضی دارد با فواره سنگ
 سماق سه مرتبه — چادری هم زده بودند — از آنجا راه می‌روند
 بعمارت وزارت خارجه که شاهزادگان را منزل داده اند — عمارت

عالی خربست - سابقاً اینجا وزارتخانه خارجه بوده است - باغ گل کاری خوبی هم دارند - فواره کوچکی میچهد - مرتبه فوقانی عمارت حمام خوبی دارد - بسیار پسندیدم آب گرم و سرد هر دو دارند - هر طور شخص بخواهد حمام کند ممکن است -

✽ یازدهم جمادی الاول ✽

بعد از نهار سوار کالسکه شده به تماشای شهر رفتیم - از کوچه (پارک مونسو) که بسیار خوب کوچه ایست و از باغ گل کاری خیلی خوبی گذشته بارگ (ترمویف) رسیده رفتیم روبه (بواک بولون) - اول رفتیم به (ژاردن د کلی مائا سیورن) پیاده شده داخل باغ شدیم - بعضی گلها داشت - و جایی از سنگ ساخته بودند که بعینه کوه طبیعی بود - از آنجا در آمده رفتیم به باغات وحوش و طیور - در اطرافها باسیم شبکه کرده توی آنها آب و درخت برای طیور و حیوانات قرار داده بودند - اقسام مرغها و طوطیهای رنگی دنیا و انزبوق و هند و استرالی دیده شد - میمون و غیره هم بود - حیوانیست مسمی به کان گرو که در استرالیا پیدا می شود - خیلی شبیه است بهوش دوبا - چیز عجیبی است - نه میچهد - نه نمیتواند بپرد - دستهایش کوتاه است پاها بلند

متصل باید بجهت - بقدر شغال بزرگ است - ماده اش هم در زیر شکم کیسه دارد که بعد از زائیدن بچه‌ایش را توی کیسه گذاشته می‌جهد و می‌دود - و بسیار پردومی شود - قرقاولهای بسیار عجیب خوشرنگ بانواع اقسام دیده شد - و در فیل هم بود که تخت بر روی آنها گذاشته زنها و بچه‌ها سوار شده راه می‌رفتند - یک درشکه را هم که آدم در آن نشسته بود بیک شتر مرغ بزرگی بسته بودند - در کمال سهولت میکشید - بقدر یک اسب کوچک قوت داشت - بعد از گردش زیاد رفتیم ماهی خانه - مثل ماهی خانهای سایر ممالک بود - اما بسیار مختصر و محقر - رئیس این باغات و نباتات (دوروان دولویس) است که سابقاً در عهد (ناپلیون) وزیر دول خارجه بوده - خودش حاضر نبود - نائبش که اسمش (ژفرواسنتیلر) بود معرفی نباتات و غیره را میکرد - بعد سوار کالسکه شده رفتیم بگردش (بوان بولرن) - جزیره میان آب بود - سوار قایق شده رفتیم آنجا - یکی از صاحب منصبان قشون در آنجا پیدا شد - از حالات جنگ تعریف میکرد - گلوله‌های توپ رفتگی که بد درخت‌ها خورده بود نشان میداد - اغلب درختها داغ و نشان گلوله داشت - معلوم شد که در آنجاها جنگهای سخت شده است هم با (پروس)

و شجاعت آنها ندارد * خلاصه این مجسمها بسیار خوب بود - قدری چوک شده و تار عنکبوت همه آنها را گرفته بود - آمدیم پائین - جای دیگر بود که مدور ساخته بودند میانش حوض و فواره - در تا دور همه ستون سنگ دو قطار - ما بین ستونها حوض بلند سنگی پایه داری ساخته اند که از میان آن فواره بلندی میجهد - قریب هشتاد نود حوض داشت که از میان هر یک فواره میجست - این ستونها و فوارها وسط زمین و غیره همه از سنگ است - و همچنین در سایر جاهای باغ فواره و مجسمه مرمر و غیره بسیار است - خیابان زیاده وسیع با صفا تعریف آنها کما هو حقّه نوشتن ممکن نمی شود مگر اینکه خود شخص همه را به بیند - زن و مرد تماشاچی از دهام غربی کرده فریاد میزدند هورا میکشیدند - برگشته رفتیم بالای عمارت - قدری در اطرافها گردش کردم - مارشال (کان روبر) (پالیکاهو) که سردار قشون مامور چین بوده است بحضور آمد صحبت شد - (پالیکاهو) حالا بیکار است - میگفت از بیکاری مشغول نوشتن روز نامه چین هستیم - (کان روبر) هم حالا شغلی ندارد - اما بسیار سر کرده قابلی است با هوش و رشید - در جنگ (سواسنا پول) سردار بوده در محاصره قلعه (متزن) در تحت

معبود بسته بود - (اپونی) ایلچی کبیر اطریش (سرور پاشا)
 ایلچی عثمانی - (مسیونیکرا) وزیر مختار ایتالیا - (مسیو واشبرن)
 وزیر مختار دولت ینگه دنیا - (ارنین سام شیم)
 وزیر مختار ژاپون - (پرنس منچیکوف) مهماندار روس - و
 میرزا عبد الرحیم خان ساعد الملک وزیر مختار متقیم پطرهم اینجا دیده
 شدند - (مسیو پیشورن) (مسیو مینیاک) (مسیو سرتیز) وزرای
 مختار سابق فرائسه در طهران و (مسیو موفی) شارژد فو
 فرائسه که متقیم طهران بودند همه دیده شدند - همه فربه تر و جوانتر
 بودند * یکروز بعد از نهار رفتیم بعمارت رباغ (درسایل) - هوا
 بسیار گرم بود - (سما رفتیم - جمعیت زیادی در طرفین راه بودند -
 از (شانزالبینره) و ارگ (تریومف) و (بوان بولون) و رود خانه
 (سن) گذشتیم - حاکم و ما' مورین (سن) و (لواز) که آن
 طرف رود خانه و ایالتی است علیحدّه همه بحضور آمده نطقی
 کردند - جوابی دادیم - از قصبه (سور) که معروف است
 بکارخانه چینی سازی و ده (شاریل) و ده (ویک اوری)
 گذشته داخل (درسایل) شدیم - از دو طرف قشون سواره
 و پیاده صف کشیده ایستاده بودند - جمعیت زیادی بود -
 رفتیم بعمار تیکه منزل (مسیو بوفه) رئیس وکلای مامت و از

عمارات (لوی) چهاردهم است یعنی کل (ورسایل) را از عمارت و باغ او ساخته است - پردها و اشکال خوب درین چند اطاق دیدم - همه عمارت از سنگ و بسیار محکم است - و در حجاری و نقاشی و علم معماری اول بنای فرنگست - (مسیوروفه) دم کالسکه استقبال کرد - و کلاهی دیگر دلبست هم بودند - رفتیم بالا در اطاق روی صندلی نشستیم - زن (مسیوروفه) آمد حضور - بعد برخاسته از همان راهی که آمده بودیم رفته تا نیمه راه بعمارتیکه (مارشال ما کاهون) منزل دارند رسیدیم - پیاده مارشال و سرداران دیگر استقبال کردند - رفتیم بالا در اطاق نشستیم - آنجا هم عمارت عالی خوب بسیا بازیگتی است - جزء عمارات (ورسایل) است - زوجه مارشال بحضور آمد - بسیار زن نجیبی است - مارشال یک پسر بزرگ که بنظر هفده هیجده ساله و دو دختر دارند آمدند لوی اطاق - وزیر خارجه (دوک دبروی) هم آنجا بود - بعد رفتیم پائین - ما و مارشال بکالسکه فشته رفتیم (ورسایل) گردش کردیم - جوضها و فوارهای زیاد که منبعش مثل فوارهای عمارت پلورلندن از چرخ بخاراست - منبعها را نیاز کرده آب بفوارها انداخته بودند - دریاچه طولانی پائین حوض و فوارها داشتند - خیابانهای وسیع بسیار خوب درختهای جنگلی همه

سره‌های درخت‌های را بهم بسته مثل سقف کرده و گاه گاه یک میدان
مندوری از درخت و سبزه پیدا می‌شود که در میان آن حوض
عظیم و فواره مرتفعی می‌جهد - بسیار با صفا جایی است - محلی
را مثل کوه ساخته اند - آبشار از کوه میریزد چند مجسمه
بزرگ مرمر در زیر آبشار گذاشته اند که یکی از آن مجسمه‌ها
موسوم به (اپولون) که رب النوع حسن مردانه و روشنی
و شعر است آرایش میکند - سایرین دور او آئینه نگار و اسباب
آرایش نگاه داشته آنقدر خوب حجاری شده است که بتصور
در نمی‌آید - خواستم بروم بالا نزدیک آن مجسمه زیر آبشار -
مارشال و جنرال (ارتون) گفتند رفتن بانجا بسیار اشکال دارد
بجهت آنکه راهش همه پر تگاه و سنگ و سر بالا است - من
گفتم می‌روم - و از کالسکه پائین آمده رفتم بالا - اگر چه
راهش بد بود - اما برای ما که خیلی بدتر ازین راه‌ها را در
شکار گاه‌های ایران رفته و دیده بودم هیچ اشکال نداشت -
تا رسیدیم نزدیک مجسمه - جنرال (ارتون) آمد - اما زمین
خورده - همه رخت‌های گلی و شمشیرش کج شد بلکه شکست
مارشال هم آمد - اما خیلی بزرگوار و با امداد چند نفر دیگر
لکن طور آمدن مارشال و جنرال فرانسه باینجا منافاتی با رشادت

وهم با (کمونها) - در آخر جزیره کلاه فرنگی چوبی کوچکی
 بود موسوم به (پاریلون دلمپراطریس) یعنی کلاه فرنگی زن
 (ناپلیون) - از چوب ساخته اند - بسیار قشنگ و کوچک
 قدری تماشا کرده مراجعت باین طرف آب نموده سوار کالسکه
 شده گردش کنان رفتیم رویمنزل - شب را هم رفتیم بگردش -
 بازار سر پوشیده دیده شد مثل دالان - قدری هم اسباب
 خریده آمدیم منزل * روز نامه پاریس را روز بروز به تفصیل
 نوشتن بسیار مشکل است - تماشای گردش گاهای خوب
 در شب و روز مجال روز نامه نوشتن را نمیدهد -
 ولی آنچه لازمست نوشته می شود بطور اختصار *
 سفرای خارجه یکروز همه بحضور آمدند - از هر دولتی اینجا
 ایلچی کبیر و وزیر مختار و شارژدفرهست - حتی از ژاپون
 و جمهور جزیره هائیتی - ایلچیان کبیر (شیژی نونس)
 پاپ یعنی فوستاده پاپ - (لرد لیتن) ایلچی کبیر انگلیس - (الوزاکا)
 ایلچی کبیر اسپانیول - (پرنس ارلوف) ایلچی کبیر روس که
 چشم چش در جنگ (کریمه) در محاصره قلعه (سیلستری)
 گلوله خورده معیوب شده است - بعضی زخمهای دیگر هم از
 شمشیر و غیره خورده است - دستمال سیاهی محکم بروی چشم

حکم (مارشال بازن) که در تسلیم شدن قلعه به آلمانها از هم جزء اسرا اسیر شده است و کمال افسوس را داشت که چرا در تحت حکم (بازن) بوده است * خلاصه بعد پسرهای (لوی فلیپ) را دیدم - در عهد (ناپلیون) از مملکت فرانسه اخراج و در انگلیس بوده - و بعد از جمهوری بخاک فرانسه آمده اند - دو نفر شانرا که یکی (دوک دمال) و دیگری (پرنس ژوان ویل) باشد ، امروز دیدم - شاهزاده (در مال) بسیار آدم قابلست - (ژوان ویل) هم شاهزاده خوبیست قدری گوشش سنگین است - (کونت دپاری) که نوه (لوی فلیپ) است و حالا سلطنت طایفه اترلیان باو میسرند آنجا نبود - یعنی رفته بود بخانه که در ییلاق حوالی پاریس دارد - با شاهزادهها صحبت شد رفتند - اینها حالا از جانب ملت در دارالشورای وکالت دارند - چون در عهد پدر شان در نظام هم منصب داشته حالا هم در روزهای رسمی رخت نظامی میپوشند - داعیه سلطنت فرانسه را دارند - تا خدا چه خواهد - اسامی و ترتیب شاهزادهها ازین قرار است - پسر بزرگ (لوی فلیپ - دوک دنمور) است - بعد از آن (ژوان ویل) - بعد از آن (دوک دومال) بعد از آن (دوک دومون پاندسیه) که حالا در اسپانیول است -

ادعای سلطنت اسپانیول دارد - (کوئست 'در پای) نوره
 (لوی فلیپ) است و پسر (دیک دورله ان) که پسر
 (لوی فلیپ) و ولیعهد بود - بعد از آنکه از کلسکه افتاده
 مرده بود این ولیعهد شده * خلاصه بعد از ساعتی (مازشال
 ما کما هون) آمدند و رفتیم با طاقی که تخت خواب (لوی)
 چهار دهم با اسباب خوابش آنجا بود تماشا کرده بعد آمده سر
 میز شام نشستیم - میز طولانی و شام خوبی بود - اغلبی از
 سرکردگان و صاحب منصبان نظامی و وکلاء و غیره بودند - دست
 راست ما (مسیروفره) رئیس دارالشرفی نشسته بود - دست چپ
 وزیر دول خارجه روبرو و مازشال - دست راست ایشان
 صدراعظم - همین طور شاهزادهای ایران و غیره هم در دو طرف
 نشسته بودند - صیغ الدوله عقب صندلی ما ایستاده ترجمه میکرد -
 بسیار خوش گذشت - این تالار تالار طولانی بسیار خوب
 مزین است - چهل چراغهای متعده دارد - بعد از شام پائین آمده
 من و موشال در کالسکه نشسته چراغان عمارت و باغ را تماشا
 کردیم - سواره زره پوش که در دست هر یک مشعلی بود
 جلو بودند - جبهه پشت زبانی بود - بلاخره رفتیم بطرف دیگری از
 باغ که دریاچه بود - و آن طرف دریاچه چند مرقبه داشت

که از مراتب آب میریخت مثل آبشار - و از حوض فوارها
میجست - اغلب بزرگان و سرداران و سفرای خارجه و نجیب
و اعیان و وکلای ملت و غیره حضور داشتند - صندلی گذاشته
بودند نشستیم - همه نشستند - آتشبازی بسیار خوبی شد -
مہتاب بود هوا هم خیلی خوب و خوش بود - بعد از اتمام
آتشبازی سوار کالسکه شده از راه (سنت کلو) که عمارت عالی
بولتی بوده و در جنگ آلمان همه آتش گرفته و سوخته اما
خیابان و باغش برجا مانده است - رفتیم به (بوان بولون) و از
آنجا بشهر و منزل رفتیم - در این راه با (جنرل ارتون)
همه جا تا منزل صحبت کردیم * (زوی رفتیم به (انوالید) که مقبره
ناپلیون اول و سایر سرداران و برادران ناپلیون و سرداران قدیم
'ایام (لوی) چهاردهم و غیره در آنجا است - بمنزل ما که دارالشورای
قدیم است یعنی عمارت (پالہ دبورین) در جلو (انوالید) میدان
وسیع است خیابانهای پر درخت هم دارد دارد شدیم - سربازان
بسیار قدیم که زخمی و بعضی بیست و برخی کور
بودند همه صف کشیده احترامات نظامی بعمل آوردند - ما هم
تعارف کردیم - در حیاط (انوالید) بعضی از توپهای بزرگ
قدیم و خمپاره و غیره گذاشته اند - حاکم (انوالید) که شخص بسیار

پیتر و افایم هم بود اسمش (مارتن پیر) با اجود آنها و سائو صاحب منصبان استقبال کردند - این حاکم سابقاً در الجزایر حکومت داشت - در جنگ کریمه و ایتالیا رئیس (اتامزور) ها بوده است - رفتیم توی کلیسا - محراب بسیار خوبی از سنگ و مطلا کاری دار - (لوی فلیپ) پادشاه سابق فرانسه ساخته است - بسیار بنای عالی است - از طرف محراب توی گنبد مقبره (ناپلیون) اول است که جسد او را از جزیره (سنت هلن) (لوی فلیپ) آورده آنجا دفن کرده است - سنگ روی قبر را که رنگ ماسی دار از جزیره (کرسن) آورده اند - بالای آن سنگ بسیار خوب سبز است و رنگ مایل بسرخی دار - امپراطور (نیکلای) روس فرستاده است - بنای این کلیسای (انوالید) کلیه از (لوی) چهارم است - محراب و بعضی چیزهای دیگر را (لوی فلیپ) ساخته - توی گنبد را هم او کوف کرده است - که سنگ مقبره را آنجا گذاشته اند - دورش از بالا راهرو دار که مردم آمده تماشا می کنند - عمارت (انوالید) بسیار عالیست - گنبدش را (ناپلیون) مطلا کرده است - چند نفر از سربازهای قدیم که در جنگهای (واترلو) و (فریدلند) و (اینا) بوده آنجا دیده شدند - باز هم با کمال بیخود بود -

از جنگهای آنوقت تعریف میکردند - اسامی آنها از این قرار است -
 کاپتان (دوشمان) (شاسی) (برآتش) - آنطرف مقبره جائی
 بود در پشت آئینه کلاه (ناپلیون) اول که در جنگها بر سر
 میگذاشته آنجا بود - کلاه را برداشته بسیار نگاه کردم - کلاه
 پادشاه و سردار بسیار بزرگی را بدست گرفته بودم - از کلاه
 معلوم بود که (ناپلیون) همیشه این کلاه در سرش بوده است -
 کلاه ساده بود - شمشیر (ناپلیون) که در جنگ (استرلیتس)
 کمرش بوده اینجا بود - برداشته دیدم - شمشیری بود کوچک و
 راست و قبضه اش طلا بود - اما شمشیر را زنگ زده بود -
 از غلاف کشیده نمی شد - با احترام تمام هر دو را بجای خود
 گذاشته بیرون آمدم رفتم بهوزه که نمونه توبهای قدیم و جدید
 و اختراعات آنها را گذاشته و اسلحه قدیم سرداران و پهلوانان
 سابق وزره زیاد از آدم و اسب همه بانمره و اسم صاحب آنها
 مرتباً چیده بودند - بعضی جاهای دیگر هم محل اسلحه و غیره
 بود - چون قدری خسته بودیم تماشای آنها را بروز دیگر گذاشته
 آمدیم منزل - آنچه الان در (انوالید) از صاحب منصب و
 سرباز موجود است پانصد و نود نفر است - سی و پنج از
 عهد (ناپلیون) اول مانده اند و مابقی از عهد بعد - بنای عمارت

را در سنه ۱۹۷۰ مسیحی بر حسب حکم (لوی) چهاردهم (لوردا) وزیر جنگ کرده است - سی و دو عراده توپ در (انوالید) است - هر وقت کار بزرگی مثل فتوحات عظیمه و غیره رو بدهد توپهای (انوالید) را شلیک میکنند - در ورور ما هم پاریس از (انوالید) شلیک توپ کردند - بیورقهاییکه در عهد نابلیون و بعد از آن از دولتهای دیگر در جنگ ها گرفته همه را در (انوالید) ضبط کرده اند - و همچنین بیورقهاییکه از زمان (لوی) چهاردهم گرفته اند آنجا موجود است - در ورور مقبره (نپلیون) چهل و شش بیورق است که خودش در جنگها گرفته است - در کلیسا در یست و چهل و پنج بیورق است که از عهد قدیمه و جدیده گرفته اند - مقبره اغلب سرداران فرانسه از قدیم و جدید در این کلیسا است - از آنجمله (تورن) و (دبان) و (لانس) و (کلبر) که از سرداران و وزرای (لوی) چهاردهم بوده اند - (مرتیر) و (ژردان) از سرداران (نپلیون) هستند - در ورور مقبره (نپلیون) قبر (ژرم) برادر (نپلیون) و (مرشل دورک) و (مرشل برتران) است - سه روز قبل از ورود ما به فرانسه در راه آهن (شربورخ) دو تزن بهار بهم خورده جمعی کثیر تلفت رزخمی

شده بودند - (مسیو کرمیو) که یکی از وکلای ملت فرانسه و
یهودیست و همیشه برضد (ناپلیون) سوم بوده و ناطق غریبی
است بحضور آمد - مردیست پیر بسیار کوتاه - حالا در مجلس
پارلمنت فرانسه حرف میزند - و باز برضد روج ساست - (روچیلد)
معروف یهودی هم که بسیار با دولت است بحضور آمد -
صحبت شد - حمایت یهودیها را زیان میگویند - و از یهودیهایی
ایران حرف میزد - و استدعای آسایش آنها را مینمود - باو
گفتم شنیده ام شما برانرها هزار کروڑ پول دارید - من بهتر
میدانم که پنجاه کروڑ پول بیک دولت بزرگی یا کوچکی داده مملکتی
را خریده و یهودیهایی تمام دنیا را آنجا جمع کنید - و خودتان
رئیس آنها بشوید - همه را آسوده راه ببرید که این طور متفرق
و پریشان نباشند - بسیار خنده شد و هیچ جوابی نداد -
و باو حالی کردم که من از جمیع مال خارجه که در ایران
هستند حمایت میکنم - (مسیو لسیس) معروف که دریای سفید
را با بحر احمر وصل کرده است - یعنی کمپانی زیادی جمع شده
باهتمام این شخص راه را باز کردند و باین واسطه راه
تجارت هند و ایران و چین و غیوه بفرنگستان تقریب دو هزار
فرسنگ نزدیک تر شد - با پسرش که جوانیست بحضور آمد -

خیال تازه حالا در سردار که راه آهنی از شهر (اورا میترخ) روسیه بسازد الی شهر سمرقند تا پیشار خاک هندوستان انگلیس - اما این خیالیست بسیار دور و دراز - (مسیو تا دار) که تنکاس قابل پاریست است بحضور آمده عکس ما را انداخت - سابقاً با بالون زیادهوا رفته است - اما حالا ازین خیال افتاده مشغول عکاسی است - شخص بامزه با بنیه است - (مسیو تاردیو) که رئیس مجلس حفاظالصحه پاریس است بحضور آمد - (بالری) که جراح معروف و پسر جراح باشی (ناپلیون) اول است و (ژول کلو) که عمومی (کلوکه) که حکیم باشی شاه مرحوم و حکیم مایون و خودش در طهران شب نفهمیده عوض شراب زراری خورده مرد بحضور آمدند - (مسیو بوره) که سابقاً در طهران وزیر مختار بود در اسلامبول و جاهلی دیگر در ایام سلطنت (ناپلیون) وزارت مختاری داشته است بحضور آمد - بسیار صحبت کردیم آدم قابلی است * خلاصه گلوله زیادی از پروسها بهمین عمارت ، (پاله پوربون) خورده که جای گلوله هنوز باقیست - روزی رفتیم به (لنشان) برای سان قشون - نهار خورده سوار کالسکه شده همه همراه بودند - از ارگ (تریومف) و (شانزلیوره) و (بروک بولون) گذشتیم - وسط (بروک بولون) موشال

(ما که اهنون) باجنرالها و صاحب منصبان و غیره سواره ایستاده بودند - جمعیت زیادی از زن و مرد بود - (دوک دو نور) پسر بزرگ (لوی فلیپ) را هم که ندیده بودم سواره آنجمناس بود - با او صحبت شد - منم از کالسکه در آمده سوار اسپ صباح الخیر شدم - ژرژال (لاد میور) که سردار کل قشون پاریس است با (اتا مائور) یعنی اجودانش بودند * خلاصه همین طور رفتیم بصفوف سوارهای زره پرش (کویواسیه) و سوارهای سنگ (هوسار) رسیدیم - از دو طرف ایستاده و هزار نفر سواره بودند - بعد از اتمام صفوف سواره رفتیم بصحرای چمن (لونشان) که چمن وسیعی است - طرف دست چپ کوه مصنوعی ساخته اند - آب زیادی آبخار مانند میریزد - جزء (بوان بولون) است پیاده نظام هم قریب صد و بیست فرج بودند - اما هر فرجی چهار صد پانصد نفر بیشتر نبودند - باقی مرخص خانه هستند - از جلو پیاده و توپخانه گذشتیم - این قشون اطراف بعیده پاریس است - مثلا بعضی ازین افواج از سی فرسنگ راه برای سان دان آمده بودند - سیصد عراده توپ هم بود که باسبها بسته بودند - همه افواج سلام نظامی داده بیرقها را برای تعظیم و احترام میخواستند - ما هم جواب میدادیم - و در

همچنین توی جنگل بالای درختها کلاً آدم بود — بعد از تماشای
صفری باطاقهای چوبی که از قدیم در همین میدان مخصوص همین
طور سانه‌ها و اسب‌دوانیها ساخته اند بالا رفته نشستیم — مار شال
رفتند توی سبزه و چمن — سرداران فرانسه هم با بعضی وابستگان
نظامی و عثمانی و اطیش و (رسی و پروسی پیش مرشال
ایستاده بودند — در بالا خانه که ما بودیم وزیر خارجه فرانسه
(مسوبوفه) وزیر دارالشورا (مرشال کان ردبر) و غیره بودند —
(کان ردبر) چون حالا داخل قشون نیست و ابراجمعی ندارد
سوار نشده بود * خلاصه افواج و توپخانه آمده گذشته — بعد
سوارها گذاشتند — کل و کلای ملت فرانسه که پانصد نفر بودند آمده
نشسته بودند در عمارت — طرف دست چپ سفرای خارجه و غیره
نشسته بودند — (زوجۀ مارشال (ما کاهون) هم بود — جمعی
از زنها و خانمهای خوشگل هم در اطراف مانسته بودند —
هر فوجی که از جا میگذشت و کلای ملت دست میزدند —
هورا میکشیدند — مارشال (ما کاهون) هم برای هر فوج
کلاه بر میداشت — قریب سه ساعت طول کشید تا همه افواج
سواره و پیاده و توپخانه گذاشتند — بر سر هم متجاوز از هشتاد
هزار نفر بودند — قشون خوبی سان دادند — بمن از آن همه

شکست و خرابی قزائنسه امیده این طور اجتماع و نظم قشرون
 نبود - لباسهای خوب داشتند - تفتنگ افواج همان شاسپور قدیم
 است - تریپا همه همان تریپائیست که در جنگ آلمان ویش از
 آن داشتند - بعد از اتمام سان که نزدیک بغروب بود برگشتیم
 بمنزل - روزی هم به (لوشان) برای اسب درانی رفتیم -
 خود مرشال بعمارت آمده سوار کلاسه شده رفتیم - سایرین هم
 بودند - از همان راه که آفرور بمشق قشرون رفته بودیم الی (برلوت
 برلوت) رفته از آنجا از دم (ایشان) گذشته رفتیم بهمان بالا
 خانه که روز سان قشون نشسته بودیم - وزیر خارجه (مسیوروفه)
 زوجه مرشال و سرداران و غیره و ایلچی عثمانی و ایلچی
 اطویش بودند - زن و مرد زبانی هم دور اسپ درانی بودند -
 چهار دفعه اسپ درانند - اسم هر دویرا یکی از ولایات ایران
 گذاشته بودند - مثل اصفهان شیراز و غیره - دور اول نصف
 دایره که یک میدان اسپ باشد درانند - چابک سواریکه لباس
 سبز بود برنگ حمایل ایران اسپ او پیش آمد - بعد در دور
 دیگر یکنه و را تمام درانند - اما چون مسافت زیاد نیست اسبها
 اغلب با هم می آمدند - اسپی که پیش می آمد مثلاً یک سرو
 گردن از سایر اسبها بیشتر بود - در ایران قاعده اسپ درانی

بهتر است و بیشتر تماشا دارند - هر دور دایره اسپ دوانی ایران
 نیمفرسنگ است - شش دور که سه فرسنگ باشد گاهی هفت دور
 بیک نفس میدراند - هر اسپ که پیش بیاید سر کرده است - اینجا
 ملتلهای اسپ دوانی یکدور است که نیمفرسنگ باشد - هنر اسپ
 خوب معلوم نمیشود - دور آخر چند سه از تخته بارتفاع یکذرع
 که روی آنها خار و کون صحرایی گذاشته بودند - اسپها از روی
 آنها چندین دفعه سر تاخت میجستند - این طور بسیار تماشا
 داشت - اسپ دوانی یک ساعت بیشتر طول کشید - بعد رفتیم
 منزل - مارشال رفتند که شب برای آتشیبازی و چراغان حاضر
 شوند - ما آمده دم ارک (تزیومف) پیاده شدیم - جمعی از
 ملتزمین بودند - رفتیم بالای ارک (تزیومف) - دوپست و
 هشتاد و پنج پله میخور - بسیار مرتفع است - پلهای تنگ
 پیچ پیچی دارند - بسیار مشکل است بالا رفتن - من بیک
 نفس رفتم - اما سائرین آهسته آهسته آمدند - از بالا کل شهر
 پاریس و اطراف و قلعهجات همه پیدا است - مرد میکه از (لوشان)
 و اسپ دوانی بر میگشتند همه پیدا بودند - از (لوان بولون)
 - الی آخر (شانز الیزه) هفتم قطار کالسکه بود - و همچنین در
 سایر کوچه کالسکه زیاد بنظر آمد - خیلی تماشا داشت - قدری

آنجا ایستاده آمدیم پائین - سوار کالسکه شده رفتیم - از بس کالسکه و جمعیت بود امکان عبور نداشت - بزحمت بمنزل رسیدیم - شب را مارشال آمدند - با هم سوار شده رفتیم از (شانزلیئر) و غیره گذشتیم - از عمارت مایلی محل آتشبازی از دو طرف آنم بود - امشب البته یک کرور جمعیت از زن و مرد دیدم - همه فریاد میزدند که شاه ایوان زنده باد - مارشال را هم توصیف میکردند و میگفتند فرانسه زنده باد - چراغان بسیار خوبی کرده بودند - در جمیع کوچه‌های لامپهای بلور مثل گوی گرد آویخته بود - باد قدری چراغها را اذیت کرد - خیلی راه رفته رسیدیم بجائیکه رود خانه (سن) در میان بود - و آن طرف رود خانه آتشبازی حاضر کرده بودند - آندست رود خانه مقابل ما میداد مشق و مدرسه نظامیست که همه چراغان بود - جائیکه مانسته بودیم اسمش (تروکادرو) بود - این طرف رود خانه هم همه چراغان بود - برای ما اطاقهای عالی از چوب ساخته چهل چراغ زیبای آویخته بودند - پردهای زیبا که نژده از حریر و مخمل و تافته بافته بودند آویزان بود - ولی باد و باران قدری اوضاع را مغشوش کرد - اما باز چراغها چون از گاز بود کمتر خاموش شد - آتشبازی بسیار خوبی کردند -

همه سر کردن گان قرائت و سفرای خارجه و غیره حاضر بودند —
 الحمد لله بسیار خوش گذشت — آمدیم منزل — مرشال الی منزل
 باز در کالسه همراه بودند — در این آتشباری سواره زره پوش
 (کوبراسیه) که سه هزار نفر می شوند از لب رود خانه مشعل
 بدست موزیکان زنان میگذشتند — شکوهی داشت * شبی رفتیم
 (سیرک) که نزدیک عمارت ماست — مثل تماشاخانه جائیست اما
 بهتر — عمارت مدوری ساخته اند — دورش از چوب مواتب
 دارد بجهت نشستن مردم — سقف هم دارد — چهل چراغ زیبای
 آویخته اند — میان این عمارت را مثل کون زورخانه خاک ریخته اند —
 وسعتی دارد — سه هزار نفر آدم میگیرند — خصوصاً شبیکه ما
 آنجا رفتیم خیلی آدم بود — صندلی سی تومان و پنجاه تومان
 اجاره کرده بودند — زنهای بسیار خوشگل بودند — صدر اعظم
 و شاهزاده ها و غیره حضور داشتند — آنجا سه در دارد —
 یکی در طریقه اسپهای سبرک است که محل بازاست که از همان در
 آمد و شد میکنند — بقدر پنجاه شصت اسپ بسیار خوب دارند
 برنگهای غریب — هیچ جا چنین اسپها ندیده بودم — اسپهای خالدار
 عجیبی بودند — البته هزار تومان و پانصد تومان قیمت داشتند — و
 طوری این اسپها را تعلیم و عادت داده اند که بیک اشاره هر

حرکتی که بخراشد میکنند - همه اسبها زبان میدانشند - معلم میگفت بایستید - همه می ایستادند - میگفت تند بروید میدویدند - میگفت سرپا بلند شوید می شدند - میگفت کج بروید میدوبند * خلاصه هرچه میگفت همان میکردند - خیلی محل عبرت بود - شلاق بزرگی دست میر آخور اسبها بود متصل حرکت میداد - مثل تفنگ صدا میکرد - زندهای خوشگل خوش لباس سوار اسبها شده دور میدویدند - روی اسب میجستند - معلق میزدند - پشتک میزدند باز روی زمین می افتادند بدن اینک صدمه بخورند - چند نفر در اطراف دایره قطیفا نگاهداشته بودند و همه دستها را بلند داشته زن خوشگلی سوار اسبی شده بنا کرد دور میدان دویدن در حالتیکه اسب سر تاخت بود - بهر قطبفه که میرسید از روی اسب بلند شده در روی هوا معلق وارونه زده آن طرف قطیفه دوباره با پا روی اسب پائین میآمد - دو دفعه معلق زده درست روی اسب پائین آمد - دفعه سیم زمین خورد اما عیب نکرد - دوباره جست روی اسب سه معلق دیگر زد - حلقهای بزرگ چوبی نگاه میداشتند - جوانی سوار اسب بود در سر تاخت اسب نزدیک حلقه که میرسید بهوا بسته از روی حلقه در رفته آنطرف حلقه دوباره با پا روی اسب می آمد -

بعضی حلقه هارا مثل دایره پوست کشیده بودند - اسبها در سر
تاخت بقوت پوست را پاره کرده از تری حلقه رد می شدند و انمی
که سوار بود از بالای حلقه جسته آن طرف روی اسب می افتاد -
زنها و پسرهای سواره کارها میکردند که بتعریف و نوشتن نمی
آید - مثلاً در یک نفس و یک دفعه بالای اسب پانصد معلق
وارونه میزدند که از قوه بشر خارج است - اطفال کوچک
خوشگل طوری معلقها میزدند که بتصور نمی آید - بند بازی
بسیار خوبی کردند که بجز میمون و عنکبوت کار هیچ ذی نفسی
نیست * خلاصه کارهای غریب کردند - خیلی تماشا داشت -
بعد رفتیم بعمارت (لوور) جمیع حکما و دانشمندان پاریس
آنجا بودند - وزیر علوم که مردی بسیار فربه و بلند و اسمش
(بالتی) است آنجا بود - رفتیم بمرتبۀ پائین عمارت که مجسمهای
مرمر قدیم و جدید آنجا بود - سواره زره پوش مشعلها در
دست جلو ما میرفتند - حکما و علما از دو طرف و وزیر علوم
نزدیک ما راه میرفت - بعد از گردش زیاد آمدیم منزل -
مجسمهای بسیار خوب دیده شد - یک مجسمه بزرگی بود از
مرمر بسیار عظیم الجثه و قوی هیکل تکیه بکوه داده نشسته
پاهایش دراز و ظرفی در دستش بود که آب از آن میربخت -

این آب همان رودخانه (تی بر) است که در شهر (رم) پای تخت ایتالیاست - و مجسمه‌ای مرمر (وئوس) که رب‌الذوق حسن است - یکی را بسیار خوب بخاری کرده اند - اما هر دو دستش از بازار شکسته بود - صورت‌های دیگر هم بسیار بود که در جاهای دیگر مثل اینها کم دیده می‌شد * روری رفتم بجائی که (پانوراما) میگویند - یعنی دور نما - این یک علم و صنعتی بسیار عجیب است - و مخترع آن ینگی دنیائی است - نزدیک بعمارت مابون - صدر اعظم و دیگران همه بودند - رسیدیم بجائیکه عمارت مدبری بنظر آمد - در کوچکی داشت - داخل شده اول رسیدیم بدور نمائی که کوچه از کوچه‌های پاریس را می‌نماید - در هنگامیکه پروسها شهر را محاصره کرده گلوله و نارنجک مثل تگرگ از هوا میبارید و فصل زمستان هم هست - مردم از خانها بیرون آمده دست زن و بچه خود را گرفته فرار میکنند - هر قدر شخص بنظر دقت بیشتر نگاه میکرد این حالات مجسمتر می‌شد بطوریکه هیچ نمیشد تشخیص داد که این پرده صورت و نقاشی است یا حالت حقیقی و همان زمان گپرو دارست - شخصی زمین خورده سرش شکسته خون می‌ریخت هیچ معلوم نبود که خون حقیقی است یا مصنوعی - و همچنین

سایر حالتها - بعد از آن آنجا پله میخورد مبرود بالا آنجا یک
محوطه گردیست که شخص از هر طرف نگاه میکند - شهر پاریس
و قلعهجات اطراف شهر و توپ و گلوله و هنگامه جاگ و محاصره
و بهز رفتن و ترکیدن گلوله توپ و نارنجک به نظر می آمد -
مثل این است که الان شخص در شهر پاریس است و جمیع حالات
جنگ با پروس و شورشی را مشاهده میکند * خلاصه شخص تا
پیشم خود را به بیان نمیداند چگونه است که پرده مصنوعی را بر
معدوم را با حالت حقیقی و شیء موجود نمیتوان فرق گذاشت -
همین محل همیشه محل بروز همین صدمت بوده که هر وقت هر کس
خواسته بول داد و رفته تماشا کرده است - موکلین اینجا را
مداخل بسیار است - تمجب در این است که مدت زمانی دور
نمای فتح (سواستوپول) را که انگلیس و فرانسه کرده و روس
را شکسته بودند اینجا ساخته بعد آنرا برجیده - مدتی فتح قشون
فرانسه را که قشون دولت استریه را در (سولفرادو) و (مزانما)
و غیره شکست داده بودند بمیان آورده نشان میدادند - حال شکستست
و بدبختی فرانسه را کشیده نشان میدادند - اما در اینجا چون هوا
بسیار حبس است بیشتر از ده دقیقه هر کس بماند سرش گیج خورده
احوالش بهم میخورد - (و) برگشتیم * روزی به کلیسای

(نتردام) وعینته شهر که در جزیرهٔ روک خانه (سن) قوی شهر واقع است - از پهلوی هرتل (دولامره) و (انستنی فرد فرانس) و (کنسید دتا) که عمارت بزرگ و وزارتخانه و از عهد (نابلیون) اول بنا شده و (کمونها) بالمره آتش زده اند گذشته به کلیسا رسیده کشیشها جلو آمدند - بنای این کلیسا بسیار عالی و همه از سنگ است - و قریب شصت سال است ساخته اند - داخل شده همه جارا بدقت گردش کردیم - منبرها و معجزها از چربهای منبت کاری قدیم بسیار اعلی دارند - پنجره ها همه از شیشه های الوان بسیار خوبست - خزانه کلیسا را دیدم - بعضی اسبابها مثل قندگ و ظروف طلا و منالا و تقوه و غیره بود - در آنجا با کشیش بزرگ صحبت کردیم - پرسیدم اعتقاد شما در حق حضرت عیسی چیست - شراب میخورند یا نه - یک بار همه کشیشها مثل اینکه من سؤال عجیبی کرده باشم باجماع گفتند البته میخورده - سهل است خردش هم شراب می انداخته است - بعد گفتم کم میخورده است یا زیاد - همه گفتند زیاد هم میخورده است - بعد برگشته رفتیم بمدرسه معان که (اکل دمین) میگویند - اسم رئیس اینجا (مسیو دوبره) است - بسیار جای عجیبی است - از جمیع ساذگهای معان دنیا نمونه در آنجا

هست - از معدن طلا گرفته الی ذغال - و همه را نمره و تفصیل
 توی جعبهای شیشه گذاشته اند - معدن سنگ زمردیکه در مملکت
 (نورول کرنا) در یکنی دنیا است حالا سنگ زمرد از آنجا
 می آورند قطعههای زمرد خوش رنگ بی عیب توی سنگها دیده
 شد - نمونه معدن سنگ زمرد سبز و غیره را هم دیدم -
 اما همه بزرگ و پست بود * خلاصه اینقدر از نمونه معدن بود
 که حساب نداشتم و مجالی میخواست که شخص مدتها یک
 را بدقت دیده با معلمین سؤال و جوابها بکند تا چیزی بفهمد -
 ته که در پنج دقیقه ما میخواستیم سنگها را دیده و بدانیم که هر
 یک را از کدام معدن آورده و خواص و طبیعتش چیست البته
 محال بود - رفتیم مرتبه بالا فسیل ها را آنجا چیده بودند -
 یعنی استخوان حیوانات از قبل از طوفان نوح و بعد از آن و
 حیواناتیکه حجریت یافته اند - بسیار چیزهایی عجیب و غریب
 بود که دانشن تفصیل آنها علمی مخصوص است و در اینجا نوشتن
 مناسب نیست - و بعد ازین گردشها رفتیم بمنزل * روزی رفتیم
 بگردش عمارت (لوكسا مهورغ) - باغ و عمارت نیست بسیار بزرگ
 و عالی که از عهد (لوی) سیزدهم بنا شده است - باغش حالا عامه
 است که مردم هر روز آنجا بگردش میروند - گل کاریهای بسیار

خوب دارد — چون (هوتل دوویل) دارالحکومه حالا خرابست و آتش زده اند این عمارت را دارالحکومت شهر پاریس قرار داده اند — رسیدیم بناغ (مسیو دوآل) — حاکم پاریس و (مسیو الفاند) مهندس شهر پاریس و غیره اینجا بودند — کوچه های پاریس که باین طور است و وسیع و مسطح شده و خیابانها را باین نظم و سلیقه درخت کاشته اند همه از روی دستور العمل و اهتمام (مسیو هوسمان) حاکم سابق پاریس که در عهد (ناپلیون) بوده و این مهندس درست شده است — قدری در تزیین باغ نشستیم و از آنجا برای تماشای اشکال و غیره بعمارت رفتیم — (مسیو وژون) که رئیس مجلس شهری پاریس است بحضور آمد — عمارت (لوکسامبورگ) از عمارات عالیّه پاریس است — (لوی فلیپ) مجلس سنای دولت را آنجا قرار داده بود — عمارتی بسیار عالی (لوی فلیپ) ساخته است متصل باین عمارت است که اجزای سنا آنجا می نشینند — تا آخر عهد (ناپلیون) هم اهل سنا آنجا بودند — بعد از جمهوری موقوف شد — حالا در همان اطاق دیدم یکدوفور معلم شاگردان مدارس را امتحان میکردند — هر شاگردیکه از این امتحان بیرون بیرون میشود میتواند مفت داخل مدارس عمده شد — سنا عبارت بوده است از صد نفر که پیش از بزرگان و اعیان و سرداران مسن دولت

که بیکار نباشند بهر یک سه هزار تومان مواجب میدادند و داخل این مجلس میکردند که آنچه مصلحت از مجالس و کلاهی ملت بیرون می آید تا باعضای اهل این مجلس نمیرسید مجری نمیشد - حالا بالمره متر و کست * خلاصه تالارها و اطاقهای بسیار عالی داشت - اما صد حیف که همه اطاقها را از میان بریده تخت بندی کرده اند - در هر مکان یک دایره و مجلسی است از اجزاء حکومت شهری که در هر یک جمعیت زیاد و دفترها و کلابها و اسباب تحریر بسیار از کاغذ و قلم و مرکب و غیره ریخته است * خلاصه عمارت را از شکوه انداخته اند - اما هر وقت بخوانند تخته ها برداشته مثل اول میکنند - پردهای اشکال بسیار خوب داشت از کارهای قدیم و جدید - خیلی تماشا کردم - کلیسای بسیار خوب بزرگ بلندی در پاریس است - که از بالای ارگ (تریومف) دیدم اسمش (پلانئون) - (لوی) یازدهم ساخته است - اول کلیسا بوده بعد محل قبور اشخاص معظّمه شده - در این اواخر باز کلیسا و عبادتگاه است - مدتی زیادی دورش بود تعمیر میکردند - (کمونها) هنگام شورش خراب کرده بودند - کلیسای دیگر هم بعد از کلیسای (نتردام) در پاریس است که (سنسور لپیس) میگویند - بسیار بذای عالی است - کلیسای (مادلن)

هم که (ناپلیون) اول ساخته است خیلی عالی است - کلیسای زیاد دیده شد که دیگر نوشتنش لازم نیست * شبی را رفتیم به (پالنه (وایال) جایی است بسیار وسیع - میان حیاط باغچه و حوض است - و درش ستون و راهرو و مسقف - و جلو و عقب این راهرو دکا کین است - چهار صد پانصد دکان دارد - از هر جور چیز اینجا فروخته می شود - جواهرات اصل بسیار خوب و بدل اسباب خرازی و بلور چینی و غیره - کل دکا کین را گشتم - مبالغی خریده شد - جمعیت زیادی تماشاچی بودند * روزی رفتیم بتماشای ضرابخانه که (هوترل دولانه) میگویند - رئیس آنجا که اسمش (مسیو مارکت) بود آمد - جمعی دیگر هم بودند - اول رفتیم مرتبه بالا از سنگهای قدیم و جدید دولتها زیاد آنجا پشت آئینه ها چیده اند - از سلاطین قدیم ایران و ترکستان و چین و هند و سایر ممالک فرونگ هر جور سکه بود و هر قسم مدال دیده شد - از آنجا باطاقی که اسمش اطاق (ناپلیون) اول است رفتیم که همه چیزهای متعلق به (ناپلیون) اول آنجا بود - مثل سکه و ته سکه و مدالهاییکه در عهد (ناپلیون) زده بودند برای یادگاری جنگها و ولایات مفتوحه و نشانهای قشون و غیره کلاً آنجا بود - نمونه ستون (واندیم) هم که

(کمونها) بالمره خراب کرده بودند آنجا بود - بقدر دوزخ
ارتفاعش می شد - از چویدن ساخته اند - بعینه همان
ستون است - اما ارتفاع ستون اصلی چهل و شش و قطرش دوزخ
بوده است - این ارتفاعش دوزخ و قطرش یکوجب است -
بعضی صورتهای (ناپلئون) آنجا بود - گلوله از (کمونها)
آمده و شیشه روی سر سکه ها را سوراخ کرده بدبوار رفته بود
همان طور نگاهداشته شیشه را عوض نکرده بودند - گفتند برای
یادگار نگاهداشته ایم - گفتیم بد یادگاریست * خلاصه پائین آمده
اسباب سکه را تماشا کردیم - با بخار حرکت میکند - آنچه بول
میزدند نقره بود - و هریک پنجفرانگ بول خیالی بزرگی بود -
گفتند حالا طلا بواسطه پولی که به پروس داده اند بسیار کمست
اما نقره زیاد و تمام بول حالا نقره است - سه عدد مدال بزرگ
یکی طلا و یکی نقره و دیگری مس بیادگار رفتن من بضرابخانه
و بروی ما سکه زدند - بخط فارسی نوشته بودند - پیشکش
'کرده بعد آمده' سوار کشتی بخار کوچکی شده برخلاف جریان
آب رفتیم بالا - از قلعه شهر بیرون رفته بجائی رسیدیم که رود
خانه (مارن) داخل (سن) می شد - از آنجا باز برگشتیم
کنار رودخانه صفائی نداشت - آب رودخانه (سن) کم و عمقش

دو ذرع بود - قدریکه از شهر میگذرد طرفین رود خانه خانهای
 پست (عیلی است) - اغلب رخت شور خانه و حمامهاییکه همه را
 قوی رود خانه از چوب ساخته اند دیدم می نبود - حمام های این
 طور است که اطاق چوبی مستقیم بزرگی در قوی رود خانه ساخته
 اند که آب از میان آن جاریست - هر کس میخواست حمام برود باید
 بدون قوی آن اطاق خودش را بشوید - رخت شور خانها هم همین
 طور است - میان آن می نشینند رخت می شویند - رخت شور
 همه زنست - این حمامها را با بخار گرم میکنند که آدم خوب سر و
 تن را پاک و تمیز کند * خلاصه برگشتیم بمنزل * رزنی رفتیم
 بکارخانه (گوبلن) بسیار دور بود - کارخانه ایست بسیار قدیم
 که فرش و قالی و چیزه های دیگر میبافند و بقیتمهای گزاف
 خرید و فروش می شود - کارخانه متعلق بدولت است -
 و رؤسای کارخانه و کارگرها و صاحب خوار و اجیر دولت هستند -
 این بابها و بندها بطوری خراب و ناپس است که در اینها
 و تالارهای سلطین محض زینت درض پرده نداشتی نصب میکنند -
 و درپوش و بالچیک و فرانسه را گیس دیم که با کمال احترام
 در محارت نگاه میدارند - قالی در دستشان بود می بافتند برای
 تالار محارت (فرنتن بلو) که شهر است از شهرهای فرانسه -

اما میگفتند در هر قالی که باین بزرگی باشد هشت سال باید کار کنند - بسیار دیر تمام میکنند اما خوب - عیبی که دارد آفتاب رنگ بافته را میبرد - اما رنگ قالی ایرانی مشکل است که آفتاب برد - از هر شکل و برد معروفی که بخواهید بیافزید نمونه آن نقش را روی قالی گذاشته اگر نمونه کوچک است بزرگتر و اگر زین بزرگست کوچکتر نقش قالی را میبافند* خلاصه بهر طریق بخواهند ممکن است و این کمال مهارت، صنعت است که بیک ملاحظه نمونه بعینها میبافند - چند برد خوب برای تماشای خانه بزرگ نیمه تمام که (ناپلیون) سوم فرمایش داده بود هنوز در دست داشتند - اما نمیدانم تماشای خانه و این پردها کی تمام خواهد شد - بسیار کارخانه وسیعی است - و کارگر زیاد دارد - اسم رئیس اینجا - (مسیور دارسلا) - از اینجا رفتیم بجایخانه دولتی که کتب و غیره چاپ میکنند - بعضی را با دست بعضی را با بخار هر چه بخواهند بسیار میتوان چاپ زد - از آنجا برگشته بتماشای عمارت (لوور) رفتیم - در بین راه بعضی جاها که (کمونها) آتش زده خراب کرده بودند دیده شد - از جمله یک بار بزرگ غله دیوانی بود که بسیار عمارت عالی بزرگی بود بالمره ویران شده بود - چند پل را هم خراب کرده بودند - از

میدان (باستیل) که مناره دارد معروف بمناره (ژویه) که از بناهای لوی قلیب و بسیار بلند است مجسمه ملکی را از برنج . مطلا ساخته اند در آن بالاست - اصل مناره هم از چوب است * خلاصه وارد (لور) شدیم - بسیار عمارت عالی است و از حبثیت حجاری و پرده‌های نقاشی و غیره نظیر ندارد - تالار طلایی بود - بسیار خوشن وضع که اسمش (کالری د اپرن) میگویند یعنی دالان رب‌الذوع حسن و شعر و آواز - اسباب زیادی از ظروف یشم مرصع و بلورهای معدنی و غیره از مصنوعات زرگرهای قدیم از طلا و نقره و بعضی اسباب طلا و غیره که از زیر خاک در آورده اند و از بدایع نفایس دنیا همه را در جعبها و پشت آئینه‌ها گذاشته اند - استخوان بازوی (شارلومان) که پادشاه کل فرنگستان بوده در جعبه ضبط کرده اند - جعبه طلایی از قدیم که بسیار خرب زرگری کرده اند مثل (این د آتوبش) مبادر (لوی) چهاردهم است - این تالار هم از بناهای (لوی) چهاردهم است - شبیه تلج (لوی) پانزدهم از سنگهای بدل ساخته آنجا گذاشته اند - شمشیر و عصای (شارلمان) هم بود * خلاصه اطاقهای پردهای اشکال بود همه را دیدیم - کار نقاشان معروفست - و پایی هر برده شخص باید

یک روز تمام بنشینند تا نکات نقاشی آنرا بفهمند - با این تعجیل که من داشتم البته درک نکات نقاشی ممکن نمی شد - از کارهای (رفائیل) نقاشی معروف هم بود - اما من پرده های کار (البانی) را بر سر این ترخیص میدادم - بسیار با سلیقه نقاشی بوده است - کارهای (مورلو) هم بسیار خراب بود - پرده های زیاده از کارهای ارشدان دیگر هم بود - مثلاً پرده بود که سی هزار تومان بیشتر قیمت داشت - بعد از تماشا از پله رفتم باغ (طویلری) عمارت سوخته آنرا تماشا کردم - این عمارتی بوده که در عالم مثل نداشته حال باله خراب شده است - و دیگر مثل آنرا هم ساختن بسیار مشکل است - چرا که مخارج زیاد دارد - عمارت را با تمام اسباب سوزانده و خراب کرده اند که بهمه جهت البته صد کرور تومان متجاوز ضرر وارد آمده است - زیاده از حد انوسوس خوردم - باغ (طویلری) هم بواسطه خرابی عمارت و عدم موانعت از صفا افتاده است - عصرها در باغ مرزیک میزدند *

خلاصه پیاده رفتم تا آخر باغ - خیلی خسته بودم آنجا سوار کالسکه شده رفتم منزل (نایلبون) سیوم - یک تماشا خنده ساخته است که از همه تماشا خانه های فرنگ بهتر و با زیبتر تر است - پیچ کرور خرچ کرده هنوز هم ناتمام است - در کرور دیگر هم

خرج دارند که تمام شوند - حالا همین طور متدنه است - اگر چه مرصعاتی آنجا نرفتم اما خیلی تعریف میکردند * رازی (متیم به (درسایل) - اول بکار خانه چین ساری (سور) رفتم - کارخانه ایست بسیار مشهور و قدیم در بلندی واقع شده است - چینپای زبانی که از قدیم وجود ساخته اند همه را در اطراف چیند - چیزهای بسیار در آنجا کرم - چینپایی را که از روی کارهای نقاشان قدیم مثل (رفائل) و غیره نقاشی کرده بودند و درجه هریک مثل پرده‌های نقاشی بسبب از نفیس اعلی بود - اگر هریک را به قیمت میفروختند میخریدم - اما این نمونه ها را از کارخانه بیرون نمی‌برند - و بهیچکس نمی‌فروشند - کارخانه مال دولت است - هر فردی بدو تمام میکنند - مثل کارخانه قالی بانی عمده مزد میگیرند و صاحب - کارخانه تازه گفتند ساخته اند که این کارخانه را متروک و کارخانه جدید را دایر خواهند کرد - بسیار گردش کرده تا جائی که چینی را می ساختند و نقاشی میکردند و بکوره می‌بردند - رفتم دیدم - بعد از گشتن از همان راهیکه آمده بودم مراجعت کردم - دو گلدن بزرگ بسیار اعلی در هزار پدش جای اسباب چای خوری چینی بسیار ممتاز برسم یادگار بماندیده دادند -

از آنجا سرار شده رفتیم (بورسایلی) منزل (مسیو بوفه) رئیس استقبال کردند - رفتیم بدارالشرای وکلا - از یک گالری مجسمه‌های بسیار خوب مرمر کار استادان قدیم که همه صورت پادشاهان قدیم و وزرا و مردم بزرگ و سرداران و غیره بودند گذشته تا رسیدیم بدالشوری - در اطاق نشستیم - هفتصد نفر وکلا در آن مجلس حاضر بودند - در مراتب بالا زن و مرد زیادی هم محض تماشا نشسته بودند - این مجلس که حال وکلا می‌نشینند تماشای خانۀ قدیم (ورسائل) است که (لوی) چهارم ساخته است - (مسیو بوفه) رئیس چون برای پذیرائی ما در عمارت خود بود نائیش در جای رئیس نشسته بود - پسرهای (لوی غلیپ) (نومال) و (ژوانیل) هم بودند - وکلای دست چپ و دست راست همه بودند - دست چپا برضد دولت حالیه هستند - چند نفر از ژرنالها و غیره حرف زدند - از آنجمله ژرنال (نواز) بود و صدایش بسیار باریک و کم بود - کسی نمی‌شنید که چه می‌گوید - متصل وکلای دست چپ داد می‌زدند که بلند تر حرف بزن - قال و مقال غریبی بود - نائیب رئیس متصل زنگ می‌زد که ساکت باشند - بسیار مشکل است که درین مجلس کسی بتواند حرف بزند - بسیار تماشا داشت - یک ساعت آنجا

آشستیم - بعد برخاسته از همان راهی که آمده بودیم برگشتیم - مرشال (ما کماهون) هم آمده بودند با مرشال و (مسیویوفه) و غیره - و جمیع اطاقها و تالارهای (درسائل) را گردش کردیم - اطاقها و تالارهای بسیار بزرگ خوب دارند - آن قدر پرده نقاشی و مجسمهای مرموز و غیره دارند که حساب ندارند - پردهای بسیار اعلی از کارهای نقاشی (هوراس ورنس) که بسیار خوب کشیده است - پردهای جنگلی که با اعراب الجزائر در زمان (لوی فلیپ) و غیره شده و جنگهای (ناپلیون) سوم در ایتالیا و دولت نمسه و غیره و پردهای جنگهای (ناپلیون) اول و غیره از کارهای استادان قدیم بسیار بود - بطوریکه اگر شخص یک سال تمام بخواهد بدقت پردها را تماشا کند تمام نمی شود - اغلب این اطاقها را هم دفتر خانه و کلا و وزرا قرار داده اند - از آمدن و رفت زیاد و ریختن کفنه و دفتر و گذاشتن میز و صندوق و وزرا و محورین دفاتر تالارها را از شکوه انداخته اند - بسیار خسته شدم آمدم پائین - قدری هم در باغ در کالسه گشتیم - منبع فواره یکطرف باغ را باز کرده بودند آب از فواره میچسبید خیلی صفاداشت - برگشته رفتیم منزل - از ده (داوره) گذشته به (سنگلو) رسیدیم - از آنجا به (بولن) و از

آنچس به (بولبولون) تا رسیدیم بمنزل - در (سانگاو) چند
 فوجی از دو زده بودند - در ده (بولونیس) بازار خوبی بود
 که اسباب زیادی چیده بودند - امروز در (رر سائل) میان اشکال
 مجسمه مجسمه (زاترک) را که (پراس ماری) دختر (لوی فایب)
 که شوهر نکرده جوان مرد خودش جاری کرده بود دیدم - بسیار
 خوب ساخته بود * روزی رفتم به باغ و حش و نباتات - از منزل
 من تا اینجا راه طولانی بود - رئیس آنجا که اسمش (مسیو بلاشار)
 و هفتاد و پنج سال از عمرش رفته بود استقبال کرد با ناله‌های و غیره -
 جمعیت زیادی بود - از محلات آخر شهر پاریس که اغلب رعیت
 و کارگر بودند باز نهایشان همه بهمین آمده بودند - باغ حیوانات
 و نباتات بسیار وسیع است - در باغ نباتات گلهای بسیار
 خوب با سلیقه کاشته اند - از همه گلهای و نباتات در اینجا
 نموده و کاشته اند و گیاه هائیکه مربوط به علم طب است
 همه را کاشته بعمل آورده اند - معاینه تمام نباتات و حیوانات
 برای فهمیدن و فهمیدن خاصیت هر گیاه همیشه در آنجا کار میکنند -
 اول گرمخانه‌ها را که نباتات ولایات گومسیوا در آنجاها بعمل
 آورده اند گردش کرده بعد به باغ حیوانات رفتم - هر نوع حیوانی
 را از پرند و درنده و چرند در قفس مخصوص کرده اند -

مرغهای بزرگ و کوچک الوان خوشگل حیوانات سبع و غیره از همه جور دیده شد - از باغ وحش سایر ممالک وسیع تر است - ولی هر حیوانی که در اینجا دیدم در آنجا ها هم دیده بودم - مگر چند حیوانی که در جای دیگر نبود - منجمله مرغیست بزرگ قوی هیکل که اسمش (کازوار) میگویند از استرالیا آورده اند - بسیار حیوان عجیبی است - بقدر شتر مرغ و اندک شباهتی هم بشتر مرغ دارد - اما جنس دیگر است - دیگر حیوانیست (تاپیر) میگویند از ینگی دنیا جنوبی آورده اند - بسیار شبیه است بگرگدن اما کوچکتر - میانه گردن و خوک و گرساله حیوانیست - بدهای درنده وحشی و پلنگهای عجیب داشت ینکوع حیوانی بود میانه پلنگ و ببر - اسمش را (ژاگوار) میگویند - اما نه پلنگ بیشتر شباهت دارد - بسیار حیوانی درنده وحشی است - پلنگها دو بچه کوچک زائیده بودند بسیار خوشگل - شیربال دار افریق و شیرهای دیگر هم بودند - یک فیل هم بود - در یک قفس بزرگ هم بقدر پنجاه میمون دیده شد - حیوانات دیگر هم از اقسام شکار و غیره بود - چیزیکه زیاده تماشای داشت حیوانات مرده بود که در موزه عمارت نگاه داشته بودند که در دول دیگر ندیده بود - از هر قسم حیوان و ماهیهای جمیع دریاها

و حیوانات دیگر از مار، خرچنگ و نهنگ و لاک پشت و انواع طیور دیده شد - قمارها و عالم غریبی داشت - مثلا از ماهی کوچک تا نهنگ همه بطور که مرده نگاهداشته اند بدون اینکه کسی بفهمد زنده است یا مرده - هر مرغی از کوچک و بزرگ که در دنیا هست از مرغ کوچک مگس ینگى دنیا الی شتر مرغ همه در آنجا هست - مرغ مگس مرغیست بسیار خوش رنگ و کوچک بقدر زنبور های بزرگ - اما همه چیزش مثل مرغ است - دیگر از این قشنگ تر مرغی در عالم نیست و جز در ینگى دنیا هیچ جا نیست - همه مرغهای مرده را از نو و ماده با تخم خود شان و با همان لانه که بجهت خود درست کرده اند تحصیل نموده در پشت آئینه ها چیده و حالتی که در روی لانه و تخم میخوابند چنان مجسم کرده اند که هیچ با زنده فوق ندارد - از تخم مرغ مگس که کوچکتر از آن تخمی نیست و بقدر یک پسته نمی شود گرفته تا تخم مرغ رخ و شتر مرغ که از جمیع تخمها بزرگتر است در اطاق گذاشته اند - اما در آنجا چهار تخم مرغ دیدم که هر یک بقدر خربزه بزرگ بود - گفتند ازین نوع حالا در دنیا وجود ندارد - و این چهار تخم را بزرگتهای زیاده و سیاحت بسیار در جمیع بلاد عالم عافیت گویا در افریقه و ینگى دنیا بدست

آورده اند - تغم را بلند کردند بسیار وزین بود - بقاعده باید
 حوجه که از میان این تخم بیرون آید بقدر خروس خیلی بزرگی
 باشد - مرغ سیمرغ و رخ که در کتب ملاحظه شده است باید از
 همین تخمها باشند - و الآن این بیضه ها را یکی هزار تومان نمیدهند -
 ماهیهای عجیب و غریب بود دیده شد - که از بزرگی و غرابت
 بلوشتن نمی آید - میمرتهای عجیب و غریب بود باقسام مختلفه که
 بکثرت از بزرگی بقدر اسب و دیگری از کوچکی بقدر موش بود -
 بمراتب جثه اجسام آنها را همانطور مثل زنده نگاهداشته اند - از
 جمله میمون نیست که اسمش (گوریل) است در مملکت افریقه بهم
 میرسد که از بزرگی و هیبت و قوه و بازو و پنجه و پا و دندان
 از بیهوش بزرگتر و بالاتر و قدش دو قد انسان بلکه بلند تر است -
 بکثرت جفت نر و ماده بودند - ماده اش کم جثه تر است - دیگر
 میمون نیست که در جزایر (برقیو) و (سوماطرا) و جزایر (تیمور)
 بهم میرسد اسمش (اورانگ اوتانگ) است - اگرچه از میمون
 (گوریل) کوچکتر است اما این هم خیلی نقل دارد - بسیار
 درنده و بزرگ است - یک لاک پشت روی میزی گذاشته بودند
 بقدر خربسار بزرگی - آنها چیز غریبی بود که جز بدیدن نمیدوان
 تصور آنها نمود - مارهای بسیار بزرگ که در حقیقت همان اژدهای

معروفست دیده شد - درختی مصنوعی ساخته و جنه ماری عظیم را بر دور آن پیچانیده بودند که هیچ با مار زنده فرق نداشت - تماشای عجیبی داشت - نه اینکه سر موئی این حیوانات را برای فریب مردم از روی صنعت کم و زیاد کرده باشند - بلکه از بزرگ و کوچک هر چه در این موزه هست همان حیوان اصلی است که خداوند عالم خلق کرده است - و فرنگیها در حقیقت بزرگوار و زیاد و متعجب بسیار و مبالغه گزاف اینها را از اقصای الب ابلان جمع کرده برای ترقی علم و زبانی بصیرت و نمودن قدرت خداوند در خلق اقسام مخلوقات عجیبه بمردم فراهم آورده و متصل مواظب نگهداری آنها هستند - الحق زحمت بسیاری کشیده اند - این حیوانات مرده و استخوانهای مرغها را باید حقیقه انسان پنجمه بنشیند تماشا کند تا چیزی بفهمد - من در این ربع ساعت چه میتوانم بفهمم - آمدم پائین و با اینکه دیگر هیچوقت بجهت تماشا نداشتنم به قفس حیوانات زنده رفته همه را دیده از آنجا رفتم منزل - اما رئیس که سزش هفتاد و پنج یا هشتاد سال بود - همه جا با من همراهی کرد - بقدر یکفرسنگ راه رفتم - هر چه میگفتم برگردید باز میآمد - و میگفت مدت العمر مسکرات نخورده و همیشه دیگران را هم منع میکنم - در فرانستان مجلس مخصوصی

است و اجزای زیاد دارد که همیشه در تندبیر مئروک گردن شرب
 هستند - اما بسیار خیال مشکلی است بخصوص در قرننگستان -
 (مکاتیروم) خیارانی در دنیا بوده است قبل از طوفان نوح که
 از جنس فیل ولی بزرگتر است خرطوم هم ندارد - استخوان
 آنها پیدا کرده در باغ رحش گذاشته اند - پاریس تماشا خانهای
 متعدد دارد - یکشب هم به تماشا خانه بزرگ رفتیم - همه سفرای
 خارجه با زنهایشان و ((موشال ماکماهون)) و ((مسیویوئه)) همه
 صاحبان و غیره و همراهان ما بودند - تماشا خانه بسیار بزرگ
 معتبر است پنجمرتبه با چهل چراغ زیاد و جمعیت بسیار هم بود -
 رقاصه و خواننده ها خوب خواندند و رقصیدند - بخصوص در
 پرده زیر دریا که دخترهای دریائی میرقصیدند - شبی رفتیم بعمارت
 (الیزه) برای شب نشینی - همه خنمهای معروف شهر و سفر و
 زنهایشک و صاحب منصبان فرانسه و ایرانیها موعود بودند - آتشبازی
 و چراغان خوبی در باغ (الیزه) کردند - باغ خوبیست با حوض
 و فواره و چمن و اشجار - نوبی باغ از روشنی الکتریسیته که از
 پشت بام تزمین افتاده بود مثل مهتاب روشن بود - مرد و زن که
 درین روشنی مصلوحی راه میپروندند جلوه و تماشای مخصوصی داشتند -
 رفتیم مرتبه بالا را گشتیم - عمارت بسیار خوبیست - کوبلن همهای

خوب دارم - این عمارت را (کفایت دوزو) ساخته است -
 صد و پنجاه سال قبل ازین بعد از فوتش معشوقه (لوی)
 پانزدهم که اسمش (پوم پادور) بود خرید و خیلی وسعت
 داد - بعد از مردنش پادشاه رسید - بعد (مورا) داماد
 (ناپلیون) اول خرید * خلاصه بعد از گردش و صحبت آمدم
 منزل - شنی را هم (دو برو کلی) وزیر خارجه در عمارت
 وزارت خارجه که نزدیک (کورلزیسیلاتیور) منزل ماست سواره
 و یوفه داد - شب را با وجود اینکه از راه منزل ما بآنجا بسیار
 نزدیک بود اما با کالسکه و تشریفات و سواره نظام و غیره از دور
 عمارت گذشته به وزارت خارجه رفتیم - همیشه در این عمارت
 مهمانیها و بانها بوده است - اما بعد از جنگ با پروس و رفتن وزرا
 به (ورسایل) تا امشب در این عمارت بسته بود - (مرشال ماکماهون)
 و (مسدوفه) و همه صاحب منصبان و جنرالها و سفیرای
 خارجه و سایرینچها و بزرگان از زن و مرد بودند - عروس
 وزیر دول خارجه چون صاحب خانه بوده دست باو داده
 در باغ و اطاقها می گذشتیم - توی باغ چراغان و آتشبازی خوبی
 کردند - خوش گذشت - بعد از ساعتی مراجعت بمنزل شد *
 دروغی رفتیم بگردش (وینسن) که سه ساعت جنوب پاریس خارج از

شهرست - صحرائی بوده است چمن و جنگل - (ناپلیون) سوم
 در آنجا خیابانها و دریاچه ها و جاهای با صفا ساخته است - از
 (بولوار پرنس اوژن) و از (پلاس دشاتلا) و از (پلاس باستی)
 گذشته رفتیم از دروازه شهر بیرون - دروازه های شهر پاریس
 مثل دروازه های ایران نیست که در داشته باشد - درش از معجز
 آهنی است * خلاصه از کالسکه پیاده شده رفتیم قلعه و خندق
 پاریس را تماشا کردیم - دیوار قلعه که در حقیقت دیواره خندق
 شهر است نه ذرع ارتفاع دارد یک ذرع هم خاکریز بالای دیوار
 است که ده ذرع ارتفاع می شود - نه ذرع دیوار هم از سنگ
 تراش است - بقدر آجر یک اندازه بالای آن لبه ایست از سنگ
 بزرگ تراش ساخته و در زوایای دیوار هم سنگ بزرگ تراش
 گذاشته اند - اما دیوار خندق از طرف صحرای ارتفاع زیادی
 ندارد - و مالیده ساخته اند که میتوان پیاده توی خندق رفت -
 عرض خندق هم نه ذرع میشوند - همه اطراف شهر پاریس
 به همین طور است - و این قلعه را هم در عهد سلطنت (لوی قلیب)
 که سی سال میشود ساخته اند - برگشته سوار کالسکه شده
 رفتیم - بدریاچه رسیده بکنار نهری که آب خوبی می آید رفتیم -
 بسیار جای با صفائی بود - گل و گیاه زیادی داشت * خلاصه

از بلی رفتیم بحزیره که توی دریاچه بود - کلاه فرنگی کوچکی
از ستونهای سنگی و غیره روی تخته سنگی ساخته بود - وزیر آن
را مغازه درست کرده بودند که سنگها مثل غار برفی آویزان
شده بود - و از بالا سوراخی کرده و لوله نازکی گذاشته بودند -
آب باریکی بسنگها میخورده - و قطره قطره مثل حالت طبیعی آب
میریختند - پائین بسیار با صفا بود - قدری آنجا نشستیم - چند
لغری از فرنگیان زنهای آنجا بودند صحبت شد - بعد پیاده رفتیم توی
همین جزیره - مهمانخانه بود - کلاه فرنگی خوبی برای موزیک زن
ساخته بودند - دو قابلق آوردند سوار شده قدری گشته رفتیم
بمحلی که کالسکه بود - بیرون آمده سوار شده از دروازه دیگر
از (بولوار دو مسنیل) رفتیم بمنزل - در کوچه نزدیک عمارت
جمعیت زیادی دیدیم ایستاده منتظر ما هستند - معلوم شد
جنرال (بارول) مدرسه خواهران ترجم دینی را خبر کرده بود -
پیاده شده وارد مدرسه شدیم - یکی از کشیشان فارسی خوب
حرف میزد - چندمی در مدرسه خسرو آباد ارومیه آذربایجان
معلم اطفال کاتولیکی آنجا بوده است - زنهای از دنیا گذشته
که سیاه پوش هستند و کلاههای سفید عجیبی دارند مثل
گوش فیل خیلی بودند - در کمال خوبی مراقب تربیت شاگردها

هستند - این شاگردها شش مرتبه هستند و مدرسه هم شش مرتبه دارد - که در هر مرتبه یک درجه از شاگردان هستند - از اطفال سه ساله و چهار ساله الی دخترها و پسرهای بیست ساله آنجا تحصیل میکنند - هزار نفر شاگرد آنجا نگاه میدارند - اغلب اطفال یتیم را آورده پرستاری میکنند و از هر علمی درس میدهند - از هندسه - جغرافیا - زبان - خیاطی - گلسازی و غیره * دخترها گلهای خیلی خوب میسازند - یکدسته گل بسیار خوب بیدگار بما دادند - بقدر دوپست نفر بچه چهار ساله در کمال ادب و خوبی در مراتب پلهای تخته اطاق تعلیم خانه نشانده بودند - زن پیر زاهده که معلم آنها بود آواز و تصنیفی برای مدح ورود ما بشعر فرانسه یاد داده بود که اطفال بظلم تمام میخواندند - دخترهای بزرگ هم در مراتب بالا آواز و اشعار خوب میخواندند - خیلی از وضع و حالت پرستاری اطفال آنجا و شاگردان خورشم آمد - معاونت کردم - شب را رفتم در (سیرک) - آن قدر بازیهای عجیب از اسپ بازی و غیره در آنجا دیده شد که عقل حیران ماند - مثلاً یک اسپ جار میزوی نشسته غذا میخورد - اسپ دیگر میرفت دستمال - سبد شراب - و غیره دهن گرفته میآورد خدمت میکرد - اسپ دیگر با دستش خمیره میچرخاند -

معلم میگفت لنگ شو - فوراً لنگ میشد - میگفت بیدر - میبرد - و هم چنین سائر احوال * حجازیکه مجسمه از مرمر میسازند همه روزه در منزل از گل شکل ما را میساخت - حوصله غریبی داشت - از صبح الی غروب آفتاب کار میکرد - صورت ما را بسیار خوب از گل ساخت - بعد از مرمر خواهی ساخت - اول گلیست مخصوص این کار که صورت را از زری هرکس که بخواهند شبیه درست کرده بعد از گچ میسازند - بعد از آن از مرمر حجاری میکنند - صورت ما را از قراری که میگفت انشاءالله بعد از چهار ماه بطهران خواهد فرستاد * در پاریس قهوه خانهای متعدد دارد - اما از قراریکه میگویند - در قهوه خانه که در آنجا ساز و رقص و آواز هست بسیار معتبر است که (کافه شانتان) میگویند - مثل تماشاخانه جائیست میان شهر نزدیک بهم هستند - درخت زیاد خیابانهای خوب دارد - هرشب چراغ زیاد روشن میشوند - از اول غروب شروع میکنند بموزیک زدن - صدای زیادی چیده اند - مقابل نشیمن مردم عمارت قهوه خانه است مقلد خواننده رقص بند باز آدم باز و غیره جلو مردم توری عمارت میزنند و میخوانند - آدم باز چیز غریبی است - شخصی است جوان پهلوان - لباسی میپوشد برنگ بدن تنگ و چسبان - مثل اینکه لخت باشد -

یک بچه چهارپنج ساله را که بد ذات ترین اطفال است با یک پسر
 بزرگتر که سنش دوازده سیزده سال است - اینها را بطوری روی
 دست و پا بازی میدهد و هوا میاندازد باز بروی دو پا زمین
 میآیند و در آن واحد پسر یا طفل را بمغز سر یا انگشتان
 دیده چرخ میدهد و هوا می اندازد و میگیرند و آنها هم روی
 سر و دست و پای این مرد طوری معلقها میزنند که بنوشتن نمی
 آید - البته بچه را که بهوا پرت میکرد پنج شش ذرع بالا میرفت در
 روی هوا معلق زده با دریا زمین می افتاد اگرچه من خردم قهوه خانه
 نرفتم شنیدم و در (سیرک) دیدم - این (سیرک) تا بستانیست -
 (سیرک) زمستانی هم هست که بمسافت زیادی دور تر از اینجا است -
 مهمانخانههای متعدد بسیار خوب در پاریس است - (گراندهوئل) که
 از همه بزرگتر و بهتر و مثل عمارات خوب سلاطین است - از اسباب
 زینت هر چه شخص بخواهد در این مهمانخانه موجود و از
 مآکولات و مشروبات همه چیز حاضر است - باغی در پاریس است
 که اسمش را (مابیل) میگویند - باغ بسیار خوبی است - هر
 شب باز است - دری دارد محکم از آهن هر کس داخل میشود
 پنجهزار میگیرند - البته هر شب قریب دو هزار نفر آمد و شد
 میکنند - چراغ زیاد در باغ روشن میشود - خیابانهای خوب

موضوعها جاها که مثل کوه و آبشار طبیعی ساخته اند دارد -
وسط باغ کلاه فرنگی جانیست که موزیک میزنند - قهوه خانه و
اطاقهای خوب تر چراغ دارد - زنهای خوشگل از هر قبیل زیاد
است اما هیچیک بد نظر ما نرسید - جمعیت پاریس را قریب چهار
عمه ما که دختر نایب السلطنه و زنی بسیار معتزم بود رحلت کرده -
مایه هم و غم رانده شد - در پاریس و انگلیس و آلمان
است و بار زیاد میکشد خیلی بدم که به اراکهای بارکش بسته
لباس میپوشند - مثلا چهار خواهر همه باید لباسشان مثل هم باشد -
خوب رسمی است *

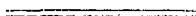
بیست و سیم شهر جمادی الاول

در پاریس حرکت شد بشهر (ویژون) که یکی از شهرهای
فرانسه است - صبح زود از خواب برخاسته با (مارشال ماکماهون)
و سایر بزرگان و جنرالهای فرانسه و اهل قلم همه بودند سوار

کالسکه شده رانندیم - (مارشال: ماکماهون) وزیر دول خارجه صدر اعظم در کالسکه ما بودند - از (بولوارن ایتالیا) و (مون مارترن) و (بولوارن شاتو) عبور شد - از میان (باسیل) و غیره گذشتیم - جمعیت زیادی بود - هوا هم گرم تا رسیدیم بگار جنوب پیداده شده قدری در اطاق گلر نشستیم - زن و مرد زیادی از نجبا و غیره آمده بودند - (مسیو و تیریرا) که در عهد (ناپلیون) سیوم جزو وزرا و رئیس مجلس (کسیل د تا) بوده و حالا رئیس راه آهن جنوب (لیون و دیژون) است مارشال معرفی کردند - تا (دیژون) همراه مناست * خلاصه بعد از یک ربع ساعت نشستن بکالسکه بخار داخل شدیم گویا همان کالسکائی بود که از (شربورخ) سوار شدیم رانندیم - و پاریس از نظر غایب شد - رفتیم رو (دیژون) حالت و هیئت اراضی مثل سایر خاکها همه جا حاصل خیز و سبزه و چمن و درخت و به آبائی پیوسته بود - رود خانهای کوچک و بزرگ و دره و تپه هم بعضی جاها دیده شد - و تفصیل اسمی شهرها و استاسیونها از پاریس الی (دیژون) از این قرار است - (مونثورو) (لارش) (تورنر) (ارسی) (دیژون) * خلاصه شش ساعت و نیم طی مسافت شد - کالسکه هم در نهایت سرعت میرفت ساعتی ده

فرسنگ — غروبی (سیدیم) (یدیژون) — حاکم شهر که حاکم (کت دور) است اسمش (لیون د رنسان) با ناپیش و بزرگان شهر و غیره دم گار حاضر بودند — آن حاکم از جانب مرشال یکماه است مامور شده است — این مملکت را کلیه (بورگن) میگیرند — یک قسمت از (بورکن کوت دور) است که پای تختش (دیزن) است — حاصل انگور درین مملکت زیاده از حد است — شراب اینجا مشهور است — همه دنیا میبرند — هر کس آن صحرا و تپه های تا کستان را ملاحظه میکند میگوید که این همه انگور کجا صرف میشود — وارد شهر شده از کوچه های تنگ گذشتیم — این شهر را در جنگ آخر در مرتبه قشون پروس گرفته و داخل شده و انواع اذیت به اهالی اینجا کرده جریمه زیاد سیورسیات و آذوقه بسیار گرفته اند — حتی چند زن دیده شد که زخمی کرده بودند — و بیچارها معیوب شده بودند — عمارت بزرگی دیده شد که از قدیم ساخته اند — یعنی امیر (بورکن) ساخته است — برج بلندی هم داشت مثل برجهای عمارت ایران — چون در قدیم اینجا مملکتی علیحده بوده رئیس مستقلی داشته است لهذا بنیان شهر را مستحکم کرده بودند — بعد فرانسه بمملکت خود منظم

کرده که هنوز جزء آن دولت است - چند کلیسای بسیار قدیم دیده شد بنای کهنه عالیست - یکی خراب شده بود تعمیر میکردند - یک تماشای خانه داشت که حالا بسته بود - رفتم بخانه حاکم - خانه خوبی بود تازه ساخته و تعمیر کرده بودند - باغ کوچکی در جلو داشت * خلاصه شب را زود خوابیدم خردل خوبی در این شهر عمل میآوردند * —

هرگز داشت

مسترس هورتست

خانم انگلیسی در بلوای هندوستان

—o.—

ترجمه

جناب جلالت مآب اعتمادالسلطنه وزیر انطباعات

و مترجم مخصوص حضور همایون

شاهنشاهی خلدالله

ملکه و دولته

— * —

—*(❀ شرح سرگذشت ❀)*

—*(❀ مستوی هور ثست)*

(❀ خانم انگلیسی در بلوای هندوستان ❀)

در یازدهم ماه مه هزار و هشت صد و پنجاه و هفت
مسیحی مطابق هزار و دویست و هفتاد و پنج هجری مکنت و
مال و اهل و عیال ما نسبت بسابق پیشتر شده بود * بعد از
شانزده سال که از من راندی نیامده - و یک باره از این
مهربت عظمی نومید بودم - خداوند بمن پسری عطا کرد *
گویا حکیم مقتدر و لطیف قادر بنظر مرحمت ملاحظه روزگار آتیه
مرا می فرمود - که بواسطه عروسی دخترم (آلن) که در این
فردیکهای میبایستی صورت بگیرد - و لابد از حجر من دور و
مهیروز شود ثلافی فرماید - و مرا در دنیا تنها نگذارد *
شوهر من در این وقت مصمم تدارک مراجعت ما از هندوستان

بفرنگ بوند - و مزرعه که در هندوستان داشتیم که از آنجا
 نیل عمل می آوردیم میخواست یا کلبه بفروشد یا اجاره
 دهد - و برای اجرای این قصد روزها علی التوالی با دلالهائیکه
 در کلکته یا مدرس یا بمبئی بودند مکاتبه می نمود * اجوبه که
 بشوهر من می رسید که عذری برای حصول این مقصد بود
 غالباً بالاخصاص ختم میشد بائعانات و حوائثی که در ممالک
 فرنگ عمزماً و در هندوستان خصوصاً (و دانه یا قریب بظهور
 است - مثلاً در چند کاغذ آخری که بهما رسیده بود حضرات
 دلالان نوشته بودند که عساکر بومی هندوستان که در باگاله
 سایر نقاط هند هستند در صد شورشند - طغیان و شورش
 عساکر بومی براسطه تعصب دینی آنها بوده است - از جمله
 اسباب شورش و طغیان اینکه قشنگ هائیکه بجهت تفنگ
 علی الخصوص تفنگهای که پرحمل بهندوستان - می شده - بنا
 بر وضع جدید که معمول گردیده بود قدری بچربی آلود
 میکردند - اشکریان مسلمان یا هندو بتصور اینکه این چربی از
 پیه گواز یا از - شحوم گواست - و این هر در چون در سال
 اسلامی و هندویکی طرف پرستش و عبادتست و دیگری مایه
 اجتناب و نفرت - و قشون مزبور محکوم و مجبور باستعمال آن

پزدند - بر خرد نا گوار و دشوار دید - هندیان از برهمنان
و مسلمین از علمای دین استغاثی آن را نموده - هر دو طرف
منع اکید کردند * این فقره یعنی فشنگب آلوده بچربی و بعضی
مسائل دیگر در انظار هندو و مسلم چنین جلوه نموده بود - که
انگلیسها مخصوصاً قصدی جز توهین دینی بآنها ندارند - وباینجه
سپاهیان هند مصمم شورشند - حتی در یکی از مراسلات خبر
شورش فوج نوزدهم پیاده نظم - ساخلو رامپور مسطور بود - که
این فوج ابتدا علم طغیان بر ضد انگلیسها افراختند - و تلگراف
خانه (بارک پور) را آتش زدند - و هر شب در دهات و قرای
حوالی دهلی خانهای انگلیسها و مزارع آنها را غارت کرده با آتش
پیکار میسوزند - بلکه اهالی را بقتل میرسانند - و همچنین بعضی
از این هندیها بلباس درویشی یا برهمنی در دهات و آبادیها
گردش مینمایند - و یک قسم نان کلوچه مخصوصی با اهالی تقسیم
میکنند - و این کلوچه ها مشابه است بگل نیلوفر - ظاهراً یک
علامت مخصوصی و یک اثر خاصی در وقت این گل در حالت
شور شبان دارد - زیرا که افواج برهمنی همیشه بمشوق و حرکت نظامی
احضار میشوند با یکی از این کلوچه‌ایکه شبیه بگل نیلوفر است یا
یک گل نیلوفر طبیعی حقیقی بدست یکی از این سربازان بیک

وسیلله مخفییه که هیچ در ظاهر معلوم نیست دهنده کیست و وسیله
 وصول چیست میرسد - آن سرباز برفیق خود که از یک قطار است
 میدهد - و همین طور این گل نیلوفر یا کلوچه مشابه آن دست
 بدست از سرباز بسرباز ردیف او رسیده همه سرباز های آن فرج بان
 انگاهی کرده رنگ بشره آنها متغیر و آثار خشم و سبعتی در ایشان
 پدیدار میشود - و همه در حالت سکوت هیچ بزبان نمی آورند
 اما در دل کینه انگلیسها را می پروراندند * در این کلوچه یا گل نیلوفر
 آیا چه اثر و چکونه علامتی است هنوز در میان طوائف هندوستان
 انکشاف آن را ننموده ایم * خلاصه این اخبار موحدش که همه
 روزه بر سیل اتصال بما میرسد ما را دوچار خوف و وحشت
 غریبی کرده بیشتر ما را بعجله انداخت - که تدارک مسافرت
 بسمت فرنگ را دیده - زیاده درهند درنگ ننمائیم * اما گاهی که
 در میانه خود مان صحبت میداشتیم - نظر باطمینان کاملی که
 بقدرت انگلیسها داشتیم وضعف بلانهایتی که در وضع هندیه
 مشاهده مینمودیم این تفصیل مکتوب حضرات دلالان را جزو
 قصه و افسانه فرض کرده - و در نظر ما که این مطالب محمول
 بر اغراق بود - که بالمآل یقین کردیم حضرات دلالان مقصود
 شان بوحشت انداختن ماست - که ما ضیاع و عقار خود را

بهجمله تمام نیمه پها بآنها فروخته و زره خود مانرا گرفته بسمت
 فرنگ برویم * یکی از صاحب منصبان فوج مهندس که منصب
 غایبی داشت و موسوم به (ویلیام هون) دختر من - نامزد او
 بود در این رای یعنی اغراق نویسی دلالان با ماهم عقیده بود -
 این جوان هر شب بمزرعه که بیرون شهر دهلی بود میآمد - و
 ما را دلداری میداد - و آنچه را در باب شورش سپاهیان
 هندوستانی می شنید استهزا می نمود - و تفصیلات بیان میکرد -
 که در بعضی اوقات دیده شد است که چهار نفر صالوات
 انگلیسی بچهار فوج سپاهی هندی مانند شبانی که زاعی یک گله
 گوسفند میشوند حکمرانی نموده - و کمال تحکم را بآنها کرده
 بلکه مبلغی صد مه بانها داد آورده اند * دلاری (ویلیام هون)
 ساعتی چند اطمینان قلبی بمن میداد - اما بعضی شبها که مشغولیه
 بمنزل ما نمی آمد و این اتفاق غالباً وقتی میداد که در قلعه
 (سینتور) بقراولی مامور بود - آنوقت هم و غم بر ما مستولی
 شده کم کم منجر بخوف و وحشت میگردد - و شریکه
 نوشته و این تصویر غمناک را از برای ما رسم ساخته بودند در
 نظر ماهیگت و هیولائی پیدا کرده رفته رفته مجسم می گردید -
 و هر شب خوابهای عجیب و غریب و موهش و مهیب

میدیدیم - و ملهم غیبی بقلب من خبر میداد که باید بهجمله
 املاک متصرفه خود را بفروشیم و از هندوستان مهاجرت
 نمائیم - چرا که آفتاب رفاهیت ما معلوم بود که میل بافرل
 نموده - و تاریکی شب بدبختی بر سر ما پرده سیاهی افکنده است *
 گاهی وحشت طوری بمن غلبه میکرد که بشوهرم می گفتم
 نیمه پسا املاک خود را بفروشیم بلکه کلیه از دست بدهیم -
 خجسته نقدیده که همراه داریم برداریم - و فراراً در یکی از
 سفاین بخاری بنشینیم و بسمت فرنگ روانه شویم * ازین وحشت
 من شوهر تعبیر داشت - بلکه گاهی مرا تمسخر میکرد که تا
 محصول امسال را بر ندارم و یکبار دیگر ازین شجره که میوه
 اش روبیه است بهره نبرم از هندوستان نخواهم رفت * و حقیقتاً
 مزرعه که ۱۰ در آن علف نیل میکاشتیم در سال مبالغه
 گزافی بما فائده می بخشید * در تمام اله آباد بلکه در حوالی
 کلکته مزرعه باین حاصل خیزی نبود - و هر سال پانصد من
 نیل حاصل داشت - و مزرعه ما بقیمت عادلانه صد ریپست
 و سه هزار تومان تقویم شده بود - و شوهرم را عقیده این
 بود که میگفت اگر سه سال دیگر هم در هندوستان بمانیم ممکنه
 ما به دویست هزار تومان خواهد رسید - و چون ما الان دختر

مان را شوهر میدادیم - و یک وجه نقدی برسم جهاز بایستی -
 با و عطا نمائیم - این سه سال توقف ما در هندوستان بیست
 هزار لیره بمکنت ما علاوه میکرد - و این بیست هزار لیره معادل
 تَنخواهی بود که میخواستیم بهسپیز دختر عزیز خود داده بخانه
 شوهر بفرستیم * هر قدر من بشوهرم میخواستم بفهمانم که
 رعای اطراف مزرعه ما هندی هستند بما کمال عداوت را دارند -
 اگر حادثه روی دهد مزرعه ما را خراب و خانه ما را یغما
 خواهند کرد * این نصایح عاقلانه و ملاحظات عاقبت
 اندیش من کما بیش بار اثر نمی نمود * با وجودیکه ما نسبت
 برعایای اطراف کمال خوش سلوکی را میکردیم - و روزی بهر
 کارگری قریب یکروپیة اجرت میدادیم - بلکه از سایر زار عین
 انگلیسی که مثل ما زراعت نیل میکردند بیشتر رعایت رعیت
 هندیرا مینودیم - باز از بشره و جبهه آنها آثار بخل و کینه و
 بغض و عداوت ظاهر بود * در این اوقات یکی از دلالتان
 کلکته نزد شوهرم آمد و مبلغ گزافی برای مزرعه ما حاضر
 کرده بود - اما شوهرم بطمع بیست هزار لیره که در نظر
 داشت مزرعه را نفروخت و بسمت فرنگ نرفت - و اکنون که
 بختهای سختی گرفتارم و در ورطه بدبختی در چار نه شوهر

دارم نه فرزند نه خویش دارم و نه پیوند — دستم از مال
تهی و روزم روز بکوتهی — ملتفت میشوم که ملهم غیبی چه
طور در آن وقت این بدبختی را بقلب من الهام کرده بود *

با وجودیکه ملتفت بودم — و بشوهرم اصرار میکردم — که
زود تر از هندوستان بفرنگستان برویم — از سخن مرا نشنید
و بما رسید آنچه رسید * در یکی از ایام یعنی همان روز که
دلال مذکور مبلغ زیادی بمزرعه ما آورده بود که آنجا را
ابتیاع کند و شوهرم مضایقه کرد و نفروخت — بعد از شام ما
در کنار رود خانه (جمنا) که از پهلوی مزرعه مزبور میگذشت
با شوهرم (و آلن) دخترم و (ویلیام هود) دامادم و پسر
کوچکم (ویل) که سه ساله بود گردش میکردیم — و از
عجایب اتفاقات صحبت ما در آن ساعت در ترتیبی بود که
یکی از اعظم کشیشهای انگلیسی که در هند بود میخواست
در هندوستان معمول دارد — و آن ترتیب راجع بود به تغییر
و تبدیل مذهب هندو بطریقه عیسوی — و این شخص کشیش
عقیده اش این بود که خراهی بخراهی هندو ها را باید مجبور
ساخت که مذهب عیسوی اختیار کنند * این صحبت در میان
ما چهار نفر طرح شده بود — و هر کس رای خودش را

اظهار میکرد * اینک میگویم چهار نفر — (ویل) طفل
 سه ساله خون را داخل گفتگو نکردم جهت این بود — که
 مشاعر او هنوز بدرجۀ نرسیده بود که ملذذت این مطالب عمده
 شود — بلکه باقتضای طفولیت مشغول لعب و بازی بود — و کارش
 در راه منحصر باینکه چند قدمی جلو تر از ما بدرد و در باره
 بهمان روش مراجعت کرده دست مرا بدست بگیرد * رسیدیم
 بموضع که راه بواسطۀ جنگل از یک سمت وبواسطۀ رودخانه
 از طرف دیگر تنگ شده و اعوجاجی داشت * درویشی از
 درویش هندو جلو راه ما در عرض جاده برو خوابیده و راه
 را برعابرین سد کرده بود * (ویل) این مرتبه که جلو رفتم —
 همینکه درویش را بعرض جاده خفته دید ترسید و فریادی
 کشید و بجهله بسمت ما برگشت * (ریلیام هود) که دست
 (آلن) دختر را گرفته جلو تر از من و شوهرم میوفت —
 همینکه وحشت (ویل) را دید نزدیک درویش شده بطور تغیر
 تحکم نمود — که برخیز و راه را باز کن * درویش اعتنائی نکرده
 حرکت نمود — (هود) متغیر شد و بچهار نفر مالدات انگلیسی
 که همیشه با او حرکت میکردند — حکم داد و گفت — که این
 سگ را از زمین بردارید و بروی خانه اندازید — سر بازها

به جهت اجرای حکم صاحب منصب خود دریده چهار دست
 و پای درویش را گرفتند و از زمین بلندش کرده خراستند
 به آب بیندازند - من بعجله خود را رسانیده آنها را مانع شدم *
 و کروییه از جیب خود در آورده بطفلم (ویل) دادم که
 بدرویش دهد تا او آسوده بمسکن خود مراجعت کند * (ویل)
 درویش را از من گرفت و بدین زحمت نزدیک درویش خفته
 رفت - و پول را بمحاضی دهن او گذارد و باز مراجعت کرده
 نزد من آمد * درویش پول را برداشت - و آهسته خود را
 بکنار رود خانه کشیده راه را باز کرد * (آلن) و (ویلیام هود) که
 که از نزدیکی درویش گذشتند - بانها یک نگاهی کرده آهسته
 گفت - عمّا قریب راههای هندوستان از وجود شما پاک و آزاد
 خواهد بود * و قتیکه شوهرم گذشت - باز درویش آهسته گفت
 که بزودی خدا پرستان و زمره اهل حق بوفکره فخره غلبه
 خواهند کرد - تا من و (ویل) از پهلوی او گذشتیم - بمن
 اعتنائی نکرده به (ویل) گفت - فدیّه خود را دیر نماند
 ای طفل بیچاره - این فدیّه این بلا را از تو دور نخواهد کرد *
 حرف این درویش خیلی بمن مؤثر گشت بعد از مراجعت بمنزل
 پدایان و شوهرم کلمات درویش را تقریر کردم - (هود) که

بجوانی بی عقیدت بود - از وحشت من خنوده و از نفهمی
 و اغراق گرئی درویش هند مثلی چند آورده - من ظاهر
 در خنده او را متابعت کرده و تهدید درویش را لغو شمر دم -
 اما در باطن وحشت من زیاد تر از از سابق شد * در همان
 هفته شوهر من در منزل صاحب منصبان نظامی ساخلو شهر
 دهلی بشام دعوت شده بود - از وقت معین دیرتر بمنزل آمد -
 تقریباً دو ساعت بعد از نصف شب که شی - و او نرسیده - من
 زیاده از اندازه متوحش شدم - و بیشتر وحشت من ازین بود
 که طایفه (توک) طایفه مخصوصی هستند در هند که در
 مذهب و طریقه آنها ثرایست اگر شخصی را با کمند ابریشمین
 خفه نمایند - که غالباً در کنار پل میرته بودند - و او را
 نیمه شب تنها یافته خفه نمایند * مصمم بودم که چهار نفر از
 نوکرهای انگلیسی که در خدمت ما بودند مسلح کرده جلو
 شوهرم بفرستم * در این حین صدای پای اسپ شنیدم - شوهرم
 باده نفر از سوار سپاهی هندی انگلیس و یک نفر دهباشی
 وارد منزل شدند - بی اختیار خود را در آغوش شوهر
 انداختم - و با حالت گریه و ندبه او را متنبه ساختم که دیر
 وارد شدنش بمنزل چقدر سبب وحشت من شد - او بخنده

و مزاج مرا اطمینان میداد * صحبت ما مدتی طول کشید -
 سوارانی که با او تا منزل همراهی کرده بودند - بواسطه ضیق
 وقت و عدم فرصت تأمل نکردند که یک عطیه و انعامی بآنها
 داده شده مراجعت نمایند * بعد از یکساعت که من ملتفت
 این مطلب شدم - ناظر را خواسته بار حکم دادم مبلغی بطور
 انعام بسواران مذکور بدهد - جواب داد که آنها رفتند و صبر
 نمودند - و هنگام مراجعت بدهباشی خرد می گفتند - که
 انگلیسها بیپروجه ممنون خدمات ما نیستند - این بی اعتنائی که
 این شخص بما کرد و احسانی نمود بر سایر صدقاتی شد که
 در این مدت متمادی از انگلیسیان دیده ایم - و بخوارست خدا
 تلافی خواهیم نمود * با وجود این تهدیدات که از دور و نزدیک
 بگوش ما میرسید - شهر دهلی و مزارع اطراف آن در نهایت
 امنیت بود - عمل زراعت و تجارت مثل سابق با کمال نظم
 و قاعده میگذشت * در دهلی و آگره و اکبر آباد و سایر
 بلادیکه در کنار شاهراه بزرگ هندوستان واقع شده است
 هیچ خبر و اثری از شورش نبود - اما از سیما و جبهه مسلمین
 و هندوها که بسمت نوکری یا فلاحیت نزد ما بودند - علائم
 نا رضائی و امارات شورش و بلو مشهود و هویدا بود *

حتی رعایاییکه زراعت از برای ما یا همسایگان ما میکردند
 چندان از تسلط ما انگلیسان دلتنگ و از وضع حکومت
 انگلیس نا رضا بودند - که برده بوشی و خود داری نمیتوانستند
 نمود * سربازهای بومی که عصرها مرخص بودند - و از شهر
 بیرون آمده در صحرا گردش میکردند - مثل این بود که در
 راه و رخنه مزارع و بیوت اطراف شهر که مساکن انگلیسان
 بود تجسس مینمایند * در این بین اخبار موحش و ابتداء
 آشورش از اطراف لکنو بسمع ما میرسید * در اوده طایفه
 (ثوک) از زرابا و مکان بیرون آمده بدون وحشت و
 هراس از پلیس و حراس انگلیس مشغول خفه کردن و کشتن
 انگلیسها و سایر مردم بودند - و همچنین طایفه (کانه) و (پنوا) که
 بهر سنده گان رب النوع کلی هستند - اطفال انگلیسها را سرقت
 نموده بصدقات مختلف معدوم و تلف میکنند - مخصوصاً در
 ناحیه جیپور خانوانهای معتز انگلیس باسم و رسم مذکور
 میدارند - که (کانهها) اطفال آنها را ربوده و برای خوش آمد
 رب النوع کلی سر آنها را برده اند * و نیز خبر میرسد که مسلمین
 در مساجد و هندوها در معابد خود نماز و دعا برای عود
 و استیقرار سلطنت در خانوانه سلاطین قدیم از طایفه

گور کانیه می نمایند * عقیده عامهٔ مسلمین و برهمنان هندوستان
بر این بود - که انگلیسها زیاده از صد سال استقلال و تسلط
در هندوستان نخواهند داشت * پس ابتدای استقلال و استیلای
آنها که از سنه هزار و هفت صد و پنجاه و هفت شروع شده
و لا محاله در این سال هزار و هشتصد و پنجاه و هفت است
و یک قرن - تمام - بایستی مبدل بضعف و استیصال و انقراض
و زوال شده باز سلاطین قدیم دهلی بر این ملک مسترلی
گردند * باز جود این تفصیل باز شهر دهلی و اطراف آسوده
بود * ماه آوریل بسلامت و خروشی خاتم شد - و ما بجای
تمام مشغول تدارک عروسی (آلن) و (ویلیام) بودیم و
یازدهم ماه مه را این جشن قرار داده بودیم - که مدعوین
در مزرعهٔ ما حاضر شده عروسی (آلن) را برپا کنیم -
اما افسوس که هیچوقت این عروسی چنانکه باید سر نگرفت *
مدعوین در روز موعود بساعت معین حاضر شدند - سفره
گسترده - میزی افراشته - ما کولات و مشروباتی چیدند -
و همهٔ ما با مهمانها بسفره خانه رفتیم - هنوز بر سر میز ننشسته و
مشغول خوردن نشده که (سیلی) نام دهباشی دسته که (ویلیام)
داماد ما نایب آن بود جسورانه در سفره خانه را باز کرده -

بیمه‌خوابا داخل شد - و نزد (ویلیام) رفته مدائی باو نجوی کرد - اگر چه گفتگویش مخفی و بطور نجوی - بود - اما جسارتیکه ازو بروز کرده بود که بدون اذن و اطلاع یا بمسفره خانه گذاشته و از لباسش که نا مرتب و نیازاسته بود - و از بشرة اش که گواهی برحشمت و اضطراب حال او میداد - و از آهنگ صدایش که با ترس و تزلزل تکلم میکرد - و نجهرامی - ممدی که با صاحب منصب خود نمود - و حرکت دستی که در بین تکلم از او مشاهده میشد - طوری ما را برحشمت انداخت که حالت خوردن غذا از ما سلب شده - اشتها بیاد فنا رفت - و ما بدور (ویلیام) و این دهباشی جمع آمده - دایره دار آنها را احاطه نمودیم - بدون اینکه (ویلیام) به سوالات ما جوابی بدهد یا ملتفت رحشت ما شود (سیلی) را مرخص نمود - اما در وقت رفتن بآواز بلند که ما همه شنیدیم با و گفت - دسته سوار مرا خبر کن مسلح و حاضر باشند - که الان من آمده آنها را حرکت خواهم داد - هر قدر (ویلیام) را التماس کردیم چه حادثه روداده - (سیلی) بتوجه گفت - چرا دسته قشون تو باید حاضر شود - و خودت بکجا میروی - چندانکه ما در سوال بیشتر مبالغه و الحاح میکردیم - و زیاد تر اظهار

و حشمت می نمودیم - از (ویلیام) کمتر جواب می شنیدیم ساکت و صامت نشسته و لب از نطق فرو بسته بود - بعد از آنکه اصرار ما از حد گذشت جواب داد - که ژنرال (کراز) بمن حکمی فرستاده است که بعجله خود را باز برسانم - اما از بشره (ویلیام) حالت اضطراریکه مشاهده میشد معلوم بود که آنچه بزبان میگوید خلاف آن است که در دل دارد * (آلن) دختر من نامزد (ویلیام) دستیابی (ویلیام) را بدست گرفته عجز می نمود و التماس میکرد که حقیقت مطلب را بیان نما - و او باز ساکت بود و هیچ نمی گفت تا آنکه نوکری وارد اطاق شد و به (ویلیام) اطلاع داد که اسب حاضر است * دست خود را از دست نامزدش رها کرده و بدون خدا حافظ از سفره خانه بیرون چسسته و بر اسب خود نشسته بسمت دهلی راند - اما این عجله (ویلیام) در رفتن محض تدلیس و مقصودش این بود که از چنگ ما نسوان و اصرار و مبالغه که در کشف مطلب داشتیم رهائی یابد * چنانکه بعد از طی کردن قدری از راه خیابان از پشت باغ مراجعت کرده در نزدیکی عمارت اسب خود را نگاهداشته پیاده شد - و اسب را بدرختی بسته مخفیاً نزدیک عمارت آمده دربان را

اشاره کرده شوهر مرا بیک تدبیری زن - او برده که بعضی مطالب لازمه را باو اعلام کند * من بعد از رفتن (ویلیام) با نهایت غصه و اندوهی که داشتم - چون لابد از خوردن غذائی نیز بودیم - دو باره با مدعوین بر سر میز قرار گرفتیم * درین حین دربان که شخص معتمدی بود - و روزی دو مرتبه وارد اتاق شده با شوهر من حرف میزد به طاق در آمده بدون اینکه تغییر لونی دهد نزدیک شوهرم آمد و نجوایی کرد * شوهرم بلا تأمل برخاسته از سفره خاله بیرون رفت - و ما مشغول خوردن غذا شدیم - یکی از مهمانان که منصب یاری داشت و فوجش در (آگره) بود میگفت - رفتن (ویلیام) چندان اهدیتی ندارد - و بلا سبب اسباب وحشت شما شده است - آنچه من گمان میکنم چون (ویلیام) بدون اجازه ژنرال (کراو) از سرباز خانه بیرون آمده است - ژنرال مشغولیه بجهت تنبیه او مخصوصاً در این حین که اسباب عروسی او برپاست - خواسته است او را گوشمالی دهد * این صحبتها که آلوده به لطیفه و بلکه مضحکه بود - ما را بهیچوجه از وحشت نینداخت و مشغوفان فسادت * پنجاه دقیقه - ربع ساعت - بلکه نیم ساعت گذشت - شوهرم مواجعت نمود - و سه مرتبه خواستم از سر میز برخیزم و جهت

تعبیت او را بفهم - محض اینکه مدعوین میدان وحشت بنمایند و
 نسبت بانها سوء ادبی شده باشد - از جای نجنبیده و خون
 داری کردم * بعد از یک ساعت شوهرم با کمال پریشانی واضطراب
 و رنگ رخسار پریده وارد سفره خانه شده روی صندلی
 خود قرار گرفت - ما همه ساکت شدیم - که شاید از او حرفی
 بشنویم - هیچ نگفت - و بچشم بمن اشاره کرد که حضرات را از
 سفره خانه با طاق دیگر ببر * من چون خیلی مشوش بودم -
 این اشاره خفیه او را نفهمیده - بلکه واله تر از اول بر روی
 صندلی خود نشستم * مهمانان هم از زن و مرد متابعت مرا
 کرده و طوری سکوت در این محفل غلبه داشت که اگر یک
 مگسی می پرید صدای بال او بگوش میرسید * شوهرم که اصرار
 ما را در توقف دید - به دو سه نفر نوکر هندی که مشغول
 خدمت بودند اشاره کرد بیرون رفتند - من تاب نیارده از
 جای خود برخاسته نزدیک صندلی او رفتم - و بازوی او را
 گرفته گفتم - چه خبر است * آیا خبر ورشکستگی یکی از شرکای
 خود را که مقیم لندن یا کلکته هستند اصغرا نموده - یا
 نعوذبالله حادثه دیگر است * جواب داد که ایکاش چنین خبری
 بمن رسیده بود - آنوقت بدون جواب با من رو بخواتینی که

حاضر بودند کرده با نهایت ادب گفت - تمنا داریم شما بیرون
 تشریف ببرید و آقایان تنها بمانند - چه ما بعضی مطالب مخصوصه
 داریم که باید در میان خود مان طرح نماییم - حضور شما
 سبب اختلال حواس خواهد بود * اگرچه بعد از مسئله اطلاع
 خواهید یافت - اما عجلتاً رفتنشان مصلحت است * اضطراب من
 و سایر خواتین ازین سخن بیش از پیش شده - هیچکدام از
 بجای خود نجنبیدیم * شوهر گفت حالا که نمیروید و میخواهید
 که از مطلب آگاه شوید - پس بدانید که قشونیکه در میرتیه
 ساخلو بودند برضد انگلیس شوریده - تمام صاحب منصبان
 انگلیسی خود را مقتول ساختند - بلکه هر چه فرنگی در آن
 شهر بوده کشته شده و اکنون حرکت کرده بسمت دهلی
 میآیند * ژنرال (کراو) باقشون جمعی خود از دهلی بقصد
 مقابله آنها را استعجال میکند - این بود که (ویلیام) را احضار
 کرده که مذاق او حرکت نمایند - و این تفصیل را من از خود
 (والام) شنیدم * (ویلیام) بواسطه نیک نفسی و حسن
 خوئی که دارد نخواسست بشخصه این تقریرات در حضور
 خواتین و مهمانان محترم نماید - علی الخصوص (آلن) نامزد
 خود را نمیخواست پریشان و مضطرب الحال مشاهده کند -

این بود که بعجله تمام بیرون رفته - اما راه را کج کرده به پشت عمارت آمد و تفصیل را شغافاً برای من بیان کرد * این تقریرات شوهرم تمام ما را که حاضر بودیم از شدت دهشت و وحشت گریا قالب بیروح ساخت - که هیچچیزه قدرت حرکت در ما نماند * بعد از چند دقیقه که از این حالت بهت و حیرت زندگی قدری بخود آمدیم - هرکسی از مرگ و زن که در اطاق بود بعجله از جای خون جسته دور و بر شوهرم را گرفتیم - و هر یک بیکوجهی و بیک طرزى تفصیل این واقعه را از اوسئوال می کردیم - علی الخصوص دو نفر از خواتین حاضر که شوهرهای آنها از صاحب منصبان قوچ سیم سپاهی بودند * سپاهی عبارت از قشون بومی هندوستان میباشد - و در میرتهه ساخلو * بعد از شنیدن این تفصیل که قشون سپاهی میرتهه بصاحب منصبان خود شوریده تمام آنها را قتل نمودند بنمای تاله ر ندبه گذاشتند - و از شدت گریه و زاری بیدخود شده بر زمین افتادند * دخترم که میخواستم اضطراب خود را از من پنهان دارم - روی خود را بدیوار کرده و دستهای نیاز بآسمان دراز زار زار می گردیست - و بنامزد عزیز خود (ویلیام) دعا میکنم * من خواستم که

بطرف او رفته در آغوشش گیرم - و دل داریش دهم *
 در نفس از دخترهای انگلیس که با دخترم هم سن و برای
 جشن عروسی او دعوت شده بودند - دامن لباس مرا چسپیده
 بنای فریاد را گذاشتند - هرج و مرج غریبی در عمارت و
 مزرعه ما هویدا شد * مردان حاضر که اغلبی باتفاق خواتین
 یا خواهران یا اولادشان بعروسی آمده بودند پربشان حال
 بودند - طوری که خون را نمیشناختند - بجای اینکه جمع شده
 مشاوری در حفظ و حراست ما از شر شورش سپاهیان کنند -
 هر کدام با کمال اضطراب و تشویش گرفتار حال خویش و
 بوم یفرالمرد من آخیه در آن روز مشهور و معاین بود -
 و بدبختانه در این موضع که سکنی داشتیم لامحاله بایستی
 طرف صدمه سپاهیان باغی شویم - زیرا که مزرعه و عمارت
 ما بر سر راه میرتپه و دهلی واقع بود - و سپاهیان
 باغی که از میرتپه بطرف دهلی میآمدند - لابد از
 اینجا بایست عبور کنند * تنها کسیکه در میان ما اضطراب
 نداشت گران کشیش بود که باآواز بلند از خدا سلامتی ما را
 مسئلت میکرد * بعد از دعای زیادی و گریه و زاری
 بدرگاه برای تعالی - علقاً تمام نسوان را از آن اطلاق

به اطاق دیگر فوسناک - و مردان را جمع کرد تا بهیئت اجتماع
 نشسته با علم مشاوره و چاره برای حفظ خون از این حادثه
 نمایند * من از سایر خواتین پیشتر حرکت نموده سایرین هم
 متابعت مرا کرده از اطاق بیرون آمده بایوان رفیقیم * جمعیت
 زیادی از هندوها که زارعین و خدمه شخصی ما بودند در
 ایوان حاضر شده و از این تفصیل قبل از ما مطلع گردیده
 وقتی که مرا دیدند - اظهار صدق و صفای و ابراز نمک
 شناسی و وفا نموده از من ملتزم شدند - که آنها را مسلح
 بسلاح حرب سازیم - ثابرقه اسمیحه با معاندین ما دفاع نمایند -
 من بآنها جوابی نداده (ویل) طفل خود را که در بغل یکن
 (ملیری) که دده و پرستار او بود نزد خود طلب نمودم -
 و چون جان شیرینش در بر گرفته بوسه زیاد بسر و رویش
 زدم و در خود بجهت دفع شر از او قوه یک مرکب رشیدی
 یافتم - و او را بر سر دست گرفته بلند ساختیم * نوکرها و عمله
 جات ما که این عمل حزن انگیز از من مشاهده کردند - وقتی
 برای آنها دست داد - باز تجدید اظهار وفا و حسن عقیدت
 نمودند * واقعاً اهالی این مزرعه طفل من (ویل) را از
 صمیم قلب دوست میداشتند - زیرا وجه تصدقی که ما همه روزه

عادهٔ بگدایان و بینوایان تقسیم - و پرستاری و تفقدیکه نسبت
 به فقرای سقیم و اطفال یتیم هندی می نمودیم - و در غذا
 و لباسی که بدست خویش ساخته و پخته و دوخته بمرضای مرد
 وزن و درویشان کوی و برزن عطا میکردیم - همه بدست و
 واسطهٔ این طفل بود * و نه تنها در این مزرعه بلکه در تمام
 شهر دهلی و اطراف و نواحی آن (ویل) در انظار
 فقرا و ضعفا و ابناء سبیل بحدود و سخاوت و نیکی و حقارت
 جلوه گر بود * اظهار خلوص هندوها نسبت به (ویل) و ما
 قدری قلب مرا مطمئن ساخت * پیش خود تصور کردم که اگر
 سپاهی یعنی قشون بومی هندی انگلیس باغی و طاعی شده - اما
 رعیت هندوستان عموماً بر خلاف سپاهیان مایل و راغب
 با طاعت و ارادت دولت انگلیس میباشد - و چون چنین است
 کمپانی هند بمظاهرت رعیت و قشون انگلیسی ساخو هندوستان
 دفع شرشورش و طغیان سپاهیان را خواهد نمود - و امنیت
 و رفاهیت عملاً قریب در تمام هندوستان برقرار خواهد شد *
 اما این خوشحالیها و تصورات بیش از لحظه چند خاطر مرا
 تسلی و امیدواری نمیداد - زیرا که در میان این جمعیت هندی
 یک نفر رعیت ندیدم - تمام این اشخاص که حضور داشتند و بما

اظهار خلوص و صداقت می نمودند - خدمه و کارگر شخصی
 ما بودند - رعایا که در این وقت بایستی به کمک ما بیایند
 دوری جسته نزدیک نبودند - و دیدار نمی نمودند * با خود
 گفتیم - یجتممل رعایاییکه برای انگلیسها مشغول زراعت بودند
 با سپاهیان همدست شده و در باطن معاهد گردیده میخواستند
 تلافی این چند ساله اطاعت و تبعیت خود را بما بنمایند * بایستی
 چنین باشد - زیرا بانهایت مهربانی که از طرف عموم از باب و
 ملاکین انگلیسی در باره رعایای هندوی میشد - باز بواسطه
 تباین و اختلاف مذهب همیشه از جبهه و سیمای آنها آثار
 حق و حسد پدیدار بود - و مکرر پلیس انگلیس بعضی از
 آنها را که کینه خود را نمی توانستند کتمان و جلو گیری
 نمایند - وعلاویه نسبت در باب و خداوندان ملک بی اعتنائی و
 بی اعتدالی میکردند - تنبیهاست سخت مینمود * اگر چنین است
 که من تصور کردم پس باید بزودی منتظر و قوع حادثات حرق
 و قتل و غارت شد * در خاطر من این خیالات موخش که رسوخ
 کوه بود - باز نه چندان بود که در آتیه واقعیت پیدا کرد *
 در این حین شوهرم با تمام مردهای مدعوین از اطاق سفره خانه
 که مجلس مشاوره شده بود بیرون آمدند - هندیها که

خدمت ما بودند فریاد برکشیدند که انگلیس باقی باد - و سپاهیان یاغی و زمره طاعی معدوم و فانی * اساعه بما بدهید تا یگانه بآنها جنگ کنیم - و از خود رفع تهمت و ننگ نمایم که پاس حق نمک شما نه چنان دامنگیر ما است که تا جان در تن داریم جان و مال شما را بدست دشمن گذاریم * با وجود آسایش و رفاهیت کاملی که ما فونگیها چندین سال بود در هندوستان داشتیم - باز هر یک از ما را در خارج شهرها قصه و عمارت و مزرعه و مسکنی بود * محض احتیاط یک جبهه خانه معتبریکه دارای انواع سلاحها بود همیشه در خانه خود نگاه می داشتیم - و این حزم و احتیاط از برای دفع وحوش و سباع بییشه ها و نیزارهای اطراف که از حد احصا بیرونند نیز مفید بود - چه علی الاتصال از آجام و نیزارها بیرون آمده در اطراف گردش میکنند - و غالباً جسارت نموده تا نزدیکی خانه های مسکونی نیز می آیند - چنانکه من خود گراز و گرگ و شغال متعدد دیدم که عمه جات خورمان در ده قدمی خانه ما کشته بودند - و غالب شبها از نعره بپر خواب نمی کردیم و آسایش نداشتیم * بالجمله چون خبر نزدیک شدن سپاهیان یاغی را شنیدیم - فوراً در جبهه خانه آماده را

باز کرده پنجاه قبضه تفنگ بیرون آورده بزرگراههای انگلیسی و
 بعضی خدمه هندی که بهاس حقوق و اظهار وفا خدمت
 میکردند قسمت نمودیم - و تفنگهای شکاری شوهرم را
 بمردهای مهمانان تقسیم کردیم - علاوه بر این خود آنها نیز هر
 یک بر حسب رسم و عادت یک تپانچه شش لوله با خود
 داشتند * صدوق فشنکرا هم شکسته فشنکها بیرون آورده بحضار
 تقسیم نمودیم - از وقتی که (ویلیام) دامادم رفته بود - یکساعت
 طول نکشید که اسباب مدافعه و حفظ عمارت خودمان را با
 نهایت خربی فراهم کردیم - و ما زنهای جبان که آلت هیچ کاری
 نبودیم - از بیم جان همه جمع شده در یک بالخانه بزرگی که
 بمنزله انبار بود پناه جستیم - و من هرگز فراموش نمیکنم آن
 حالت هول و هراس و انقطاع ویاسی که برای هریک از مانسوان
 دست داده - و هر لحظه من نگاه حسرت آمیز بر روی
 دوستان عزیز خود یعنی خواتیننی که بعروسی آمده بودند
 میکردم - و یقین داشتیم که این دیدار آخرین است * چه قدر
 حالت ما مشابه بود بحالت گوسفندهای قربانی که مسلمانهای
 هندوستان در روز عید قربان ذبح میکردند - یعنی ایستاده
 حاضر مرگ و منتظر قصابان بودیم که اینک در رسیده ما را

بقتل رسانند * علاوه بر این حالت - این بالا خانه که پناه بآنجا
 پریدیم چون در مرتبه فوقانی واقع و آفتاب نیمه روز فصل
 تموز با کمال حدت و حرارت بر پشت بام آن تابیده بود
 چنان هوای مستبس بالا خانه را گرم کرده که نزدیک بود
 پیشی از ضول دشمن همان هوا ما را خفه و تلف کند * اما
 اکثر خواتینی که بودند - میدیدم بیشتر از وحشت و دهشت
 اینکساده نزدیک است جان بپازند - که حالت آنها فی الحقیقه
 به قرار این حالت بود * بعضی از آنها زائری خود را در بغل
 گرفته بر روی زمین نشسته تصور حالت آئینه خود را
 میکردند - و میگریستند * جمعی دیگر گوش به صدای خارج
 فرا داده اگر هم صدائی نبود از شدت واهمه پیوسته خیال
 میکردند که شورشیان اینک بعمارت ما ریخته و با مردان ما
 در آویخته اند * دو سه نفری هم که از جمله یکی خود من
 بودم با کمال وحشت و اضطراب قلبی ظاهراً خود داری
 میکردیم - و دیگران را تسلی و دلداری میدادیم * طفل صغیری
 که با ما بود - فقط (ویل) طفلک من بود که او را بر
 روی سینه خود چسبانیده و برای محافظت شر دشمن از او در
 خونم قوت یک شیرینی تصور میکردم - و همچو خیال می

نمود که در این حال که (ویل) در آغوش من است - اگر
 از شررشیان هندی کسی قصد از را کند و حمله ور شود -
 من با این ساعد و بازی باریک و پنجه‌های ضعیف گلری
 او را گرفته چنان فشار خواهم داد که خفه شود * از مناظر
 بالا خانه تا مسافت زیادی از اطراف و جوارب را میسپردیم *
 از سمت مشرق خط سفید معبری که از دهلی به میرته
 میرفت از میان اشجار سبزی که در اطراف عمارت ما غرض
 شده بود مشاهده میشد - و از سمت مغرب یک قسمت از
 پلی که بر روی رود خانه چمن است - با برج و حصار قلعه
 سلیم غوری که بالای یکی از برج آن دیرک بیرق انگلیس نصب
 شده بود - و قباب قصور و عمارت سلاطین گور کافیه
 مناره‌های مساجد دهلی نمایان بود * از سمت شمال
 جنوب دهانت آباد دهلی و نیستان غیر منداهی پدیدار بود *
 بعضی از ما که هنوز یکباره دل را نباخته بودیم از پنجره سمت
 مشرق ایستاده نظاره میکردیم * در ساعت گذشت بدون اینکه
 هیچ غایب و شری رو بدهد واحدی بیقاعده در آنحوالی و
 اطراف آمده و شد نماید - مگر اینکه گاه گاه چاپاری از دهلی
 بطرف مشرق میرفت یا از مشرق بتعجیل تمام آمده وارد

شهر میشد * خیالات ما کم کم میخواست آسوده شود - و از هول و هراس بیرون آئیم * و ما خود چنین تصور میکردیم که باغیها در سمت میرتپه شکست خورده و عقب نشسته اند * بعضی ازین خواتین که از میرتپه آمده بودند - از شجاعت و قابلیت سردار انگلیس که در آنجا بود تعریف و تمجید میکردند - و میگفتند با این کفایت و لیاقتی که سردار مزبور دارد ممکن نیست که باغیها تا بحال تاب مقاومت آورده باشند * ناگاه صدای شیپور از طرف جمنا بگوش ما رسید - اگر چه بان مخالف بود - اما صدای شیپور هر آن بجا نزدیک تر میشد - تا اینکه صدای موزیکان را هم احساس کرده زمانی نگذشت که دیدیم یکدسته قشون بسرداری ژنرال (کراو) بعجله تمام از جلو خیابان عمارت ما گذشته باستقبال باغیها بطرف میرتپه میرفتند * همینکه بمحاذی عمارت ما رسیدند بآواز بلند فریاد کشیدند که انگلیس پاینده و زنده باد - همینکه صدای آنها را شنیدیم از بالاخانه بزیور آمده دعای خیر بسپاهیان انگلیس کردیم - و در عالم تصور و خیال برای خودمان فال نیک زده میگفتیم - این دسته قشون اگرچه هنوز با باغیان مقابل و مقاتل نشده اند - اما آثار فتح و فیروزی از پرچم زایست

آنها هویدا است * پنجاه نفر و خدمه ما که مسلح بمسلاح آلوده
 بودند و روز را متفرق شده بودند - برای کشیک شب دو باره
 همه مجتمع شدند * ما هم جری و قوی دل گردیده - جوقه جوقه
 شده در طول خیابان نشستیم - و انتظار خبر فتح داشتیم -
 که ناگاه گون و غبار شدیدی از سمت میوه‌کده بر خاسته نزدیک
 آمد و ما را احاطه کرد - پس از لحظه دل گون شگافته شد -
 و عساکر انگلیس را دیدم که سواره و پیاده با توپخانه گاهی
 مستقبلا بطرف ما می آمدند و گاهی پشت بر ما کرده با
 ضرب توپ ساچمه افواج سپاهیان یاغی را که مثل امواج دریا
 حرکت میکردند بعقب می نشاندند * افواجی که در تحت ریاست
 ژنرال (کراو) بودند - که عبارت از فوج سی و هشتم و فوج
 پنجاه و چهارم و فوج هفتاد و چهارم پیاده هندی باشد -
 همینکه با باغیان مقابل شده بودند - ژنرال را با معدودی
 از صاحب منصبان و سواره انگلیسی تنها گذاشته بقشون
 یاغی پیوسته بودند - این بود که ژنرال مشغول با
 معدودی از قشون انگلیسی که همراه داشت عقب نشسته - بطور
 جنگ گریز بمسند دهلی مبرفت * ژنرال (کراو) همینکه
 جلو خیابان رسید - ایستاد جلو راه دهلی - در این موضع

ثوبه بود - ژنرال آن ثوبه را سنگر کرده بضرب ثوب ساچمه
 با سپاهیان یاغی مقاتله میکرد - و آنها را دفع میداد * این
 جنگ دایرانه و مبارزه مردانه ژنرال برای ما مایه زحمت و
 وبال شد - زیرا که سپاهیان خسته که راه از این سمت بسته
 دیدند - وحشیانه بطرف سمت راست حركت نمودند ژنرال
 (کراو) یک توبی از بالای بلندی بطرف آنها خالی کرده
 جمعیت زیادی از آنها را کشت - اما یاغیان اعتنائی باین توب
 نکرده مجروحین و مقتولین خود را در اطراف باغ ما
 انداخته بسمت دهلی رفتند - ما در باره معجلا بهمان -
 بالا خانه پناه بردیم - جمعیت و ازدهام و داک و فریاد
 اطفال و نسوان و صدای ثوب و تفنگ و نعره یاغیان طوری
 مایه وحشت و دهشت ما شده بود که عالم در نظر ما تیره
 و تارگرمیده و حالا نمیدانم چه باید کرد - و بکدام سمت
 فرار نمود - و به که پناه جست * آيا همین جا بمانیم تا جان و
 مال و ناموسمان بدست سپاهیان یاغی افتد - یا غیرت
 ورزیده بدست خودمان خون را هلاک سازیم - و از
 انتظار مرگ راندیش ناموس و ننگ برهیم * یقین داشتیم
 (ویلیام) دامادم در جبهه خانه دهلی مامور بتوقف است -

والا در این مورد پر خطر چگونه میشد که بکمک ما و لاسیما
 بحفظ و حراست زوجه خود نیاید - و ما را در این مهلکه
 تنها گذارد - و آقایان انگلیس که مهمانان ما بودند همه
 مسلح و مصمم قتال گردیده تفنگ بر دوش و طیانچه در مشت
 حاضر مقاتله و مدافعه گردیدند * در این بین یکنفر هندو بعجله
 خود را بخانه ما در انداخته فریاد کرد صاحب خانه را میخوام -
 شوهرم خون را بار نمود - یکپارچه کاغذیکه با من چند سطری
 بر آن نوشته بود بشوهرم داده - معجلاً از همان راهی که
 آمده بود مراجعت نمود - این کاغذ را دامنم باین مضمون
 نوشته بود * ” ژنرال (کراز) مادامیکه جلو راه را نگاه داشته
 است شما وقت را غنیمت شمرده بعجله از جسر عبور نموده
 خود را بشهر برسانید - و بعد از ورده بشهر مأمین و مکان
 خود را بمن اطلاع بدهید - من بواسطه مأموریتی که در جبهه
 خانه دارم نمی توانم خود را بامداد شما برسانم - سلام مرا
 بعروس برسانید دل را قوی دارید - دیدار نزدیک است
 والسلام “ * از ملاحظه این نوشته قدری قوت قلب و مسرت
 خاطر از برای ما دست داده فرصت را غنیمت و تا خیر در
 حرکت را متضمن آفت دیدیم * گران کشیش سر بآسمان

بلند کرده - بعد از تسبیح و تهلیل ما را مخاطب نموده گفت - ای برادران و خواهران عزیز - باید بخداوند تبارک و تعالی ملتجی شویم که ما را در کشف حفظ و حراست خون محفوظ و محروس دارد - همه دستها بآسمان بلند نموده آمین گفتیم و مصمم فرار شدیم - تنها کسی که در میان ما بتوقف مایل بود شوهرم بود - که امید وارانہ میگفت شورشیان همینکه بدیوار قلعه دہلی نزدیک شوند دروازه شهر را بسته و اسباب تحصن را موجود - و استعداد حربی شهر را آمانہ دیدہ یقیناً متفرق و پراگندہ خواهند شد - و باین امید بسیصد نفر ہندی کہ از اہل بلد بودند و ما آنها را مسلح بسلاح و استعداد دفاع کردہ بودیم سفارش میکرد - کہ اگر سپاہیان یاغی بہ سمت عمارت و خانہ ما رو کنند جلو گیری و ممانعت از ایشان ننمائید - بلکہ از مجروحین آنها رعایت کنید * این گفتار و کردار شوهرم اگرچہ ہم از روی انصاف و ہم بمقتضای حزم بود - اما وقتی مؤثر میشد کہ ژنرال (کوآر) در جلو خیابان عمارت ما صف آرایی کردہ و با یاغیان نمی جنگید - کہ مخصوصاً خود این حالت سبب گردید کہ شورشیان قصد یورش بباف و عمارت ما را نمایند - چنانکہ یک مرتبہ آنها

مانند مرور و ملخ یا سیل بنیان کن مسکن و باغ و عمارت
ما را احاطه نموده و باتفاق فریاد بر آورند - که اینک انتقام
خون را ازین کفار فرنگ و فجار انگلیس که بر ما تسلط
یافته اند بکشیم * آنوقت ما ملتفت شدیم که خیال اول مقرون
بصواب بوده و جز فرار و گریز هیچ چاره و گزیری نیست *
من پهای شوهرم افتاده و دست او را بوسه داده التماس
نمودم که بحالت ما ترحم آورده زیاده بر این خویششن را
با اولاد و عیال در غرقاب مهلکه مشوش و پریشان حال ندارد -
در فرار با ما هم آهنگ شود * همینکه شوهرم تن بفرار در داد
غوراً من بتدارک حرکت پرداخته نقدینه و جواهرآلاتی که
داشتیم با دخترم در جیب و بغل پنهان کرده از عمارت بیرون
آمدیم * مهنرسه راس اسبی که بعد از فرار مهمانها در اصطبل
ما باقی مانده بود جلو آورده ما سوار شده بطرف شهر رانندیم *
از میان آن سیصد نفر هندی تنها کسی که با ما وفاداری و
همراهی کرد - یک زن هندوئی بود که دده (ویل) پسرش بود -
و دیگر ناظر ما که مردی از مسلمانان هند بود * دده (ویل)
را در بغل گرفته پیاده میدوید - ناظر فیل ما را از طویله بیرون
آورده قدری آذوقه و لباس و بعضی مایحتاج و اشیاء لازمه

دیگر حمل بدان کرده متعاقب ما می آمد - اما چه روزی و
 عجب فراری - که هیچکس در دنیا چنان روزی نه بیند * (آلن) و
 پدرش از جلوراسب می قاختند - من (ویل) را از دده گرفته
 در جارجون نشانده از عقب آنها می راندم * همینکه بسر جسر
 رسیدیم من نظربعقب افکنده باغ و خانه خون مانرا دیدم که
 آتش فرو گرفته است * دود حسرت از سر من برخاسته
 بی اختیار صحنه زدم - شوهرم و دخترم که جلو بودند صدای
 مرا شنیدند - ایستاده و بعقب نگاه کردند - از مشاهده این
 حال یعنی سوختن مسکنی که سالها محل عیش و شادمانی و خانه
 نیک بختی و اقبال و جایی فراهم شدن ثروت و مال ما بود -
 حسرت و تأذری غریب برای ما دست داد * روی جسر ازدحام
 غریبی از اهالی شهر بود - که از شهر بیرون آمده برای
 کشف و تحقیق این حادثه در سر جسر اجتماع نموده بودند *
 بعضی فراریهای از دسته قشون ژنرال (کراو) بسر جسر رسیده
 گفتند - ژنرال مشارالیه شکست سختی یافته و روی از شورشیان
 برنافته جنگ گریز کنان اینک از عقب می رسد * اهالی شهر که
 باطلا کمال عداوت را با ما انگلیسها داشتند ولی تا این حال
 از ترس و بیم قدرت اظهار نداشتند - بعد از شنیدن این خبر

مشغوف و قری دل شده و کینه قلبی خود را آشکار ساختند - و
 وحشیانه ما را بدست و زبان خوار و زبون کرده انواع
 تهدیدات مینمودند * اهالی هند که عموماً و سکنه دهلی خصوصاً
 هنگام صلح و امنیت مردمانی لین الطبع و خوشخو و مؤدب
 و آرام و بودبار بودند - و هر وقت یکی از ما فرنگیان
 را در کوچه و معبر ملاقات مینمودند - خفض جناح کرده -
 از وسط جاده خارج شده - خرد را ببغل دیوار چسبانیده
 سلام و تعظیم میکردند * امروز که روز شورش و جدال بود
 و رأیت اقبال ما واژگون می نمود - هرتنی علم انتقام
 افراشته - و قدها که همیشه در زیر بار اطاعت انگلیس چون
 کمان بود مانند تیر راست کرده - و هر مسکین حقیری برای
 توهین و تحقیر ما درشت و دلیر شده - چنان بنظر کبر و نخوت
 و چشم خشم و عداوت بما می نگرستند و تیز تیز نگاه می
 کردند - گویا زبان حالشان گویای این مضامین بود * این مملکت
 هندی است که بطور ارث از نیاکان و اسلاف بما رسیده است -
 شما غربا بچه جهت و کدام حق داخل بخانه ما شده و بغصب
 و عداوت دست تصرف بملک و مال ما کشوده - ما ابنای وطن
 را از شیرستان این مادر عزیز - یعنی نعمتهای خاصه هندوستان

محرور و ممنوع داشتید * خلاصه من از بشره آنها که این آثار
خشم و کین را مشاهده می نمودم برخود می لرزیدم * نعوذ بالله
اگر در آنکال اسب ما بآنها تنه میزد - یا از جانب ما حالت غفلت
و غروری ظاهر میگردد - یا اظهار حیاتی مینمودیم - بلا شبه
خون ما ریخته میشد * و یکنش در آنوقت از ما عملی ناشی
میشد که آنها بـما شوریده و یکباره همه ما را از روی
جسر پرورخانه میریختند - تا بعد نمی دیدیم آنچه را دیدیم * بالجمله
از جسر گذشته بحرالی دروازه موسوم بدروازه کلکته رسیدیم *
جمعیت و ازدحام بعدی بود که ممکن نشد داخل شهر شویم -
حتی مهمانهای ما هم که مدتی قبل از ما فرار کرده بودند -
تا آن وقت راه و عبور نیافته مثل ما در اینجا گرفتار حالت
معطله بودند - و هجوم و ازدحام مردم شهر باین سمت سد
راه کرده - علی الخصوص آنها را مانع از دخول شهر شده
بود * خواتینی هم که از میرتپه و سکندر آباد در مهمانی ما
دعوت شده و ساعتی قبل از ما از عمارت ما فرار کرده
بطرف شهر آمده بودند - نیز دم دروازه گرفتار و معطل
بودند - و همینکه ما را دیدند بایما و اشاره گفتند - از اسبها پائین
پیائید * سبب را پرسیدیم گفتند - این مردم که سالها کینه و غیظ ما

فرنگیها را در دل گرفته و فرصتی برای اظهار آن نمی یافتند -
 حالا که ما را مقهور و مغلوب هموطنان خودشان دیده و فرصتی
 برای دشمنی یافته پیدا است که بهر یک از ما پیشتر دست
 یا بند زودتر در چار آسیب و صدمه خواهند نمود - پس
 حالا هر چه کمتر مرئی انظار آنها شده در میان مستور و
 متواری باشیم بهتر است * در این اثنا از طرف محاکمه که حاکم
 انگلیس در آنجا می نشست صدای های و هوی ردا و فریاد
 بلند - و پس از لحظه معلوم شد که یک قسمت عمده ازین
 شورشیان بطرف دارالحکومه حمله کرده و فریاد میکردند که
 تمام انگلیسها را باید کشت - و بیک تن از آنها ابقا نباید کرد *
 این صدا و غوغای شدید تمام فضای هوا را پر نموده چنان
 در دلهای رعب و تزلزل انداخته بود که نزدیک بود قالب
 تهی کنیم - و هیچ امید و راه نجاتی برای حیات خود تصور
 نمیکردیم * در سه دقیقه نگذشت که یک نفر از اعیان انگلیس را
 که سواره ایستاده بود در پیش چشم ما هندیها از اسب کشیده
 و بزمین انداخته - بعد از زدن زیاده نیمه جانی از او باقی
 مانده یا نمانده بود او را بخنق شهر که مملو از لجن بود
 انداختند * ما از اسبهای خود پیاده شده و شکر خدا را

... میکردیم - که آفتاب قریب بغروب و روشنی رو بزوال بود *
 فیل در جلورما مچھـولانه از عقب آن بدون اظهار وحشتی
 میرفتیم - فیلبان بگردن فیل سوار و هودج فیل را هم بر
 پشت آن بسته بود - و بواسطهٔ عمامهٔ سبزیکه بر سر داشت کسی
 از اهالی دهلی متعریض او نمی شد - و از شر و اذیت مردم ایمن
 بود * فیل بانرا سپرده بودیم که بطرف منزل یکی از تجار
 فرنگی که با ما آشنا بود و خانهٔ او را محل امن و امان
 خود دانسته بودیم براند - و او رو بهمان مقصد میرفت - ما هم
 درپناه او طی راه میکردیم - بدون آنکه از التفاتی بطرف
 ما کند یا ما سخنی با او گوئیم که مبدا کسی ملتفت شود
 که بستگی بما دارد * دو سه مرتبه خواستم طفل عزیز خود
 (ویل) را باز بسپارم - دیدم چنان دستهای کوچک خود
 را بگردن من علاقه میکند که ممکن نیست او را از خود جدا
 کنم - و منم روا ندیدم که گردن خود را ازین سلسله
 محبت رها کنم * آنآ فانا شورش و هنگامهٔ هندیها شدت میکرد -
 و رعب دلهای ما زیاد میشد - ناگاه بقدر چندین مشعل
 افروخته دیدم که شب را مثل روز و رویهای سیاه و
 سرهای معموم سفید هندی ها را نمایان داشت - و از تمام این

سرها بانگ لعنت بر ما انگلیسها و فریاد و صدای واغیوتا! را
 انتقام! بلند * ما نزدیک بقلعه سلیم غوری رسیده توپچیهای
 قلعه را دیدیم که توپها را پر کرده و فتیله های مشتعل در
 دست منتظر فرمانند که بطرف شورشیان شلیک کنند * اما
 افسوس که آن قشون و توپچی هم چون همه از ملت هندی
 بودند - و اطاعت شان بانگلیس همیشه از روی کراهت بود -
 در این وقت و هنگامه یک دفعه سر از خدمتها برزده در
 عوض حمایت دولت انگلیس و دفع و تفریق شورشیان بشلیک
 توپ ساچمه که کاری بسیار مفید و مؤثر بود - فتیله ها را
 بخندق انداخته و تمام تفنگ و سلاح جنگی که بود برداشته
 بر ضد انگلیسها با شورشیان متفق شدند * شورشیان همینکه
 حرکت مساعد را از قشون قلعه دیدند - آنها را بغیرت و حمیت
 ستوده و تحسین و تعحیت نموده با یک دیگر دست اخوت
 دادند * ما هنوز داخل اصل شهر نشده در محلات خارج
 شهر طی راه میکنیم - اگر فیلبان ما قدری همت کرده خرق
 جمعیت نماید چند قدمی زیاده تر نموده است که وارد دروازه شهر
 شده شاید از شر شورشیان قدری ایمن گردیم - چرا که
 شهر دهلی جبهه خانه بزرگ و مرکز استعداد حربی دولت

انگلیس در هندوستان است - بواسطه اینکه در مشرق زمین قلعه
 بمحکمی و حصانت حصار دہلی نیست * شهری است که بتعلیم
 مہندسین قابل بروج و حصار آن ساخته شده - و الحق بہترین
 معادل و محکم ترین مئامن است - و تمام فرنگیہا ہنگام شورش
 باید باین شهر پناہ جستہ متحصن شوند * خلاصہ بزیو
 دروازہ شهر رسیدہ ہمینکہ چند قدمی پیش رفتیم - ازدحام
 و جمعیت شهری کہ از شهر بیرون می آمدند مارا مثل خسی
 کہ گرفتار امواج دریا باشد بقہقہری بر گردانده تا چند قدمی
 ہم از دروازہ دور کردند * در این بین از خارج و
 داخل شهر ہنگامہ غریبی برپا شد * از خارج نعرہ شلیک
 توپ - و از داخل صدای تفتنگ - و از پیش و پس و چپ و
 راست ہای و ہوی و غوغای فوق العادہ از مردم برخاست -
 ما خوش بختانہ در این حین کہ یکدستہ انبوهی از شهر بیرون می
 آمدند - و دستہ دیگر داخل شهر میشدند - دو چار دستہ
 داخلین گردیدہ بیک جنبش آنها دوبارہ داخل شهر شدہ - و
 بہمین حرکت و برش ہمہ جا مارا تا میدان جلہ قورخانہ
 کہ قرار گاہ آنها برد بردہ * بعد معلوم شد این جمعیتی کہ از
 خارج داخل شهر میشدند ہمگی از ملہزمین قشون انگلیس

انجمن عمومی ژنرال (کراو) بودند - که از عساکر یاغیّه میرتبه
 شکست خورده فراراً وارد شهر میشدند * همینکه خود ژنرال
 (کراو) وارد دروازه شهر شده حکم داد تخته پل را برداشته
 و دروازه را به بندند - هنوز سخن او تمام نشده بود که سپاهی
 یاغی از تخته پل گذشته دروازه را تصرف کردند - و همین
 قدر پای یاغیان بیدار که بدروازه رسید - شهر عظیم دهلی پای
 تخت سلاطین گورکانیه که اسلحه و استعداد حربی انگلیس آنجا
 را متصرف شده بود بتصرف آنها در آمد - و قتل عام ما
 فرنگیان محقق الوقوع و قریب الظهور گردید * من شرح تصرف
 یاغیان شهر دهلی را و حوادثی که درین ضمن اتفاق افتاده
 است نمی نگارم - چرا که مقصود اصلی من نگارش سرگذشت
 خود و تحریر سختهها و بدبختیها نیست که از شامت این دایه
 سخت و حادثه ناگوار عاید روزگار من و کسان من شده است *
 مراد من انگلستان نیست و از ملت انگلیس محسوب نمیشوم - تولد
 من در فرانسه شده است - ولی چون بانگلیسی شوهر کرده
 و ازین پیوند اولادی چند یافته ام - بدین تقریب و مناسبت
 خود را انگلیس میدانم و میخوانم * ایکاش تمام رایات انگلیس
 در هندوستان وارزون میشد - یکائی قشون انگلیسی در هر

نقطه از نقاط عالم بودند فانی میگردد - و ثروت و قوت این دولت بفقیر و ضعف و ذلت مبدل میشد - و گناه جان شوهرم و اولادم سالم میماند - و من بدبخت چنین (وزیرا نمی دیدم * زنهای روزگار که این سرگذشت مرا مطالعه کنند - بدایع دل و حزن قلب من واقف خواهند شد و خواهند دانست که مردن از این زندگی خوشتر است * چون زن میداند که هیچ چیز در نزد زن از سلامت شوهر و فرزند گرمی تر و حظ و لذتی در عالم از لقای این دو بالاتر نیست * اما افسوس و حسرت که رای و عقیده شوهر و صاحب اختیارم برخلاف عقیده و رای من بود * اعتقاد او این بود که هر مرد انگلیس غیرتمندی باید وطن دوست و دولت پرست و در راه حمایت ملیه و حمایت و حفظ ناموس انگلیس در مملکت هند جان ناقابل خود را فدا کند * خلاصه ما از میان این جمعیت و ازحام کنار جسته باز بر اثر فیل که بطرف مقصد میروست راه پیمودیم * از دور باغ دارالحکومه گذشته و از پشت کلیسای (سنت جمس) عبور نمودیم - و این مسافت بعیده را از آن جهت طی کردیم که از مکانی سربازخانه که شورشیان در آنجا اجماع کرده بودند بگذریم - تا رسیدیم بمکانی خانه تاجر انگلیسی که در نظر

گرفته بودیم * در و پنجره‌های خانه بسته و چنان سکوت و
ظلمتی برین خانه غلبه کرده بود و چنین می‌نمود که سالیان دراز
است این مسکن خالی از سکنه مانده است * شوهرم دق‌الباب
درده جوابی نشنید - مجدداً بطرز مخصوصی در راه کوبیده - باز
جوابی نیامده - نمیدانم این تاجر انگلیسی که از احباب قدیمی و
دوستان صمیمی شوهرم بود - و همیشه شوهرم بمردت او اتکال
و اعتمادی تمام داشت - آیا در این موقع پذیرفتن ما را برای
خود عار دید - یا در پناه دادن ما وحشت و بیمی از سپاهیان
داشت که هیچ‌طور اجابت نمیکرد - اگر چنین باشد دیگر در
عالم بدوستی که میتوان اعتماد کرد * فیلبان از فیل پیاده شده
در خانه هرچه گردش نمود ذیچقائی نیافت * شوهرم سوم بار
در راه چنان کوبید که از صدای چکش تمام ارکان خانه متزلزل
شد * آنوقت پنجره باز شد - پیرزن هندوئی سر در آورده
گفت - اگر تاجر صاحب خانه را می‌خواهید - خود با دوپسرش
سلاح جنگ پوشیده بیرج میعان گاه رفتند - زوجه و خواهر و
خواهر زاده‌هایش هم عزیمت محله (بیگم شمرو) که یکی از
نخبه‌ای هندوست نموده بخانه او رفتند - و پس از آن بما
گفت عجله کنید تا زود است خود را بیک ما منی برسانید

که امشب یقیناً شورشیان این محله و بلکه این خانه را که مخصوص بتمول و مکنت است غارت خواهند کرد - این یگفت و بدون اینکه جوانی از ما بشنود - پنجره را به بست ما را در کچه سرگردان گذاشت * شوهرم چنانکه اشاره شد کمال عجله را داشت که زودتر خود را بمیعدگاه رسانده با سایر فرنگیان که در آنجا جمع شده بودند متحد شده بدفع سپاهیان یاغی پردازد * اما از طرف دیگر مهر و پیوند زن و فرزند اقتضا نمیکرد که ما را در این شهر پر غوغا و آشوب هنگام شب در وسط کوچه و معبر تنها و مضطرب گذاشته از پی کار خود بروند * آن وقت ملتفت شدیم که اگر اسبهای خودمان را رها نکرده بودیم اکنون سوار شده خود را عاجلاً بدروازه کشمیر رسانده بقشون ژنرال (کراو) ملحق می شدیم * اما حالا پای پیاده افلا باید یک ساعت این مسافت زیاد را طی نمود * پیاده رفتن سهل بود - اما از صدای متوالی تفنگ و هیاهوی عظیمی که از تمام نقاط شهر بلند بود چنین می نمود که سپاهیان یاغی غالب - و انگلیسها و سایر فرنگیها مغلوبند - و حالت ما در میان این غائله و مهلکه قبل از وصول به یامنی زیاده خطرناک بود * دخترم که از ساعت خروج از منزل

تا اینوقت هیچوجه مذکلم نشده ساکت بود - البته همه را بفکر و یاد شوهر عزیز خود وقت میگذرانید - قالدش با ما و دل و جاننش جای دیگو بود - یکفچه فریاد زن که بجبهه خانه بوریم در کوچه چرا معطلیم - مقصود از رفتن جبهه خانه این بود که چون (ریلیام) دامادم آنجا بود - این دختر بیچاره میخواست زود بشوهر بخود رسیده در پناه او ایمن شود * شوهرم از اینفته خوشحال شده گفت این راست می گویید - اگر ما بی صابۀ حادثۀ و خطری داخل جبهه خاله شویم - چون فرنگیها همه در آنجا اجتماع کرده اند - بلا شبهه محفوظ و مصون خواهیم ماند * همه متفق الرای شده بطرف جبهه خانه حرکت کردیم * هنوز از کوچه این تاجر خارج نشده بودیم که درمیان دو مانع و مهلکۀ عظیمی گرفتار آمدیم * از عقب سرما یکدسته از سپاهیان یاغی با مشعلهای افروخته و سر نیزهها بتفنگ استوار کرده پیدا شدند که میدویدند - و پادشاه پیر سابق دهلی را بشاهی و سلطنت می ستودند * از طرف مقابل جمعیتی از اجاسر و ادباش شهر باستقبال یاغیان می آمدند که آنها را معاون و محرک بر قتل فرنگیان و نهب اموال آنها شوند * اگر فیل در جلو ما نبود بلا شبهه وقت تصادف فتنین ما در میانه تلف میشدیم * باز خوش

بختانه و چون فیل برای ما خوب حلیز و وقایه از و رود
 صدمات بود - در پناه آن حرکت می کردیم تا خود را بیک
 درعالی رسانیده در حالتی که فیل عاجز و حایل ما بود -
 آهسته بکریاس آن در داخل و پنهان شدیم * این جمعیت و
 از حمام وقتی که بهم رسیدند متفقاً رو بسمت عمارت بانساح خود
 رفته ملتفت ما نشدند * من این موقع ابتدای آثار شورش را
 مشاهده کردم - این قشون میزگره که یاغی شده بودند فوج بیستم و
 فوج هفتم و چهارم هندی بود * صاحب منصبان انگلیسی خود
 را کشته سر آنها را بسر نیزه تفنگ زده حرکت می نمودند *
 وقتی این جمعیت گذشتند ما از بیراهه و پس کوچه سمت جبهه خانه
 رفتیم * شوهرم بازوی (آلن) را گرفته از جلو می رفتم -
 (دیل) طقام در آغوش من خوابش برده دایه از عقب
 راه می پی می بردیم و از رحشت و اضطراب برخورد می لرزیدیم -
 ولی بدون مانعی از بهلوی دیوار خرابی که محیط پیان سلطنتی
 بود عبور می نمودیم - که ناگاه بیک مهله و مانع عظیمی برخورد
 راه عبور خود را بسته دیدم - یعنی از کوچه که با بستی
 عبور کنیم که در آن کوچه مسجد جامع واقع بود - از حمام
 و جمعیت زیادی مشاهده میشد * سپاهیان یاغی را دیدیم که

هیئت اجتماع داخل این کوچه شده اگر چه غالباً مقتول و مجروح می شدند - ولی باز جسارت و خیرگی کرده باین کوچه حمله می آوردند * معلوم شد که یک دسته از تفنگچی انگلیسی در دهلیز مسجد سنگری برای خرد تعبیه کرده و سپاهیان یاغی را که میخواستند از اینجا عبور کنند هدف گلوله میساختند - و این بیشتر مایه تغییر و تحولات یاغیان گردیده در حمله آوردن باین کوچه مبرم تر میشدند که شاید مسجد جامع را از دست انگلیسها بگیرند * بعضی اماکن حول و حوش مسجد در کار احتراق و سوختن بود * جماعتی از هندی باصورت های شرم و سیرت های مذموم و حالات وحشیانه که در این مدت بیست سال اقامت در هند کمتر باین هیولای و صورت و هیئت و هیبت مخلوق دیده بودم در میان این خانهای محترق بجلای گردش کرده هرچه تیر و تخته نیم سوخته می یافتند کشیده بخانهای اطراف که هنوز آتش نگرفته بود می انداختند - که همه را یکسان بآتش کینه محترق و ویران کنند * و چون بان از طرف مشرق میوزید و عمارات سلاطین دهلی هم در سمت شرق شهر بود - اشخاص ایقان نار برای احراق و تخریب خانهای انگلیسها مینمودند * مخصوصاً این ملاحظه را

پیش خود نموده بیوثان سمت مغرب دمارت سلطنتی را آتش
 میزدند - که اغلب مساکن و خانهای فرنگیها در آنجا بودند *
 هبوب باد شعله و زبانه آتش را پیوسته بسمت غربی شهر
 میل میداد - خانههای فرنگیها را فور میگرفت ولی عمارت
 سلطنتی که در طرف شرقی بود محفوظ از شراره آتش میماند *
 خلاصه جمیعت یانگیان از دو سمت کوچه هجوم آوردند - و ما
 در میان متعصبین بوالهوس گرفتار شدیم - که همه متفق الکلمه
 قربان میکردند - که مرگ انگلیسها را باید وفا و زوال دولت
 شان شاید * از حسن اتفاق نگاه چشم ما از طرف زمین کوچه
 بدر و دهلیز خانه بزرگی افتاد * اگرچه جماعتی از یانگیان به
 این خانه هم و رود کرده آنچه از مال و اثاث یافته غارت
 نموده باز هم مشغول بودند * اما همینقدر ما دهلیز خانه را
 که جائی تاریک و پوشیده از انظار اشرار بود مأمونی برای خود
 دانسته ساعتی اختفا و اقامت در آنجا را فرجی از برای خود
 دیدیم - و از تفضلات الهی شمرده خود را در آنجا پنهان
 کردیم * فیلبان که با فیل تا سر کوچه ما را همراهی کرده و
 آنجا دیگر نتوانسته بود خرق این جمعیت را نموده بما پیوند -
 - لابد از کوچه دیگر عبور کرده بود * (ریله) طفل من تا

این وقت در آغوش من خواب بود - بیدار شده از مشاهده
 آن احوال ترسیده بنای فریاد گذاشت - و دیدم اینک ما را
 رسوا و گرفتار چنگ اشرار میکند * هر قدر او را می پرسیدم
 و دست نوازش بسر و رویش می کشیدم هیچ طور آرام نمی
 شد - و معلوم است طفل کوچک چه میدانست که مابچه حادثه
 و خطر گرفتار هستیم * خلاصه عویل و گریه (ویل) مایه
 همزید وحشت ما شد * این خانه که بدلیلز آن پناه جستیم مال
 یکی از متمولین انگلیس متوقف دهلی بود - لکن از صاحب
 خانه و اهل و کسان او احدی دیده نمیشد * جمعی از هندیها
 در اطاقها و مراتب فوقانی و تحتانی عمارت میدویدند - و
 وحشیانه مثل گربه و میمون یا مردم معجون جست و خیز
 میکردند - و پنجه ها را می شکستند - آئینه ها را بر زمین
 میزدند - پرده ها میکندند - صندلی و میز و هر چه چوبینه
 آلات بود جمع آورده در وسط حیاط خرمن می نمودند -
 مثل اینکه بخوراند برسم و آئین خودشاه مرده را آتش
 زنند - یا زوجه میت را بسوزانند * با خنجرهای برهنه
 در سردابها و بیغولهای عمارت گردش می نمودند - و مثل اینکه
 توله سگ زیادی صیدی را تعاقب کرده و هر وقت باز برسند

دندانی بدن او فرو برده یک صدائی از روی شعف میکنند -
 از این هنود هم که تالی توله و سگ شکاری بودند همان طور
 هر چند دقیقه یک بار آواز شعف ناکی از پس یک ناله حزینی
 بگوش ما میرسید - معلوم بود ناله حزین از مضروبین و آواز
 شعف از ضاربین است * ما در دهلیزیکه مختلفی شده بودیم چون
 تار یک بود بدون اینکه کسی ملتفت شود - ما همه هندیهایی خون
 ریز و حالات اسف انگیز را مشاهده و تماشا میکردیم - لکن از
 بزم و وحشت اینکه مبادا این وحشیهای خون خوار بعد از
 غرابت از کار این خانه که بخرانند مراجعت بمنازل خود کنند -
 یا قصد قتل و دزدانی خانه دیگر را نمایند - لابد از این دهلیز عبور
 کرده و مارا نیز در یافته بقتل رسانند * توکل بخداوند کرده از
 دهلیز وارد خانه شدیم - و در گوشه از حیاط که اشجار زیادی
 روئیده و تار یک بود پنهان گردیدیم * اتفاقاً نزدیک همین محلیکه ما
 پنهان شده بودیم منفذی بیکی از سردابهای این عمارت داشت -
 صدای های و هوی و قیل و قال بلند - و چند تیر طمانچه
 خالی گردید * بلا فاصله یک قسمتی از زیر زمین روشن شد -
 ما از آن منفذ پائین نگاه کرده - جمعی از فرنگیهای بیچاره را
 مشاهده نمودیم که در دست جلادان هندی گرفتار بودند * بعد

از در سه دقیقه روشنائی تمام شده ما جز لاله و فریاد گرفتاران را که می شنیدیم دیگر چیزی ندیدیم * دوسه دقیقه نگذشت که یکمرد بلند قامتی را هندوها کشان کشان از زیر زمین بیرون آورده بنزدیک خرمی آتشی که در میان حیاط افروخته بودند بردند * مرد بیچاره یکی از معارف انگلیس بوده - من یقین داشتم که اول او را خواهند کشت - بعد بآتش در خواهند انداخت * ولی آن بیرحمان او را زنده در آتش انداخته و خنجر های بلند خود را کشیده دور آتش را احاطه کردند - که از هر سمت این بیچاره میخواست فرار نماید با نوک خنجر او را مجروح کرده و با دست بمیان آتش می افکندند * اما از رشادت و غیرت این شخص خیلی تعجب کردم که در سه مرتبه برای حفظ جان و تن خود رهائی تلاش نمود بلکه از آتش بیرون آید - پس از آنکه مأیوس شد بدون اینکه ملتجی بدشمنهای خود شود - دست بآسمان بلند کرده بدعا مشغول شد - من دست مالی بدهان خود فرو برده بودم مبادا مشاهده این حالت موجب مرا بی اختیار کرده یک دفعه صیحه و فریادی زدم - و آن بیرحمان وحشی طبیعت بحالت ما نیز واقف شده همه را طعمه آتش سازند * ما از قرائن و

فحاری اقوال هندوها - یعنی چند کلمه که مابین خودشان گفتگو کردند - چنین استنباط نمودیم که این شخص بلند قامت یکی از نجیبای انگلیس بوده - ومنصب قاضی القضاتی مملکت دهلی و اوده را داشته - و هندیهای مسلمان بواسطه اینکه قانون اسلام از میانشان مترک - و قانون انگلیس بقضاوت این شخص در مملکتشان شایع و معمول شده بود - کینه مخصوصی باو داشته و باین جهت او را باین عذاب الیم مقتول ساختند * بعد از آنکه این قاضی بیچاره متعرق و مقتول شد - کم کم جمعیت هندیها متعرق شده ازین خانه بیرون رفتند - و ما متعیر در کار خود بودیم که چکنیم و بجای پناه بریم - راهنمایی نداشتیم که ما را از راه کم خطری بقلعه و ارک که محل اجتماع انگلیسها بود هدایت نماید - و اگر میخواستیم باز داخل گروچه شده از شاهراه مستقیم برویم تا بقلعه و ارک رسیم - لابد عبور ما از جلو مسجد جامع میشد - و هندیهای یاغی که در این وقت برای گرفتن مسجد جامع از دست یک دسته قشون انگلیسی همتی گماشته و اجتماعی کرده بودند مانع از عبور ما بودند - لهذا شوهرم گفت عقیده من این است که در این خانه آنقدر توقف کنیم تا فیلبان شاید تفحص کنان آمده خود را بما برساند - چه راماندان فیلبان از

ما بواسطه ازدحام در کوچه بود - الحال کوچه خلوت شده است * رای شوهرم رای سلیم بود - و از هر جهت این شق اسلم شقوق می نمود - خصوصاً که هندیها چون اهل و ااثات این دار را تماماً سوخته و پرداخته و دیاری باقی نگذاشته بودند - اطمینانی بود که دیگر عود باینجا نمی نمایند - و شاید اگر اینجا می ماندیم تا رفع فتنه و شورش شود - مأمنی امن برای خود می یافتیم * شبهای هندوستان برخلاف روزش خیلی سرد است و ما با اینکه در کنار خرمن آتشی بودیم که قاضی بیچاره انگلیس را سوزانیده بودند - باز از شدت سرما برخود می لرزیدیم * شوهرم گفت - بهترین کارها ورود بیکمی از اطاقهای خانه است - جلو افتاده و ما از عقب او روان شده از پله بزرگی که بمرتبه فوقانی عمارت صعود میکرد بالا رفتیم * چند اطاق و تالار بقطار در جوار یک دیگر ساخته بودند که همه با هم راه داشت - تمام اسباب خانه را آنچه نفیس و قابل حمل و نقل بوده بغارت برده - و آنچه ثقیل و لایق نقل و تحویل نبوده شکسته و سرخته بودند * از اطاقها گذشته بیک پس اطاق رسیدیم - داخل پستو شده رختخوابی در آنجا یافتیم - (ویل) طفل کوچک را من در رختخواب خوابانیده و زری او را بوسه داده

دست با آسمان بلند کردم - و از خداوند سلامت او را مستأنت نمودم - و دایه هندو را که با ما همه جا همراهی کرده بود نزد طفل گذاشته از پستو بیرون آمدم * باتفاق شهرم و دخترم که شمعی جسته روشن کرده بسردایه که آن قاضی بیچاره را از آنجا بیرون آورده بودند رفتیم - مقصود این بود که چرن آواز ناله‌های عزیز پیوسته از این زیر زمین می شنیدیم - من برخورد حتم کرده بودم که هرگاه فرصتی یافتیم بآنجا رفته - اگر از آن بیچارگان کسی را حشاشه باقی باشد پرستاری کنم * خلاصه وارد زمین شدیم پای هوسه بطوبتی لزج برخورد - که یا خون آدمی بود که آنجا ریخته شده - یا خمهای شراب که در این انقلاب شکسته بودند * پای من لغزیده نزدیک بود بر زمین بیفتم - دست خود را بدیوار گرفته بودیوار هم احساس رطوبت غلیظی کردم - دست نزدیک چراغ آورده دیدم خون است - معلوم شد رطوبت زمین هم از خون مقتولین است - که تمام سطح سردایه را فرو گرفته است * در یک گوشه سردایه یک خرمی از کله و بدن و جوارح مقطوعه انسان یافتیم که هنوز کلیه ابدان سرد نشده و خون از اعضای بریده جاری بود * بعضی از اجساد که سر آنها را جدا نکرده بودند هنوز گرم بود و قلبشان می‌تپید - وفاله ضعیفی از آنها بگوش

ما میرسید - ما آنها را که حشاشه داشتند و در حال جان کندن
 بودند از مرده ها سوا کرده در زمین همواری خوابانیدیم -
 که اقل در نفس آخر زیاده در رنج و تعب نبوده براحق بیرونند *
 و در میان مقتولین و مجروحین دو زن و یک طفل یافتیم که
 چندان زخم و جراحتشان سخت نبود و مایوس از حیات نشده
 بودند * اما حالا امیدانیم چگونه اینها را از میان کشتگان
 جدا کرده و بچه وضع بالا ببریم - که شاید پرستاری و مواظبت
 جان عزیزشان از دست نرود * شوهرم یکی از آن زنهای
 مجروح را در بغل گرفته خواست از زیر زمین پیدالا ببرد -
 بیچاره مجروح از شدت درد و سوزش چنان فریاد و ناله کرد
 که شوهرم از صرافت افتاده ترسید - که مبادا از صدای ناله او
 یاغیان هنود که هنوز چندان از این خانه دور نشده بودند همه را
 بقتل رسانند * بعد ضعیفه مجروح خواست بدمعارنت ما برخیزد -
 تا برخاست از شدت ضعف بر زمین افتاد - من نزدیک او رفتم
 که او را معارنت کنم دیدیم از ضربت تبر یاغیان یک دستش از
 ساعد جدا شده بود * تنها آن طفلک سه چهار ساله زخمی
 در بدن نداشت - و همینکه ما را دید نزدیک او میرویم از
 ترس فرار کرده خود را در میان کشتگان پنهان داشت - دخترم

بزبان انگلیسی او را دلداری داد - همینکه ما را شناخت که انگلیسی
 و از هم وطن اوهستیم - از میان مقتولین بیرون آمده بطرف ما
 هویله و دستهای خود را بگردن دخترم انداخته بنا کرد او را
 بوسیدن و التماس کردن - از حالت آن طفل خیلی رقت برای
 من دست داده او را در آغوش کشیدم - و نوازش میکردم که
 در آن اثنا صدای غریدن قبل از صحن حیاط بگوش ما رسید -
 دانستیم که فیلبان خودمان است که بر اثر ما آمده و بفرست
 دانسته است که ما در این خانه هستیم * چون در این انقلاب و
 شورش که ما فرنگیان مغذول و متهور اندیها شده ایم - چندان
 امیدی نداشتیم که فیلبان ما هم بیش از این با ما وفاداری
 و همراهی کند * همینکه او را ملاقات کردیم - هم ما از دیدن
 او مشعوف و هم او که مردی با وفا و از مردان خدا بود
 از ملاقات ما مسرور شد * فیلبان ما مسلم و اسمش محمد است -
 و سالهاست که در خانه ما زندگی کرده و الحق در این
 مورد مراسم مردمی و انسالیست و شرایط حق صحبت و نعمت
 را گماینبغی رعایت نموده بود - و قسمها بخدا و پیغمبر خود
 یاد کرد که اگر چند دقیقه دیدید از شما جدا شدم - نه بخیمال
 انقطاع و بدوفائی - بلکه بواسطه ازدحام در کوچه بود - که

ممکن نشد فیل را از میان آن جمعیت برانم * خلاصه همینکه کوجه از شورشیان خالی شده بود - فیلبان با فیل وارد کوجه شده مکانی در اینخانه که رسیده بود فیل بنای غریبن را گذاشته و فیلبان را معلوم گردیده بود که ما باید در اینجا باشیم * از چگونگی شهردهلی و حالت شورشیان و هموطنان خودمان از او سؤال کردیم - گفت شهر دهلی تماماً در تصرف یانگان است و مردم باجتماع پادشاه قدیم خودشان را که پیر و گوشه نشین است بهسلطنت هندوستان برگزیده اند * تمام بیوتات متماثلین فرنگ را که در دهلی است غارت نموده و هر فرنگی را که می یابند از پیر و برنا و ضعیف و توانا و اثاث و ذکور بقتل می رسانند - و قشون انگلیس ساخلو دهلی که درجه خانه متحصن شده بودند پراگنده گردیده - و تنها باروط کوب خانه در دست قشون انگلیس است - دروازه کابل هم که یکی از دروازه های دهلی است در تصرف انگلیسانست * ژنرال (کراو) هم در حالیه همین دروازه است - و جمعی کثیر از زن و مرد انگلیسی در و بر او جمع شده اند * تقریر فیلبان ما را زیاده بوحشت انداخت - و حالا متزلزل و مرده ایم - که آیا شب را همینجا سرکنیم و تغییر مأمن و مسکن ندهیم -

یا موضوع و محل دیگر که از اینجا امن تر باشد برای خون
 بچهرایم * فیلبان اصراری داشت که ظلمت شهر غنیمت شمرده
 بجای دیگر نقل و تحویل کنیم * اما کجا برویم - اگر خانه هموطنان
 خود یعنی انگلیسیان برویم - بدست خون خون را بملکه خواهیم
 انداخت * همبجا توقف کنیم - صبح قریب بطلوع و این خانه نزدیک
 بیکی از مساجد اسلام است - چگانه آسوده خواهیم بود *
 فیلبان که اضطراب ما را دید - بعد از اندکی تفکر گفت - من
 شما را در خانه یکی از دوستان خودم که با من هم مذهب
 و هم گیش و مسامانی خیراندیش است میتوانم هدایت کنم -
 اما وحشت و بیم از آنست که این شخص بواسطه تعصبی که در
 دین اسلام دارد بتقلید و متابعت سایر مسلمین که محرک این
 فتنه و کین هستند مجبوراً شما را نپذیرد * اگر بتوانید طوری
 داخل خانه او شوید که بدو او از ورود شما اطلاعی نیابد
 یقیناً خانه آن مسلم برای شما امن تر از یک قلعه محکم است -
 زیرا که مسلمانان هند همینکه مهمانی بر آنها وارد و نازل راز
 کرباس عمارت شان داخل شد بحکم اکرم الضیف نوازش
 مهمان را از شرایط ایمان میدانند - خاصه مهمانی که مستحضر باشد -
 و فوراً چشم - از تعصبات ملی و تباین دینی و اختلاف مذهب

و تغافل مشرب پوشیده او را در دیده خون جای میدهند - و اکثر شده است جان عزیز فرسر کاروی مینهند که مهمان نادار خانه ایشان است پریشان نبود ناموشش مکروس و جانش در امان باشد * پس بدین ملاحظه بهتر اینست که الان برویم و اینجا نمائیم - زیرا که شخص دوست من حالا یقیناً با سایر مسلمین متفق و مشغول قتال با انگلیسهاست - و در خانه خون حاضر نیست * شوم بعد از اندکی تأمل گفت - جبهه خانه دهلی چه شد قشون انگلیس که آنجا متحصن شده بودند کجا رفتند - آیا فی الحقیقه چنین است که میگوئی - شورشیان جبهه خانه را گرفتند و محصورین را مقتول ساختند * فیلبان جوابداد - بلی در اینوقت که من حضور شما هستم نه جبهه خانه برای انگلیسها مانده است و نه از انگلیسها کسی در جبهه خانه * تنها نقطه را که هنوز عساکر انگلیس از دست نداده اند باروت کوبخانه است * دژم محض شنیدن این خبر بامید اینکه شاید نامزدش در آنجا باشد - بعجله از پله‌های سردابه بالا دویده فریاد کرد - که پس چه معطلی داریم و چرا بیاروط کوبخانه نمیرویم * بیچاره همه مخاطرات راه را فراموش کرده بامید وصال نامزدش دلخوش بود - و میخواست زودتر خود را بار رساند * فیلبان جلورار را

گرفته گفت - نه تو میتوانی بآنجا بروی و نه من هرگز میگذارم
 تو با سایرین بطرف باروت کوبخانه حرکت کنی - زیرا که صاحب
 اینصبا انگیسی مصمم اند که بر فرض هم تمام کشته شوند -
 باروت کوبخانه را در آخر کار و حال اضطرار آتش زنند -
 یعنی محض خدمت بدولت خود که این ذخیره باروت بدست
 شورشیان نیفتد - و خودشان دو چارنک و عار و اسیری و
 مغروریت نگردند - باروت کوبخانه را آتش خواهند زد - و
 خود را نیز غیورانه باین آتش سوخته هلاک خواهند
 ساخت * از این کلام دخترم را لرزه بر اندام افتاده مدهوش
 شد - و از پای در افتاد - من نزدیکش رفته سرش را بدامن گرفته
 بهوش آوردم * همینکه چشم خود گشود - در سه مرتبه از باروت
 کوبخانه اسمی بیده بعد خاموش شده با دو دست سرخود را
 گرفته آه سردی برآورده * آن طفلکی که در سردابه زنده
 یافتیم که مادرش مقتول و کسی را نداشت با ما ایسی گرفته
 بود - پهلوی دخترم ایستاده از غفلت نمیکرد و بحال غمناکی دخترم
 میگریست * فیلیک در رفتن مصر بود که زودتر از پنخانه برویم -
 من بار اشاره کردم که چگونه با سردی و مرورت جمع میآید
 که این در نفر زن چه وجهه را بحالت خود در اینموضع تنها

و خرد بامید سلامت از اینجا حرکت کنیم * فیلبان ارل متغیر شد *
 ولی بعد که دید من اصراری در نجات. آنها دارم - بزبان خرد
 قدری آهسته ریزه خوانی کرده گفت - همانا خواست یزدانی و
 تقدیر آسمانی بر این است که تمام انگلیسها باید هلاک شوند - و بعد
 از چند دقیقه تأمل و حیرت یکی از آن نسلوان مجروح را بغل
 گرفته در هودج فیل نشاند * این زن از وقتی که ما را دیده بود
 تا اکنون علی‌الاصول فریاد میکرد - چرا که هنوز مشاعر و حواسش
 درست نیامده بود - و باز ما معبین را بجای معاندین تصور میکرد -
 و از وحشت و اضطراب متصل صداهای و فریادهای نا هنجار
 مینمود - تا اینکه کم کم ملتفت شد که ما دشمن نیستیم - بلکه
 دوست نکوئیم و در صدد نجات اوئیم - آنوقت اندکی ساکت
 شده آهسته آهسته گریه میکرد * اما آن ضعیفه دیگر که بازویش
 قطع شده بود - و ما زخم او را محکم بسته بودیم که خون
 از بدنش نرود - کم کم قوتی گرفته تکیه ببازوی شوهرم داده از
 پله‌های سردابه بالا آمد - و من و شوهرم با فیلبان کمک
 کرده او را بهودج فیل نشانیدیم - آن طفلک کوچک که بدخترم
 آویخته و هیچطور از او جدا نمی شد ار را هم بمالیمت جدا
 کرده در پهلوی آن دو زن بهودج نشانیدیم - و من و شوهرم

و دخترم پیاده از عقب فیل غم رخیل کردیم * هنوز این
 قافله هم و غم راه نیفتاده بود که درخت نامرادی و بدبختی ما
 هیره تازه بار آورد * من از سایر همراهان بعجله جدا شده
 بمرتبه فرغانی رفتم که (ریل) طفل کوچک خود را که در پس
 اطاق خوابانیده بودم با دایه هندو برداشته بسایر همسفران
 ملحق شوم * وقتی که باطاق مزبور رسیدم دایه را مفقود و
 بستر را خالی دیده هرچه نظر کردم اثری از پسر با جان برادر
 و طفل عزیز خود (ریل) نیافتم * از اطافهای دیگر
 رفته همه جا را گردش کرده از نیافتن جان شیرین خون بی
 اختیار صدا بصیحه و فریاد بلند کردم * شوهرم و فیلبان که ناله
 و فریاد مرا شنیدند بگمان اینکه شاید هندیهای بیرحم بمن حمله
 آورده و مرا اذیت می کنند - هر یک طپانچه در دست گرفته
 بر اثر فریاد من آمدند * وقتی که مرا تنها یافتند ناله و فریاد
 و بی قراری مرا سبب پرسیدند من از اندوه و اضطراب
 هیچ بآنها جواب ندمیدم - گیسوان خود را می کندم - روی
 خود را میخراشیدم - و دست خود را میگزیدم - و متصل
 مثل مجانین - میگوتم او را بودند - و یقیناً او را کشتند *
 شوهرم پرسید کجا بودند - و که را کشتند * گفتم مگر

نه می‌بینی (ویل) پسر من را ربودند - پرسید دایه اش چه شده -
گفتم - او هم مفقود است * و از صمیم قلب از خدا مسئلت
نمودم که بار خدا یا حال که تقدیر چنان شده است که
(ویل) طفل من مفقود و مقتول شود - و من در این
دنیا از دیدار او محروم مانم - پس مرا هم زودتر هلاک کن تا
بلکه در عالم دیگر بلقایی از بوسم * شوهرم که دیگر ترقب و گمان
چنین مصیبتی را از برای خود نداشت - مضطربانه ته شمع می‌زد که
در دست من بود از دستم رفته - تمام موابت و حجرات
خانه را از فوقانی و تحتانی گردش کرده هیچ اثری از پسر
عزیز نیافت * او هم در فریاد و زاری با من! هم آواز شد - و
یکدفعه نزدیک همان تختی که خوابگاه طفل بود - از هجوم غصه و
غم او را ضعف و غشیه دست داده بر روی تخت از پا در
افتاد * این حالت شوهرم را که مشاهده کردم - خود را فراموش
کرده یکبار هم و غم و خیال طفلم از یاد رفت - دیدم
رنگ از رویش پریده - بدنش قلبی بی روح مثل مجسمه مرمری
غیر متحرک افتاده است * چون شنیده بودم که بعضی حوادث
ناگهانی و غصه‌های سخت که بغتة برای انسان روی داده غالباً
مورث فجأة و موجب هلاکت است - از این می‌ترسیدم که

مبادا شوهرم ازین غصه سکنه یا فجاءه کرده و ما بیچارگان
 بدبخت دراین حالت بریشانی و ببکسی از این یک پرسنار و
 نگهبانی که در دنیا برای ما باقی مانده است محروم شویم *
 با اینکه من مادر بودم و باید طبیعتاً رقت قلب و غصه ام
 از فقدان طفل زباتر از پدر باشد - در اینحالت برای نجات
 شوهرم دنیا کردم او را تسلی و دلداری دادن - و دست او را
 بدست گرفته تکه‌های جلبتقه و بنداهن او را باز کردم - و
 سر بگوش او گذاشته او را باین مضامین دلداری میدادم - که
 دایه هندو یقیناً بتصور اینکه شاید اشرار هندی بما صدمه رسانده
 اند - وحشتی کرده طفل ما را که بمنزله پاره تن و جان شیرین ماست
 برداشته بیک مأمونی پناه برده است * برخیز برویم بلکه او را در
 کوچه بیابیم * اما افسوس که این همه تسلی و دلداری من جسم
 بیجان شوهرم را هیچ بحرکت و هبجان نمی آورد - و من یقین
 بمرگ او کردم * فیلبان که حاضر بود یکمرتبه مفقود شد -
 و بعد از لحظه باز آمد - و یک طشتی که در آنجا پیدا کرده
 بود - پر از آب نموده نزد من آورد * بنا کردم آب سر بر
 زوی قلب و صورت و پیشانی شوهرم افشانیدن * قدری که خنک
 شد - بعد از چند دقیقه ذائقه از او بگوش ما رسیده خوشبختانه

هائستیم که زنده است * کم کم چشم خود را باز کرد - و اول
 سوالی که از من نمود - از دخترش بود - چرا که برادر یقین
 شده بود که دیگر پسر خود را نخواهد یافت - و دل از
 او بریده تنها علاقه و امیدش در این عالم بهمین یک دختر باقی
 مانده بود * بازوی او را گرفته بلند نمودم - و مدتی در
 آغوش یکدیگر بودیم - و گریه بفقدان آن طفل عزیز مینمودیم *
 فیلبان را دل بحالت ما سوخته گفت - کمتر گریه و ناله کنید -
 و اینقدر غمگین نباشید - من یقین دارم که طفل شما بدست
 یانگیان نیفتاده است - چرا که اگر سپاهیان یانگی یا هندوهای
 وحشی داخل این اطاق شده بودند - و یک طفل انگلیسی اینجا
 می یافتند - بلا شبهه او را هلاک می ساختند * و ما در این
 اطاق که میگوئید او را خوابانیده اید - هیچ اثری از قتل
 نمی بینیم - نه قطره از خون و نه قطعه از بدن او در اینجا
 دیده میشود * اعتقاد من این است که دایه هندو که صدای ما را
 از سردابه شنیده بتصور اینکه سبب ادا هندوهای وحشی بما حمله
 در شده باشند - این امانت گرانبهائی که بار سپرده شده
 بود - برداشته بسمتی فرار کرده است * انسان باید چندان
 که اسباب یاس و حرمان و ناسازگاری زمان مشاهده نماید

ترومید و قانط از قدرت و رحمت الهی نباشد - چه بسیار از امور که بعقل و فکر در بین هیچ دانا و حکیم راست نیاید و در آئی قادر حکیم، عقده از روی آن بگشاید - و من حیث لایحتمسب طالب را بمطلوب و محب را بمحبوب برساند * ارتسلی و داداری فیلبان فداری سایه امیدواری مده شده فالجمله قوتی گرفتیم - و از خانه بیرون آمده دروازه افتادیم * وقتی که از در خانه بیرون میروقتیم - فیلبان چون کلام خود را در دلهای ما مؤثر دید برای مزید تقویت قلب و تسلی خاطر ما گفت - اگر شهر دهلی بقدر تمام عالم وسیع شود - من دایه و طفل شما را پیدا خواهم کرد * بهمین امیدواری از خانه بیرون آمدیم * فیل اگر چه خلقت عجیبی است اما حالت شخص فیلبان از خلقت فیل غریب تر است * فیلبان هم محکوم و مطیع صاحب فیل است و هم خادم پرستار فیل - زیرا که هم باید فیل را رهنمائی کند - هم او را علوفه و آذوقه بدهد * بنا بر این فیلبانان هند از خون رای مخصوصی ندارند - در هر مورد و مقام - مثل مواقع شکار یا هنگام رزم و اوقات جشن تابع معض و محکوم صرف ارباب و خداوندان خود میباشند - و جز اطاعت صاحب خود و پرستاری فیل هیچکاری دخیل نمیشوند - و با هیچکس رابطه و سروکاری ندارند * عموم

فیلبانان هند را رسم و عادت همین است - صاحبانشان بهر طرف میل کنند آنها هم بهمان طرف مایل میشوند - حرکتشان باراده مخدومشان است * فی الواقع یک عنانی جاندار و مهای متحرک در قبضه اختیار خداوندگار خود هستند * خلاصه در اینوقت چهار ساعت از نصف شب گذشته بود * در این بلاذیکه تحت خط استوا واقعند - تقریباً شش ساعت بعد از نصف شب آفتاب طالع میشود - بنابراین حجاب ظلمت شب زیاده از دو ساعت دیگر نمیتوانست میان ما بیچارگان سیه روز و اشرار هندی عاجز و حایل باشد - و نمیدانم در این دو ساعت وقت تاپرده از روی کار ما برنیفتاده آیا پناه و مأمنی برای ما دست خواهد داد یا نه * من محنت دیده اگر بدتر ازین شب شبی نمیدیدم - هرآینه میگفتم در عالم هیچ بهتری شبی بدین شومی و شری صبح نکرده است * اما افسوس که در راه رنج و محنت این اول منزل من بود - هنوز از سواحل محیط بدبختی و غم بغمات آن راه نیافته و از لیالی سختی و ایام سیاه بختی خبری ندارم * مادر روزگار حوادث ناگوار برای من آستان است که هنوز انری از آن پدیدار نیست - و کهنه پرویزن فلک چه بسیار خاک مذلت و خواری برای بیختن بفرق من بیچاره در

بیرون آمدن که هنوز غباری از آن بر چهره حال من نفشسته
 است * بالجمله این شب اگر چه خیلی سخت و صعب بود - اما
 نسبت به شبهای تلخ من باز چندان دشوار و ناگوار نبود * از
 اینخانه که بیرون آمدیم به چهارسوق مانند رسیدیم که کوچه از چهار
 سمت آن در محاذات هم مفتوح بود - فیلبان با فیل از جلو ما بخط
 مستقیم میرفت * در این حین دخترم بازوی شوهرم را گرفته خراست
 از کوچه دست چپ برد - شوهرم پرسید که از اینجا بهت بکجا
 میری - دخترم گفت بیاروط کوبخانه میروم چرا که (ویلیام)
 نامزدم آنجا است - و یقیناً او هم چشم برای و نگران ماست *
 دای بحال من که در این میانه دخترم هم یکباره دیوانه شده و
 سر دای عشق نامزد در سرش منجر بما خولیا گردیده است *
 ما بهر طور بود - عذراً او را از کوچه دست چپ بر گردانده
 و همه جا بازوی او را گرفته کشان کشان از عقب فیلبان میبریم * این
 محله که ما از آنجا عبور میکنیم - از محلات دیگر امن تر است -
 لکن بازار دوز صدای فریاد و غوغای ضاربین و قائلین و
 ناله و ضجه مضروبین و مجروحین بگوش میرسید - و در افق
 تاریک - یعنی غیر از افق مشرقی - شعله آتش از خانههای مشتعل
 دیده میشد * فیلبان یکمرتبه در محلی ایستاد و بمن گفت - در

همین محل ساکت و بیحرکت بایستید - و هیچ دم نریخت - و قدم
 برندارید - تا من رفته مراجعت کنم * این بگفت و خودش
 به تذهائی کنار دیوار باغیرا گرفته برفت * چون دیوار باغ با گچ
 سفید شده بود - ما شبح فیلبان را همه جا از کنار دیوار سفید
 میدیدیم * بیست قدمی از ما دور نشده بود که ایستاد * بدقت
 ملاحظه کردم دیدم محاللی خانه بزرگی توقف کرده - پس از آن
 بوضع مخصوصی مثل اینکه با صاحبخانه سابقه عهدی داشته باشد -
 درق الباب کرده دقیقه نگذشت که در باز شده مابین فیلبان
 و کشایند در گفت و شنود مدتی طول کشید * فی الحقیقه
 حیات و هستی ما بسته بهمین مکالمه بود - اگر چه مکالمه آنها
 زیاده از پنج دقیقه طول نکشید - ولی چون ما در حالت خوف
 و رجاء و میانه انقطاع و التجا بودیم - این پنج دقیقه در نظر ما
 بقدر پنج سال جلوه نمود * مکالمه تمام شد - فیلبان صوتی زد فیل
 بر اثر صدای او رفت - ما هم متعاقب او حرکت کردیم - در باز
 شد - همگی بدان خانه امن که نشان جنات عدن بود در آمدیم *
 از باغ بسیار وسیعی عبور کرده - در جلو یک عمارت عالی
 ایستادیم * احتمالی که بر پشت فیل بود فرو در آورده داخل یک
 اتاق وسیعی شدیم * فیلبان در را بر روی ما بسته و با نهانت

خوشحالی بما گفت - الحمد لله عجائلاً از مهله که جانی بدر بردید * من
 یغیبلان گفتیم - بلی ما از لطف خدا بسر منزل سلامت رسیدیم *
 اما پسرم که جاست - گفت خدا بزرگ است و حافظ - من ساعتی
 دیگر بتجسس او خواهم رفت * اما عجماله الوقت بایستی تحصیل
 قوتی برای شما بنمایم * در وسط این اطاق بزرگ چراغ لامپی
 روشن و اطراف اطاق به نیم تختهای بسیار خوب مزین بود -
 بر روی نیم تختها افکندیم که شاید خواب ما را ربوده ساعتی
 از غصه و تشویش آسوده و فارغ شویم - اما گمانم این است
 که چشم هیچیک از ما بخواب نرفت - مگر آنطعلک کوچکی که
 با ما بود * ما هر یک بفکر و خیالی غم انگیز مبتلا بودیم - که
 ممانع خواب و مغل استراحت بود * خیال من که واضح است -
 نه در فکر شورش سپاهیان هند بودم - نه یاد از احتراق خانه و
 مسکن میلنوم - نه از فقر و مسکنیت آتیه اندیشه داشتیم * همه
 حوادث ماضی و مستقبل را فراموش کرده و در هر باب تن
 بقضا و رضای الهی در داده مبتلا فکر و خیال و هوش و
 جواسم پیش پسرم بود که آیا چه بوسه آمده و الحال در چه
 حال است * آیا دست اجل او را ربوده - یا در آغوش دایه خون
 رسیده است * گاهی قلبم گواهی و بشارت بحیات پسرم میداد - و

از دیدار او نا امیدم نمیساخت - گاهی باز تصور میکردم که اگر
 کشته شده باشد چه خواهیم کرد - و ازین وسوسه و سودا کانون
 دماغم مشتعل میشد * بالجمله آفتاب طلوع کرد و فیلبان باز آمده
 در باز کرد - و آذوقه و لوازم زندگی برای ما آورده باز تاکید
 بلیغ کرد که مبادا از اطاق بیرون آمده گردش کنید - چرا که
 هر انگلیسی از زن و مرد و برنا و پیر و صغیر و کبیر و چار
 هندیهایی یافعی شود - ابقا بجان او نمی کنند - و بیدرنگ خون
 او را میریزند * و ما دامیکه پادشاه دهایی معین نشده است - ما
 باید خود را پنهان داریم - و اینخانه چون از شخص مسلمی است -
 اگر هندیهایی یافعی واقف بوجود شما در این خانه شوند -
 علاوه بر اینکه همه شما را خواهند کشت - بصاحبخانه هم ابقا
 نکرده او را قانی و معدوم خواهند نمود * و باز از برای تسایه
 خاطر من سوگند خورد که هر طور شده است امروز تا
 غروب پسر ترا پیدا خواهیم کرد * مجتہمین در این اطاق شش
 نفر بودیم - و سه دسته شده - آن دوزن انگلیسی با هم نشسته
 بودند - آن طفلک کوچک و دخترم هم برای خود گوشه گرفته -
 من و شوهرم نیز با هم نشسته ملتفت احوال و اعمال دختر مان
 بودیم - و هر قدر من سعی میکردم بلکه دخترم را بگریانم -

که غصه و بغض اندر رنی او بواسطه گریه بیرون بریزد هیچ اعتنائی
 بسخنان من نمیکرد و ساکت بود - و غذا هم هیچ نمیخورد *
 ما آنکس ^{بسی} برنج پخته و میوه صرف نمودیم - و از آن ابریشی آبیکه
 قیاد - ان آورده بود رفع عطش کردیم * آن دو زن انگلیسی
 آب زیادی صرف و تلف میکردند - یعنی علاوه بر اینکه
 مینوشیدند - متصل هم بر زخمهای خون ریخته خون بدنشان
 را می شستند * من با کمال ملایمت خواستم آنها را ملامت
 سازم که در اینجا آب کمیاب و هر قطره از آن اسباب حیات
 و زندگی ماست * زنهای انگلیسی بجای آنکه نصیحت مرا پذیرفته
 و دست از تبذیر آب بردارند - با من بر آشفتند و خشمناک شدند *
 خلاصه ما در این اطاق برای یک قطره آب مجادله میکردیم - در
 بیرون سیلاب خون هموطنان ما جاری بود * و لازم افتاد که
 در اینجا بگوئیم این دوزخ مجروحه که در این سختی مزید بدبختی
 و وبال ما شده بودند - بهیچوجه ما را دوست نمیداشتند - بلکه
 قلباً و طبعاً از ما که اسباب حیات و وسیله نجات آنها شده بودیم
 کمال نفرت را داشتند - با رجودیکه برای خودشان هم شبهه نبود
 اگر ما نبودیم - و این گونه در راه آنها بذل همت و حمیت
 نمی نمودیم - بزرگی از مرگ برای آنها نبود - و آفتاب آنروز

مُروِب نمیکرد مگر آفتابِ عمر عزیز آنها نیز آفل و زایل میشد - با ما بکبر و نخوت حرکت میکردند - بخصوص از وقتی که شنیدند ما از طبقهٔ فلاحین و زارعین هستیم - تحقیر و بی اعتنائی آنها نسبت بما زیادتر شد * شوهر من که یک قدری از جراحی ربط و رُقرب داشت - بازوی قطع شدهٔ یکی از این زنها را بست - و از خوش بختی او خونیکه از بدنش جاری و کم کم مایهٔ ازهاق روح او بود - منجمد شده و دهنة زخم را مسدود کرده قطع شد * آن زن دیگر که تمام اعضایش سالم بود - فقط بواسطهٔ زخمی که در چشم داشت - إصلاً میبالیید - و میدانستیم که این بیچاره زن مادام العمر از یک چشم معیوب خواهد بود * اگر آن دو زن ما را شناختند بواسطهٔ آنکه ما حالت خود را نمیخواستیم پنهان کنیم - چندان غواپتی نداشت - لیکن از آنها چیزی از اصل و نسبشان نمی تراوید * ما هم اگر چه فضول و بوالهوس نبودیم - اما میخواستیم اجمالاً بدانیم که این دو زن انگلیسی از چه طایفه و طبقه و کدام خانواده هستند * من بآن طفلان بنای نوازش را گذارده خواستیم مطلب را از او کشف کنم - طفلک جواب داد که من هرگز این دو زن را ندیده بودم * اما خود این پسر از قراریکه معلوم

شد - پسر همان شخص قضی بوده است که در حضور ما
 هندیها او را بآتش سوزانیدند - و هنوز این طفلک بیچاره از
 هلاک و فطامی پدر خود خبری نداشت - و چنین تصور میکرد
 که پدرش زنده و بمحاربه هندیها رفته است - پیوسته چشم برآه
 بازگشت پدر بود - و انتظار او را می کشید * و چون مادرش
 شش ماه قبل مرده بود - این طفلک در حجر خاله اش که در
 همان خانه شوم موحش می نشست - پرورش می یافت * و از
 اتفاق دیشب که این حادثه روی داده خاله او جمعی از غربا را
 مهمان کرده بود * در حیلیکه بزم مهمانی گرم و آراسته و
 خواتین و خوارم بصحبت و خدمت نشسته و خاسته بودند -
 علی الغفله هندیها باین خانه حمله نموده زنها و اطفال همه بآن
 سردابه پناه برده بودند - و مردان اسلحه مختصری بدست آورده
 در داخل حیاط با هندیها دفاع میکردند * بالاخره بواسطه
 گفتگو و نزاعی که مابین آن دو زن اتفاق افتاد - هر دو را
 شناختیم * چه آن زنیکه بالنسبه اسن بود بدیگری گفت - که
 دیگر با دست مقطوع نمی توانی باشهزخانه بروی طبخی
 نمائی - و آن زن مقطوعه الید برقیقش گفت - تو هم بواسطه کوری
 چشمت دیگر به پیشخدمت آتایت نمیتوانی چشمک بزنی * از مکالمه

آنها بر ما معلم شد که این دو زن که باین شدت بتکبر و
به تبختر با ما حرکت میکردند یکی آشپز و دیگری خادمه یکی از
خانمهای انگلیسی بوده اند که باتفاق خواندین خون بهمانی خاله
این طفلک آمده و در اینکادنه و غائله عمومی مجروح و زخمی
شده بودند * در هر صورت حالا با ما هم رتبه و سهیم محنت
وسختی و شریک نکبت و بدبختی بودند * و من با وجود
تخوت و غرور که از آنها بظهور میرسید - دور از انسانیت
و ادب میدیدم که آنها را ملتفت سازم که بر من معلوم شده
است که آنها از چه طبقه و چه سنخ هستند بلکه برخلاف هر
ساعت در تسلیت خاطر و تفقد حال آنها مبالغت مینمودم
تا کم کم از فرط مهربانی من در اواخر آنروز آنها نیز عادت
و حالت خود را تغییر داده بنای الفت و گرمی را باما گذاشته
بمن و دخترم بقدریکه از دستشان بر می آمد بعضی خدمتها
نمودند * خلاصه روز که روشن شد - ما خون را در این
تالار بزرگ یافتیم که فرشش از مرمر و جدارش از گچ سفید
شده بود - و جز یک میز در وسط و چند نیم تخت در دوره
اطاق اسبابی دیگر در آنجا دیده نمیشد * هر قدر این خانه و
چاخ و اطاق که ما در آنجا پناه جسته بودیم امن و آرام بود

بهمان درجه در خارج خانه فتنه و آشوب و از کوچها و لواهی
 شهر صدای تفنگ و توب و از هر کوی و برزن های وهوی
 مرد و زن بلند بود - و صدای تویی که از دور بگوش ما
 میرسید - یقیناً از طرف قشون انگلیس بود که میخواستند
 بلکه به تهدید توب شهر دلهی را امن و یانگیان را آرام کند * لیکن
 افسوس که عدد قشون انگلیس بقدری کم بود که یک نفر انگلیسی
 یا هزار نفر هندی می جنگید * حوادث عظیمه و مصائب
 ناگوار طوری از دیر روز تا بحال بر من بد بخت هجوم آورده که
 در حوصله بشریه نمیکند - و میزان خیال وزن آنرا نمی
 سنجد * گاهی حدوث این سوانح را سببی می جستیم - و خاطر
 خود را بحیلتی تسلیت میدادم که شاید آنچه بر من اصابت
 نموده تعبیر یکرؤبایی مرحش است - و گاهی با خرد تصور
 میکردم که میشود یک علتی در دماغ من راه یافته و خللی
 در متخیله من بهمرسیده باشد - و این حوادث مشهوره صورت
 خارجی نداشته محض تصورات باشد - و یا بعامت هندیها دیر روز
 صبح بجای اینکه چای صوف کرده باشم - یک کاسه بنگی بسر
 کشیده ام * شوهرم از خجالت و انفعال اینکه چرا در جسر پا
 مردان انگلیس مسلح و حاضر معرکه نشده - و با قشون یانگی

هندی نمیجنگد - در یک گوشه خزیده و متفکر بود * گاهی
 بصرافت این می افتاد که ازین مأمین برون رفته بهوطن
 خود پیوندد * و اما همینکه نگاه ما بچارگان بدبخت میکرد -
 به بیکسی و پریشان حالی ما رحم آورده از این صرافت می
 افتاد - و محض تسلی و تسکین خاطر ما میگفت - حالا که
 روز شده و آفتاب طالع گردیده است - دیگر سپاهیان یاضی و
 اهل شهر قدرت مقاومت در جلو عساکر انگلیس را نخواهند
 داشت - و امروز الی عصر شهر دهلی امن و منظم ریانیان
 منظم و متفرق میشوند * عجالتاً که عساکر انگلیس دور بارو
 کوخانه و در نقاط مستحکمه خارج شهر دهلی هستند - و یقیناً
 تمام عساکر هندی هم که در میونته بوده علم شورش نیفراشته
 و البته بسیاری از آنها همیشه پاس حقوق و وفا را نگاه
 میداشتنه فربش شورشیان را نخورده عملاً قریب با قشون انگلیس
 متحد گردیده - دفع شر اشرار و مفسدین را خواهند نمود *
 خلاصه در این بیکاری و پریشانی - یا برای تسلی خود - یا
 بجهت آسایش ما شوهرم تدبیر نظم آئیه هندوستان را می نمود *
 مثل اینکه می گفت - قشون بومی که در هندوستان است - اگر
 خرب اداره نمایند - و خرب منظم سازند - من بعد در صد

شورش بر نخواهند آمد * بیچاره شوهرم آیا حقیقت عقیده اش همین بود که میگفت - یا خیر محض تسلی قلب و تسکین خاطر و رفع پریشانی حال و اضطراب بال من بیان این عبارات را می نمود * وفی الواقع بعقیده - چنانکه در سابق ذکر شد - بواسطه چربی که بفشنگها آلوده بودند و مسلمانین بتصور چربی بدن گراز نفرت و اجتناب از استعمال آن داشتند و بدینواسطه شوریدند - این شورش برپا شده است * با اینکه کربی و خرافات در اینوقت بشوهرم غلبه نموده - فریان اهالی و سپاهی را نمی شنود که با آواز بلند آرازی خود را از تحت سلطنت انگلیس طلب مینمایند - و با قوه اساطحه بعقیده خودشان میخواهند از تحت سلطنت ظالمین که ما ها هستیم خارج شوند * مگر ما باین شدت کور باطنیم و ملتفت مطلب نیستیم که این شورش موضعی نیست که در دیرتبه و دهلی بروز کرده است بلکه اهالی هند تمام یک مرتبه سربدار شده ملتفت این نکته شده اند - که تباین مذهب و اختلاف نژاد و عدم شباهت رسوم و عادات یک ملت عظیمی مثل هندوستان را کسی نمی تواند یکباره منسوخ و متروک و سالها مستهلک و مقهور جمع قلیلی از انگلیسها نماید * خیر - نه چنان است که من تصور نموده بودم *

شوهرم نه کور بون ونه کر ونه ساده لوح و خوش باور - همه
 این تفصیل را میدانست - و همه اخبار مرخصه را شنیده و همه
 آثار مخوفه را دیده بود - اما پیش من خوش باوری و حسن
 ظن را تا بدرجه حماقت و نفهمی جلوه میداد - که مرا نا امید
 از حالت خودمان نکند - و عجب این است که در بین صحبت
 میگفت - که بزودی کارها منظم خواهد شد - و علاوه بر نظامی
 که در هندوستان مشاهده خواهیم کرد - که غایت مرام و منتهای
 آرزوی ماست - مبالغی که خسارت بر ما رسیده است - یعنی خانه
 بیرون شهر دلهی ما خراب شده است - و اسباب و اثاث البیت
 ما بیغما و تاراج رفته است - کمپانی که حکومت هندوستان را
 می نمایند لابد بر حسب تکلیف تلافی خسارات ما را خواهد کرد *
 و در این بین که با من این قسم تکلم میکرد - و من نیز برای
 خوش آمد از قصد بق می کردم - بدون اینکه در باطن باور
 کنم - صدای نعره پی در پی توپ بگوش ما می رسید * یکمرتبه
 شوهرم سر برداشت - و گوش فرا داده بمن گفت - درست
 ملتفت شو - که توپها را با گلوله پر نکرده اند بلکه با ساجمه تیر
 اندازی میکنند - و اینکه می بینی بعد از صدای هر توپ ناله یک
 جمعیتی بلند میشود - و چند دقیقه ساکت شده دو باره

توپ دیگر صدا می‌کند - و همان آواز مردم بیک طرز بگوش می‌رسد - دلیل بر این است که توپها رقتی که بساجمه خالی شد - جمعیت زیادی از شورشیان را تلف نموده یا مجروح ساخت - بپزند دقیقه حمله آنها را فرج داده و بذخیر می اندازن - تا جمع شده دو باره حمله بیاورند * باین جهت من تصور میکنم - که کیسه توپها از ساجمه پر است نه از گلوله - و این صدا آنچه معلوم میشود از قلعه سلیم غوری می‌رسد * من گفتم نه چنین است - قلعه سلیم غوری دریمین ماست و حال آنکه این صدا از یسار بگوش ما می‌رسد - و بعلاوه غرش توپ صدای تفتنگ هم شنیده میشود * من بشوهرم گفتم - یقین که این محاربه یا در محاذی در کسکه یا در میدان جلو باروط کوبخانه است * یقیناً در شوهرم گوش داد بعد فریاد کرده گفت - آنچه بر من معلوم شده توپچیهای میرته که با ما متحد هستند از پل چمن گذشته داخل شهر شده اند - و از پشت سر سپاهیان یافعی حمله آورده اند - و اگر خدا خواسته و چنین شده باشد - یاقیان در میان دو آتش گیر کرده اند - و یکساعت طول نخواهد کشید که شهر دهلوی امن شده و ما بطرف خانه خود مان معاودت میکنیم - و یقیناً در آنجا پسر مانرا با دایه خواهیم یافت * منم

برای خوش آمدن او گفتیم - خدا بخواند چنین باشد * و از
 اتفاقات اینکه چند دقیقه هیچ صدای تپ و تپنگ بلند نشد - و
 بعد از چند دقیقه دیگر یک تپ تنها صدا کرد - اما صدای
 بشاشت آمیز یاغیان که علامت فتح و غلبه آنها بود بگوش
 ما میرسد * شوهرم متحیر شد که چه واقع شده - مگر
 قشون انگلیسی که در باروت کوبخانه متحصن بودند آنها را
 خالی کرده فرار نموده اند - و آن موضع هم بتصرف سپاهیان
 یاغی در آمده است - که صدای فتح و آواز شغف از آنها
 شنیده میشود * همچنین اسم باروت کوبخانه را بردیم - دخترم از
 جای بر خاست - و نزدیک من آمده و بازوی مرا چسبیده
 بقوت فشرده که از باروت کوبخانه چه گفتید * این تزلزل
 خاطر دخترم برای این بود که شنیده بود نامزدش در باروت
 کوبخانه است * من بزبان شیرین و بیان دلنشین بدخترم گفتم -
 که از باروت کوبخانه اسمی بردیم - مدلول کلام ما این بود - که
 آن نقطه مساعد را در اینوقت عساکر غیرتمند ملکه انگلستان
 متصرفند - تا جان دارند از دست نخواهند داد * دخترم گفت
 اگر چنین است - پس چرا آنجا نرویم - و به (ویلیام) نامزد
 ملتی نشویم - کلام دخترم باتمام نرسیده و ما هنوز جوابی نداشتیم

گذشته بودیم که یک صدای مهیب غریبی گوش ما رسید *
 نه غلط گفتیم - یک صدای مهیب غریب نبود - بلکه آنچه ما
 شنیدیم مشابه این بود که در فضای هوا یکمراجه هزار صدای
 رعد غوش کند - یا در زمین هزار کوه آتش فشان یکدفعه
 جوشش نماید - چرا که زمین از این صدا لرزیده هوا تیره
 و تار شد - نزدیک بر این بود که سقف اطاق بیفتد * ما ها
 که در این اطاق بودیم - بعضی نشسته و برخی ایستاده از اثر
 آن صدای مهیب دوار سختی پیدا کرده بعقب افتادیم * معلوم
 شد که باروت-کوبخانه آتش گرفته است - درست نمیدانم که
 مدت تعبیر و بیروشی ما و اینکه زیر گچ و تخته که بواسطه
 تزلزل زمین از سقف اطاق ریخته بود خوابیده بودیم چه
 قدر طول کشید - و همینقدر من ملتفت شدم که در آنحالت
 اضطراب و پریشانی استعانت از باریتعالی می نمودم * کم کم حالت
 ما بجا آمد و باطراف نگاه کردیم - دخترم را بیجان و بحالت
 مرده بر روی زمین افتاده دیدیم - من و شهرم کمک کرده او را
 از روی زمین بر روی یکی از نیم تختها خوابانیدم - من از
 هجوم مصائب و هموم بی اختیار میگریستم که از یکطرف
 میمنت و مایملک از دست رفته - یکجا پسر صغیر مان مفقود شده

و الحال دخترمان در حالت مرگست * خلاصه اسامی صاحب
 منصبانیکه باروط کوبخانه شهر دهلی را برای حفظ ناموس دولت
 انگلیس آتش زدند - و خردشان هم در این ضمن هلاک
 شدند - البته مورخین ثبت و ضبط خواهند نمود * و
 من جز مختصریکه از یکی از شهرد این حادثه شنیدم نمیتوانم
 در اینجا بنگارم * ناظر و شاهد مزبور میگفت - که دریازدهم
 مه - یعنی همانروز که ما آن صدا را شنیدیم - تمام شهر دهلی
 بتصرف یاغیان در آمده بود * کمابیشی که از قشون انگلیس کشته
 نشده و باقی مانده بودند - از دروازه کابل فرار کرده بخارج
 شهر رفتند * سراج الدین محمد بهادر پادشاه را که آخرین سلاطین
 سلسله تیموریه بود - یاغیان بسطانت هندوستان برگزیدند - و باز
 در شهر دهلی و سایر بلاد هند که اهالی و سکنه بومی شوریده
 بودند - بقتل و نهب انفس و اموال انگلیسها می پرداختند *
 باوجود این جمعی از صاحب منصبان کوبخانه و بعضی از صاحب
 منصبان پیاده در جبهه خانه و باروط کوبخانه جمع شده - و این
 موضع و محل را که مرکز استعناد محاربه و مدافعه بود -
 میخواستند تا آخر انفس حفظ و حراست کنند - و با اختیار
 تن بهلاکت یا تسلیم در ندهند - که شاید در این ضمن فوجی

بست دهد * و از جمله صاحب منصبانی که در آنجا جمع شده
و کمر جنگ و مدافعه را تنگ بسته (ویلیام) داماد ما بود -
این صاحب منصبان متفقاً یکتفر را از میان خودشان که اقدام و
اسن بود برپاست اختیار کرده و حاضر مدافعه گردیدند *
بنابا به تجربه که این صاحب منصبان در این مدت متمادی در
هندوستان حاصل کرده بودند - که قشون سپاهی هندی بسبب جرأت و
رشادتی که دارند - حمله اول را خوب میبزند - اگر خصم از
پیش دررفت رفت - و الا اگر بمانعی شدید و سدی سدید
برخورند و در اول حمله کاری - از پیش نبرند - صورت
صورت آنها شکسته دیگر در حملات بعد کاری از پیش نمیبرند -
و کم کم گرمیشان بسودی و سختیشان بسستی مبدل میشود *
دیدند اگر بیست و چهار صنعت اقلاً این جبهه خانه و باروط
کوبخانه را صاحب منصبان بتوانند از شر اول یورش سپاهیان
یاغی مصون دارند - سرداران انگلیسی که در اردوهای در
یا نزدیک دهلی متوقفند البته ازین تفصیل شورش دهلی مطلع
گردیده خود را معجلاً به دهلی خواهند رسانید - و این شهر
معتبر هندوستان را از تصرف یاغیان بیرون خواهند آورد - و
چپه خانه و باروط کوبخانه بدون عیب و نقصان باز در تصرف

لشون انگلیس خواهد ماند * از برای حفظ و حراست باروط
 کوبخانه - بواسطه امنیت چندین ساله هندوستان و اطاعت و
 مطاوعتی که پیوسته از هندوها نسبت بانگلیسها مشاهده میشد -
 چندان اتهامی نشده و در سد خلل و استحکام بنای این محل
 قدری مسامحه رفته بود * و از این غافل که شخص بیک امنیت
 موقتی و آسایش ظاهری هیچوقت نباید دل داده مطمئن شود *
 همیشه انسان صاحب هزم کامل و شخص مجرب عاقل یا رجال
 و اعظم یک دولت معتبر با کیساست باید در عین صلح و
 آسایش دور بینی و ملاحظه مخاطرات را نموده پیوسته اوقات
 خرد را مستعد دفاع بدانند - چه بسا خطبهای عظیم که هیچ
 منتظر بروز و مترقب حدوث نبوده اند - و بغتة رخ نموده
 و صورت فتنه های عظیم و نتایج وخیم گردیده است * خلاصه
 دو توپ شش پوند در جلو در باروط کوبخانه گذاشته بودند -
 و کیسه های ساجمه زیادی پهلوی آنها بود * و توپچها را حکم
 شده بودند - تاروتیکه این کیسه های ساجمه باقی است و تمام نشده
 است - از جای خون حرکت نکرده اتصالاً تیر اندازی نمایند *
 همینکه تمام شد و دیگر مایه دفاعی ندارند - توپها را میخ
 کوب کرده بوسط باروط کوبخانه بیایند - و در یک سنگرموقتی

که در وسط باروط کوبخانه ساخته شده بود پناه گیرند * و
 این مختصر قشون انگلیسی که در این باروط کوبخانه بودند - بر
 چون محصر کرده و قرار داده بودند - که تا جان در بدن دارند
 مردانه بکوشند - و باروط کوبخانه را بتصرف سپاهیان یاغی
 ندهند * و قتیکه طاقتشان طاق شد - و عنان اختیار از دست
 رفت - باروطهاییکه در انبار باروط کوبخانه موجود است
 آتش بزنند - که ذره از آن نصیب یاغیان نشود * و باین
 واسطه از انبار باروط یا موضعی که صاحب منصبان انگلیس
 جمع شده بودند - یکخطی از باروط کشیده و آن صاحب منصبان
 اسن که فرمان ده کل شده بود - فئیلۀ مشدعلی در دست و منتظر
 که هروقت چاره را منحصر دید - خط باروط را آتش بزند -
 که باروط کوبخانه و خودش را هرچه در آنجاست فانی
 شود * در این اثنا یکنفر از صاحب منصبان پادشاه جدید دهلی
 بطور رسالت از جانب پادشاه خود نزد صاحب منصبان انگلیس
 آمده آنها را استمالت نموده و وعده امان داد - که اگر
 باروط کوبخانه را تخلیه نمایند - جانی بسلامت خواهند برد *
 صاحب منصب بزرگ انگلیس باتغیر و تهدید زیاده فرستاده
 پادشاه دهلی را معاودت داد - و همه صاحب منصبان و

سربازانی که در باروط کوبخانه بودند به ملکه و دولت انگلیس دعا کردند * بعد از مایوسی پادشاه دهلی حکم بدوررش و گرفتن باروط کوبخانه داد - و جمعیت و ازدحام سپاهیان یاغی به حدی بود - که با اینکه این چند ترب ساجمه و چهار باره بر همیشه و بطرف یاغیان خالی می گردید و جمعها بهلاکت میرسانید - باز چاره هجوم آنها را نمیگردد * تا آخر نفس حضرات صاحبمنصبان کرشیدند - رفتی که از همه طرف قطع رشته امیدشان شد - و مستعد آتش زن باروط کوبخانه گردیدند - بکدنگر را در آغوش گرفته باهم ر داغ کردند - و آن صاحبمنصب اسن که فرمانده کل بود - فتنه مشتعل را بخط باروط گذاشت - و فرراً باروط کوبخانه آتش گرفت - و جز تنی چند از این صاحبمنصبان رشید که فی الحقیقه جان در بودن آنها بمنزله خارق عادت و اعجاز بود - ما بقی کلاً تلف شدند * خلاصه چهاردهم ماه رسید - و قیلیدان وقت ظهر پیدا شد - گرسنگی ما را خیلی صدمه میزد - همیکه ورود او را بعجله بدیم خود داریم فکده و اظهار بشاشت کامل خود مانرا از ورد او ظاهر ساختیم * اما افسوس که شادمانی ما دوامی نداشت - چه وقتی که دستهای از را تهی یافته و آذوقه همراه او ندیدیم - مسرت ما همه

مبدل بمصیبت - و امید مان منجر نیاس و خرمان شد * سهل
 است بدبختی و سره حال ما باین درجه هم قرار نگرفت * از
 وجنات حال فیلبان و رنگ عارض از آثار یاس و وحشتی
 عظیم مشاهده کرده و تزلزل و تشویش ما زیاده از پیش شد *
 شوهرم پرسید دیگر چه روی داده است - دخترم پرسید مگر
 جبهه خانه سوخته است * فیلبان بدون اینکه جوابی بمانده دهد -
 نزدیک نیم تختهای اطاق و اطراف شده تشکها را برداشت - و
 تختهای نشیمنگاه را شکست - و در بر ما کرده گفت - برخیزید
 و بدون درنگ و تأمل در زیر نیمکتها پنهان شوید و تشکها را بر
 روی خود بکشید * تا ما برخاسته مصمم پنهان شدن گردیدیم -
 فیلبان را دیدیم که به نزدیک درب اطاق رفته گوش فرا
 داده با دست اشاره کرد که خیلی عجله کنید - اینک رسیدند *
 ما هم سستن او را پذیرفته بآهستگی تمام و کمال تعجیل در کار
 پنهان شدن بودیم - الا دخترم که بی اختیار ناله میکرد - و
 مکرر می گفت - که اگر جبهه خانه سوخته پس نامزد چه شده
 است * ما عفا دهان او را گرفته و با خون مان در زیر نیم تختها
 که از سطح زمین زیاده از یک چهاریک ارتفاع نداشتند بردیم -
 و ما بشکم در روی زمین بقطار خوابیدیم - و فیلبان تمام تشکها

برابر روی ما گسترده و اشیاء و اسبابیکه از ما در اطلاق بود که در اسطه آنها ممکن بود معاندین پی بوجود ما در اینجا بیرونند - در طرفه العینی تماماً مفقود ساخت - و دو دقیقه نگذشت که هندیان عزم به این اطلاق ورود کردند * ما آنها را نمیدیدیم - اما صدای بهم خوردن سلاح و داد و فریاد شانرا که میگفتند - ابقا بخون یکنفر از فرنگها نباید کرد - و تمام کفره فجیره را باید کشت می شنیدیم * همینکه اطلاق را خالی دیدند - و مایوس از یافتن متنفسی از ما گودیدند - یکمرتبه همه سکوت نمودند * آنوقت فیلبان را شنیدیم که بر سیبل تمسخر بیانیان میگفت - که خوب فریب خوردید و بیجهت بخودتان زحمت دادید - و قول مرا نپذیرفتید - که گفتم از فرنگها کسی اینجا نیست - و سخنان مرا حمل بر تزویر و دروغ کردید * آیا مرا مسلمان میدانید یا نه - وقتی که بشما گفتم فرنگها اینجا نیستند - محض صدق بود * اگر بودند منم در قتل آنها با شما شریک میشدم * اگر چه سخن مرا بیوقع کردید - اما الحمدلله که آمدید و دیدید - و یصدق سخن من رسیدید - و حالا باید انصاف داد - که مسلمانهای هندوستان کم از سایر ملل دروغ میگویند * چون پای قسم بمیان آمده -

دیگر قطعاً سرگند - دروغ یان: نمی کلند * برای اگر فیلیپیان ما
 برای یاغیان قسم خورده بود که در این اطاق فرنگی نیست
 در قول و قسم خود صادق بود - زیرا که ما بحسب ظاهر دو
 اطاق نبودیم که مرئی باشیم - در زیر تشکها و نیم تختها مخفی
 و مستور و مکتوم کالمعدوم شده بودیم * باز یاغیان اعتماد بقیسم
 فیلبان نکرده مثل گمرکچیا که برای کاوش متاع سیخهای بلند
 ذلق مانند در دست دارند و بلندگیهای مال التجاره و متاع فرو
 میبرند - همینطور با شمشیرهای بلند تشکهای روی نیم کذا را
 سراج میکردند * در اینحال یک شمشیری بیازوی من خورده
 بازویم را درید - ولی من از خوف و وحشت نفس نکشیدم *
 فیلبان مضطرب شد که مبادا یکی از ماها تاب نیارده فریادی
 زنیم که هم ما و هم او کشته شویم * یکموتبه فریاد زد که
 سگهای کافر در ثوی باغ هستند - و من آنها را دیدم * این
 جمعیت که در اطاق بودند - بمحض شنیدن این حرف تماماً از
 اطاق بیرون دویدند * محمه فیلبان هم در اطاق را بر روی ما
 بسته بتعاقب یاغیان بنا کرد دریدن و فریاد زد که از باغ
 بیرون رفتند * چه معطلی دارید - چرا عجله نمیکنید - که زودتر
 شمشیر انتقام خود را بخون این ظالمان بن اندیش و کافران بن کش

گلگون نمائید * همدیکه وحشیان هندی را باین حیل و تمهید از
 باغ برون نمود - در باغ را بر روی آنها بسته خود مراجعت
 کرد - و ما را از آن زندان و محبس موقتی نجات داده همدیکه
 از خوف امان یافیم - درباره از جوع بنای فریاد و فغان
 گذاشتیم - و بار الذماس کردیم که اینک از دست میرویم * اگر
 قوتی دیگر دست نمیدهد - لا محاله قدری برنج از هر کجا شده
 است بیا برسان که یقیناً اگر جان از شمشیر یاغیان بدر بریم
 و به تیغ دشمن نمریم از گرسنگی جان نخواهیم برد - و از
 بی طعامی طعمه گرگ اجل خواهیم شد * مرد فیلبان جواب
 داد که تا شب نشود - و ظلمت جهات را فرو نگیرد - برای
 من غیر ممکن است که بجهت شما تحصیل قوتی کنم - و آرزو
 فراهم آورم * مخصوصاً در مرتبه داروغه شهر امروز مرا
 بمعرض استنطاق در آورده و از من بستختی سؤال کرد - که
 صاحبان تو در کدام گوشه منواری شده اند * بلکه مرا تهدید
 شدید نمود که اگر سخن برآستی 'نگوئی' و کذب و خلاف تو
 آشکار شود - ترا بدار زده هلاک خواهیم ساخت * من باو
 جواب دادم - و قسم یاد نمودم که اثر و نشان آنها را ندادم
 دروازه دهلی داشتیم - از آن پید پی آنها را گم کردم - و

یکباره از حال آنها بیخبر ماندم - چنانکه الآن نمیدانم زنده اند یا مرده بیدارند یا خفته * و امروز مختصراً در شهر حکم کردیم جار کشیدند که در خانهای دهلی و زرایا و بیغولهای شهر تجسس و گردش کرده هرچه انگلیس بیابند - از زن و مرد و صغیر و کبیر بقتل رسانند - و سر آنها را نزد داروغه ببرند - که جایزه سر یک مرد انگلیسی سیصد روپیه و سربازان دوپست و پنجاه روپیه و سر طفل دوپست روپیه است * ما از شنیدن این اخبار موحدش بر خود لرزیده و طوری پریشان حال شدیم که گرسنگی را فراموش کردیم * فیلبان که مرد هشیاری بود - ملتفت حالت ما شده از گفته خود پشیمان شد و برای تسلیه خاطر و تسکین قلب ما گفت - هنوز باز یکباره ناامید نباشید * یانگیان قشونیکه در داخل شهر بود بقتل رسانیده - لیکن بقشون خارج شهر هنوز مسئولی و غالب نگردیده اند - و مسلم است - که عساکر انگلیس بزودی مجتمع گردیده با سطرتی تمام وارد دهلی خواهند شد - و کمر بخرن خراهی شما بسته - دمار از روزگار یانگیان برخواهند آورد - و کیفر این خونخواری و بد کناری را از آنها به اشد طور خواهند کشید * و این مسئله را نیز دانسته باشید که تا من

زنده هستم دست از شما بر نخواهم داشت - و شما را در
 این ورطه مهلکه تنها خواهم گذاشت - مگر وقتی که کشته شوم *
 صاحب این خانه علی که بامن همکیش و از دوستان خیر اندیش
 است - در خفیه میداند که شما اینجا هستید - ولی بر حسب
 ظاهر بروی خویش نمی آورد - و تکلیف خود را در تجاهل
 میداند * میان ما مسلمین رعایت و تکلیف همان از قریض
 است - اما نه در این مقدمه و هنگامه علی الخصوص مهمانی که
 نخوانده وارد شده باشد * هر روز صبح که علی می‌دید - بامن
 قرار داد که تا چهل و هشت ساعت دیگر شما را در خانه
 خود پناه بدهد - اما بعد از انقضای این مدت بمقتضای قرار
 داد بایستی از اینجا بیرون بروید * ولی من بشما می‌گویم
 دغدغه و تشویش بخاطر خویش راه ندهید - امیدوارم در
 ظرف این چهل و هشت ساعت مأمنی امن‌تر از اینجا برای
 شما بجویم * فیلبان وقت و روز باختمان رسید - با نهایت
 اضطراب بال و انقلاب حال داخل شب شدیم * برخلاف عادت
 طبیعی شب که بایستی آرامی و امنیت خاطر بی‌سازد - بر
 پریشانی و تزلزل بیفزود * دخترم از صبح تا بحال مثل قالب
 بی‌روح بهیچوجه متکلم نشده - مگر اینکه گاهی ناله حزینی

کرده و همیقدیر می گفت - جبهه خانه که آتش گرفت * از
 مکان خود هم هیچ حرکت نکرده بود - مگر همان وقت که
 فیلیان او را بعنف زیر نيمکتها پنهان نمود * این طفلک که با ما
 بود خوابیده بود * آن دو زن بیچاره از شدت تب که در بدن
 جراحاتشان سبب بود رقی زمین افتاده پیوسته میبالیدند -
 و بواسطه عارضه تب و حرارت بدن دیگر مثل من و شوهرم
 از گرسنگی بی تاب نبودند * شوهرم اتصلاً راه میرفت
 چنین تصور می نمود که حرکت و راه رفتن چنانکه معروف
 است در همه اوقات اشتها می آورد - شاید در وقت غلبه
 بدبختی و هجوم هموم برخلاف سایر حالات در مزاج او سیر
 جوع و رفع گرسنگی نماید * اما من اینقدرها فیلسوف نبودم -
 بعد از ام تهی و کله‌ام از هر نوع تفکر و تعقل خالی بود
 گاهی دراز می کشیدم که بلکه خوابم برده گرسنگی را
 قراموش کنم - و گاهی می نشستم خیال و سودای پسرم بشوم
 می افتاد - که آیا چه شده و چه بر او گذشت * از شدت
 گرسنگی شکل و شمایل طفلان بالمره از لوح خاطرم محو شده هر
 چه تصور میکردم صررت او در ذهنم حاضر و متصور نمی شد *
 بای غالب بنی نوع انسان را خصال انسانیت و خصایص بشریت

ثالثی. مهارر ذاتست - و حواس با طنده و فوه مدركه تاساعتی
 ملازم دماغ كه از ضروريات بدن و ملايمات طبع در و مهجور
 نمانده باشد * اما اگر احداث باسوتی نوز چار و با شوی مملی
 نیل - حواس او بالمره زایل و مرتكب الزاع (ذایل شده از)
 بهایم تباه تر و از انعام گمراه تر میگردد * چنانكه اگر يك روز
 از خوردن یا یکشب از خفتن باز ماند - عضبه و اقوام و اقربا
 در ارجام همراهموش میکنند - قوم و خویش بچشم او بیگانه
 و آئین و کیش بگوش او افسانه میآید * و اینکه میگویند
 اشخاص محتضر در آن دم آخر كه نطقشان بید می آید - و در
 حالت اغما و بیهوشی هستند - مكرور دیده شده است كه گربه
 میکنند - این گربه را برای مفارقت و دوری از اقربا و احبا
 میدادند * چون هیچ مرده در باره زنده نشده است كه مارا
 از حالت احتضار و حالت افتراق (روح از بدن خبر بدهد) تا
 معلوم شود كه گربه محتضر برای چیست * اعتقاد من این
 است كه گربه نه از برای باز ماندگانیست - بلكه برای نفس
 خروشتن است - كه از این عالم روشن بعالم تاریکی مبرود - و
 نمیداند كه بر او چه خواهد رسید * خلاصه چنین خاطرم
 می آید كه بقاء از جای جستم و صیحه زدم و معنی علیه:

افتادم * گمان میکنم که خواسته بودم بر خیزم و بسمت
 شهرم بروم. پایم لرزیده و سرم دارای یافته بزمین افتاده
 بودم * شهرم را میدیدم که بطرف من آمد - و زانو بر زمین
 زده بالای سرم نشست و کلمات محبت آمیز بمن می گفت
 که درست نمی شنیدم * در حالتیکه بصورت من نگاه میکرد
 و خم شده بود - قطرات اشک او بصورتم میچکید - و مرا
 بهوش آورد * گرسنگی مرا بیحال کرده بود *هربانی شهرم
 بمن قرتی داد * همینکه شهرم مرا بحالت طبیعی باز دید فریاد
 زد که قیلبان کجائی چرا نمی آئی - و بدوست خود را در دو
 جیب شلوار خود کرده - در مشیت لیره بیرون آورد - و مثل
 شهر گرسنه که در یک قفسی محبوس باشد گردا گرد اطاق
 میگردد و فریاد میزند - که هر کس یک مشیت برونج بمن بدهد
 این دو مشیت طلا را بار خواهم داد * تا بزرگ درب اطاق
 رسیده در را کشوده بیرون رفتم - من فریاد زدم کجا میروی
 و باضعفی که داشتم برخاستم که بلکه خود را باو رسانده نگذارم
 بیرون بروم - یک چند قدمی که در میان اطاق راه رفتم از
 سستنی و لیرمقی از پا در آمده افتادم - پنج دقیقه بیشتر طول
 نکشید که مراجعت کرد - اما این پنج دقیقه از برای من پنج سال

بلکه از پنج قرن طولانی‌تر بود * از در که وارد شد بسمت
 من دوید * دیدم که دامن خود را مملو از پرتوغال و بعضی
 میوه‌های گرمسیری دیگر هندوستان کرده نزد من آورده - و
 بمن اصرار کرد که بخورم - و زیاده در حالت گرسنگی و انتظار
 منشین * اما من تنها باین عیش و مهمانی بزرگ ذیحق نبودم -
 سایر رفقا و همراهان هم حقی داشتند - از آنها را نیز دعوت
 نمودیم - و همه جمع شدند بجز دخترم که قبول خوردن هیچ
 چیز نمی‌کرد و طفلی که خوابیده بود * سهم آن دو را جدا
 کردیم - و ما چهار تن - یعنی من و شوهرم و آن دو ضعیفه
 مجذومه در آن شب بآن فواکه تعیشی کردیم - و شب را
 هرگز آوردیم * محمد فیلبان آنشب را نیامده فردا هم نیامده -
 وعده چهل و هشت ساعت ما نزدیک بانقضای رسید - نمیدانیم
 آیا فیلبان محبوس است یا گریخته - چه مانع حادثه شده *
 اضطراب ما دقیقه بدقیقه در تزیید بود * همینکه شب دیگر رسید -
 و هوا تاریک گردید - شوهرم باز بتجسس و طلب فواکه پیاف
 این خانه رفت - و امشب علاوه بر فواکه درختی - از پستانلی که
 در اینجا کاشته بودند - چند هندوانه چیده برای ما آورد - و
 بآن هندوانها و سایر میوهها سد جوع کردیم * بالاخره دخترم

بواسطه عجز و التماس که من و پدرش باز کودیم قهول خوردن
 و عمارت و عمارت نمود * اما آن طفلک میل بخوردن هندوفا
 و مینو نکرد - برنج پخته از ما می طلبید * من با هزار زحمت
 پخته بخوردا و را ساکت نموده خوابانیدم - کمتر طفلی را من
 دیدم که مثل او میل بخواب داشته باشد - شبانه روز بود
 که ما در اینخانه پناه جسته و متواری شده بودیم - از بیرون
 بیخوج و صدائی بگوش ما نمیرسید - شهر و بیچاره ام از شدت
 خستگی و آن دو زن مجروح و طفلک شبانه روز خوابیده بود
 بخواب رفته - من تنها بیدار بودم - و صدائی بهم نمیرسید
 بخش و جشت لباس دخترم را که بگاف میخواستیدم - و
 بودم حساس میکردم - و معلوم بود که او نیز بیدار
 است - من و دخترم هر دو گرفتار سردا و خیال بودیم - اما
 دختر بیچاره ام دو چار خیال وضع و حالت حالیه بود - و من
 در فکر و تصور پایان و مال کار - گاهی خیالات خرس خاطر
 را امیدواری و تسلیم میداد که عسا که انگلیس بریانگیان
 غلبه نموده - و شهر دهلی امن و منتظم شده است - و ما در
 کار مرمت و عمارت خانه ها و مسکن خواب خون هستیم - و
 داماد بواسطه شجاعت و رشادت که از او بروز کرده از منصب

قایمی بمربطه سلطانی رسیده - و با نهایت شکر و شهرت و
 عیش و عشرت امر عروسی دخترم برگزار شده - و من با شوه
 و طفلم بر یک کشتی نشسته بطرف انگلستان میرویم - که پس از
 وصول به انگلستان طفل خود را در یکی از مدارس بگذاریم که
 مشغول با تحصیل فنون و علوم و کسب آداب و رسوم شوند *
 بالجملة من در اینخیالات خوش و آصال بشریه غرق بودم که ناگاه
 صدائی از سمت درب خانه بگوش رسید - من از ترس جراتی نداختم
 حق الباب بگشودم - و پیش از قدری حرکت در حیات خود بخود
 باز شد - و شخصی بخانه فراز آمد - و صدای پای خفیفی که بر
 روی خیابان حرکت میکرد بگوش ما رسید * اما قدری که نزدیک
 آمده معلوم شد این صدای پا از یکنفر نیست - بلکه چند نفر هستند
 که بطریق اطاق میآیند - لذا بصر اطاق رسیده آهسته در را گشودم *
 من بشوهرم غمغم چه باید کرد - جواب داد که باید در را گشود و
 هیچ خوف نکرد - چه اگر اینها معاند بودند و بقصد اذیت ما
 می آمدند باین آرامی و نرمی راه نمیرفتند * خلاصه با قوت قلب
 برخاسته در را گشودیم * و در تفرزن هندو که چادرهای سفید
 بلند بر سر و بمشابه مرده بودند که با کفن از قبر بیرون
 آمده باشند - باین هیئت مرخص بدون سوال و جواب وارد

اطلاق شده - یکی از این دو بعادت هندوان چمباتمه بزمین نشسته -
 پنجه از بخل در آورده باز کرد - و چند چادر سفید که ز برای
 کف و مسلمان هندوستان در وقت بیرون رفتن از خانه بجهت
 مستوری بر سر میکنند بیرون آورده بمن اشاره کرد - که
 برو خیزید و این چادرها بر سر کرده از قنای من بیایید *
 شوهرم پرسید تا کجا بتعاقب شما بیاییم - گفت تا آنجا که محمد
 خیلان انتظار شما را دارد * اسم محمد که برده شد - سرزن
 و وحشت ما را ایل گردیده همه برخاسته چادرها را بسر افکنده
 براه افتادیم - و از معتبرترین کوچه ها و شاهراه های دهلی
 عبور نمودیم * از این کوچه که میگفتیم خاک کوچه چنان میخورد
 بخون برون که اگر بادهای سخت هندوستان میوزید - از تمام
 این راه ذره گرد و غبار بلند نمی شد - و جز کلاغ و کلاب
 که در سراجستان کشتگان بخوردهن لعیم و دمار و زبونان
 احشا و اجزاء مشغول بودند منتفعی نبود * گاه گاه چند
 دسته سگ و شغال در راه دیده می شد که از کثرت طعمه و
 قوت بخل و منازعت را قراموش کرده بخاموشی باهم ساز
 موافقت نموده - با کرگسها و کلاغها در تقسیم اجزاء و امه های
 مقتولین شراکت میکردند * بالجمله سدید صبح دیده و هوا

کم کم در نورشلی گذاشت * اهالی شهر دہلی برای عبادت و
 طاعت بارگاہی از خالہاسی خویش در آمدہ - ہندوان بچہ
 غسل بطرف رودخانہ میرفتند - و مسلمانان برای گرفتن وضو
 و ادای فریضہ از مساکن راہ سپار مساجد میشوند - و هیچیک
 از این در فرقہ ملتفت ما نبودند - و ہر دو طائفہ را عزیمت
 این بود - کہ بعد از فراغ از ادای فریضہ و عبادت ایزد تعالی
 و شکر گذاری از غلبہ بر ما کافرین - چنانکہ خرد میگفتند -
 مجدداً سلاح ستیز و تیغهای خونریزی خود را حمایل کردہ
 بار دیگر مساکن شهر را گردش - و زوایا و بیغلہا را تجسس
 و کاوش کردہ از ما بدبختان ہرچہ بیابند بقتل رسانند * زن
 ہندوئیکہ دلیل راہ در جلو ما بود آہستہ بہا میگفت - کہ
 شتاب کنید - و بسرعت تمام از قفسای او میروئیم - تا بپای
 درخت بزرگی رسیدیم کہ در وسط کوچہ روئیدہ و شاخہای
 آن بر تمام فضای آن مہر سایہ افکن بود * یک فوجی از
 افواج یاغیہا دیدم کہ ٹفنگهای خود را چانمہ زدہ و در جلو
 مسجدی کہ این درخت مہالئی در ب آن بود نشستہ بودند - ما
 بایست از میان این فوج سوار یاغی عبور کنیم - و حال آنکہ
 ہمہ ما از میان ہزار نفر بدون اینکہ ما را نشانند مہال

می نمود. * پس بیستوی تأمل کرد. تا این فرج از اینجا حرکت
 کردند. راه را خالی نمایند - که بلکه ما از اینجا بدخطر بگذریم *
 این هندو میگفت که: دیروز چند نفر از هموطنان شما باین
 مسجد پناه آورده بودند و این فرج برای محاصره و دستگیری
 آنها باینجا آمده. الی عصر پای افشرد تا همه را دستگیر کرده
 بقتل آوردند. * و حالا منتظر طلوع آفتاب نشسته اند که بعد
 از روشنی هوا بسمت دروازه کابل رفته با مختصر قشون انگلیسی
 که در خارج شهر از دروازه اند بچنگ اند * بدانچه حال اکثر
 هوا روشن و آفتاب طلوع میگردد. چادرهای ما کوتاه و
 نارسا بود - و از زانو بپائین را نمی پوشانید - لباس
 فرنگی و نمیکم که داشتیم نمایان و مشهود انظار یاعیان
 می شد - قتل ما عموماً قرب بقیقین بود * علی ای حال از
 کمال پربشانی و بدچاگرگی بسانه قطور این درخت پناه برده
 منتظر تقدیر بزرگائی و قضای آسمانی شدیم * یک وقتی من
 ملتفت شدم چادر سفیدی که بسر منسبت آلوده و رنگین
 بقطرات خورن شده است * تعجب کردم که این خون از
 کجا بچادر من سرایت کرده - عرضی از اعضاء و هوارحم
 مخرج درجسته نیست - که خون آن نشف بجامه و چادر

من شده باشد * بعد ملتفت شدم که از بالای سرم نقطیر
 خون میشود - سر را که بالا کرده دیدم - جمعی را سر بریده
 معلق به شاخهای درخت آویخته اند - و هر قدر من از
 جای خویش پس و پیش میشدم باز قطرات خون مثل باران
 بهاری بر سرم میریخت - چرا که هیچ شاخی از این
 درخت نبود که تن مقتول را بدان نیاویخته باشد * از
 قرار که میگفتند - در صد و نوزده سال قبل از این تاجشاه
 ایرانی سر چندین سردار و امیر از امرای محمد شاه دهلی را نیز
 بهمین درخت آویخته بوده است * باری من نزدیک بود که از
 شدت دهشت و بیم جان خود را تسلیم کنم - حالت سکون و ثبات
 و امید زندگی و حیات در من نمانده - اندامم مرتعش و اقدامم
 در لغزش بود - که یک دفعه در این حین شیپور حاضر باش کشیده
 شد و در یک طرفه العینی تمام این فوج تفرقه های خود را برداشته
 بسمت دروازه کابل حرکت کردند - و راه عابرین را خالی
 ساختند * چند دقیقه بعد که کوچه خالی و معبر از اندیشه و
 خطر پاک شد - ما براه افتاده چند قدمی که رفتیم داخل پس
 کوچه شدیم - در این پس کوچه اندک هیز می بود - زن هندو
 ما را داخل این اندک نمود * شوهرم بزن هندو گفت - آیا ما

در اینجا بدانیم * ضعیفه جواب ندان - خم شده بعضی کره بارهای
هیزم را که در یک گوشه جمع شده بود کنار کرده - دهنه
دلانی پیدا و اثر روشنائی ضعیفی هویدا گردید - و بدست
اشاره کرد - که داخل شوید * ما از یک سوراخ کم عرض و
کم ارتفاعی با مشقت زیاد بیک فضای مسقفی مشابه بغاره داخل
گردیدیم * روشنائی این فضا منحصر بچند چوبه مسخی چرب
که مخصوص هندوستان است و بجای مشعل بکار میبرد - بود *
دو این چوبه‌های مشعل فضا را بیشتر تاریک کرده بود که
روشن نموده بودند * ورود ما درین فضا سبب خوشحالی ساکنین
آنجا که قبل از ما بآنجا رفته بودند نشد - زیرا که بآواز حزن
و تغیر و ناله ورود ما را پذیرفتند - و ما امید داشتیم و نمیدیدیم
که اشخاص که هستند * چند کلمه که بزبان انگلیسی مابین ما و
آنها گفتگو شد - سبب آسایش طرفین گردید * هم ما ملافت
شدیم که این اشخاص چون ما بدبخت و الجاء در این گوشه
فیغوله خزیده اند - هم آنها از ما ایمن گردیدند که هموطنان
ایشان و بیچاره و بریشانیم - و از وحشت تیغ خونریز هندوها
در این مرقع ملجائی جستیم * این جمعیت از مرد و زن از
صغیر و کبیر تمام هموطنان ما انگلیسان بودند * یک شخص

فارسی گبری محض رعایت حقوق انسانیست باوجود مخاطراتیکه
 یقیناً درچار میشد - اگر هندیها ملتفت عمل او میگرددند -
 در خرابه پشت خانه خود جمعی از انگلیسها را پناه داده بود *
 این بیچارهائیکه در این ماءمن بودند - غالباً برهنه یا نصفه عریان
 بودند - و یکی از آنها نبرد که پدر یا برادر یا پسرش کشته
 نشده باشد * بنظر من بیست نفر زیادتر نبودند - و من در
 میان این جمعیت یکن جزائی که طفل شیرخواره خود را در
 بغل داشت - و از پستان نصفه خشکشده خود طفل را شیر
 میداد - من منتخب کرده پهلوی او نشستم - و از دیدن طفل او
 مرا (ریل) پسر بخاطر آمده و آهی کشیدم - واسم (ریل)
 را بزبان آوردم * ضعیفه رو بمن کرده گفت - مگر طفلت را
 کشته اند - یا او را گم کرده که بحسرت بطفل من نگاه میکنی - و
 نام طفلت را بزبان میآوری * من باو جواب نداده بی اختیار با
 ندبه گریستم * دخترم و آن پسر کوچکی که با ما بود پهلوی
 من نشستند - آن دو نفر زن انگلیسی که هم همراه ما آمده بودند
 گوشه را اختیار کرده جا بجا شدند - شوهرم تنها حیران و
 سرگردان در وسط این فضا ایستاده مثل اشخاصی که جنابیی
 کرده باشند خچل و منفعل سر را بزیر انگنده و هیچ بخیال

نداشتن در جائی نبود - و من ملتفت حالت او بودم - و مقصود
 از را فهمیدم که جهت این انفعال و شرمساری این است - که
 چرا در این بیغوله پنهان شده است - و با مردان انگلیسی که
 در دروازه کابل با یاغیان هندی مجادله مینمایند شراکت ندارد *
 خلاصه من دیوانه وار در اطراف این فضا گردش کرده هر طفلی
 که خوابیده بود - بتصور اینکه شاید پسر من باشم - و با دایه
 اش اینجا پناه بسته باشند - بیدار میکردم - و هر قدر بیشتر
 میچسبتم و فریاد (وبل - وبل) میزدم کمتر جواب میشنیدم -
 فایده که این گردش مایوسانه از برای من کرد این بود - که یکی
 از خوابان انگلیسی که در اینجا پناه بسته بود - نسبتی با کسان
 و اقوام این طفلی که با ما بود داشت - همیکه او را شناخت
 از خودش خواند و ما را از قید حراست از درین موقعی که
 تمام خیالمان می بایستی مصروف محافظت خردمان باشد رها کند *
 آن دو زن دیگر هم آشنا پیدا کرده از ما مفارقت نمودند -
 و در وقت جدائی و انقطاع با ما هیچ وداع هم نکردند *
 حکما راست گفته اند - که انسان در وقت دو حالت
 خیالی گرفتار غرور و غفلت و کبر و نخوت است - یکی
 در غایت کاهرانی و مسرت دیگری در نهایت اندوه و

کربت - اما من از رفتن این دو زن و تنها ماندن با شوهر
 و دخترم درخود حالت آسایش و فراغت میگردم -
 چرا که از این بیعد بار غم و حمل رنج و الم خود را سبکتر
 میدیدم - و با خویش میگفتم - بجای اینکه خیالمرا صرف
 برستاری جمعی اجانب کنم - و علاوه بر غصه خویش غم و
 تشویش بیگانه ها را نیز داشته باشم - یکباره در فکر رفع سختی
 و چاره بدبختی خودمان خواهم بود * باری این پشده علف
 خشکیده - و توده خاکی که در یکی از زراهای این سرکبه ریخته -
 بستر استراحت و بالش تن آسایی من بود * بمراتب در نظر
 من خوشتر و بر تنم راحت تر از آن تختهای خانه شخص
 فارسی بود که دیروز و دیروز را در آنجا بسر بردیم * ولی
 چه فراغتی و سبب استراحتی - اگر خیال دمی از راهی آسوده و
 بدن ساعتی کمتر از رنج فرسوده میشد - اما از جهات دیگر
 پیوسته منزلزل الحال و مضطرب البال بودم - که آیا فیلبان کجا
 رفت که نزد ما نمیآید * طفل و دایه اش چه شد که خبری
 از آنها نیست * حالت تشویش و پربشانی خود را که بشوهرم
 اظهار و تکرار کردم - محض تسکین خاطر و اسکات من گفت -
 دانسته باش دوزن هندوئیکه ما را بدین موضع هدایت کردند -

همینکه آسوده و مطمئن از مأمّن ما گردیدند مراجعت کردند که
 غیلبان را خبر دهند بسراغ ما بیاید * دیری نمیگذرد که چشم ما
 بدیدار فیلبان روشن خواهد شد * شخص فارسی که در این بیغوله
 ما را از مرگ و هلاک خریده بود - شبانه روزی دو مرتبه
 خدمه از قراهای آب و در دیگ بزرگ مملو از طعام مطبوخ - که
 عبارت از برنج پخته و گوشت گوسفند قیمه شده بود - برای
 اکل و شرب ما می آوردند * محض اینکه دیگها را بر زمین
 میگذاشتند - رفقای ما از شدت گرسنگی چست و چالاک از جا
 جسته خورد را بر سر دیگها انداخته و دستهای خود را تا
 ساعد بمیان دیگ فرو برده و مطبوخ گرم را بیرون آورده می
 بلعیدند * کردار آنها واقعاً اسباب ننگ و مایه خجالت بود -
 شوهرم قاب نیارده برخاست و گفت - در حال بدبختی و
 ادبار هم مثل روزگار نیک بختی و اقبال در کارها نظم و ترتیبی
 باید - و اشخاص متمدن اعم از اینکه مختفی در زوایای ذلت یا
 مستوری بعرش عزت باشند - باید رسوم آدمی و آداب مردمی
 و شئون تربیب و فنون انسانیت را از دست ندهند - همه جا
 شرط مولخات و رسم مواسات را منظور - و عادات ظلم و معاندانرا
 از خود دور دارند * هر یک از شما بالسویه در این مأکول

حقی و از این مشروب سهمی دارید * یکی باید شاخص شده
 این خوردنی و آشامیدنی را بالمساوات قسمت کند - و حصه
 هرکسی را بپسنداند - تا همگی از روی اعتدال و آسودگی حال
 غذائی بخورند * بعضی از حضار شوهر مرا دشنام داده ولی
 اکثر تصدیق کردند * شوهر بیچاره ام در میان هیز مهائیکه در
 این فضا ریخته بود - دو پارچه چوب انتخاب کرده با چاقوی
 جیب خود - نوک یکدیگر تیز و دیگری را شبیه پیلار ساخت -
 پس از آن شروع کرد بآن چوب پارو مانند برنج پخته از
 دیگ بیرون آوردن - و بکف دست حضار که بمنزله ظرف و ادالی
 بود میریخت - و با آن چوب سر تیز قطعات گوشت را از
 دیگها در آورده بر روی برنجهای کف دستها می گذاشت *

این زندگانی و تعیش سه روز و سه شب طول کشید * اجرایی
 قانون و نشر عدالت اگر چه در مبادی امروبادی نظر صعب
 و مشکل و تلخ و ناگوار میآید - اما همینکه مجری و معمول
 شد - زمانی نمی گذرد که ثمرات شیرین خورشگوار و نتایج نوری
 سازگار آن مشهود و معلوم می افتد * چنانکه این عمل
 شوهرم اگر در ابتدا مطبوع طبع جمعی نبود - بعد از یکی دو
 تغذیه چون در تحت نظام و مبنی بر قانونی بود - پسند خاطر

همه گردید - و میان ما و سایرین یک نوع انس و الفت و مهر و محبتی ایجاد کرد * راه ارتباط و اختلاط میان ما و هموطنان مفتوح شد * عقده‌های دل را برای همدیگر گشوده در دلهای نهانی را برای هم باز نمودیم * هر کس سرگذشت مصائب خویش را با حرقت قلب و ناله و آه تقریر میکرد * بعضی از آنها پدرشان برخی پسرشان و جمعی شوهرشان در این حادثه کشته شده بود - و تنی از آنها نبود که سانسکه روز یازدهم و نوزدهم داعی بر دل او نهاده و یکی از رجال او را بچنگ اجل نداده باشد * تعجب من بیشتر در این بود که حاضرین همه زن بودند - و یک مرد در میان ایشان نبود * از قراریکه معلوم شد در ساعت قبل از ورود ما - داروغه شهر باین موضع آمده و سه چهار مردیکه با این زنها بوده بیدرن کشیده و همه را سر بریده بودند * و هرگاه ما در ساعت پیشتر وارد اینجا شده بودیم - شوهر بدبخت من نیز تاکنون بقتل رسیده بود * و جهة اینکه داروغه شهر بجان زنان ابقا کرد - و فقط مردانرا عرضه تیغ بیدریغ میساخت - نه از رحم و مروت و مراد انمی و فقرت او بود - بلکه آنچه مکشوف شد - نینه عموم هندیهها نسبت به عموم ما از صغیر و کبیر و ذکور بدرجه کمال و

توهم آنها بر تنی از ما امری محال - ولی داوره که مردی
عادل و مدبر بود - مردان را اول از هر بیغره بود پیدا
کرده بید رنگ بقتل می‌رساند - لیکن زنک را بخيال منفعت ذخیره
نموده از انتظار پنهان میداشت - که هرگاه مقاتله بمصلحت انجامد
فدیة زیادی از انگلیسها گرفته زنهای آنها را زنده تسلیم کسانشان
نماید * و هم آنچه معلوم شد روز سیزدهم بالنسبه بروز یازدهم
و دوازدهم آتش کینه و ستیز یاعیان خون ریز قدیمی فروکش
کرده زایره فتنه رو بضمود گذاشته بود - چرا که زنهای انگلیسی
را چندان متعرض نبودند - و هر کجا می یافتند نمی کشتند -
و بلکه بدون آسیب رها میکردند - چنانکه غالب این نسلوان
مجتمعه در این نقطه از زنهایی بودند که قتلۀ هندی آنها را از
کشتن امان داده - نه بلکه از جهت نوحه و سرگواری اطفال و
رجالشان پای بند حیات ساخته بودند - و برای اینکه مبادا هر یک
بالانفراد بدست یکی از شورشیان افنداده کشته شوند - همه اینجا
جمع شده بودند * اما مردان ایشان بیچارها آنچه گرفتار شده
آنها را بدیوانشان خاص - که یکی از تالارهای خیلی ممتاز عمارت
سلاطین گور کانیه دہلی است بوده - اول در یک محکمہ نظامی
استنطاق مختصری از آنها نموده - بعد حکم بقتلشان داده بودند *

اعلانی داروغه بدبوارهای شهر چسبانیده بود - باین مضمون -
 چون پادشاه مقتدر قادر بعد از دفع و نفی انگلیسها به تخت
 طاؤس که ازبکه سلطنت میروئی و جایگاه جهانبانی نیاکانش
 بود جلوس فرمود - فرمان عدالت بنیان از مصدر سلطنت
 صادر شد - که قتل و غارت نفوس و اموال انگلیسان موقوف
 بوده - و صدور احکام ازین ببعد منوط باستنطاق و مبنی بر عدل
 و انصاف و بری از جور و اعتساف خواهد بود * از جمله
 تفصیلاتی که من در این چند روز شنیدم این بود - که مردان
 انگلیسی که روز یازدهم و دوازدهم بهمارت سلطنتی پناه برده
 بودند - فوراً آنها را دستگیر و عرضه شمشیر نساخته بودند -
 که یکباره حمل بر وحشیت و بیرحمی شود - بلکه بحسب ظاهر اول
 شورای عسکریه و مجلس استنطاقی تشکیل داده و بعد از مختصر
 استنطاقی آخر همه را سر بریده و ابقایک از آنها نکرده بودند *
 افتداری سلطنت و نفوذ امر این پیره مرد نو و سـالـه که
 بسطانت دهلی اختیار شده بود اسمی بود بلا رسم * یکی از
 پسرانش میرزا مغول فی الواقع سلطنت یعنی خورنزی میکرد *
 داروغه شهر که مردی از اهل مملکت و از طرف دولت انگلیس
 بهمین منصب و خدمت منصوب و مأمور شده بود - بواسطه

هندیّت و از اهل وطن بودن الحال در کار خود کمال تسلط و
 مهارت و نهایت قدرت و غیرت را داشت * بحکم میرزا مغول
 هر مرد انگلیسی را که در هر بیغوله و زاویه مخفی و متواری
 شده بود - بیرون کشیده - اول اسلام بر او عرضه میکرد - اگر
 از آئین مسیح بدین مکتب می آمد در امان و مذل دیگر
 مسلمانان بود - و هر که هلاک خویش را از تغییر آئین و کیش
 سزاوارتر میدید - لامحالّه خرنش عرضه هدر بود * و این را
 نیز بدبختانه باید گفت - که جمعی از هموطنان ما این
 بی غیرتی و عار را بر خود هموار کرده و تبدیل دین و تمکین
 مسلمین را از کشته شدن به نیکنامی خوشتر داشته مسلمان شدند *
 خلاصه پنج شبانه روز متوالی ما در این سردابه بسر بردیم -
 کثافت جامه و تن و محبوس و عفونت هوای مسکن در
 این چهار پنج روز مرا از هر مصیبت عظیم و عذاب الیمی
 که در این ایام رو داده زیادتیر متألّم کرد * عالم دوزخ را
 در آنجا معاینه کردم * از بس در آن هوای گرم سردابه
 عرق کردیم - تمام لباسهای ما متعفن و بلکه پوسیده و پاره شده
 از بدنهای ما میریخت * اگر چه وجه مسکوک با خودمان
 داشتیم - اما قدرت این را نداشتیم که بکسان صاحب

خانه خواهش و اظهار کنیم - که پولی از ما گرفته جاسه برای ما تهیه کند - چه بعض اینک صیقل میدهند ما با خود نقدینه داریم چشم از رعایت پوشیده بطمع پول ما را مقتول میساختند * پس از ترس جان چاره جز استنار مایه و مال و اظهار افلاس و پرمیشانی حال نداشتیم - نقطه دلخوشی و مسرت ما در این سردابه یعنی گرمابه از بابت دختر ما بود - که بواسطه گرمی هوای سردابه و امداد حرارت غریزی و قوت طبع جوانی بحرانی کرده از عالم سکوت و پندوشی و حالت هموار و خاموشی که بیم اختناق و هلاکتش بود در آمده - یکدفعه بنای گریه و زاری را گذاشته - پیوسته اسم نامزد خود را بزبان می آورد و زار زار میگريست * شکر آلهی را بجای آوردم - که لله الحمد دخترم از خطر خنای و هلاکت یا عارضه ماخلوبیا و جنون جسته است - و از این بپای من و شهر و دخترم سه نفر خواهیم بود که

۱۰ و دلالت عقل همدیگر راهی بتدبیر سوابب برده چاره

۱۱ "لاص و نجات و آسایش حیات خردسارن بتوانیم

۱۲ تک بگویم - نه از راه علاقه و

۱۳ صحبت قلبی است -

۱۴ از روی حق و انصاف

و بدون اغراق و گزاف - این دختر بسیار باهوش و ذکا و
 با دانش و دها بود * در ابتدای به حوادث وسیع انصهر و
 باجرات - در تدبیر منزل ماهر و با تجربه است * و هرگاه دل شکسته
 نبودی پیوسته تدبیر درست از او زایش نمودی * چنانکه در
 این هنگام پس از آنکه از گریه و زاری قدری قرار و آرام
 گرفت - بآمن و پدرش بنای مکالمه و مشاوره را گذاشت -
 و در باب فرار و قرار رای زن و سخن راند * و او را عقیده
 این بود - که زودتر از این بیغول کدر و مضیق پر خطر بیرون
 رفت * الا ممکن است که داروغه شهر راه بمآمن مایافته - و
 اگر ما نسوانرا آسیبی نرساند - لا محاله پدرم را مثل سایر رجال
 انگلیس بقتل رساند * پس بهتر اینست که بهر حیلتی و وسیلتی است
 خود را از شهر دهایی بیرون برده بیکی از اردوهای انگلیس
 ملحق شویم * شوهرم میگفت - از دیروز تا بحال من هم بهمین
 تفکرو خیال هستم - و رای من با عقیده دخترم موافق است *
 امشب که ظلمت شب جهان را فرو گرفت - متوکلاً علی الله
 همه بطرف خانه خودمان که بیرون شهر
 ازین سردابه خارج شد
 است خواهم رفت - اگرچه یقین است هندیان یاغی چیزی از
 خانه و اثاث البیت باقی نگذاشته اند - محتمل است که باز

مختصر مایحتاجی از برای مسافرت از شهر دهلی بذرانم فراهم نمود - که یا از طریق خشکی یا از راه آب رودخانه خرمینوا بدشهر اکبرآباد برسانیم * دخترم گفت رای شما صائب و سلیم است - و منم می پسندم * اما چرا باید از هم جدا شویم * چه ضرر دارد که همه باتفاق برویم * من نیز با دخترم هم قول شده گفتم درست میگوید - چه داعی براین است که شما باید از ما جدا شده منفرداً بخانه بیرون شهر روید * همه مدغماً قصد طریق میکنیم - اگر بی تشریش است فبها - و هرگاه حادثه درپیش است - چرا شما دوچار و ما بدبختانه در انتظار بمانیم * شهرم گفت من یقین دارم - که فیلبان بهمانخانه بیرون ما رفته و منزل گرفته و انتظار درون ما را دارد * دخترم گفت از کجا معلوم است - که نامزد من بعد از حرق چبه خانه بآنجا نرفته باشد * من دیشب خوابی دیدم که تعبیرش اینست - که باید بزودی ملاقات ما با نامزد مرزوق گردد - منم گفتم حال که بنای تغال بفال نیک و استبشار و تفکر و خیال خوش است - من چرا برای خود فال نیک نزنم - و تصور نکنم - که پسرم نیز با دایه اش الحال در خانه ما نشسته و انتظار درون ما را دارند * باری اینکه سوابق از قصد و خیال و قال و مقال ما

واقف و مطلع نشوند - سکوت اختیار نموده کار را بقدر الهی
 وا گذاشتیم - تا باینکه از پس برده غیب چه آید - و مفتوح
 الابواب چه در گشاید * ساعتی چند که گذشت - ناگاه همان زن
 هندیه که ما را باینجا هدایت کرده بود پیدا شد - من برخاسته
 دیدیم و بازوی او را گرفته پرسیدم قیابان ما چه شد * این
 زنهای هندو که در خانه‌های انگلیسها خدمتکاری میکنند - غالباً
 چند کلمه از زبان انگلیسی را یعنی بقدر حاجت و ضرورت در
 معاشرت و معاشرت طوطی وار یاد میگیرند - اما اگر کلامی ممتد
 و مطالبی مهم و بیانی مبسوط باشد نمی‌توانند درست ادراک
 کرد - و ادا نمود * زن هندو همین قدر بزبان انگلیسی گفت -
 قیابان گرفتار شد * دیگر نتوانست باقی مطالب را ادا کند - و
 با اشاره دست حالی نمود - که او را بدار آویخته دمار از روزگار
 بر آوردند * بلی شخص در حالت طیش و بدبختی زیاده‌تر از
 اوقات عیش و خوش بختی خود خواره است * با نهایت خجالت
 و شرمساری میگویم - از کشته شدن اینمرد بیچاره انقدر متألم
 نشدم که از نتیجه این کشته شدن متحیر و متفکر گردیدم * این
 بیچاره محض نمک شناسی و رعایت حقوق نعمت و شرط وفاداری
 با ما جان گرامی خود را بمعرض فنا و هلاک انداخته خویشتن را

بگشتن دان * اما حالا که کشته شده است - دریغ و افسوس که دیگر رجوعش برای ما بی اثر و خالی از ثمر شد * در این ضمن که ما غصهٔ هلاکت فیلیپ و اندوه و اندیشهٔ سنگین کارآیندهٔ خود ما را داشتیم - زن هندو اطراف خود را نگریسته و به آه ناله نمود - که بدون درنگ و تأمل به روی او را کرده از آن سوزاخی که متخل سردابه بود خارج شویم * همیگاه از متخل تارک و تنگ بدون زنانه وارک کوچه ندیدیم - زن هندو و بچه‌ها جلو می‌رفت - و ما هم متعاقب او به سرعت راه می‌پیمودیم * بدین وضع ما از رفتن و مونسین کلبهٔ بدبختی خود یعنی اشخاصیکه در سردابه بودند مفارقت جستیم - و یک غصهٔ اندرونی از این مهاجرت دو چار من شده بود * اما جز این مفارقت چه چاره داشتیم * آیا ممکن بود آنها را خبر از رفتن خودمان به نماییم * نه - تصور کنید یک کشتی در دریای موج ملامتی گرفتار شده شرعاً دریدهٔ دگله‌ها شکسته و طوفان متلاً در تزلزل و از برای مسافران در کشتی چاره جز فرار و ترک کشتی نهاده باشد - و اسباب فرار منحصر در یک قایق کوچکی بوده باشد نه عشری از مسافران را نذران بساطل نجات رساند - گویا در اینوقت ملاحظهٔ حقوق انسانیت و رعایت تمدن و نیکی بهم جنس

جائز نباشد - هر کس حیله بکار خود ببرد و خود را بقضای
اندازد - البته عقلی بکار برد است - و تدبیری اندیشید * اگر
رفقای سردابه خود مانرا از رفتن خویش مطلع میساختیم - یقیناً
این جمعیت با ما همراهی میکردند - و جزئی امیدیکه ما بسلا مستند
در این قرار داشتیم مبدل بیاس میگردید - و تلاش و تدبیر
ما بی نتیجه و ثمر می شد * خلاصه هوای کرچه - بخلاف هوای
حبس عفن سردابه ریه و شامه ما را قوتی تازه داد * معاینه
حالت ما شبیه بمرده بود که او را در قبر کرده باشند - و بعد
زنده شده باشد - و او را از قبر بیرون بیاورند - چه وجد
و شعفی در حیات مجدد خود میکند * ما هم وقتیکه از سردابه
بیرون آمده داخل کرچه شدیم - همان حالت مرده زنده شده
از قبر در آمده را داشتیم * زن هندوئی که جلر ما بود - و ما
بهدایت او میرفتیم - مارا بخوابه و رود داد - و صدائی شبیه باواز
جغد از دهان او خارج شده فوراً مشابه صدای او از
گوشه خرابه جوابی باو داد - و بلا فاصله چهار شخص سفید
پوش که لباس هندوها ملبس بودند - از پشت دیوار خرابه
بیرون بسته بجلو ما آمدند * چون در مدت عمر و اوقات
زندگی بر من صدمات بسیار و متاعب بیشمار روی داده - و انواع

حرمانها از روزگار دیده - و اقسام تلخیها از جام ایام چشیده ام -
 تجاربی که در بدبختی برای من حاصل شده است - باین سرمشق
 و مثل برای دیگران باشد * لهذا میگویم که انسان در کمال
 خوش بختی مثل منتهای بدبختی همینکه انتلایی در بخت و طالعش
 میخراهد روی بدهد - قلبش از ورنه آن حادثه آنآ متأثر
 میگردد - و او را قبل از وقوع امر آگهی میدهد * چنانکه
 ما در آن ظلمت شب همین که آن چهار نفر هندو را دیدیم
 که بسمت ما می آیند - وجد و شعف غریبی بما روداد - تا
 یکی از آن چهار تن بر دیگران سبقت جسته بما نزدیک شد -
 من و شوهرم و دخترم هنوز صورت او را درست ندیده و
 سخنی از او نشنیده بالاتفاق فریاد زدیم که این است
 (ویلیام) داماد * دخترم فی الغور خود را باغوش (ویلیام)
 انداخته و دستهای خود را بگون او در آورده و از شدت
 شوق و شعف گریان شد * بلی همین (ویلیام) که ما تصور
 می نمودیم هنگام حرق جبه خانه سوخته و مرده است - سالم
 زنده در مقابل ایستاده است * موقع مناسب و موضع مساعد
 نبود که با او صحبتی بداریم - و از حوادث گذشته سخنی
 نایم * دست دختر مرا گرفته روان شد - و بدن و شوهرم

گفت از عقب من بیایید * هزار قدم زیاده تر راه نه پیمودیم
 که بیکى از کوچهای ننگ و خالی از جمعیت دهلی رسیدیم *
 چهار اسب با زین و لجام حاضر - و چهار نفر سئیس یعنی مهتر
 طریقه علان مراکب را بدست گرفته منتظر ما بودند * بیک
 اشاره (ویلیام) همگی با او سوار شده و پیاده ها را گذاشته
 با سرعت تمام بطرف دروازه کلکته راندیم * یکی از دوستان هندی
 (ویلیام) مستحفظ دروازه کلکته بود - و فرار ما باین وضع
 ما بین او و (ویلیام) مسبق * لهذا بمجرد ورود دروازه را
 برای ما گشود - و ما از شهر خارج شده چون بوسط پلی
 که بر روی رودخانه بود رسیدیم - از پشت سر صدای شلیک
 تفنگ بلند شد - و چند گلوله باطراف ما ریخت * (ویلیام)
 فریاد زد - که دوست هندی من خبث طینت و شرارت فطرت
 خود را آخر بروز داد * در را کشوده ما را خارج کرد - اما
 از پشت سر گلوله های تفنگهای خود را بمشایعت و بدرقه ما
 فرستاد * ولی چون لطف خدا و حسن قضا با ما یار و مدرک
 بود - این مشایعین دژخیم صفت و مهمان نوازان بد عاقبت
 نتوانستند دست و دامن داده و برای وداع مارا در آغوش
 خورش کشند * ما سالمأ غایماً از پل عبور نمودیم - در پهن راه

اگرچه مجال و موقع گفتگویی مفصل نبود - ولی (ویلیام)
 دامادم اجمالاً برای ما حکایت کرد که چگونه بعد از هرق
 جبهه خانه از هلاکت نجات و با زحمت زیاد خود را بسنگر جنرال
 (کرار) رساله بود * مختصر قشون انگلیسی که با (جنرال کرار)
 بودند - انتظار ورود جنرال (بارنارد) را داشتند -
 که این دو سردار با یکدیگر ائتلاف نموده دفع شریانی ها را
 از شهر دهلی بنمایند * خلاصه (ویلیام) بعد از دو روز
 ورود بسنگر (جنرال کرار) بخمال ما افتاده - و هو شب
 بلباس مبدل با دو سه نفر از سپاهیان هندی که به ثبات قدم
 هریق صدق و وفا پیموده و در ظاهر و باطن با ما مخالفت و
 نفاق نمود بودند وارد شهر میشده - و هر خرابه و ریانه
 را بجهتجو و سراغ و گردش میکرد - که شاید اثری از ما
 یافته - معلوم کند که مرده ایم یا زنده * ولی تمام زحمات او
 بیفایده و بی ثمر بود - چرا که ما طوری در آن سردابه مخفی
 نشده بودیم که از آشنا و بیگانه و دوست و دشمن احدی
 تواند پی بمامن و مکمن ما بود * (ویلیام) پس از یاس از
 اینکه ما در شهر دهلی باشیم - بخمال این افتاده بود که بمسکن
 قدیم ما که در خارج شهر دهلی بود رفته - شاید اثری از هستی

پا خبری از نیستی ما حاصل کند * و میتوان گفت این خیال
 (ویلیام) از الهامات غیبیه بوده است - و رقتیکه بمسکن قدیم
 ما یعنی خانه خارج شهر رفته فیلیان را در آنجا دیده بود - که
 مشغول تهیه و تدارک فرار ما از شهر دهلی است - که بلکه
 بحسن وسلیمت و تمهید حیلتی ما را از دهلی خلاص نموده بسمت
 آگره برد و بیچاره تدارک فرار ما را از هر جهة دیده بود -
 اما افسوس که همسایهای وحشی او از نیت و خیال او واقف
 شده فوراً داروغه شهر دهلی را از دستگیری و اعانت فیلیان
 مسلمان نسبت بما آگاه کرده بودند * داروغه هم علی الفور بدون
 تحقیق و بی هیچ سابقه علتی و لافقه خصومتی فیلیان بدخست
 را گرفته بدرخت بزرگی که پهلوی عمارت ما رسته و سالیان
 دراز در سایه آن بآسایش و راحت بسر برده بودیم - مصلوب و
 هلاک ساخته بود * یک شب قبل از فرار ما این عمل واقع شد -
 اگرچه فیلیان سالها بصدق و راستی در راه ما رنج و زحمت کشیده
 و حق خدمت او بر ما زیاده بود - اما افسوس که ما چندان
 وقت و مجال و آسایش حالی برای تعزیت و سوگواری او
 نداشتیم - وضع حالت ما طوری بود که - نه بر مرده بر زنده
 باید گریست - فقط آه سردی از دل پر درن بر کشیده و فرراً

و فکر زندگی و سلامتی خودمان افتادیم * در این مورد لازم است
 که شما از حالت بخل و حسد نسوان که همه ما دختران حوا
 این میراث را از مادر بزرگ خود یافته ایم بیان نمایم - و
 از خداوند طلب عفو و مغفرت کنم * دختر و دامادم که با ضعف
 خاطر باهم همعان شده از جلو ما میرفتند - و آهسته با هم صحبت
 میداشتند - و از دیدار و گفتار همدیگر نشاط و انبساطی حاصل
 می نمودند - در این حال اگر من گاه گاه از (ویلیام) دامادم
 سوالی میکردم - جواب درستی بمن نمیداد - تمام هوش و
 هواسش مصروف نامزد خویش بود * مرا عرق بخل و حسد
 بهیچان آمد - و چنانکه عادت عامه نسوان است - که حتی بدختر و
 داماد خود رشک دارند - چنان بخل و حسد بر من غلبه کرد که
 با خود گفتم - ای کاش در آن سردابه تنگ و ظلمانی مانده بودم -
 و این حالت شفقت و مهربانی دامادم را با دخترم نمیدیدم *
 بالاخره اسب خود را تذکره کرده نزدیک دامادم شدم - و از
 شدت غیظ بازاری او را افشوده قدری متلهمش ساختم - و از او
 پرسیدم که از طفلک من (ویل) و دایه هندویش چه خبر داری *
 یک کلمه بمن جواب داد - و بدان یک کلمه چنان مرا مشغوف
 ساخت که تمام رشک و حسد زنانه من از آن جواب بشارت

امیر زایل شد - و خواستم بدان مژده پای ادرا بهوسم *

همینقدر گفت (ویل) زنده است - و با دایه اش در خانه

قدیم شما که الحال ویرانه است انتظار شما را دارند * به محض

شنیدن این سخن تمام رنج و محن چند روزه خویش را فراموش

کردم - ضعف و ناتوانی جسمانی و روحانیم بقوت و شادمانی

بدل شد - وسوسه نفس فرو ریخت - رذایل طبع ذایل گردید -

صفات ملکی پیش آمد - استغفار نمودم - و خود را ملامت

کردم - و خدا را شکرها بها آوردم - و بدین معاونت

شلاق اسب خود را رانده از رفقا و همراهان پیش افتادم - و

مثل مرغی که بطرف آشیان و بچکان خود پرواز کند - بطرف

خانه و آشیانه خردمان بهوای ملاقات و دیدار طفل عزیزم پرواز

میکردم - تا بحوالی خانه ویرانه خود رسیدم - در همان موضع

که قبل از شورش سپاهیان عمارتی عالی برپا بود - و مدت بیست

سال ما در آنجا باسایش و راحت و طیب خاطر و عیش و سلامت

زندگانی کرده بودیم - جز ویرانه و خرابه چیزی نیافتیم *

هم ستور من که بکاک و خشت و سنگ و گل خانه و منزل

ویرانه بر میخورد - تاثیر غریبی در قلب من بهم میرسید * از

یکسمت جذبۀ شوق دیدار فرزند عزیزم مرا بسمت این خانه

میکشید - از طرف دیگر ملاحظه این خوابی که مایه بی بگری
و بی نواهی ما بود مرا از نزدیک شدن مأنفّر میساخت * طوری
اینجا خراب شده و بر روی هم ریخته بود که نمیدانستم از کدام
جهت ر چه سمت خود را بمقتصد رسانم - در آن ظلمت
شب که نه چراغی پیدا و نه روشنی هریه بود - من بیک
وحشت و بیمی عظیم مبتلا شدم - و هر قدر که در این ظلمت
نور بصرم کار می کرد بطرف این خوابه افگندم - که شاید
احساس و انکشاف یک رسم و علامتی را بنمایم * هیچ راه
فجائی نیافتم - و چیزی مشهود نظرم نه گردید * پس از یأس
از قوه باصرة و خیره ماندن این حس - قوه سامعه خود را تند و
تیز کردم - که اگر برای العین علامت و اثری احساس نتوانم نمود -
بگوش صدائی بشنوم - و نفس متنفسی بحس سامعه احساس کنم *
هرچه گوش فوادم - صدای از آشنا و بیگانه از آن وبوانه
بگوشم نرسید - و در آن ظلمات راه بسر چشمه حیات یعنی
فرزك دلبند نبودم - لابد از گوم رفتن باز ماندم - و گریزی از
صبروری و اقامت ندیده منتظر ورود همراهان شدم * ناگاه
دامان در رسیده از اسب پیاده شده - عنان مرکب بدست یکی
از چارداریکه از شهر دهلی با ما همراهی کرده بودند سپرده -

ما را نیز اشارت کرد که پیاده شده از قفای او برویم *
 زودتر از همه من پیاده شده بازوی دامادم را گرفتم که
 بهدایت او به پسر بوسم * او از پیش و من بازوی وی آویخته
 از عقب و سایرین از دنبال ما طی راه میکردیم * راهی که تا
 مقصد گویا زیاده از ده قدم نبود - بواسطه خرابی خانه متجاوز
 از یکصد قدم راه طی کرده و هنوز باز بمقصد نرسیدیم *
 سپاهیان یاغی چنان خانه و مسکن ما را ویرانه و زیر و زبر کرده -
 و آن ابنیه و آثار رفیعه را با خاک پست آورده بودند - که
 دیوار یکدفعی که سهل است - برته گل یکجایی برپای نموده بود -
 و جز همان درخت نارون بزرگ که در جلو ایران ما غرس شده
 بود - و فیلبان بیچاره را کشته و بر آن آویخته بودند - هیچ
 اثری برجای و علامتی برپا نبود * شاخ و برگ این درخت که
 مانند سبز گندمی عظیم بود - در تاریکی شب دیده - و ما بطرف
 آن حرکت کردیم * اما حتی الامکان قدم آهسته برداشته و گامهای
 نرم بزمین میگذاشتیم - حتی نفس تند نمیزدیم که مبادا هلهلهای
 یاغی که در اطراف این خانه سکنی دارند از آمدن ما آگاهی
 یابند * برای اینکه نفیقتیم - یا در گودالی فرو نردیم - مانند
 کورها دست همدیگر را گرفته بقطار میرفتیم - تا با احتیاط

تمام خود را بر این موضوعی که چند روز قبل تمارت ما برپا بود رساندیم *
 از وقتی که به والی خانه خراب خودمان رسیده تا کنون که بجای
 عمارت و بنا و محل اصل سکنی نازل گردیدیم - صدائی جز لغزش
 و حرکت جانوران و درابهائی کوچک - که در میان خشت و خاک
 و شکاف سنگ و گل خرابه خزیده بودند - یا الحان و صفیر
 مرغان شب - یا نباح و زوزه شغالهای اطراف بگوش ما نمی‌رسید *
 همینکه بساقه درخت نارون نزدیک شدیم - ناله حزینی و صدای
 غمگینی بگوش ما رسید که زیاده مایه رحمت و دهشت ما
 گردید * علی‌الخصوص من چون از حوادث ناگوار این ایام قلقل
 فوق‌العاده رقیق شده بود - بیش از سایرین ترسیدم * داماد و
 شوهرم فوراً چغماق طپانچه‌های خود را کشیده حاضر از برای
 جدال و دفاع شدند * این صدای حزین از یک جثه جسیم و
 شیخ عظیمی بود - که پدوسته بسمت ما نزدیک میشد - تا بچند قدمی
 که رسید - شوهرم فریاد زد که نترسید این فیل با وفای
 ما است که فیلبالش مقتول و بدرخت مصوب شده است - و این
 حیوان تا کنون انتظار و روز ما را داشته - و این ناله حزین را
 از شوق دیدار ما میکند * فیل نزدیک ما شده با خرطوم
 خود یگان یگان ما را سلام کرد * شوهرم دستی بخرطوم او

مهالیده بزبان هندی بار گفت - اینجا چه میکنی * فیل یکباره از
 ما دور شده خود را بساقه درخت چسپانید - و خرطوم خود را
 بلند نموده بآن جسديکه بدرخت آویخته بود میمالید * دامادم
 گفت این حیوان بواسطه مزانستی که با فیلان خود داشته - از
 وقتیکه یاغیان آن بیچاره را در پیش چشم این حیوان کشده و
 بدرخت آویخته اند - فیل در پای این درخت معین شده و پیرسته
 در این درخت میگرد و ناله میکند - و جسد او را نمیگذارند
 طعمه سباع و جانوران شود * مجهول نمآید که این حیوان عظیم الجثه
 بتناسب جثه و خلقت خودش ذیشعور و صاحب مدرکست - و
 ادراک و تمیزش از جمیع حیوانات صامت بیشتر است - مانند نوع
 بشر مدرک خیر و شر و صاحب حب و بغض است - نیکی و
 بدی را هرگز فراموش نمیکند - بوقت درستی و غمخواری یار
 و رفیق است - و هنگام کینه کشی و دشمن آزاری نار حریق *
 این فیل چون از طفولیت ابتیاع شده و سالها بود که با فیلان
 بیچاره خود مأنوس و با همه ماها مأنوس بود - با اینکه متجاوز
 از ده هزار روپیه قیمت داشت - یاغیان هندی بعد از کشتن
 فیلان هر قدر سعی کرده بودند که آنها بدست آورده مالک
 شوند - تمکین و اطاعت نکرده - روز ها بصحاری و جنگلهای فرار

می نمود - و از دست تظارل هندیها ایمن می بود - و شبها
 بجهت پاسبانی و حراست خادم چندین سائله خرد - یعنی محکم فیلبان -
 بزیر این درخت می آمد * خلاصه ما بواسطه این درخت مدخل
 اصلی خانه خرد مانوا یافتیم * دامادم پس از آنکه بسه نفر هندی را که
 با ما بودند بزبان هندی سفارشهای بلیغ و دستورات العمل کافی
 داد - که چگواه در اطراف قرابلی و پاسبانی نمایند - صغیری
 زد * سه ثانیه نگذشت که از مدخل سرزده - که سابقاً
 شربخانه ما و اکنون جای مسقفی که از همه اینیه و عمارت عالیله
 ما باقی مانده فقط همین جا بود - اثر روشنائی پدیدار شد * ما
 بهدایت آن روشنائی - که در آن ظلمت شب مشابه ستاره ضعیفی بود
 پیش رفتیم * مطالعه کنندگان باید بدانند که در این وقت مقصد
 و مقصود من منحصر در فرد - و اضطراب قلبم فقط برای بدست
 آوردن طفل عزیزم بود * بمجرد ورود بسردابه جگر گوشه خویش
 را در گوشه خوابیده دیده - از نایب شوق بغار گشوده - بطرف
 او دویدم * زن هندو خود را بجلو من انداخت و آهسته بگوشت
 گفت - طفاقت تازه خوابیده است - او را متوحش مساز * پس از
 استماع این سخن در پهلوی بستر طفلم فرو نشستم - و بعد از
 تشکر و سپاس خداوند متعال و قادر ذوالجلال دست کوچک او را

بدست گرفته می پرسیدیم * این حالت وجد و نشاط چندان طولی
 نکشید که شوهر مرا ملتفت کرده گفت - باید بعجله ملبس
 بلباس هندوها شویم - که شاید باین از شر وجود و خوف
 ورود آنها ایمن و آسوده گردیم * دایه طفلم میگفت شما
 وقتی که بشهر دهلی وارد شده و بدانخانه اولی پناه جستید - من
 چنان آنشب را فتنه بار و شما را در ورطه هلاکت گرفتار دیدم
 که یقین کردم جان بسلامت بدر نمی برید * چون چاره برای
 نجات شما نداشتیم گفتیم افلاً این طفل را که رضیع من بوده - و
 مدتی مادرانه در راه او خدمت نموده - و امروز علاقه انسم
 نمیگذارد که دمی از او انقطاع جویم از این ورطه هلاک
 ببردن برم * این بود که مخفی از شما او را برداشته فرار کردم -
 ولیکن دامادانرا از مقرر و مأمین خویش آگهی دادم - که
 اگر برای شما فرجی دست داده و راه نجاتی پیش آید - مرا
 مطلع ساخته طفل را بشما برسانم * امروز صبح خبر کرد و
 این است که امشب امانت نفیس و ودیعه عزیز شما را سالمآ
 بشما تسلیم میکنم * ما علاوه بر اینکه بلباس هندوها ملبس شدیم -
 رویها و سواعد و پاهای خود را هم با یک رنگ زرد چرکینی
 که هم رنگ پوست بدن اهالی هند بود ملون ساختیم * دربار

بسته که سابقاً تدارک و تهیه دیده در گوشه سردابه گذاشته شده
 بود - که مشتمل بر بعضی البسه و ماکولات و سایر ما یحتاج
 سفر بود - دامادم بما نمود - و در یابری پالانی که در خارج
 سردابه عنان آنها را به بوته‌ها بسته بودند - نزدیک در سردابه
 آورده بارها به پشت آنها حمل نمود * ما مثل مسافر دریا که
 وقتی بکشتی می نشیند - زمام اختیار و علاقه امیدش از همه جا
 مقطوع شده توکل میکند - و اختیار حرکت و سکون بلکه زمام
 حیات و ممات خود را یکباره بدست ناخدا میدهد - زمام اختیار
 خود را درین سفر پر خطر بدست (ویلیام) داماد مان داده -
 او را بر کشتی هستی خویش ناخدا و فرمان روا ساختیم - و در
 حرکت و سکون و سایر افعال یکباره مطیع و متبع امر او شدیم *
 و حتی که بارها بسته شد و مراکب حاضر - دامادم روی بما کرده
 گفت - اینک باید سوار شده - و بشتاب تمام طی راه کرده -
 پنجفرسنگ آنطرف دهلی خون را بساحل جمنا رسانید * در آن
 موضع جنگلی است انبوه - دارن آن جنگل شده فی الغور کبریائی
 روشن کنید - شخص کشتیبائی که من او را خبر نموده ام -
 باین نشانه و علامت شما را شناخته خواهد آمد - و همه را با
 و احمالتان در کشتی کوچکی نشانده پاکو خواهد برد *

خدا حافظ شما - من باز بهمان سنگر خود میروم که تا جان در بدن درمقی در تن باقی است بگویم - و حفظ آبروی رایست انگلیس را در شهر دهلی بنمایم * تا این وقت (ویلیام) قصد خود را بهما نگفته بود - ما هم چنان تصور می نمودیم که او دیگر از ما مفارقت ننموده همه جا رفیق طریق و همسفر ما خواهد بود * همینکه دخترم نام مفارقت و هجران شنید - یکمرتبه صیحه زده - دامان شوهر خویش را بدو دست گرفته - آغاز گریستن کرد * من حالت غریبی در دامانم مشاهده نمودم - بیچاره بین المعضورین واقع شد * از یکطرف قلبش جدائی و انقطاع از ما را روا نمیداشت - اما از طرف دیگر غیرت خدمت و پاس حق نعمت دولتش محض بود که از تکلیف و قانون نظامیش تجاوز نکرده فوراً برفقای سنگر قتال پیوندد * این چند ساعتی هم که تدارک فرار دیده و در اینموضع حاضر شده از تکلیف نوکری و قانون خارج گردیده بود * اما دخترم در اینموقع کجا ملتفت آبرو مندی و حفظ قانون و رفع تکلیف نظامی شوهرش بود * وجود او را خاص از برای نفس خویش میخواست - و حظ وصال او را بخیر مآل او نمی فروخت * بالاخره (ویلیام) با یک قوه فوق الطبیقه دامان خریش را به کمال ناکامی از دست

دخترم رهنمایید - و بسخت پله سردابه درید که بطرف دهلی
 فرار نماید * اما افسوس که وقت گذشته بود - یکی از هندوها
 که بیرون سردابه مشغول قراولی بود - جلو او را گرفته و آهسته
 گفت - چراغ را خاموش کنید که سوار زیادی از طرف دهلی
 باین سمت می آیند * دامنم پرسید عددی چند نفرند - گفت
 از صدای سم ستور آنها نظرم می آید که یکسئه * یکی از
 هندوهای دیگر دویده نزدیک ما آمد و گفت - این دسته سوار
 نور این خرابه را احاطه کرده اند * دخترم فریاد کشید که
 اگر همه باجماع کشته شویم بهتر از آن است که جدائی میانه
 ما افتاد بفرق همدیگر مبتلا شویم - و این از مساعدت بخت
 و طالع من است - که سواران دور ما را محاصره کرده و راه
 رفتن شهر مرا بسمت سنگر انگلیس مسدود ساخته اند * بالجماعه
 بواسطه تاریکی شب و تردیکه خون سوارها داشتند که از چه
 سمت ما را محاصره نمایند - و ما هم حاضر و محصم فرار شده -
 دیگر هیچکار و گرفتاری در اینجا نداشتیم * متوکلاً تعالی الله
 از سمت میرته که هنوز سوارها بآنطرف نیامده و نرسیده
 بودند - با کمال عجلت و شتاب فرار نمودیم * این راه که
 در ساحل رود جمناست همان راهی است - که چند هفته

قبل هنگام تفرج در ریشرا آنجا خفته یافتیم - و برای ما تطییل و فال بد زده بر ارباب و بدبختی امروز مان انداز کرد که من در آنوقت زیاده مثالم و پیمناک شدم * هنگام عبور یاد آنوقت افتاده حالت شدت و سختی امروز را با راحت و خوش بختی آنروز تناسب دادم * طفل کرچکم را شوهرم جلو گرفته بود - چرا که من عادت به سواری و قوه هم که بتوانم این بار عزیز را حمل نمایم نبود * تا مدتی از پشت سر صدای ناله فیل خودمان را می شنیدیم - و معلوم بود که از مهاجرت ما دلزدگی است * اما جهت اینکه سواران هندی بقصد دستگیری ما آمده خانه ما را محاصره نمودند این بود - که همان اشخاص که مستحفظ دروازه شهر و بتطبیع دامادم ما را راه خروج و عبور از دروازه داده بودند - بعد از بیرون آمدن ما از شهر سایر یانغیها را از فرار ما خبر ساخته و یک دسته سوار از قفای ما تاخته بودند * و اگر اینموقع اتفاق نیفتاده بود - و ما مجبور بسرعت در فرار نبودیم - یقیناً فیل را با خود میبردیم * خلاصه همانطور که دامادم گفته و دستورالعمل داده بود واقع شد * همینکه مسافتی طولانی طی راه نموده - و از شهر دهلی دور شدیم - بکنار جنگل کوچکی رسیده فشنگی آتش زدیم - فی الفور از میان

چنگل شعله آتشی نمودار شد - و شخصی ما را استقبال کرده
 بکشتی کوچکی که در ساحل رودخانه حاضر بود هدایت نموه *
 ما همگی در یک اطاق کوچکی که از نی و جگن برفوق کشتی ساخته
 شده بود سکنی گرفتیم - و جریان آب جمنا ما را به پائین مبراند *
 مسافت از دهلی با گره تقریباً هفده فرسخ است - ما شش شب
 و شش روز تمام این راه را پیمودیم * روزها تماماً راه میروئیم -
 و شبها را در زمین و بساط رودخانه روز از آبادیها منزل می گرفتیم -
 از بس روزها از گرما و عطش و خوف و دهشت راه در رنج
 و تعب بودیم - شبها برای ما نعمتی عظیم بود * هر قدر جلوتر
 میروئیم - انقلاب و اغتشاشی راه را بیشتر میدیدیم * دسته جات سوار
 جمعیت پیاده از در طرف رودخانه عبور میکردند - و هر کجا
 قرنگی دیده میشد گرفته بقتل میروسانیدند * روزها بسا اتفاق
 می افتاد که همین شورشیان کشتی ما را بساحل دعوت کرده -
 بلکه با گلوله تغنگ قایق چی را تهدید می نمودند - که قایق را
 بساحل کشد * اما قایقچی ما اعنائی بآنها نکرده قایق را از
 وسط رودخانه مبراند * فی الواقع از امور غریبه بلکه از خوارق
 عادت بود که گلوله تغنگ در ایستادت بما نخورد * گاهی از
 دهانت اطراف قایقهای کوچک یاغیها نزدیک باشند ما می آمدند -

البته ما ظوری پنهان و منواری شده بودیم که اثری از ما در کشتی مشاهده نمیگرددند * عصر روز هفتم بساحل چپ رودخانه فرود آمدیم - و عکس نور قرمز آفتاب که نزدیک غروب بود - بمنارهای مسجد آگه تا بیده بفاصله یکفرسنگ از میان جنگل پیدا بود * این مسجد از مساجد خیلی معتبر خوش وضع هندوستانست * قصر مرمراکبر شاهی که در اینوقت ارگ انگلیس هاست - مرئی و نمایان بود * در اینموضع که پیاده شدیم - قایق زیادی دیگر انداخته - و قایقچها که از اهل آگره بودند مارا شناخته - اما هیچ بیروی ما نیاوردند * دامادم که زبان بنگالی را در کامل فصاحت حرف میدزد - با آنها صحبت داشته - معلوم شد که در آگره هم مثل دهلی شورش و فتنه است - و انگلیسها در ارگ شهر متحصن شده منتظر مددی هستند که از اله آباد برای آنها برسد * حالا ما در کار خون متحیر مانده که چه باید کرد تکلیف چیست * اگر بشهر برویم راهی بارگ نداریم - پس چگونه میتوان بشهر داخل شد * در این ساحل رخل اقامت افکنیم - چگونه میتوان در اینجا ساکن و از حوادث ایمن شد - و حال آنکه بطور قطع میتوانیم فردا صبح بلکه امشب یاغیها بر حال ما مطلع و واقف شده ما را بتل میبرسانند - پس باید فرار

کرد که در چار پانصد نشویم * اما از کدام راه فرار کنیم
 که خطر کمتر باشد نمیدانیم * آخر الامر گفتیم بهتر آنست
 که پسر شاه راه و شارع هندوستان که معبر پست و کاروان است
 برویم - که شاید بقشون انگلیس که از طرف آلبان می آیند
 برخورد بکنیم * اما افسوس که اسب سواری
 برای رفتن بحوالی راه نداریم * اسام شقوق این بود که باز
 بکشتی نشسته بسمت پائین رودخانه برویم - تا بشهر کارن پور برسیم
 که جنرال (ریلر) سردار انگلیس آنجا مقیم بود * اما قایقچی
 تمکین نکرد که ما را از آنجا پائین تر ببرد * تا سری هزار
 رویه هم بقایقچی دادیم - باز امتناع نموده گفت - از اینجا به
 بعد را تا کنون نرفته و راه را بلد نیستیم * شوهرم گفت حالا
 که چنین است - قایق را بما بفروش که ما خود قایق را به تنهایی
 حرکت دهیم * اصل مقصود این قایقچی طماع مزور هم همین بود -
 با وجود اینکه ما در اخفای سپیم و زر و مستور داشتن نقدینه
 و جواهرات خود کمال مبالغت و اهدما مرا مرعی داشته چنین
 بار ازان نموده بودیم که کیسه های ما خالی و دستمان از مال
 گهی است - باز چون بوی از رویه بدماغش رسید * بود -
 و ارضی بمبلغ کمی نشد * ناچار پانصد رویه بار تسلیم کردیم - و

محال آنکه کهنه قایق او نهایت دریست در پیچه قیمت داشت *
 بعضی اینکه قطع معامله شد و ما مالک این کهنه قایق گردیدیم
 حزم و احتیاط مقتضی این بود که انتظار طلوع آفتاب نکشیده
 قبل از طلوع صبح از حوالی آگوه درزتر رویم * دو قایقچی
 از قایقچهای هندو که فایقشان نزدیک کشتی ما بود - نزد ما آمده
 متعدد راهنمایی و همراهی با ما شدند * شهر و دامام قبول
 نکردند - چرا که از وجنات حال آنها آثار صدق و قدرت
 مشاهده نمی نمودند * اما من که از حرارت آفتاب روز و
 سرمای نیمه شب برای این دو فرزند عزیزم خائف و متوحش
 بودم اصرار کردم که این دو شخص را برای کشتی رانی اجیر
 کنند * تجارب و امتحانات من در باره اهالی هندوستان سطحی نبود
 نه عمقی - و عزم خود را بوساس حزم هرگز مشوب نمی ساختم -
 و صورت هوکس را آئینه ضمیر و سیرت او میدانستم - و من
 از بشرد و سیمای این قایقچها آثار صدق و قدرتی مشاهده میکردم -
 و گمان نمیدادم که با ما خیانت و خلاف کنند - چرا که اگر
 مقصودشان بد رفتاری با ما بود - ممکن بود در این چند ساعتی
 که در این موقوف اقامت داشتیم - بنزد یاغیهای این حول و
 خوش شتافته آنها را از مکان و موقوف ما واقف سازند * شهر

و با نهایت کراهت و بی میلی محض اصرار و التحاج من
 این دو شخص را اجیر کرده - اما آنها را به مهادیو سرگند
 دادند - که با ما خیانت و خلف عهد نکرده - صحیحاً و سالم
 بکین پور برسانند * مهادیو یکی از ارباب انراج برهمنان هذو
 است که او را پرستش میکنند * اما غافل از اینکه هندو بودند -
 و ما بدین مذهب طایفه برهمن و هندو تباین کلی است - و ما
 بواسطه عدم اطلاع از اختلافات طریقه و مذهب این دو فرقه
 هندو را قسم برب النوع و معبود برهمن دادیم - و از این نیز بدیخبر
 که این هندوها از دزدانهای معروف روناخانهای هندوستان هستند -
 چنانکه بعد تفصیلش بیاید * خلاصه از این موضع با نهایت
 امیدواری حرکت کرده - و از مکانی قلعه آگره که گذشتیم -
 قدری تأمل نموده - باین امید دقیقه چند انتظار بردیم که
 شاید انگلیسهای در قلعه هستند از عبور ما از این نقطه مطلع شده
 نزدیک رودخانه آمده ما را داخل قلعه کنند * اما افسوس که
 انتظار ما بی سود بود - و هیچ از طرف قلعه بما اشارتی نشد -
 و از هموطنان ما بشارتی نرسید - و لابد از خوف اینکه مبادا
 آفتاب طلوع کرده یاعیان ما را مشاهده و در یافت کنند - راه
 خود را گرفته رفتیم * در این قایق نسبت بقایق سابق بما خوشتر

گذشت - چه سرمایۀ که در عرشۀ این کشتی داشتیم و سیع‌تر و بهتر بود - و علاوه برین تغییر لباس هم میتوانستیم دان * گاه گاه شهرم و دامادم از قایق بساحل یمین و یسار رود خانه رفته مورهای آبی یا طائوس و طوطی و بچه میمرن و غیره شکار کرده بکشتی میآوردند - و ما گوشت تازه کباب کرده صرف می نمودیم * از آگرۀ تا کون پور از روی آب هفتاد ساعت راه بود - و این دو هفت روز ما را عمداً بتأنی و آهستگی میبردند * شب دوم حرکت - یکدفعه قایق ما در حوالی ساحل دست چپ رودخانه - در موضعی که ساحل بخط عمودی قطع شده بود شکست - و آب بمیان قایق داخل شد - و ما بهجمله خود را از قایق بساحل انداخته و بعضی مایحتاج زندانی خود را از لباس و غیره که ممکن بود از آب بکنار ببریم - و هر قدر من تصور میکردم که جهت شکستگی قایق چه بوده - و چرا باید در اینموضع مخصوص ما دوچار این بدبختی شویم - هیچ جا خیالم دست نداد - و پی بعزت نبردم - و جز بشور بختی و عدم سعادت بهیچیزی حمل نتوانستم کرد * بالاخره از کنار رودخانه بزرگمست زیادی بالا آمده در وسط یک قطعۀ جنگلی که از درخت خالی شده بود - منزل اختیار کردیم * شب رسید

آتش زیادی بفرستیم - که از شعله آتش هم دفع پشه و هم منع
 شش و جوش و سباع و حیوانات ضاره دیگر از خود بنمائیم *

شام مختصری از باقیمانده نهار صرف شد - و عبادت و نماز که
 بعد از شام مقرر بود بجا آوریم - و قرار بر این دادیم که
 یک تن بنوبت تا صبح بیدار بوده کشیک خفتگانرا بکشد - اما
 که را خواب میبود - تصور حوادث ایام گذشته - و بدبختی
 روزگار آینده - چنانکه خاطر ما را مشوش - و دلهای ما را مضطرب
 داشت که دمی بیاسائیم و تن براحس در دهیم * من با خود
 می اندیشیدم که چطور بعد از این سفر خواهیم کرد - وقایعی
 در یکی از این دهات نزدیک پیدا خواهیم نمود - یا اگر قایق
 نیافتیم چگونه مال سواری بدست خواهیم آورد * من خون را بخواب
 زدم که شوهر و دخترم هم تقلید مرا کرده بخوابند - که شاید از
 زحمت پریشان خیالی قدری آسوده شوند - گویا آنها نیز بهمین
 نیت و خیال بجهت رعایت حالت من خود را بخواب زده بودند *

تنها کسیکه در میان ما بلاشبده به راحت و فراغت بال
 خوابیده - چنانکه مقتضای سن طفولتش بود - پسر کوچکم
 (ویل) بود - دایمدم بیرون چادر مشغول حراست و قراری
 بود - که تا دو ساعت قبل از نصف شب نوبت او بود -

پس از آن تا چهار ساعت نوبت شوهرم - و پس از شوهرم
چهار ساعت آخر شب قسمت پاسبانی من بود * در نفر هندی
سابق الذکر که با ما بودند - جبهه های پنبه خور را بر سر کشیده
در گوشه خزیده و خفته بودند * این هندوها قبل از خوابیدن
بعضی نی و شاخهای خشکیده را جمع کرده دور اجاقی که بیرون
چادر افروخته شده بود ریخته بودند - که از برای دفع سباع
و وحوش و سوام و هوام و هر نوع گزنده و خزنده پیوسته
آتش افروخته داشته باشیم * یکی از آنها قبل از خفتن ما را
وعده داد که فردا علی الصبح برخاسته یا قایق یا مرکب سواری
برای حرکت شما فراهم می آورم * آه چقدر این شبهای درازنه
ساعت استوائی در نظر من فلک زده بیچاره و مهجوره از
خانمان آواره طولانی مینمود * من در بیدار چادر دراز کشیده
سینه ام بالش راحت طفلم بود * دمی دیده برهم ننهاد -
همه شب را تا صبح بیدار و در غم و تیار - گاهی فکر سختیها
و خیال بدبختی های ایام گذشته را می نمودم - و پس از آن
تصور تلافی صدمات گذشته در روزگار آینده خاطر خویش را
نسکین و تسلیت میدادم - و از طرف دیگر با وجود این همه
خیالات شتی و افکار هوش ربا باز دمی از حالت شوهر و

دخترم غفلت نداشته‌ام - بلکه نفس ایشانرا می‌شمرم - و گاهی به پانصد و شصت بقلب آنها نهاده ضربان قلب و قرعات نبض آنها را می‌سنجیدم * هر وقت تنفس بهیزان طبیعی بوده - و قرعات نبض مرتب و منظم - من آسوده بودم * و هرگاه حالت یکپرا مضطرب میدیدم و قلبش را بی آرام و در طپش - از غصه مانند مار گزیده برخورد می‌دیدم * آنها که مشعوف به مهر عشیره و اقوام و متیم در محبت فرزند و ارحام خویش هستند میدانند - من چه میگیرم و درک حالت مرا میکنند * خلاصه دو ساعت بنصف شب مانده که تربت پاسبانی شوهرم رسید - برخاسته از چادر بیرون رفت - و دامادم بچادر درآمده بجای او خفت * من تلاطم کردم مثل اینکه هیچ ملالت و مدرک خردج و دخول شوهر دامادم نیستم * از آنجا که عالم شفقت و محبت و رفق و رعایت شوهر را نسبت بخود میدانستم - از وحشت اینکه خواب مرا برباید - و در وقت معینی که تربت فراوانی من است شوهرم مرا مراعات کرده بیدار نماید - چشم بیهوش نگذاشتم * اما طبیعت انسانی مایه شگفتی و عجب است - چه غالباً بهر چه مائل است از آن ممنوع و بهر چه ممنوع است بدان مایل - که گفته اند - (الانسان هر یص علی ما منع) من از اول شام تا دو ساعت از نصف شب

گذشته که آزاد برای استراحت بودم - و هیچ تکلیفی نداشتم -
 میل بختن و استراحت نکردم - و خواب لحظه با چشم من
 آشنا نشد * اکنون که نوبت پاسبانی و بیداری من است -
 چنان خواب بر من غلبه نمود که زمام خود داری و اختیار
 از دست رفته - ده دقیقه پیش گذشت که یکباره از پا در
 افتاده - و هوای نزدیک صبح و حرکت متصلی که می کردم مرا
 صانع از خواب نشد * با آنکه خیلی طالب بودم که در این
 دل شب بمشاهده و تماشای بدایع صنایع خالق - و غریب طبایع
 مخلوق - خود را قدری مشغول کرده خوابم در نبرد - نه زور
 شغال - و نه غرش ببر - نه پرزاز خفاشهای بزرگ هیدوستان - نه
 صدای اجسام و دواب خزنده که در میان علفهای خشک جنبش
 و حرکت می کردند - نه تلاطم امواج رودخانه جمنا - نه صدای بهم
 خوردن دندان تمساح - نه ظلمت شب دیجور - نه طلعت کواکب
 نور - که مشاهده و احساس آنها شخص شاعر دانا را لااقل چند
 ساعتی موجب ره و حیرانی و مایه تفکر در صنایع ربانی است -
 هیچیک مرا متحیر و مشغول نکرد - و خواب نریشیم تمام
 دانش و هوش از سر ببرد * اما در عالم خواب مثل اینکه کسی
 بمن الهام نماید - یکمرتبه از جای بسته چشمهای خود را گشوده

باطرف نگاه کردم - در ظلمت شب چنین بنظرم آمد که دو
 نفر در اطراف چادر ما میگردند - و آهسته نزدیک ما می آیند *
 آنوقت مرا اندیشه گرفت که شاید این دو شخص از همان طایفه
 هندو باشند - که کشتن بنی نوع انسان را غیر از همکیشان و
 ابناى ملت خود یک نوع ثوابی میدانند - و اکنون از پناه بردن
 ما باین موضع اطلاع یافته بقصد خفه کردن و کشتن ما آمده اند *
 این اندیشه چنان بر من مستولی شد - که گویا قالب من یکباره
 از روح تپى گردید * دیگر قوه حرکت و قیام در خود ندیدم -
 در این بین طفل کوچکم گریه کرد - شوهر و دامادم بیدار شده
 مرا صدا زدند - وحشت و بیم من زایل شده از جای برخاستم -
 و تفصیل را بشوهر و دامادم اظهار کردم - ایشان مرا تمسخر نموده
 نسبت صرع و جنونم دادند * از اتفاقات آتشی که جلو چادر
 افروخته بودیم خاموش شده بود * من قدری از نپها و
 اخشاب خشکیده میان اجاق انداخته آتش که روشن شد
 ملتفت شدیم که همان دو شخص هندو که باد ما بودند - و در
 کنار اجاق ساکت و آرام خوابیده - گویا در این هنگام بقصد ما
 قیام کرده بودند * همینکه بر حرکت و بیداری ما واقف گردیدند فوراً
 هارب و از نظر غایب شدند - و بر همه واضح و یقین شد -

که این دو شخص یا از همان طایفه ضالّه هندو هستند که عمداً ما را باینجا آورده تا هلاک کنند - یا استنباط نقدینه و جواهری با ما کرده بطمع مال قایق ما را متعمداً در اینموضع که دور از هر آبادی بود سرراخ و غرق نمودند - ما اِجاء بدین سرزمین افتاده و آنها نیمه شب بی هیچ مانعی سرمایه ما را دزدیده و بلکه خودمان را نیز هلاک ساخته فرار کنند * لطف خدا با ما یار بود که طفلم بیدار شده و هندوها از گریه او بی فیل مقصود فرار کردند * بالجمله ما پس از این مقدمه دیگر چگونه میتوانیم خوابید و تن بااستراحت در داد * باز سه ساعت بطلوع آفتاب داشتیم - و هوا هم از وزیدن نسیم سحری سرد شده بود * لهذا مجدداً سر پناه خود را استوار کرده دخترم را با طفلک زیر آن خوابانیده - من و شوهر و دامادم کنار اجاق نشسته - مشاوری و تمهید رفتن فردای خودمان را میکردیم که بچه وسایلت حرکت کنیم - و بکدام جهة عزیمت نمائیم - دامادم که بلدیت کامل براهها و شهرهای هندوستان داشت گفت - ما هنوز نصفه راه کارنپور را طی نکرده ایم - و بقدر امکان باین از مجاورت شارج عام و شاهراه معروف هندوستان کناره جست - چرا که یقیناً یانگیان این جاده بزرگرا متصرف و از ما فرنگان

خاصه انگلیسان هر که را بچنگ آرند بیدرنگ بچنگال مرگش می سپارند - و بر تنی از ما ابقا نمی کنند * حالا تأسف داریم که چرا هنگام غرق قایق خود را بساحل یمین چمنانینداخته و در آنسوی مسکن نساختیم - که بالنسبه خلوت تر و آب و بیش کمتر و از خطر عابر و مترددین ایمن تر است * ولی چنانکه اشارت رفت ما باختیار خربش باین سمت رودخانه رخت نکشیده بودیم که اکنون باید افسوس از این خبط و بدبختی داشته باشیم * بلکه بغتّه و بلاجهت سرراخ شدن کشتی ما - و ملاحان ما را باین طرف راندن - مبنی بر عمد و قصدی معین بود - که قایقچیها بعد از هلاک ما تمام اموال ما را برداشته خود را بشارع رسانند * و غالباً دیده شده است - اشخاصیکه خفه کردن بنی نوع بشر را از غیر هم کیشان خویش ثوابی عظیم میدانند - رسمشان این است که همیشه اوقات هفت نفر باهم شربک مینوشند * محتمل است این در تن قایقچی که بلا شبه از آن فرقه بودند ما را باینجا آوردند - که پنجنفر دیگر هم از دستیاران آنها از خشکی بآنها ملحق شده در پهنل ما شرکت کنند * تکالیف این هفت تن بنابر دستورالعمل و سنت پیشوای دینشان معین است * یکی از آنها مرشد و رئیس است - دیگری مأمور است که شکار

گردانی کند * یعنی بمکر و فویب مردم را بدام و گمبین راه
 آورد * سوم زاهد مرتاضی که باید در وقت اهلاک نفسی
 ادعیه مخصوصی که عبارت از ستایش رب النوع کلی است قرائت
 کند * چهارم و پنجم دو نفر عمله ایست که باید گردی عمیق
 حفر کرده اجساد مقتولین را در حفرة اندازند * ششم و هفتم
 آنهایی هستند که باید با دستمال شخص یا اشخاص چندی را
 که بدام هلاک آورده خفه و هلاک سازند * و بعد از کشتن
 طریقه دفن کردن این است - که یکبار باید به پشت درقعر
 حفر انداخته - دویمی را از شکم بر روی او بیندازند -
 بطوریکه سر اولی معنای پای دویمی باشد * و اگر زیاده از
 دو تن باشند - سومیرا باز به پشت خوابانیده - چهارمی را مثل
 دویمی بشکم و سر بجای پا و پا بجای سر زیرین میخوابانند *
 خلاصه من از شوهرم پرسیدم آیا تصور نمیکنید که این هفت
 نفر یکدفعه برما حمله بیاورند * دامادم گفت وحشت نکنید
 که طریقه این اشخاص را خوب میدانم - رسم آنها این نیست
 که حمله آورده آشکارا مجادله نمایند - اگر بحیل و خدعه
 توانستند یک تن یا دو سه تنی را بدام آورد هلاک میکنند -
 و الا بی پرده و آشکارا هرگز متعرض کسی نمی شوند *

در این گفتگو بردیم که یکدفعه صدای پای بر روی چوب رئی
و علفهای خشکشده زمین راه رود بگوش ما رسید * شوهر
و دامادم فوراً تفنگهای خود را حاضر کرده - بطرفی که صدا
میآمد کشیدند * ناگاه سر و کله مرال نری در میان درختهای
جنگلی که اطراف ما بود نمودار شد * این حیوان که از دور
روشنی آتش ما را دیده بوالهوسانه میل کرده بود بتماشا نیاید *
حرکت شوهر و دامادم را که دید فوراً رمیده بنای فریاد را
گذاشت - و معلوم بود که ماده خود را می طلبد * بیچاره این
حیوان مگر راحت و آسایشی دارد * همان طور که ما از سپاهیان
یاغی هارب - از هم از بیرهای جنگل متوحش است - و نمی
آرام و آسایش ندارد * بالجمله روز رسید و ما هنوز متردد
بودیم * رأی دامادم این بود - که باید بشارع عالم افتاده و از آن
راه طی مسافت: نمائیم - شاید بخت و طالع با ما یار گردیده
در راه با فوج انگلیس که بکمک ساخلو آگرو میروند بر
خوریم * وعقیده دامادم این بود که یاغیا نیاید در همه جایی
هندوستان مثل میرته و دهلی منصور و مستولی باشند * و
میگفت احتمال کلی میروند که ناحیه ایل آباد امن و آسوده
باشد * و اول هندی که ما در راه خواهیم دید - یا به برون

سوالی - یا بعد از بذل مختصر انعام و مالی - مارا از مجاری امور و احوال مطلع خواهد ساخت * و بلکه علاوه بر اینکه مارا آگاهی از وقایع بدهی - بتوانیم بواسطه او تحصیل آذوقه و لباس و مال سواری و ارابه نیز بنمائیم * اما عقیده و رای شوهرم بخلاف این بود * نظر بسو ظن و عدم اطمینانی که بهندیها داشت - حتی المقدور میخواست از طرق عامه کناره جوید - و از ملاقات و مجاورت با هندیها احتراز نماید - و میل خودش این بود - که بطرف سندیا رود * چرا که در آن نواحی از فلاحان انگلیس که زراعت رنگ و تجارت نبل میکردند جمعی آشنا داشت - و بی شبهه اگر ما بآنجا میرسیدیم - در نهایت خوشی و خوبی پذیرفته میشدیم * من در طبیعت شوهرم تسلط مخصوصی داشتم - نه از آن قسم تسلطها که زنان فرانسه نسبت بشوهرهای خود دارند * درین چند سال که باهم زندگانی و زنا شوئی کرده - همه وقت در غم و شادی و رنج و راحت همدیگر شریک بودیم - و من هرگز بمکنت و مال و عرض و ناموس او خیانت نکردم - و از طریق عصمت و شرط وفا تجاوز ننموده بودم - این بود که شوهرم اعتقاد و اعتماد کاملی بعقل و رای و صداقت من داشت و پس از آنکه داماد و شوهرم افکار و

رائی مختلفه چن را بیسان کردند - از من نیز رای خواستند -
 من بعد از اندری تأمل و تفکر - نخست از خداوند متعال در
 ضمیر خویش تسکیری و معاضت خواسته - و بدو توسل و توکل
 جسته - گفتم - برای من اسلم طوق و احسن شقوق طی راه
 از ساحل رودخانه چنانست * فوزاً ایشان رائی مرا پسندیدند *
 اما افسوس که چون فام تضاده بر رضای ما رفته - و بحکم ازلی
 خاتمت سر نوشت ما در این دار فانی جز فنا و تبااهی چیزی
 نبود - پیری رای من که اهن از دلالت غراب بود نتایج
 مشرعه بخشید * اگر آن راهی که شوهرم نموده بود پیموده
 بودیم - بسا بود که هیچ دوچار مهالک و مخاطرات صعبه نشده
 همگی جان سلامت می بودیم * و از آنروز تاکنون پیوسته با کمال
 حسرت و افسوس خود را سلامت می کنم - و تا زنده ام سلامت
 خواهم کرد - که اگر من شوربخت این رائی نا صواب نموده -
 و این راه خطا را نه پیموده بودیم - شوهر و اولاد و اعیانم
 از دستم نرفته - و من بدین روز سیاه و روزگار تباها نیفتاده
 بودم * خلاصه روز بیستم و هشتم و بیست و نهم ماه مه رسید - اما
 چه ایامی - ایام خرن و گریه - تاریخ خزن و غصه - که اگر
 ابد الدهر زنده بمانم - این دو روز شوم را فراموش نمیکنم * اول

طایفه صبح بخوابست خدا و حکم قضا راه افزادیم - در ساعت تمام در ساحل این رودخانه از بیراهه عبور کرده - گاهی در زمین شن و ریگزار فرور می‌رفتیم - گاهی در آجام و باتلاقها گیر می‌کردیم * نیش پشه گزنده دست و صورت ما را متالم می‌ساخت - صغیر و صدای خرنده قلب ما را متزلزل می‌نمود * بواسطه نداشتن چتر و نبودن درختی که سایه بر سر ما افکند - و ناچار در آن ظل گرم استوائی که هوا و زمین را مانند تندر افروخته و آهن را گداخته کرده بود - نمیدانم بگویم چه بر ما و اطفال بیچاره ما گذشت - تا رسیدیم به جنگل انبوهی که چندین شعبه راه کوچک بیکدیگر تقاطع میکرد * از سمت یمین راه داخل جنگل انبوه میشد - از طرف یسار تا مد نظر بود ساحل رودخانه را طی میکرد * خستگی بر ما غلبه کرده - شوهرم و دامادم که مختصر بنه و مایحتاج ما را حامل بودند از رفتار ما ماندند * من و دخترم طفل کوچک را بنویست در آغوش داشتیم - و این طفلک بیچاره بواسطه حرارت هوا تشنه شده - آب رودخانه را با دستهای کوچک خون بها می‌نمود - و فریاد العطش میزد * منکه وحشت زبانی از تب مهلک دایم - جرأت نمی‌کردم از آب کثیف رودخانه او را سیراب کنم - و هر دفعه قطره بلب خشک

او رسانده کمال ثالم را داشتم - که چرا نمیتوانم او را سیراب
 نمایم * خود را نفرین و بر هرچه مخلوق بود لعنت میکردم -
 که چرا ما را باین بیچارگی و بد روزی درچار کرده اند * و
 افسوس از این داشتم که نارجیل زیاد در سر اشجار بلند بود و
 قوه و قدرت چیدن و بدست آوردن آنرا نداشتم - که از
 شیره آن بطغلم چشانده عطش او را تسکین دهم * اگر تمام آنروز
 را بد آنحالت راه رفته و هیچ ترفه نمی کردیم - یقیناً همانروز
 پسر در آغوشم هلاک میشد * بخاطر آمدن در عمارتی که ما
 در حوالی دهلی داشتیم زمانی که دایر آبک بود - در اطاق
 پذیرائی و مصیغمان پرده تصویری آویخته بود - که یکی از نقاشان
 فرانسوی آنرا ساخته - صورت و حالت پریشانی و بیچارگی یک
 خانوار فلاح انگلیسی را نموده بود - که بعد از ورشکستن و
 دوچار بیچارگی و افلاس شدن از آن موضعی که سکنی داشته
 به ولای دیگر جلا مینمودند * پدری در جلو بود سر بزمیر افکنده
 و مهموم - مادری از عقب او - طفل شیر خواری در بغل -
 دختری از قفای مادر گریان - پسر ده دوازده ساله ارابه کوچکی را که
 مختصر احوال و اسباب آنها را بر آن حمل بود بزرجمت میکشید
 و میبرد - هر وقت من آن پرده تصویر میدیدم - و آنحالت

را مشاهده میکردم - بی اختیار ملول و محزون میشدم - و هرگز تصور نمیکردم که من خوک روزی بدینحالت بیفتم - که پرده صورت موهوم و شکل خیالی نقاش که از مشاهده آن آنطور متأثر و محزون می شدم برای خودم واقعیت همسران - سبحان الله * خلاصه در سایه درخت انجیری که در جنگلهای هندوستان بسیار بزرگ میشود نشستیم * این درخت طرف پرستش و عبادت و تقدیس هندوهاست - میوه سرخ رنگ شیرین طعمی دارد که طعمه طيور است - برخلاف درخت انجیر دیگر که به (تنکالی) معروف و میوه اش سم قاتل است * ما در سایه این درخت نشسته و از انجیرهای آن قدری خوردیم * دامادم چنانکه رسم دامادان نامزد دوست عاشق پیشه با محبت است - که محض خوش آمد عروس و نامزد خود خدمت باقارب و کسان او میکنند - زمین را رفته و آتش بعلفهای خشک در زن - که حشرات الارض و جانوران گزنده و خزنده را از آن قطعه زمین دور کند - علی الخصوص پشه آنجا که بسیار مزمنی و گاهی مهلک است * بعد از سوختن علفهای خشک مجدداً با شاخهای درخت خاکسترها را رفته و دور کرده برگهای پهن اشجار را از اطراف چیده زمین را مفروش ساخت - و با نهایت ادب

مرا - با نامزد خودش دعوت بجلوس بر آن بساط درویشی کرد *

شوهرم تغذنگ بر درش از ما دور شد - و در آن حوالی
گرددش کرده چشمه گزرائی پیدا نمود - و چند مرغی صید
کرده و بعضی فراکه جنگلی از قبیل بانمان و نارنج و غیره
چیده با خود آورده - فی الجمله اسباب استراحت ما فراهم آمد *

تاسه ساعت بعد از ظهر باسودگی در این نقطه نشستیم - غذائی
خوردیم - و آبی آشامیدیم - تمدن اعصابی نموده کم کم بفکر
حرکت و طی طریق افتادیم * اما در تیه گمراهی قرین حیثیت
و فکوتیم - و هیچ نمیدانیم که آیا در ابتدای یک جنگلی هستیم
که چندین فرسخ طول آن است - و اگر چنین باشد برای
استخلاص از این مهلکه چه چاره بایست اندیشد * چنین راهی
که ما ناگزیر از عبور از آن هستیم از همین کنار رودخانه
باشد - یا از راه باریکی که فاصل ما بین جنگل و نيزار است *

علی ای حال باید سعی و تلاش کرد که شب در جنگل
نمانیم - که حکما و شعرای انگلیس و هند بارها در طی سخنان
خودیش نگارش و ایران و انشا و انشاء کرده اند - که زندگانی
در جنگل پر خطرست - و بی‌توته در آن موجب خسران و ضرر *

بعد از تفکر زیاد آخر الامر از راه بارزب تنگ خارج جنگل -

که در واقع از رسط نیزار و جنگل ممتد بود - تصمیم عزیمت و آهنگب حرکت نمودیم * سباع ضاره و حیوانات مرزیه در جنگلهای هندوستان از حد احصا بیرون است * از قبیل مارهای مختلف - از مار موسوم به (ناجار) که بیاریکی نخ است تا مارهای قوی - و سایر جانورهای گزنده و درنده و مرزی و مهیب - از خفش کوچک تا ببر قوی و فیلهای عظیم الجثه - و از میمونهای ضعیف البینه تا کرگدن - بعلاوه اقسام پشها و مگسهای سمی که همه آنها منتظر بودند شبانه مارا پذیرائی و نوازش کنند * و دیگر باتلاقهای زیاد و گودالهای عمیق پر از لجن و آبهای عفن که سالها را که و بی حرکت مانده - و هواهای مجاور را سمیت و عفونت شدید داده - و آجام و عشقه هائیکه در اطراف این حفرها روئیده - اگر شخص نا بلد در شب تاریا بمیان این عشقه و نیزارها بگذارد - یقیناً پاهایش از دست رفته بمیان آن گودالهای آب و لجن می افتد - و دیگر ابدأ برای ادراره خلاصی و نجاتی نیست * پس باید قبل از آنکه ظلمت شب ما را فرو نگیرد روشنی روز را غنیمت شمرده خود را بدهی از دهات مسلمین یا هندوان یا قصری از قصور متمولین رسانیم - یا یک فضایی خالی از درختی در عرض این راه ما پیدا شود که بتوانیم شب را در آنجا پسر بریم *

باری آنچه ما را تابعال قرین و خشت و پریشانحالی داشت
 بجزد لهرم و خیال بود - چراکه زیاده از یکساعت طی
 مسافت نکردیم که از جنگل خارج شده از فراز قلی که
 اشجار نارگیل بر روی آن روئیده بود دشت وسیعی را
 مشاهده نمودیم - که تا چشم کار میکرد سبزه و ابادی و مزارع و
 زمین کشت زار بود - و از مسافت بعدی مانند حاشیه سفیدی
 که بر پارچه سبزی درخته شده باشد - شارع معروف هندوستان
 نمایان - و در منتهای افق و کرانه دشت آثار شهر عظیمی از قبیل
 منارها و گنبدهای مساجد و غیوه پدید بود - دامادم گفت
 این شهر شهر اتراست - شهرم فریاد کرد که باید فضل الهی
 را شامل حال خویش دانسته - بدون تردید متوکلاً علی الله راه
 جلکه را پیش گرفته - باو این ابادی که بر خوردیم همانجا منزل
 اختیار نمایم * واقعاً در همه هندوها که جز سپاهی و در صد فنا و
 تباهی ما هستند - شاید مردمی آدمی منش و نکر سیرت بچوئیم -
 و خلقی با فثوت و مررت بداییم - و از آنها مهان پذیری و
 غریب نوازی طلبیم - باشد که از خطر جانی و حالت پریشانی
 بفرهیم * و بقدر هم که هرچه نگاه میکنم - آثار شورش در
 این نواحی مشاهده نمیشود - و ناحیتی خوفناک بنظر نمی آید -

ایا این قطار شترانی که از شارع عبور می کنند و احمالشان همه مال التجاره است - و این فیلهای عظیم الجثه که هودجها بر آن بسته و مسافری در آنها نشسته با نهایت نرمی و آرامی حرکت میکنند - و این ارابه‌هاییکه بمعونت گاوها در گردش - و این سوارانی که بدون شتاب و اضطراب از جهات مختلف مشغول آمد و شد - و این پالکیها و محملهای بی سقف که پیادگان اطراف آنها را گرفته و با چترهای بسیار بزرگ سایه بر سر ساکنین آنها افکنده - و این درویش مسلمان و برهنه که با نهایت توکل و اطمینان قلب مشغول در یوزه و گشت - و این زارعینی که بطیب خاطر در کار زراعت و کشت - و این زنهای روستائی که سبورها بدوش از سر چشمه‌ها آب بآبادیها میبرند - و این اطفال دهاقین که در خارج دیه‌ها بازی میکنند - همه اینها علائم امنیت مملکت و آثار آسودگی اهالی نیست ؟ و بر ما مبرهن نمیکند که از آگه باینطرف شورش سرایت نکرده است ؟ بیچاره شهرم مدت‌ها بود که چنین مکالمات و سخنان از او نشنیده بودم * معلوم شد قصدش این بوده است - که بواسطه این کلمات و بیانات مهیج و مقوی قوای بدنی و روحانی ما شده و بما بفهماند - که ایام زنج و تعب بآنها و پایان رسیده و اذل خوشی و

زانخت است * کلمات شیرین شهوهم بایستی اسباب تسکین قلب و
 مسرت خاطر ما شود - اما من و داماد و دخترم با وجودیکه
 این صحرای با خضارت و جلکۀ بانضارت را مشاهده میکردیم - و
 آنهمه کلمات بشارت آمیز را از شهوهم استماع - بجای اینکه شگفته
 خاطر و خرم دل شویم - هر لحظه هم و غم ما افزون تر
 میشد * چنانکه گویا میدیدیم معاینه که آنچه تا بحال بر سر ما
 گذشته سر لوح و دیباچۀ دفتر بدبختی و طومار مصیبت و سستی
 آتیه است - و از این بعد است که بر ما خواهد رسید آنچه
 رسید * خلاصه بفاصله صد ذرع دورتر از آنچه آنیکه بودیم
 در وسط بعضی اشجار که مشابۀ باغچه بود - و در سر دواره
 که از یکی بقریۀ محصوره و از دیگری وصل بشمارع بزرگ
 هندوستان میشد - جمعیت غریبی دیدیم که حرکت میامودند *
 آیا گلۀ گوسفند بست که از چراگاه برداشته چوپان میخواهد
 آنها را داخل دپه کند ؟ یا رمنه مادیان و گاو که مشغول چریدن
 میباشد ؟ یا شایید اوبه قراچدان است که در سایۀ این اشجار
 مسکن گرفته اند - و این تلافی ما با این جمعیت هرچه باشند و
 هر که باشند خوش اغرر و میمون خواهد بود یا بداغور و
 پیشوم * دوست یا دشمن هرچه باشند - یقین است ما را که

و این نزدیکی دریافته اند راه فرار ما مسدود است - پس لابد
 و اضطراراً بطرف آنها برویم * امیدوار تفضل خدا شده دل بقدر
 و قضا داده بطرف این جمعیت حرکت کردیم - هر قدر نزدیک تر
 میشدیم بر عجب و حیرت ما افزوده میشد * از میان این جمعیت که
 در حرکت بودند آوازی عجیب بگوش ما میرسید - که مطلقاً نه
 شباهت بمصدای انسانی داشت نه بآواز حیوانی - و بوی عفونت شدیدی
 بهمشام ما رسید * پناه بر خدا آنچه را که من در کوچه‌های دهلی
 هنگام قتل انگلیسها دیده بودم - بعینه در این صحرا مشاهده میکنم *
 دیروز یا دیروز در این نقطه باید تلافی هموطنان من بیچاره با یغیان
 شده و کار بقتال کشیده باشد * قریب بیست نفر انگلیس را دیدیم
 که مرده افتاده اند * و البته از یغیان هر چه در این هنگام کشته
 شده اجساد آنها را یا برون خانه انداخته یا بخاک سپرده بودند * اما
 اجساد این انگلیسهای بیچاره در این در شبانه روز طعمه سباع
 و وحوش و لاشه خوار و طینور شده بود - و این جمعیتی که ما از
 دور مشاهده می نمودیم حیوانات و سباعی بودند که اجساد هموطنان
 بیچاره ما را میان گرفته میخوردند - و ما مجبور بعبر از میان
 این کشتگان بودیم * شوهر و دامادم تنگهای خود را بطرف آنها
 خالی کردند - یکدفعه متجاوز از دو هزار کلاغ که اجماع خود را

از گوشت انسان مملو کرده و چندین سگ و شغال وحشی که
 پرزه و چنگال خود را بخون آدمی آلوده و رنگ نموده بودند
 باطراف هوا در زمین پرواز و فرار کردند * همینکه نزدیک رفیقیم
 یعنی داخل آن باغچه شدیم - چند کرگس قوی جثه بد هیکل
 دیدیم که بر روی اجساد اموات افتاده و بقدری گوشت خورده
 که قادر بر حرکت نبودند * شهر را دمامد با قنداق تنگ این
 طیور وحشی را می آزدند - و خراهی فخرهای آنها را از اجساد
 کشتگان دور می انداختند - و راه عبور ما را می کشادند * من
 پسر را بدوش و دست دخترم را در دست داشتم - و
 چوی اشک از دیدگانم روان بود * سبحان الله خوش حالها و
 خوش دلها و کلمات نغز و شیرین و سخنان بشارت آئین شهرم که
 برای تقویت دلهای مرده و تهییج خاطرهای افسرده ما گفت عجب
 فوراً کذب و خلاف آن بروز کرد * و معلوم شد که در این
 نواحی شورش رنایمندی روز بروز در تزايد بود * و ما بدبختان
 هنوز از دست متعصبین دهلی خلاص نشده بودیم - خود را گرفتار
 وحشیان خونریز اله آباد و مملکت اوده دیدیم * خلاصه از دور
 آثار یک دیه محصوره بنظر ما آمد - و این نوع دیه بنا بر رسم
 مملکت بنگاله چنان است - که حصار مدوری از گل می کشند - و

خندقی بس عریض و عمیق بر گرد این حصار حفر مینمایند - و در وسط حصار با نی و جکن بیوتات تعبیه میکنند * دهی باین وضع از دور مرئی شد - و ما راهی که اضطراراً می پیمودیم بهوالی این دیه میرسید * صحرای محروطه این دیه مزروع و در غالب مزارع زراعت شلتوک و زرت و نیشکر بود - و عجب اینکه این قریه در وسط این اراضی دایره بنظر خالی از سکنه و بی اهالی میآمد * در وسط قریه و داخل حصار چند نخله خرما سر بر کشیده بود * شوهرم تیز تیز بسمت دیه و نخلهها نگاه کرده گفت - که بیکى از این نخلهها چیزی شبیه به پرده بیرقی که پیچیده باشد مشاهده مینمایم * من بر حسب آرزوی خویش خواستم جوابی داده باشم - و اراده کردم که بگویم که این چیز شبیه پرده بیرق پیچیده نیست مگر رایت انگلیس - که یکدسته از قشون این دولت برای راهنمایی و هدایت هموطنان بیچاره سرگردان خود بالای این درخت نصب نموده اند - هنوز این سخن از دهن من خارج نشده بود - که آن شیئی شبیه به پرده بیرق که حیوان ذیجباتی بود از بالای درخت خود را بهائین انداخت * ما متعجب ماندیم که این شیئی متحرک چه بود - آیا انسان بود یا میمرک * از دور بهر دو شبیه بود - اما باین چالاکى که خود را بهائین انداخت

همین شباهتش بیشتر بود تا به انسان * شوهرم گفت علامت بدی دیده شد - چرا که سکنه این قریه دیده بانی بالای نخل گاهگاه که باطراف دیده بانی میکرد - همینکه ما را از دور دیده در یافته فوراً خود را بدائین انداخت - و این است که جمعی طرف ما حرکت کرده می آیند * من گفتم چشم من بهتر از تو می بیند - اشخاصی که از قریه بیرون می آیند ملبس بلباس قرمز هستند - و این لباس خاصه سواران انگلیس است * شوهرم گفت یلی لباس قرمز را قشون انگلیس دارند - اما سپاهیان یاغی بومی هم همین لباس ملبس میباشند * دو سه روز بود که شوهرم خوی و طبیعت و رسم و عادت خود را تغییر داده و هرچه ما میگفتیم عمداً نقیض و خلاف آنرا میگفت - و مخصوصاً با کردار و گفتار و اعمال و اقوال من ضدیتی خاص داشت - مثل اینکه عداوت و غرض شخصی با من داشته باشد - و دلش همان رأی دادن بود * رقتیکه میخواستیم از جنگل کنار رودخانه بیرون بیائیم - شوهرم میخواست از طرف دیگر بروم - باصرار من او این راه آمد * شوهرم از نازوانی خود خجل بود که در این شدت چرا قدرت خلاصی زن و فرزندان خود را از میان بردارد * غالباً تنها در گوشه نشسته یا از طرفی منفرداً راه

میرفت - و متفکر و متعجب بود - و سوالات ما را جوابی نمیداد -
 اگر هم گاهی جوابی میداد - جوابهای درشت و خشن * این نه آن
 شهر پرفای بیست ساله من بود ؟ این نه آن یار شفیق
 روزگار عشق من بود ؟ شاید اگر تقدیر اسباب قتل او را فراهم
 نمی آورد - و چند روز دیگر باز هم زندگانی مینمودیم - من
 طبیعت و حالت بدتر از او میشد - زیرا که همانطور که مرض
 سبب ضعف ابدان است - نکبت و بدبختی هم موجب پیریشانی
 خاطر و انکسار قلب است * دایم فریاد زد که بلی مادر زنم راست
 میگویی - اینها که میآیند سواران انگلیس هستند نه سپاهی
 یاغی * فوراً عمامه خود را از سر کشوده برق وار بسمه تفنگ
 خود آویخت - و بلند کرده فریاد زد - که ملت انگلیس پاینده
 و دوست انگلیس بوترار باد * فی الغور هشت نفر سوار اسبان خود را
 از جانی جهنده بسرعت برق و باد بطرف ما رانده بیست قدمی
 بما مانده تفنگهای خون را رو بما کشیدند - و پیر مردی که رئیس
 بر آنها بود - قدری نزدیکتر بما شده بزبان بدگالی فریاد زد -
 که چه میخواهید و از کجا میآئید * دایم گفت عجب این است
 که کپتان (مارتین) دوست و شاگرد و پسر خود را نمی شناسد * باین
 حرف آن پیر مرد خود را از اسب بزیر انداخته با بازوهای

گشاده بطرف دامادم و دید * تفصیل معانقه این در آشنا و رفیق
 دیرین را نمی نویسیم - همه کس میدانند در چنین مورد چه
 حالت روی میدهد * برویم بر سر مطلب - کپتان (مارتن) که یکی از
 سپاهیان جنگ دیده کار آزموده انگلیس و سالها در هندوستان
 بخدمت کهپانی هند مشغول بود - مربی و پدر خوانده و قیم
 شرعی دامادم بود - چرا که پدر دامادم در طفولیت او مرده
 بود - مادر هم نداشت * این کپتان نظر بحق صحبت و شناسائی
 با پدر دامادم طفل ار را در حجر پرورش و تربیت خود جا داده
 تا بعد رشد رساند - و در همان فوجی که خود کپتان مشغول
 خدمت بود - او را نیز بمشقی و خدمت نظامی وا داشته تا
 بدرجه نیابت نایل کرده بود * ما اسم این شخص را می شناختیم -
 اما شخص او را ندیده بودیم * از مدعوین جشن زفاف دامادم
 در خانه حوالی دهلی یکی همین شخص بود - که قضای آسمانی و
 شورش سپاهیان نگذاشت که زفافی واقع شود - و کپتان بمنزل
 ما بیاید * بالجمله دامادم بعد از فراغ از معانقه با کپتان ما را یک یک
 برآی از معرفی کرده بعد بطرف قریه راهسپار شدیم * معلوم
 شد که کپتان مشارایه با پانزده سوار و هشت پیاده از فرخ آباد
 فرار کرده بطرف اله آباد یا بنارس میرفته اند - چراکه در

فرخ آباد جمعیت کثیری از انگلیسها را کشته بودند * در بین
 راه بجمعی از نسران بیوه و اطفال یتیم بیچاره درچار شده عالم
 انسانیت اقتضا نذرده بود که این چهل پنجاه نفر بیچارگان را
 بمأمونی نرساند * بطور جنگ گریز خود را باین نقطه رسانیده بود -
 که ناگاه فوجی از سپاهیان یاغی بومی باز بر خورده او را
 محاصره کرده بودند - و در این محاربت با طاغیان ده نفر از
 قشون همراه او بقتل رسیده بود * حالا باید در مقابل یکنفوج
 تمام یاغیان که کنار چشمه اردو زده و در کمال تغیر و خشمگینی
 هستند - با این اشخاص معدود خودداری نموده جان این جمعیتی
 که در کف حمایت و پناه او هستند حفظ نماید * اهالی قریه
 هم فرار کرده خود را باردوی یاغیان انداخته و هرچه از مواشی
 و اغنام و غیره داشته با خود برده بودند به قسمی که کپتان بیچاره
 از کمی آذوقه - علی الخصوص از بی آبی در بی تابی بود *
 از آنجا که بنی نوع بشر را بتجربت معلوم افتاده که هر وقت
 غیاهب سختی و ظلمت بدبختی شخص را فرو گرفت - آن
 وقتست که نیرسعادت و نیک بختیش از افق اقبال طالع میشود -
 چنانکه گفته اند (لکل بدایة نهایة و لکل عسر یسر) - ما هم
 چون با این بیچارهای بدبخت که فی الواقع از ما بدبخت تر بودند -

تلاقی نمودیم - یقین کردیم که دیگر روز بدبختی و محنت ما
 با آخر رسیده - و سختی ایام پدایان آمده - اکنون هنگام آن
 است که - دستی از غیب برون آمده تازی بکند - خرد را
 بشارت وصال با شاهد آمانی و وصول نعمت کمرانی می دادیم *
 شوهرم آن کسالت روحانی و انقباض خاطر یکده داشت - و با ما
 پیوسته رفتی و درشت خونی میکرد - یکمرتبه حالتش تغییر کرده
 منبسط و کشاده روشد - طبعش سساز جوانی کرد - و با ما
 آغاز ملاطفت و مهربانی * گویا جانی تازه از لقی این کپتان در
 تن ما آمده - دخترم با نهایت شغف و مهربانی بدر خروائده نامزدش
 را می نگریست - و دامادم هیچ غصه دیگر نداشت - و
 میگفت یقیناً تا چند روز دیگر شورش رفع شده - پانزده
 روز دیگر نخواهد کشید که دوباره چنین عروسی را برپا
 خواهیم کرد * خلاصه وارد دیم شدیم - تندی بانی که بر روی
 خندق انداخته بودند که از روی آن عبور نمودیم سربازان
 برداشته - و باز یک نفر دیده بان بالای یکی از نخلها رفته
 به دیده بانی و نظاره اطراف مشغول شد * کپتان (مارتین) رحلت
 و اضطرابی از حمله یانگیان داشت * مرابی جهت و سبب سو
 ظن و ترقیمی غریب دست داد - باز خرد را تسلی میدادم -

که ما چون چندان دور از شارع عام نیستیم - و زیاده از یک
 میل مسافت این دیه با راه بزرگ نیست - از کجا که امروز و
 فردا کمکی از اله آباد بما نرسد * این دیده بان برای دو مهم
 بالای درخت بود - یکی آنکه از حرکت یاغیان بما خبر بدهد -
 دیگر آنکه اگر کمکی برسد زود بمژده ورد آنها ما را
 مسرور سازد که آنها را استقبال کنیم * شب رسید منزل ما را
 در یکی از خانهای کپری که مجاور منزل کپتان (مارتن) بود قرار
 دادند * نه نفر از سربازان مصمم شدند که تا نیمه شب پاسبانی
 کنند - و نه نفر دیگر خوابیدند که از نصف شب تا بصبح
 کشیک بکشند * شهروندانم قرار دادند که آنها هم از نصف
 شب ببعد با سایرین در قراولی شریک باشند - و قرار چنین
 داده شد که اگر طاغیان بما حمله بیاورند - زنها در هر نقطه
 که هستند جاواطاق کپتان (مارتن) جمع شوند * نصف شب که شد
 نوبه شهروندانم رسید - کپتان (مارتن) خود آمده آنها را
 بیدار کرد - من از برای اینکه بدانم آنها در کدام نقطه مشغول
 قراولی میشوند متعاقب آنها رفتم - و هر قدر خواستند مرا
 مراجعت دهند قبول نکردم - تا بنقطه اقامت آنها رسیده بود
 از آن معاودت کرده در نهایت آسودگی خوابیدم * باید متذکر

شوم که امشب خواب من خیلی سنگین بود - چرا که وقتی بیدار شدم - یعنی دختر و دافلم مرا بیدار کردند - هنگامی برپا دیدم که یانگیان باین دیه حمله آورده بودند - و یک سمت قریه میسوخت * من دست دختر و پسر مرا گرفته طرف اطاق کپتان (مارتن) که میعاد گاه بود رفتم - معلوم شد جهة حریق موشکی بود که یانگیان بمحض تحریق قریه بمیان قریه انداخته بودند - چرا که دانستند خانها دیه کپری است - و پوشش آنها همه از چوب و نی و علف خشک - که بمحض رسیدن آتش فی الفور مشتعل شده و برای تکمیل بدبختی و تباهی ماها شعله ضعیفی که طلوع کرد باد تندی وزیدن گرفت و نایره نار یکدفعه تمام قریه را فرو گرفت * تحقیقاً پنجاه نفر زن انگلیسی دیگر که از اطراف فرار کرده و باینجا پناه آورده همه با اطفال یتیم خود در ما جمع شده بودند * سربازان انگلیسی بعد از آنکه از چهار طرف قدری مدافعه نمودند - ایستادگی و اقامت خود را بطور تفرقه در اطراف بیفایده دیده تماماً در همان نقطه که ما بودیم گرد آمدند - بجز شهر و دمام که در میان آن جمعیت مرئی نبودند * موشش شدم که آیا چه شدند - آیا در اول وهله گلوله بآنها رسیده و مرده اند ؟ این خیال موحش که بر من مستولی شد -

خی الفور مصمم شدم بطرفی که آنها را بقراولی گذاشته بودند
بروم - ناگاه دیدم از دور پیدا شدند - و بلا فاصله از عقب
آنها یاغیان داخل حایط قریه گردیدند * ده نفر از انگلیسها سینۀ
خون را سپر بلا و هدف گلولۀ اعدا کرده جلو ما ایستاده * ولی
طرفین بهم نزدیک شده کار محاربت از اسلحه آتشبار به تیغ آبدار
کشید - شمشیرها و خنجرها کشیده با هم در آیدختند - و
خونرها از جانبین میر یختند * اول کسی که بخاک هلاک افتاد
کپتان (مارتن) بیچاره بود - بعد اتصالاً مردان کشته میشدند تا
یاغیان بصف اول ما تسوان رسیده چند نفری از زنها را نیز
کشتند * دامادم ناگاه دست از مجادله کشیده شوهر مرا فریاد زد
که وقت فرار است - و باید تا جنگ مغلوبه است جانی از این
معرکه بدر برد * شوهرم خواست مرا در آغوش گرفته فرار کند -
من در خون توانائی و قوه دیدم که پهای خربش فرار کنم *
همینقدر که مطمئن شدم دست دخترم بدست نامزدش است - طفل
خون را بسینه چسپانیده از عقب آنها روانه شدم - شوهرم از قفای
من میآمد * از اتفاقات حسنه - نه غلط گفتیم - فلک شعبده باز
بود که هر ساعت دست تقدیر او را بصورتی تصویر میکرد که هر
زنگن برای ما میریخت * نخست بدایه مسرور و امیدوار شده

میبگفتیم - این علامت راه نجات و صواب و نشانه فراغت از سختی
 و عذاب است * اما لحظه نمیگذشت که چون فروغ برق زایل شده
 و روطه ظلمانی و حادثه جانی دیگر پیش می آمد - که یکباره آن
 لمعه نور خاموش و حالت سرور فراموش میشد * خلاصه راهنمای
 تقدیر و قضا ما را بطرفی از اطراف قریه محروقه دلالت کرد که
 یاعیان از آنجا خندق را انباشته و دیوار را سوراخ کرده
 داخل قریه شده بودند * ما هم وصل بدانجا را فوز عظیمی
 شمرده از همانرا بطرف صحرا فرار کردیم * دیوان هندی باک
 شیاطین انسی که مارا تعاقب میکردند - طوری نزدیک بماشدند -
 که صدای پای آنها را می شنیدیم بدون اینکه جرأت کرده بعقب
 نگاه کنیم * خلاصه در حین فرار جلو ما مزرعه نیشکری بدایر
 شد - و برای پنهان شدن در این شب مهتاب بجهت ما فرجی
 بود * لهذا بطرف مزرعه دویدیم که جایی سلامت بیرون از ما -
 چند قدمی زیادتیر نماند بود که بدان وادی ایمن رسیده از
 سر حمله متعاقبین ایمن گردیم - که ناگاه صدای شبپرز بگوش ما
 رسید * شوهرم آهسته بمن گفت آسوده باش - که این شبپرز
 حکم رجعت است که سرکرده سپاهیان یاغی فرمان داده
 است - دیگر برای ما خطری نخواهد بود * من گریه و

داده صدای پای یانگیان را که متعاقب ما می آمدند نشنیدیم * آه
 واقعاً وقت بود که دیگر آن دیوان آدمی صورت ما را تعاقب
 نکند - چرا که اگر صد قدمی دیگر هم باین موضع ما را
 تعاقب می کردند - یقین بود که ما را گرفتار می ساختند * اما
 این اشرار نه بواسطه حکم شیخور بود که رجعت می کردند -
 نه مقصودشان متابعت رؤسای خودشان بود - بلکه مایل بدین
 بودند که در قتل چند نفر از سربازان انگلیس که زنده دستگیر شده
 بودند حضور داشته باشند * اما خدا نا شناسا قبل از آنکه رجعت
 نمایند - محض بواسطه ی تغلبه های پر خود را خواستند خالی کند -
 یک دفعه شلیکی بطرف ما نمودند * محض اینکه این شلیک شد - دو نفر
 یک دفعه ناله کشیده یکی از جلو من دیگری از عقب سر بزمین
 افتادند * دامادم که جلو بود اول از پای در آمد - و شوهرم که
 از قفا بود بعد بخاک هلاک در افتاد * من از این حادثه عالم را
 در نظر خود سیاه دیده صیحه از پرده دل کشیده طغلم را که
 در بغل داشتم بطرفی انداخته خود را بر روی شوهرم افکندم *
 با آنحالت بیچارگی و مجروحی دیدم از فرط محبت و غیوت
 خویش را فراموش کرده در تشویش ماست * و آهسته بهمن
 می گفتم - فریاد مزن - و زاری و بیقراری مکن - ساکت باش -

از من کار گذشته است - میترسم صدای ترا شنیده ترا هم بااطفال
 هلاک سازند * من گریه گلویم را گرفته بود و نمیفهمیدم چکنم *
 آهسته گفتم کجایت گلوله خورده است - دست بسینه گذاشت
 و گفت از پشت سر که بمن گلوله زدند - حالا گلوله درون
 سینه من است * باوجود اینحال باز از زمین برخاست که بلکه
 چند قدمی پیشتر آمده خود را داخل نیزار کند * تکیه بشانده
 من نموده - اما طوری درن بر او غلبه کرد که بی اختیار
 شده افتاد * داماد و دختر و پسرش را خواست - جز از طغاکم
 جوایی نشنید - که او باآواز پدرش نزدیک آمده شهرم اورا در
 آغوش گرفت * من برخاسته بطرف دامادم دیدم بخیال اینکه
 او تنها زخمی شده و قوت و حالت این را دارد که برخاسته
 نزدیک شوهم بیاید * پناه بر خدا از این شب - منکه خجالت میکشم
 که بگویم - و زبانم برای تفریر و بیان آنرا ندارد - کاش منم
 آنشب مرده بودم - دیگر حوادث آن شب و بعد از آنرا
 تمییدیدم * خلاصه همینکه نزدیک دامادم شدم دیدم او بر زمین
 افتاده و دخترم سر او را بدامن دارد - و در مقابل مهتاب
 بجهت او نگاه میکند - معلوم شد دامادم سر تپ مرده است -
 گلوله از عقب سر بعصب پشت او که عبارت از صاب معروف است

نخاع است خورده و فی الفور مرده است * بیچاره دخترم
 وداع باز پسین نامزدش را نکرده و دم مرگ هیچ سخنی از او
 نشنیده بود * در این موارد بر زنده باید گریست * دخترم را
 آواز دادم که پدرت زخمی شده است - برخیز تا رمقی دارد
 بر سر او رویم - دیدم هیچ جوابی نداد * گفتم سبحان الله باز
 جنونیکه در دهلی بر او مستولی شده بود گویا عارض او شده
 است - منکه پریشان حال شوهرم بودم - زیاده بدختر التفاتی
 نکرده بطرف شوهرم شتافتم * گفت چه شدند - داماد و دخترم
 چرا نمی آیند تا بانها وداع آخرین کنیم * گفتم چلو رفته اند
 نتوانستم بانها برسم * گفت کاش که میآمدند آنها را وداع
 کرده رویشانرا میبوسیدم * گفتم آسوده باش خواهند آمد *
 گفت چه فایده اگر وقتی برسند که من مرده باشم - من لحظه
 بدیش زندگی نمیکنم * گفتم این چه وحشتی است که تو را گرفته *
 گفت ای یار عزیز من - کار گذشته و بدنامی و بسودی گذشته
 است - دستم را بگیر و سرم را بزانو بگذار - خدا حافظ * حالا
 هنوز این کلام تمام نشده بود که جان بجای آوردن تسلیم کرد * حالا
 چکنم - گریه کنم ناله نمایم چه اثر خواهد بخشید - گریه و زاری و
 ندبه و سرگوازی چه سود میکند * این شخص که مرده افتاده

است تنها بشرفی بود که او را دوست داشتی - چرا که همه
 کسب او بود - شوهرم بود - صاحبم بود - پدر مهربانم بود -
 مایه اطمینانم بود * بالجمله سر شوهر مرده ام در دامن - و
 دست طفل صغیر یتیم که پهلوی نعش پدرش بخواب رفته بود در
 دست - با بذات النعش فلک هم داستان بودم - و در وادی هم ر
 غم سرگردان - که ناگاه چهره پر خرن مهر از کریبان نیلگون
 سپهر هویدا گردید * نظری بطرف دخدم افگنده - دیدم هیچ
 از جای خون حرکت نکرده - مانند حیوان صامت بلکه هیکل
 جامه همانطور که نشسته بود نشسته - سر نامزدش در دامن بدون
 اینکه گریان باشد واله و حیران بر روی او نگران است -
 مثل اینکه نامزدش در کنار او بخواب رفته - و منتظر باشد که
 از خواب بیدار شود * منم تقلید او را کرده اشکهای چشم
 خون را پاک نموده اختی چشم بجبهه شوهرم دوختم * بعد با خود
 گفتم چه نشسته ایم و منتظر که میباشیم * مردان ما که حافظ ما
 بودند کشته شدند - یقین است که سپاهیان پس از طواع آفتاب
 باطراف پراگنده خواهند شد - و بلاسک ما را در اینجا دیده
 یمردانمان ملحق خواهند ساخت * طفل صغیرم چون خورک اندام
 و کوتاه قامت بود - در میان نیشکرها گردش میکرد بدون اینکه

از خارج مرئی باشد * هر دقیقه از من جدا شده نزد خواهر
خون میرفت - و او را تراش کرده بسمت من باز می آمد *
من اول چنین تصور کردم که ملتفت این قضیه عظمی و زینة
کبری میباشد - و فهمیده است که پدر و شوهر خواهرش
مقتول شده اند - تا اینکه از من پرسید که پدر تاکی در
خرابست و چه وقت بیدار خواهد شد * آنوقت معلوم شد
که مردن پدرش را نفهمیده است - اما چطور من بارحالی کنم
که این خواب خراب الہی است - که دیگر بیداری از پی آن
نیست * همینقدر بارگفتم - چون طفلی و معصوم - طلب آمرزش
از خدایتعالی برای اقوام مرده ات بکن - و فرجی برای
آسایش ما مسئلت نما * بعد از آنکه طغلم زانروزه و دعای هر روزه
را خواند - او را بلند کرده بطرف خواهرش فرستادم - تا معلوم
سازد که گریه میکند یا مثل سابق باز ساکت و صامت و
مبهوت و واله نشسته بمردۀ شوهر خون مینگرد * پسر رفت و
باز آمد و گفت خواهرم میگیرید * من از این معنی خوشوقت
شده سر بآسمان بلند کرده شکر نمودم - چرا که در هنگام
غصه و اندوه اگر شخص مهموم و معصوم گریه نکند - او را
بیم هلاکت و جای خوف و وحشت است - و چنانچه اشکش

جاری شده بملی غلبه و زاری بگذارد - علامت آن است که غصه کارگیر از نشده و خطری از برای اندرون او نیست * خلاصه در اینوقت صدای های و هوی غربی از طرف دیده که در تصرف سپاهیان بود بگوش رسید - و آواز شیپوری مسموع گردید - و در غریبی با آسمان بلند بود - معلوم شد که سپاهیان یافعی منتظر این هستند که تا آخر خانه دیده را طعمه آتش نموده آنوقت بیدرون برونند * طغلم از آمد و رفت پیش من و خواهش خسته شده نزدیک من نشسته سرش را به آزاری من تکیه داده با آوازی حزین با من گفت - گرسنه هستم و تشنه * چیزی که از بدبختی من باقی مانده بود شنیدن صدای الجوع و العطش بجه ام - که مانند تیر دل دوز و آتش جانسوز بر من اثر میکرد * بعد از شنیدن این کلام در این حالت سختی و قعر گور بدبختی نمیتوانم بگویم چه حالتی برای من دست داد * چنانچه طیش قلب و دوار سری عارض من شد که چشم خود را در هم گذاشتم * آیا در این سر زمین از کجا یک قطره آب پیدا کنم - چگونه یک میوه بدست آورم ؟ روخانه دور و جنگل ناپدید - از پی هر کدام بروم باید مسافتی دور و دراز طی کنم * چطور راضی میشوم که جسد شهرم را بیصاحب گذاشته بروم - خیال

عجبیبی در اینحال برای من پیش آمد - که نزد سپاهیان یاغی
 بعجز و مسکنت و تضرع و استکانت رفته دست سوال دراز
 کنم - و لقمه نانی و قطره آبی برای طفلم طلب نمایم - اگر هم
 کشته شوم زهی آنمایش * اما مرگ من رفع جوع و عطش طفلم
 را خواهد نمود ؟ نی - اگر روز روشن نبود و شب تار
 میبود محتمل بود که بسعی و تلاش قوت و غذائی بدست
 آورم * اما اکنون تابش این آفتاب جهانباب که نقاب از روی
 جمیع ذرات عالم بر انداخته - و همه چیز را مایه برورمندی و حیات
 است - و ما را سبب پورمردگی و ممانت - چگونه از این نیاز خارج
 شوم * در این بحر تغذ و تحیر غوطه میزنم که دوباره طفلم
 ناله الجوع و العطش بلند کرد - من مرده را فراموش کرده برای
 نجات زنده از جای برخاستم - و مسافت زیادی را بامشقت
 بسپار سینه مال و با دست و پا طی کرده بطرف جنگل روانه
 شدم * اما قبل از رفتن پالتوی شوهرم را بر روی نعش او کشیده
 و بطفلم سپردم که صدا بلند مکن - میدان پدرت که خسته و
 خوابیده است بیدار شود * وقتی که از نزدیکی دخترم میگذشتم
 بمن نگرسته گفت کجا میروی - اشاره بجنازه پدر و شوهرش
 کرده - یعنی اینها را گذاشته بکدام سمت میروی * من پدر کلمه

مطلبها باوحالی کردم - جوابی بمن نداده دست دراز کرده یکی از نیشکر ها را گنده بسمت من انداخت * منم مطلب او را فهمیده نیشکر را شکسته بطفلم دادم * همیذکه قدری مکید و جوعش تسکین یافت - من از غفلت و نادانی خود منفعل شده همانطور که آمده بودم مراجعت بطرف جنازه شوهر کردم * اما با خود تصور نمودم که مکیدن ساقه نیشکر موقتاً عطش طفلم را تسکین داده ولی باز ساعتی دیگر که گرسنگی بر او مستولی شده بنای بیقراری بگذارم آیا چه بار بدهم * هوگز گمان نمیکند که مادری در دنیا به بدبختی من بوده یا بیوه زنی همچو من از صدمه ایام فرسوده باشد * چنین بیچارگی در عالم برای هیچکس دست نداده و اینگونه سختی برای هیچ شوریده بختی رخ نداده مبهوت و متحیرم که چه باید کرد - و بکه رو آورد - چاره کار چیست - و کار ساز کیست * بطرف یاقیان روم هیج امید فقرت و مروت از آنها ندارم * مگر نه در چند قدمی مردان ما را کشته و زنان ما را اسیر بوده اند * همینجا که هستیم بمائیم و حرکت نکنیم - یقین است که تا شب ما را خواهند جست - و تا یکی بماند اینجا نشسته در عزای عزیزان خود که امید باز گشتی برای آنها نیست ندیده و نوحه کنیم * من چنان بودم که از خصال

جدائی و فقدان مردان و مردگان خودمان بخود میگزیدیم *
 اما اکنون که این رزیدۀ عظمی رخ نمود دیگر چه چاره است *
 در این بلاد گرم هندوستان اجساد اموات طوری زود متعفن و
 متلاشی میشود - که فرصت تأمل و تفکر نمیدهد - پس چاره
 و تکلیفی جز این نیست - که خواهی نخواهی این مردگان عزیز
 را مثل سربازان کپتان (مارتن) که دیروز در جنگل یافتیم
 در زیر آسمان و مقابل آفتاب برای طعمۀ کلاغ و کلاب بگذاریم
 و بگذاریم - و البته همان طیور و وحوش و شغال و کرگسی
 که دیروز ما عیش آنها را منغص ساختیم - پس از آنکه گوشت
 هموطنان ما را پرداختند - امروز بسر وقت کشتگان ما آمده
 تلافی خواهند کرد - و ساعتی نخواهد گذشت که چیزی از
 این اجساد عزیز باقی نخواهند گذاشت * نه والله تن باین در
 نمیدهم - اگر باید انگشتانم قطع شود - یا دستم از ساعد جدا
 گردد * تا گوری بدست خویش برای شوهرم حفر نکرده و او را
 بخاک نسپارم از این جا رهسپار جائی نشوم * بدون درنگ مشغول
 این کار شده بقدر یکساعت زمین را باپاچه کردم - تا از سر
 انگشتان و بن ناخنهایم خون جاری شد * زیاده از در انگشت
 زمین را حفر نکرده بودم - در این بین کلاغها که استشمام رایحه

میله کوبه بودند - دسته دسته از بالای سر پرواز می نمودند :
 من دو باره سوخته پرت آمده مشغول کار شدم - بزیر ناخنهای
 دستم شن و ریگ زیاد فرو رفته و طوری متحیر شده که
 یکباره دستم از کار باز ماند - از شدت غم و اندوه و خستگی
 تن و روح کنار گور ناتمام خوابیده نظر بآسمان انداختم - و
 العیاذ بالله نزدیک بود کفر بگویم - کلاهها و کراگسها برای
 اینکه مرا متنبه سازند که در هر حالت و همه وقت باید بشکر
 کرد - و از شداید شکایت نمود - چنان نزدیک شدند که
 بالهای آنها به صورت من میخورد - دیدم مرا باینحالت هم نمی
 گذارند نمی بیاسایم - از جا جسته قریب زدم که چرا
 یغیان نمی آیند - مرا هم مقتول سازند - تا از قید این زندگانی
 شوم دهائی یابم - سبحان الله - در این بدن طفلم دستهای خود را
 بگردنم آویختم و فریاد الجمع کشید - اگر چه من باید در
 فکر دفن شوهرم باشم - چرا که سالها ضجیعه او بوده ام - و
 حق زنا شوی بمن دارد : اما حق مادری خود را هم در باره
 این طفل صغیر که پاره تن منست نمی توانم فرو گذاشت تا
 چنانش از گرسنگی بدر آید : بی اختیار از جا برخاستم که هر
 طور است خود را بچنگل رسانده میوه دست آورده برای او

بیسارم * لهذا ارل بجانب دخترم رفتم دیدم همان طور سر
 نامزدش در دامان و سرشکش از دیده روان است - نزدیک
 شده قصد خود را باو فهماندم - آهی کشیده گفت - ای مادر
 چگونه ما در فکر زندگانی باشیم - و حال آنکه این عزیزان بخاک
 افزاده - کجا راست که از آنها دور شده اجسادشان را طعمه
 وحوش و طيور سازیم * من برای نوع جواب دستهای خود را
 که مجروح شده بود باو نمودم * دخترم تصور کرد که مقصود
 من این است که من گور شوهرم را کنده ام - تو در فکر
 خود باش - جواب داد حالا که گوری کنده شده هر دو را یکجا
 دفن کنیم - باو جواب دادم که بواسطه نداشتن اسبابی دستهای
 خود را مجروح ساختم - اما زیاده از دو انگشت نتوانستم زمینرا
 حفر کرد - بدین آنکه جوابی بمن بدهد سر نامزد خود را
 زمین گذاشت - و از کمر او خنجریکه هنوز از محرابه دیشب
 خون آلوده بود بیرون کشیده بمن نمود و جلو افتاد - و من
 از عقب او بطرف گور تا تمام روان شدم - زمین چون دخوه و
 قدری شنزار بود حفر کردن آن با خنجر خیلی سهل شد -
 و قدری از جامه خود را دریده بدست چپ پیچیدم که مشابه کج
 پیللی شد - و خنجر را بدست راست گرفته با کمال قدرت و

سرعت مشغول گشتن زمین شده با دست چپ خاک بزدن
 میکشیدیم - پسر کوچکم بتصور اینکه خاکبازی اطفال است و
 من مشغول این بازی هستم - او هم بمن کمک میکرد - اما
 از این غافل که گور پدر و شوهر خواهرش را میکشم * برای اینکه
 او را مشغول سازم که ملتفت این حادثه نشود - بار گفتم - این
 حفرة که من میکشم - هر وقت باندازه شد که تو میان آن
 بایستی و سرت محاذی زمین دم حفرة باشد - آنوقت یک نان
 کلوچه بگو خواهم داد - در حینى که من و دخترم مشغول کنند
 گور بودیم - از پشت سر ما - آنجائیکه دامادم مرده افتاده بود -
 صدائی بگوش ما رسید * من و دخترم هر دو بیک خیال بی معنی
 دور از عقل و احتمال بعقب نگاه کردیم - چه هر دو از فرط
 آرزو و امید با خود تصور نمودیم که شاید (رباییم) زنده
 شد و میخواست برخیزد - افسوس که این خیالات و تصورات
 همه وهم باطل بود :: اما آنها ده عزیزشان مرده باشد میدان گاهی
 از این توهمات بر ایشان دست میدهند * خلاصه بعد معلوم شد
 که یکی از این لاشخورهای بزرگ که در هندوستان زیاده - بتصد
 خوردن جسد دامادم نزدیک او شده - و با چندان خود کله
 او را از زمین بلند کرده بود - و همینه مانتها ما شده تریبند

کله ان بیچاره را بر زمین انداخته فرار کرد - و صدائی که بگوش ما رسید از کله غر بود * دخترم فریاد زن که بایده در دفن امواتمان تعجیل و شتاب کنیم - که تا این اجساد بر روی تراب افتاده - می ترسیم طيور و وحوش و سماع و کلاب فرصت نداده هجوم آورده در حضور ما اینها را طعمه خود سازند - و داعی از ترس بر دل ما گذارند * سه ساعت تمام طویل کشید و ما بلا انفصال با حرارت آفتاب گرم استوائی کار کرده تاقتیری بقدر کفایت حفر نمودیم * من و دخترم دیگر گریه نمیکردیم - و وحشتی هم از هندیهها نداشتیم * تمام خیالمان مصروف بر این بود - که باید اکنون از عزیزان خودمان فرقت و دوری اختیار کرده آنها را در حجاب خاک و خانه گور پنهان و مستور سازیم - و یکباره خاطر از اینکار پرتازیم * حالا متوجه بودیم که چه باید کرد - و کدام یک از این دو جسد را باید اول بخاک سپرد * آیا من و دخترم باید بموافقت و دستگیری همدیگر هریک از اجساد عزیزان خودمان را برداشته در این حفره بنهیم ؟ یا هر یک منفرداً جسد عزیز خود را بکنار گور حمل نمائیم - و کدام یکرا در قعر گور بگذاریم ؟ بالجماع حسب مادی میخواست بر آن را داشت که با زحمت دقایقه وقت بدخترم بدهم که بخسار

شوهر مرده خود را سیر ببیند * لهذا دفن شوهر خود را مقدم داشته نزدیک جسد او رفتم - و سرش را از زمین بلند کرده تکیه بشانه خود داده و جمله او را در بر گرفته کشان کشان یکبار گور آوردم * طفلم بخيال اینکه در اینمورد میتوانم کمکی بمن کرده باشد دامن قبای پدر خود را در دست گرفته می آمد * باین حالت نزدیک حفرة آمده آنجا بخاطرم رسید - که آیا باید از جسد شوهر عزیز خود مشارقت ابدی کنم بدون اینکه یادگاری از او با خود بردارم ؟ بدون تردد دست برده کیف بزرگی که در کمر داشت - و مملو از لیو انگلیسی بود - از کمر او باز کرده بکمر خود بستم - این مختصر سومیه بود که از مکنات و درات وافر ما باقی مانده - و فقط میراثی بود که برای اطفال یتیم من از مال پدر مخاف گردیده بود - و از امر روز بعد من بیچاره باید کفیل امور و اعمال ونگهبان و رقیب حال آنها باشم و معاش آنها را فراهم آورم - پس این بدره زر برای من یادگار شوهر نخواهد بود که همیشه با خود داشته باشم : بالاجه سلمه بدیده قاسم و تحسین نگاه باز پسیتی بخدمتار او کرده دیدم - سر پیکرکست - بشو رنگ پریده - و موهایی سیاه سرش که در دم آخر هیات عرق کرده و پس از فوت سرد شده بود بصورتش

چسپیده * با نهایت حسرت و حرمان مدت زمانی بصورت خوب و جمال محبوب او نگریسته زار زار گریستم - یکدفعه بی تاب شده از جای جستم - و بوسه بر پیشانی او زده خواستم از رنگ ربوی آن گل معصفر که در گل نهفته و معطر میشد نخیوه بردارم * لبم بدسته از موی سوش که بر روی منورش چسپیده بود رسید - آهستم چند تار آنرا با لب کدم و در بغل خود پنهان کردم - و باخود عهد و پیمان نمودم - که تا زنده هستم این طلسم محبت را از روی قلب خود بردارم - و این ودیعه نفیس و یادگار عزیز را با جان برابر دارم - تا با خویش بگور برم - و در عوض انگشتری طلای گران بهائی که هنگام مزاجت بمن داده بود - از انگشت خود در آورده بانگشت او نمودم - یعنی که تا زنده هستم بعد از تو شوهر اختیار نکرده و پیره خواهم ماند * دختر خود را آواز کرده بمعانیت او جسد شوهرم را بقعر حفر انداختم - و جسد دامادم را هم از موضعی که افتاده بود نقل بکنار حفره کرده - بر روی جسد شوهرم بالموافقه خوابانیدم - و بعد مختصر دعائی که در حفظ داشتم برای طلب آموزش و راحت روح آنها قرائت نموده اسلحه که همراه داشتند جز یک خنجر کوچکی که دخترم

از مال شوهرش برداشته بود - باقی با آنها به خاک سپردیم * و
 طولی کشید تا تمام خاکرا بر روی آنها ریخته در اکمال این
 عمل زیاده سعی و مبالغت مینمودیم - چرا که با خود تصور
 میکردیم - که اگر فرضاً یک پرده خاک بر روی آنها بپوشیم -
 شاید خاطر شان از اینمعنی افسرده و روحشان آزرده گردد *
 اگر چه این خیالی بود مشروب بسفاهت و جنون - اما هر که
 شوهر عزیز یا پدر گرامیش مرده باشد میداند که ما بیحق نبوده
 ایم - پسرمان تا اینوقت درست ملتفت وضع نبود - بعد که این
 آثار و اعمال مکروهه حزن انگیز را مشاهده نمود - کم کم
 افسرده دل و بد خیال شده از من سؤال کرد - که چرا بر
 روی پدر و شوهر خوارش خاک میپوشیم - ما لابد شدیم که
 از قوت آنها از راه سازیم - و بی پرده بگوئیم که پدر
 و برانست از سرت رخت - و ترا پدر یثیمی و رنج بی پدری
 گرفتار کرد - آنوقت صدا بگیریم و زاری بلند کرده با ما
 در نوحه کری و ماتم داری هم آواز شد - و از وقت او ما را
 نیز وقتی فوق العاده دست داد - در حینیکه هر سه با هم
 بسوگواری مشغول بودیم - بکینفعه صدای تری بگوش رسید -
 و هائی و هوی از از روی سپاهیان مسهوع گردید - بعد قطع

صدا شده یکی دو دقیقه که گذشت - آواز شیپوری بلند شد -
و از پس آن نوای طبل بگوش ما رسید - که معلوم بود
برخلاف جهتی که ما بودیم سپاهی حرکت میکرد - از دوری
آنها فی الجمله مسرور شده شکر خدا را بجای آوردیم - که از
شر مجاورت آن وهشیان خواخوار ایمان گردیدیم - هئوز زمانه
از این شکر بسته نشده بود - که خروش طبل و شیپوری دیگر
رو بطرفی که ما بودیم شنیده شد - معلوم گردید که سپاهیان
یاغی دو دسته شده یکدسته از آنطرف که دیشب آمده بودند
معاودت میکردند - و دسته دیگر باین سمت که ما بودیم که
رو بساحل رودخانه میرفت میآمدند * و لابد راهشان از
پهلوی همین مزرعه نیشکر بود که ما خود را در آن متواری
ساخته بودیم * جز بیک چشم بندی یا خارق عاداتی ممکن نبود
ما خود را از نظر یاغیان مستور و پنهان داریم - دخترم که از
من چابکتر بود فوراً برادرش را در آغوش گرفته خود را
بمیان حفره نیمه انباشته انداخت - منم بر روی آنها در همان
گور خوابیدم - که فی الحقیقه در این قبر دو نفر مرده و سه
نفر حاضر الموت مدفون شده و خفته بودند * فرج سپاهیان
یاغی سواره و پیاده بافیل و ارابه یکریج ساعت تمام بطور

دقیقه از ده دُرعی ما از کنار مزرعهٔ نیشکر عبور میکردند
و الله الحمد یکنفر از این هندوها که همه مانند ببر خوارخوار
بودند ما را نیافتند * بعد ربع ساعت که تمام آنها
گذشته - و دیگر هیچ صدای پائی بگوش ما نرسید -
از حفرةٔ بیرون آمده کار نیمه تمام خود را بانجام رساندیم - و
روی قبر را محض اینکه اثر تاریکی آن محو شود - علف و گل
صحرائی پاشیدیم * حالا باید تصور کرد حالت در ضعیفهٔ بیچاره و
یک طفل صغیر را در این دشت لایتناهی هندوستان - بی سانس و
بی کس بیچاره - و فریادرس - نه نگهبانی نه لقمهٔ نانی - نه برگی نه
نوائی - نه منزلی نه مازائی * یک مملکت همه دشمن و بیرحم نه راه
بجائی بزد که لقمهٔ نانی تکدی کنند - نه سرپنهای یابنده که از
حرارت آفتاب روز و برودت سرمای شب دمی بیاسایند - و
هر ساعت انتظار مرگ داشته باشد - نه چنان مرگی که فجأةً
برسد - و اجلی که بختةٔ شخص را دریافته آسوده نماید * یا از
آن مرگهائی که بعد از آنکه ناخوشی طولانی در بستر ناقرانی به
حضور عشیرهٔ اقوام و بعزت و اسودگی تمام شخص بمیرد *
مرگی که ما منتظر بودیم آنچنان بود - که اگر بدست یافعیان
می افتادیم - بدراً اقسام اشکذبه و تعذیب و انواع بی احترامی

بما نموده بعد مقتولمان میساختند * خلاصه باینحالت تزلزل و
 پریشانی قبرشهر و دامادم را رواج کرده متوکلاً علی الله براه افتادیم *
 با زحمت زیادی از حوالی همان دیهی که دیشب آنجا بودیم عبور
 نمودیم - و چون ملبس بلباس فقره هند بودیم دور دور
 راه میروفتیم - کسی ملتفت ما نمیشد * از نزدیک دیه که میگذشتیم
 اجساد انگلیسها را دیدیم که یاعیان دیشب کشته بودند * از اینجا
 گذشته نزدیک بشارع عام هندوستان رسیدیم - طرفین این
 راه بزرگ همه جنگل و نیزار است * درمیان جنگل پنهان شده
 کنار چشمه سنگی گرفتیم - و با میرهجات جنگلی تغذی نموده
 انتظار داشتیم که شاین فرجی از افواج انگلیس از اینجا بگذرد
 و ما را از این مهلکه برهاند * من بطوری خسته بودم که
 بی اختیار در کنار چشمه افتاده خوابم برد * شش ساعت تمام
 خوابیده وقتی دیدم دخترم بالای سرم سایه بانی از نی و چکن
 ساخته و طفلم از این گل و لاله های جنگلی دسته بسته بمن داد -
 و غذای آن شب را نیز با میوه های جنگلی گذراندیم * حالا باید
 آتش زیادی بیفروزیم - تا منزل و پیتی که داریم از شر سباع
 و وحوش علی الخصوص ببر که در این جنگلهای زیان است ایمن
 گردد * اما نمیدانیم آتش از کجا پیدا کنیم - هیژم زیادی جمع کرده

بمحل اردوئی که سپاهیان یاغی در شب قبل اقامت کرده بودند
 رفته از میان خاکستر اوجاق آنها آتش پیدا نموده آوردیم و
 تلافی کردیم * دخترم و پسر در کنار آتش خوابیدند * دخترم
 قرار داد که از نصف شب بآن طرف او را بیدار کنم که
 مشغول کشیک شود - و من باز استراحتی کنم * خدا این شب را
 بماند رحم کرد که دیگر مثل آن شب کنار روضخانه برای ما اتفاق
 نیفتاد که دو نفر هندو قصد قتل ما را کرده - گویا ملهم
 غیبی مرا از خواب برانگیخت که شوهر و دامادمرا بیدار
 کرده از هلاکت نجات یافتیم * امشب را بی غائله بسر بردیم - اما
 فکر و خیال اینکه دو نفر مردان عزیزان ما که حافظ و راعی ما
 بودند داعی هلاکوا اجابت کرده - و امشب در مهد خاک خفته
 و داغ فراقشان دلهای ما سیه روزان را خسته و ما دوزن
 ضعیفه بیچاره با یک طفل که تازه از گهواره جدا شده بدین
 حالت بدبختی و بیکسی دور از رطن درعیل مملکت و ملت دشمن
 آواره در کوه و جنگل گرفتار بلایا و محن هستیم * آیا د
 آتیه چه بر ما گذرد - و تن و جان ما ناتوانان دیگر بچه حادثه
 ناگوار دوچار آید - با پای پیاده و تن خسته و راه دور و
 طفل صغیر خواهیم توانست خرد مانرا بکاروبار یا اله آباد

پرسائیم ؟ خلاصه این تصورات و خیالات وحشت انگیز مرا
آسوده نمیگذاشت - و تا نیمه شب که نوبت قراولی من بود
پیدوسته در همین فکر و اندیشه بودم که از کدام راه و کدام
طرف رهسپار مقصد شوم * راه اله آباد اگر از سایر طرق دور
تر بود - اما از جهتی بهتر بود - چه احتمال میفرست که در آن
راه بدستجات قشون انگلیس بر خوریم - و از این مخمصه و مهلکه
نجات یابیم * اما هیچ نمیدانستیم که شهر اله آباد در تصرف
انگلیسهاست - یا آنجا هم بدست یاغیان افتاده است * بعد از
تفکر زیاد مصمم بر این شدم که اول طلوع آفتاب بسمت مشرق
حرکت کرده داخل مملکت اونه شردیم * اگر من بدبخت مغرور
بتدبیر خود نمیشدم - و یکباره کار را بتقدیر گردگار حواله
مینمودم - و همان راه اله آباد را می پیمودم که راه مستقیم ما
بود - یقین در اینوقت که در پاریس ام انیس و مددگار و شریک
غم و تیماری برای خود میداشتم - دختر و پسر و بهلاکت نمی
رسیدند - انسان باید در شتاید امورات خویش را حواله
بتقدیر کند - و با کمال معجز و مسکنیت راه نجات و صلاح و
سدای خود را از خداوند ردرک طلب نماید - نه اینکه مغرور
بتدبیر خود شود * و منکه بتدبیر کوشیده و چشم از تقدیر

پوشیدیم ایلمه زبان دیدیم - که هیچکس مبینا * خلاصه چون نیمه شب شد من بجای دخترم خفتم - و از بعوض بقراولی برخاستم - صبح که بیدار شدم اظهار داشت که در نیمه شب بیدار زیادی بطراف مسکن ما آمده بودند - و از روشنائی چشم آنها معلوم بوده که متعدد هستند * صبح شد آفتاب طالع گردید - از آنجا حرکت کرده بحوالی شاه راه هندوستان رسیدیم - و بجای اینکه شارع عامرا گرفته بطرف الدآبان برویم - عرض راه عبور کرده بعزم مملکت اوده رو بسمت مشرق رفتیم - و خیلی بزمخت و مشقت راه می پیوریدیم - چرا که طفل کوچکم قوه راه رفتن نداشت - و لابد من و دخترم بنوبه او را بغل می گرفتیم - و حرارت آفتاب نهایت سورت را داشت * اما مصمم شدیم که از فردا شبانه حرکت کرده هرکجا روز شد در کنار چشمه ساری رحل افامت افکنیم * آنروز بعد از طی دو فرسخ راه کنسره دیوار یکی از نکایا و خانقاههاییکه در هندوستان محض ثواب برای غربا و ابنای سبیل میسازند پدیدار شد * بواسطه پست و بلندی زمین و انبوهی اشجار جنگل تا بمسافت یک پرتاب تیر نرسیده بودیم آن فکیه مرئی نبود * آنجا که رسیدیم دیدیم دیگر مراجعت نمیتوان کرد و در جنگل متوالی

شد - چرا که اشخاصی که در اطراف این تکیه و خانقاه نشسته یا خوابیده یا ایستاده بودند مارا دیده - و محض اینکه آنها را بدگمانی در باره ما دست ندهد - لایق بودیم که متهورانه قدم بجرات و سرعت پیش نهاده رو بخانقاه رویم * جمعیت زیادی دور و بر این تکیه جوقه جوقه بحالات و هیأت مختلف دیده شدند * برخی از آنها بر روی حصیرها که گسترده بودند در سایه دیوار زیر آسمان خوابیده - جوقه دیگر دایره وار نشسته بکشیدن قلیان و شنیدن رقایع بلرای عام مشغول بودند * کار زیادی که کشیده ارباب ها بود در آبشخور - و اسپان زیاد با وجود پابند دست و پا بزمین میکوبیدند * فیله تکیه بدیوار کوه خوابیده - شترها سینه و شکم را بزمین گذاشته گردنها را دراز کرده استنشاق هوا مینمودند * سواره و پیاده سپاهی زیادی نیز دیده میشد - کجازه و پالکی بسیاری هم بنظم و قطار در جلو درب حصار چیده بودند - که معلوم میشد یک شخص متمول نجیبی با تاجمل و جلال و بزه و احمال و حرمخانه و ایشیک خانه و خدام خون در حرکت است * علی ای حال دیدیم نمیتوانیم مراجعت کنیم - و نمیدانیم چگونه خود را ازین جمعیت پنهان داریم * در بالای یک تل کوچکی که مشرف بآن خانقاه بود - بعضی از

مسافرتی که مرا در یافته بودند - از ملاقات ما اظهار بشاشت نموده به نزدیک خودشان دعوت کردند - بگمان اینکه ما هندی ها هندوئیسم - و در هر صورت هموطن آنها هستیم - و چون از طرف مغرب هم میآئیم - یحتمل از بلوای آن سمت خبر تازه برای آنها آورده باشیم * ما بعجله بطرف آنها رفتیم و ده قدمی مانده بود بآنها برسیم که یک صوبه داری صاحب منصب هندی جلو ما آمده بزبان بنگالی سوالی کرد - که از کجا می آئید و بجا میورید ؟ من که زبان بنگالی خراب میدانستم با جواب دادم - که ما از آگره بکشتی نشسته و بر روی رودخانه جمنا مسافرت مینمودیم - دو نفر مردیکه صاحب ما بودند با کشتی ما برودخانه غرق شدند - و ما این دو زن با این یک طفل نجات یافتیم * جواب ما هیچ مؤثر نشد - صوبه دار خیره خیره بمانگاه میکرد و ناگاه نظرش پدای ما افتاد که نیم چکمه های فرنگی در پایمان بود * سو ظنی برایش پیدا شده بزبانی از السنه هند غیر از زبان بنگالی بتامی مکالمه را با ما گذاشت - که من هیچ نفهمیدم * این صوبه دار یکی از هندیهائی بوده که فرمانفرمای هندوستان بود - بخیال اینکه درین مدت متعلمی که هند را متصرف شده است توانسته است طوری جذب قلوب مردم را کرده باشد

و اهالی هند تعصب مذهبی را از خود سلب کرده از دل و جان متابعت ادرا نمایند - اینها را ملبس بقبای قرمز نظامی انگلیسی کرده رقداره دسته طلا بکمر شان بسته و کلاه یراق دوخته انگلیسی بسر شان نهاده بود * غافل از اینکه هندیها اگرچه ظاهر خود را انگلیسی کرده اند - اما باطناً همان هندی و محمندی که بوده هستند * تقریباً این شخص سی سال داشت - من درینمدت که ساکن هندوستان بودم صورتی ازین پرمکیده تر و چهره از این پرخیمه تر در میان ملت هند ندیده بودم * خنده میکرد - اما خنده اش شبیه بود به بازی گریه که مرش شکار کرده و از کمال شغف قبل از آنکه او را بدرد و بخورد تا مدتی با او ملاحظه میکند - همین طور بما با تبسم نگاه میکرد و مستعد بلعیدن ما بود * من صورت مرید و محیل او را هرگز فراموش نمیکنم * دست چپش بر کمر و دست راستش با شلاق دسته طلائی که در دست داشت بازی میکرد * خیره خیره نظر بدختر من دوخته بود * دخترم از نگاه تیز تیز آن بی شرم بوالهوس چهره اش گلگون شده بلکه حیا و عفتش متألم و محزون ساخت * این شخص آهسته در گوش من بعضی سخنان گفت که من عار از تذکار و اظهارش دارم - و حیا و عفت من مانع از

بفرموده آن است * خلاصه تند خوئی پسر من بمجال نداد که این
 مرد آبرو ملک مکالمه اش با من تمام شود * این طفل عزیز
 غیور از وضع حقارت و وحشت ما در محضر این هندی زیاده
 خشمگین و متعجب بود - چرا که بعادت سابقه بایستی هندیها و
 هندیها در حضور ما بنترسند - و سر افکنند - و مؤدب باشند *
 و این طفل عزیز را با قلت تمیز خیلی این معنی ناخوش آمده بود
 که این صاحب منصب هندی نا بکار که همه وقت مقام خدام را
 دانسته است - اکنون گسناخانه با ائمه سیاه خود روی چون
 گل او را ناز میدکشد - و با فرومایگی برسم عاطفت برسر
 او میمالد * این بود که با نهایت تغیر بزبان انگلیسی گفت -
 کم شو * به محض اینکه این کلام از دهان طفل خارج شد -
 سایر هندیها که در آن نزدیکی نشسته بودند - و باستعمال
 مدخانات مشغول همه از جای بر جسته بدینچه در ما را احاطه
 نمودند * هیچ نارنجکی در صف دشمن هنگام ترکیدن اینطور
 فتاه را و وحشت انگیز نمیداد - که یک کلمه عبارت انگلیسی آنهم
 از زبان طفل صغیری در میان این جمعیت مایه اضطراب و مرث
 انقلاب گردید * مثل این بود که تمام عساکر انگلیسی هند بر
 اینها حمله ور شده باشند * چنانچه بعضی از آنها طپانچه های

خود را از کمر کشیده - و برخی کارهای خود را از نیام
 بر آورده - بسمت ما آمدند * آن صاحب منصب هندی بی آزار
 هم شمشیر خود را بپهنه کرده بسمت ما ایستاد * من اول چنین
 تصور کردم که شاید مقصودش ازین حرکت محارست ما و
 مدافعت اعداست * ولی این نبود - چون دید که انگلیسی بودن ما
 فاش شده و اکنون پرده از روی کارش بر افتاده سایر رفقاییش
 هم مطلع شدند و ناگزیر است که این لقمه را با دیگران بخورند -
 خشمناک شده در ادیت ما بیچارگان با سایر رفقا همدست
 و شریک شد * و یکدسته آدمی صورتان بی شرم - بلکه دیو
 سیرتان بیرحم - مانند باز شکری که کبک کوهساری بیند بر ما
 حمله کردند * ای رایی که من مدتی از دخترم جدا شدم - و
 پس از یکساعتی او را از دور دیدم که از دست این وحشیان
 فرار مینمود - و رو بصررا گذاشته دو نفر از سربازهای
 هندی هم او را تعاقب کرده میدویدند - که بار رسیده کارش را
 بسازند * ناگاه دختر بیچاره ام خود را بچادری که چند زن
 هندو در آنجا بودند انداخت * از حسن اتفاق این زنهایی که
 در این چادر بودند از طایفه نجبای هند شمرده میشدند *
 در میان آنها زنی که بالنسبه کامله و مسنه بود دخترم خود را

بیاری (و انداخته) و او دستهای خود را بر سر دخترم گذاشت -
 یعنی او را در زیر حمایت خود قرار داد - و آن دو نفر سرباز
 هندی دیگر جرأت دخول بهادر را نموده مراجعت کردند *
 من هم بعجله طغلك خود را در آغوش گرفته وارد آن چادر
 شدم . * تمام هندیها دور چادر را محاصره کردند و فریاد میزدند -
 و با آن زن متشخصه هندو خطاب میکردند که ای بیگم - برای
 چه این زنهای سلیطه جاسوسه را امان میدهی - و در پناه خود
 رعایت میفرمائی ؟ از چادر بیرونشاک فوست تا آنها را بدار زنیم - و
 زرد تر بتقلشان برسوانیم * راجه که درین زاویه منزل کرده بود
 یکی از متمولین و معتبرین هندی بود - که در سال مبالغی گزاف
 از دولت انگلیس باسم ادارات و موسسات دریافت میکرد - اسمش
 (مومو کمچی) و مسکنش اله آباد بود * او نیز بتقلید سایر راجها
 عام عصیان افراشته و بمخالفت انانابها کور بساه بطرف آگره
 میرفت که با سپاهیان یافعی برض طایفه انگلیس متحد شود *
 بیگم مذکوره محترمه مادر این راجه بود * ما که لحظه رفتیم
 امیدوار بحمايت و رعایت بیگم بشویم - زمانی نگذشت که رشته
 رجای ما را آن پیرزن که از جوانمردی هیچ نصیبی نداشت
 بتیغ بیبرهمی قطع کرد - یعنی وقتی که دخترم وارد چادر ار شده

بود - بیگم مشغول خواندن او را بود - و نمیخواستند اندیشه
 و ادکار خود را قطع کرده حرفی بزنند * وانی بعد از فراغت
 از نماز و نیاز چون فهمیده که ما انگلیس هستیم - با غایت تبختر
 و نهایت تفرعن ما را از خیمه خود خارج کرد * طوفان فتنه و
 آشوب که موقتاً فرونشسته بود دوباره برپا شد - این جمعیت
 سپاهی و رعیت و نوکر راجه که همه خونخوار و شریر بودند -
 ما را احاطه نمودند * گاهی ما را از هم جدا میساختند - و
 گاهی به نزدیک یکدیگر میکشیدند - گاهی بطرفی میدویدند - و
 گاهی بگوشه می نشاندند * خلاصه هیچ اسیر خواری در دست
 هیچ دژخیم خونخواری حالت ما بیچارگانرا نداشت * اگر ما را
 یکدفعه بضرب گلوله میکشند - یا بدار میکشیدند - یا طعمه سمبغ
 و وحوش میساختند - یا بپای فیل می انداختند - خیلی سهل تر
 و گوارا تر از صدماتی بود که بپا وار می آوردند * ازین
 کشمکش کهنه لباسی که در بر من و دخترم بود پاره پاره شد * از
 حسن اتفاق درین بین کیف پر از لبره که من از کمر شهرم باز
 کرده و در زیر لباس بکمر خود بسته بودم بندش گسیخت و
 مسکوکاتش ریخت - فی الفور ما را رها کرده بجمع آوری لبره
 پرداختند * من بسمت دختر و پسر دویدم - و هر سه طوری

همه یگر را در آغوش گرفتیم که یاعیان خرنخوار بعد از فراغت از
جمع آوری لپرها که دوباره قصد ما را کردند - با کعب نیزه و نوک
خنجر نمی توانستند ما را از هم جدا نمود * همین طور که بهم
چسبیده بودیم ما را کشیده نزدیک خومنی از آتش بردند * آتش را
که دیدیم لرزه بر اندام ما افتاده - دانستیم که این بیرحمان میخواهند
که ما را با آتش بسوزانند * یکباره رشته امید مان از زندگی قطع
شد * من چشمی با طرف انداخته هیچ کس را ندیدم - نگاهم
از اتفاق بآن صاحب منصب هندو افتاد * آنوقت افسوس برده
و دریغ خوردم که چرا از اول راضی بنگالیف ار نشدم *
هر قدر با دست بار اشاره کردم - و اعتذار جسته التماس نمودم -
اثری نبخشید - زیرا که آن راجه در منظر بالاخانه که مشرف بجلعه
بود نشسته تماشای کشته شدن ما را می کرد - و این صاحب
منصب با نهایت ادب دست بسینه در جاو او ایستاده بود *
و نمیدانم یا بملاحظه اینکه پرده از روی کار ما بر افتاده و
انگلیسیت ما معلوم شده دیگر قدرت استخلاص ما را نداشت -
یا به کین اینکه ما خواهشهای او را بر نیاروردم - بیطرفی اختیار
نموده اعتدائی بالحاج ما نمیکرد * بالجمله امید ما از هر طرف
مقطوع و مرگ متیقن * دخترم سر خود را بسینه من چسبانده

و طغلم از شدت جوع و عطش در بغلم ناتوان افتاده که ناگاه دیدم یکی طغلم را از دست من بعنف میکشد * من بامید اینکه شاید نجات دهنده برای ما رسیده است او را رها نمودم * اما دود غلیظ طوری جلو چشم مرا گرفته بود - که ملتفت نشدم که او را رها نمودم * ناگاه دیدم دستی بشانه من رسیده مرا و دخترم را کسی از خرمن آتش دور میکند * مثل مرده که در قبر زنده شود - و از نیستی بهستی آید - چنین عالمی را مشاهده کردم * ما را از نزدیک خرمن آتشی گویا دست غیبی بود که بکناری کشید - و در بالای بلندی نشاند - و خود مثل مجسمه رب النوع نجات در جلو ما ایستاده و با آن اشار خونخوار بزبان هندی چند کلمه تکلم کرد * چنان مطاعبتی از او دیدم - مثل خداوندی که به بنده خویش حکمرانی و فرمانروائی کند - چه هر کلامی که از دهان او بیرون میآمد آن جماعت برای اظهار اطاعت سجده بدو کرده زمین خدمت میپرسیدند * چون نیک بدر نگریسته دیدم همان شخص درویشی بود که در ساحل رود جمنا نزدیک شهر دهلی پسر دو سه پولی بار صدقه داد - و اکنون بجزای آن صدقه قلیل این حمایت جلیل را از ما نمود *

عجب - عجب - چه قدرتی ازین مرد مشاهده شد - این گدای

بدو روپا - و درویش بی برگ و ثرا - که سر تا پایش بگل و سبزه
 آلوده - و تمام اندامش مجروح - و در اکثر اعضایش آثار
 شکستگی و بسنگی هویدا بود * موی سرش زولیده و در مدت
 عمر هرگز شانه ندیده - ریش و سبیلش به همان حالت طبیعی که
 روئیده دیگر بهیچوجه اصلاح نگردیده * بعضی اینکه با دست بآن
 خونخواران اشارت نمود - فی الفور همه از ما دوری جسته در
 مسافت بعیدی دایره دار دور ما حلقه زدند - و بزبان هندی
 با عجز و لابه بدرویش میگفتند - ای آقا ای مولا دور شو - و
 باین فرنگیها که قرنهای سالهاست ثبات سختی را بما نموده اند
 رعایت مفرما * متجاوز از صد سال است که ما مقهور و اسیر
 این قوم هستیم - نه رعایت مذهب و دین ما را دینمازند - نه
 برافروختن و آسایش حال ما که ضمانت کرده بودند وفا میکنند - باقسام
 مختلفه بضاعت ما را میربایند - معابد ما را هیچ حرمت نمیکنارند -
 و پاس احترام علمای ما را هیچ نمیدارند - و کشیهای خود را
 تحریک مینمایند که ما را از دین و آئین در سه هزار ساله
 خون مان خارج نموده بدین نصاری داخل کنند * غرض از ما
 ذلیل - نفاق و مخالفت در میان خاندنهای سلاطین و بزرگان و
 نواب و راجگان افزوده - و همه مقهور و برانگنده شده - و

دستشان از سلطنت موروث کوتاه گردیده است * غیرت ملی و ناموس وطنی ما را بواسطه آزادی در مباحثه مسکرات بیاد دادند - سرمایه ما را بایجان بانگ و صرافخانه از دستمان ربودند - ما ها را وحشی و بی تربیت و غیر متمدن و خود را با وجود این همه عدم مروت ملت متمدن بلکه انسان کامل تصور نموده بما همان رفتار میکنند که بهایم و دراب بار کش باید کرد * دور شو - بگذار تا در حضور این راجه بزرگوار و مادر و زوجات او هر سه را در آتش بسوزانیم - و داد دل خویش را از آنها بستانیم * درویش جوانی شغاهی بآنها نداده همینقدر بشارت بر ایشان معلوم ساخت که اینها در تحت حمایت و ظل رعایت منند - و رجه من الرجوه نباید صدمه بر آنها وارد آید * من شنیده بودم که درویش را در هندوستان قدرتی مخصوص است - اما ندیده بودم که بدین درجه مطاع و متبع باشند * اشرار خونخوار یک یک و در دو از دور ما دور شده ما را بالای همان تپه که بودیم بحال خویش گذاشتند و خرمین آتشی که برای سوختن ما افروخته بودند رو به خراموشی گذاشت - و درویش هم در پائین تپه روی زمین بطول خوابیده مانند سگ پاسبان ما را پاسبانی میکرد * دخترم از عمریانی خرد شرمزده و خجل و ملکه

حیا و عصمتش معلوم و منفعل بود - طفلم ناله و فریاد انجوع
 باسماں پیرمائد * من در اینکالت سر باسماں بلند کرده بشکوائه این
 فرج بعد از شدت دعا میکردم و سپاس الهی بجا می آوردم -
 که چگونه فضل و رحمت الهی شامل حال ما شد * و من حیث
 الایجتسب اسباب نجات و رسدائے حیثیت ما فراهم آمد * سبحان الله
 البته از قبیل این درویش متجاوز از صد هزار نفر در هندوستان
 هستند - و شاید به بیشتر از پانچ هزار نفر آنها در بندت ترقف
 هندوستان من رعایتی کرده صدقه داده باشم * چگونه این
 درویش مخصوص که چند روز قبل از شورش دهلی جلو ما
 بر خورد و طفلم باز رعایتی کرد - اکنون در ازای آن دو
 پول که کمترین صدقه ما بود چنان ما سه نفر را خرید * آری این
 نبود مگر فضل یزدانی و تقدر آسمانی - پس باید مسبب را
 شکر کرد نه سبب را : خلاصه این درویش ازین دوعه که ملاقات
 ما با او اتفاق افتاد - چنانکه ذکر نمودم - قبل از شورش دهلی
 بود * سه کلام از زبان او شنیده شد - او! رقتی که دامنم
 باز متغیر شده و بسربازان همراه خود حکم کرد که او را
 بیازارند و از میان طریقی که خفته بود بضر و شتم دور
 کنند تا راه عبور ما باز شود - گفت تاامل اندید که بزودی

راهها باز خواهد شد - و چنین شد * نه اکنون که شورش در
 کمال قوتست - راهها همه برای عبور و مرور آزاد و باز - و خارج
 از تحت تذظیم و تأمین انگلیسهاست - و هندوها از هر طبقه و
 طایفه در کمال آزادی آمد و شد میکنند ؟ درم بشوهرم خطاب
 کرده گفته بود بزودی پرستندگان خدای حقیقی غالب خواهند
 بود * نه حالا هندوها و مسلمانها را عقیده چنانست که دین ما
 باطل و دین خودشان حقست ؟ سوم طفلم وقتی که بار پول داد
 و بمن کرده گفت بیچاره طفل این صدقه که بمن دادی فدیغه
 تو نخواهد شد * دو کلام از لش که بدین کم و زیاده بوقوع
 پیوست * آیا اخبار سوش هم خدای، نخواسته مقرون بصدق
 و حقیقت می آید - و طفل عزیزم نیز باید مثل پدر و شوهر
 خواهرش تلف شود - و مرا بآتش فراق خون بسوزاند ؟
 سبحان الله از محبت مادر * از تصور این امر لرزه باندادم می افتد -
 باوجودیکه از یک قتل و مرگ عاجلی خلاص شده و باید فعلاً
 بالنسبه شاد و مسرور باشم * این کلام آخری درویش که بخاطرم
 گذشت - از اندیشه و تصور اینکه آسیبی بچهره نازنین طفلم
 رسد بی اختیار بنای گریه و ناله را گذاشتم - و در ناله و
 ندبه بدم - که ناگاه هیسا هوئی بلند شده معلوم گردید که

وقت رحیل مسافران است - یعنی هندیهائی که در اینجا منزل کرده بودند - چون زمان اقامتشان در اینجا سرآمده - و آفتاب از نصف النهار گذشته - و سورت گومای روز شکسته بود - وقت مقتضی حرکت دیده اخبار رحیل را شیپور کشیدند * اول یکدسته سواره سپاهی که نوکر انگلیس بودند - اما اکثر رایت طغیان در عصیان برپا نموده از دور حرکت کردند - بعد راجه در تخت روانی نشسته براه افتاد * بلافاصله تخت روانهای دیگر که مادر و زوجات و متعلقان از در آنها بودند - و از پس آنها فیلها و شترها که حامل بنه و احوال بودند - و بعد از آنها پیادگان در براه گذاشتند * عبور آنها لابد از پای تپه بود که ما بالای آن نشسته بودیم * همین که سوارها نزدیک شدند - درویش که تا آنوقت خرابیده بود - برخاسته بپا ایستاده باواز بلند بزبان هندی حرفی زد - که فی الفور یکی از سوارها بداده شده دست درویش را بوسه داد - و چند پرتی در جاو او روی زمین نهاد * بهین ترتیب از راجه گرفته تا پیادگان هر یک از پای پله میگذشتند پول نقدی - یا قرص نائی - یا نان بخورشی - یا قطعه جامه - باکمال ادب و احترام در خدمت درویش گذاشته و میگذشتند * چنانکه بعد از رفتن آنها که درویش مرا آواز داد -

نزد او رفتیم و تمام آنها را بمن عطا کرد * آنوقت چند روز
ما را مبلغی وجه نقد و لباسی که بتوان بدان جسم را پوشیده
برای ما حاضر شده بود * کاروان سرائی که درین محل بود که ما
از ورود تا این هنگام بد آنجا گرفتار اینهمه محنت و مهلکه شدیم -
چنانکه سابقاً اشاره شد - از قبیل رباطات و کاروانسراهای دیگر
است - که در شوارع هندوستان ارباب تمول محض ثواب و خیر
از قدیم الایام بنا نموده اند * وضعاً فضائی است مخاطبه
چهار دیوار محکم - از یکطرف آن دری بخارج قرار داده - و در
داخل آن بیروت و مساکن چند برای حفظ انساک و حیوان از
حر و برد و امطار شدید بنا کرده اند * طولها بگنجا
اطاقها - نشیمن آدمیش هم وضع بسیار پستی دارد - و همه مشابه
انبار بسیار بزرگی است - و بعضی پستو هم دارد * دیگر نه
فروشی دارد نه اسبابی - نه مثل مهمانخانههای فرنگ خادمی یا
مستحقظی - یا لوازم تعیش و استراحتی * تا مسافر و کاروان در آنجاها
منزل دارد - اثر زندگی و بوی آبادی از آن میاید - همیشه
رفتند یکباره بایر و غیر مسکون می افتند * درویش فقیر که - نظر
به نیکی و احسانش با ما - کسوت کثیف و بدن منتنش داشت هیچ
موجب کراهت خاطر و نفرت طبع ما نکرد - بلکه رایج کرده او بهشام

ما برای مشک و عیبر میداد - و قبايع رویش بچشم ما نشان از محاسن گنبر مینمود - ما را دلیل شده به درون کاروانسرا بود - و دیکمی از اضلاع که خلوت معقري ساخته بودند و چشمه آبی از میان محض خلوت جریان داشت - و زیاده از یک اطاق نداشت - منزل داد * این خلوت گاه کوچک وضعی واقع شده بود که برای وصول بدانجا بایستنی از چند انوار و دالان عبور کرد - و دری استوار طرف دالان داشت که همینکه در بسته میشد - ورود بدانجا غیر ممکن - بلکه تصور و احتمال وجود چنین موضعی در آنمکان نمیرفت * بعد از هدایت ما بدان خلوت خود درویش پیرون رفته مدتی نگذشت که رجعت نموده گاه و علف خشکی که در طریقه های کاروانسرا بجا مانده بود در شرابی خرد کرده آورد - و در زبر پایی ما ریخت که هم فروش و هم بستر ما باشد * بعد از این معذب آخری بزبان ایتالی با من گفت - برای پانزده روز عجالة آذوقه دارید - ازین مکان پیرون نروید - همینجا توقف نمائید - خداوند بزرگ است - شاید در ظرف اینمدت فرجی برای شما زبرد - و دشمنان نتان دوست گردند - یا دوستان شما ازینجا عبور کرده شما را مستخلص سازند * پس ازین سخن خود به ما وداع کرده ناپدید شد * ما شب اول را بعد از

اینهمه زنج و عذاب باستراحت و فراغت خاطر خواب کرده رفع
 خستگی و کسالت جسمانی از خویش نمودیم * اما هر لحظه که
 مرگ شوهراں عزیز مان بخاطر می افتاد - باز همچنان آزرده
 دل و افسرده خاطر گردیده آه سون از دل می کشیدیم - و
 پیوسته روحمان قرین غم بود - و قلبمان اسیر ماتم * دیگر روز که
 سر از خواب برداشتیم - من برخاسته اطراف محبس تنگ خود
 مانرا گردش میکردم - ناگاه چشم بدری چربین افتاد در
 نهایت استحکام که یکی از اضلاع این خلوت نصب بود * گفتم
 آیا ایندربکجا مفتوح میشود و چرا بسته است ؟ از آنجا که
 انسان بالطبع از آنچه ممنوع است بدان حریص - و بلهوسی
 فطریش پیوسته او را در کار تحریم - من فوراً خواستم این
 در را باز کرده کشف مجهولی بنمایم * اول چنان دانستم که
 یأسانی میتوان باز کرد - قفلش را گرفته شکستیم - اما چندانکه
 قوت زده و کوشش کردیم در باز نشد * چون قضیه (من قرع
 یاباً ولج ولج * و من طلب شیئاً وجد وجد) شنیده بودم -
 با دختر مصمم شدیم که بهر وسیلت و حیلست است در را
 باز کنیم - که شاید وقتی راه فراری از اینطرف لازم داشته
 باشیم * دوازده روز تمام باین در مشغول شده تا صبح روز

میزدیم در را از پشته در آوردیم * آلت کار ما فقط
 مفروضی بود که در جیب قبای یکی از هندوها یافته شد -
 یعنی در همان قبا و ملابسی که نیاز درویش نموده بودند و
 درویش بما عطا کرده بود * بعد از باز شدن در چنین تصور
 نمودیم که باب کشایش و راه آسایش است که دست غیبی
 گشوده - و مفتوح الابواب باز نموده - تا ما را از مضیق رنج و سختی
 رها کند - و بسر منزل راحت و نیکبختی رساند * اما نه چنین بود -
 پشت در دیواری دیدیم معلوم شد این در مداخل مخصوص
 کاروانسرا بوده - و این خلوت محل اقامت سرایدار - که اکنون
 بعد از رفتن قوافل او هم در را بسته از پی کار خرد رفته است -
 خلاصه دخترم امید این را نداشت که بتوان این دیوار را
 شکافت و راهی بخارج باز کرد * من باو گفتم دیوار این درگاه
 و رای دیوار محیط کاروانسرات که محکم باشد * بنظر تیغه یا
 صندوقه میآید - و از اتفاق همین طور بود - باسانی منفذی باز
 کردم - و نظری بصحرا انداخته دیدیم - عجب دشت با طراوت و
 صحرای باخضارت و منظر با صفا بیست * دره عمیق طولانی که
 منتهای آن نا پدید بود نیز دیده شد - که جاده از دهن آن
 دره بود باینطور که اگر مسافری میخواستند بکاروانسرا

آمده منزل کنند لابد بودند که از دهنة این درة عمیق که در
مد نظر است بالا آمد و از سطحه که کاروانسرا در آنجا واقع
است بشوند * درین فصل تابستان که باران عدیم الرجوع است -
در هندوستان مسافری را بنای سبیل غالباً روز یا شب که
بکاروانسرا میرسند - روزها را در سایه جدار خارج از
کاروانسرا و شبها را زیر آسمان بی سرپناه منزل می کنند * پس
ما هر قدر اینجا بمانیم بیم تشویشی از مسافری نخواهیم داشت *
چنانکه چند دسته آمدند و رفتند و ما را نیافتند * دخترم گفت
خوب است زیر این دیوار مخرجی تعبیه کنیم - بقدریکه بتوانیم
گاهی بیرون رفته خود را بجنگل برسانیم - و از میوهای جنگلی
یا ریشه نباتات مأكول ذخیره برای معیاش خود تحصیل نمایم *
من گفتم مبادا چنین کاری نمائی - اگر سرراخی باز شود - ما را
مشهور به مائیدا که زهرش مهلک فروری است و در اینجاها
بسیار یافت میشود شاید داخل حصار شده ما را بگزد - بهتر
اینست بهمین منفذ کوچک قناعت کرده راه را بپائیم * خلاصه
چند روز متوالیاً کار ما همین بود که ازین منفذ کوچک راه
را نگاه میکردیم - و انتظار ورود فوجی از انگلیسها را داشتیم
که شاید از اینجا عبور کرده ما را نجات دهند * یکدو هفته حال ما

بدین منزل گزشت * روز هفدهم که باز از هنگام طلوع آفتاب
 من برخاسته مشغول دیده بانی بودم - دخترم نیز بر خاسته در
 پهلوی آن منظور منظری دیگر باز کرد - که با من در دیده بانی
 و تردد وصول کاروانی از یاران عزیز یا مدد گران انگلیس
 همچشمی نمایم * اما تا قریب چهار ساعت اندظاری پیوده کشیده
 و چشم و جسم خود را اینهمه وقت بیجهت درنج شکنج انداختیم *
 چه اگر وضع مسافرت هندوان با فرنگیانی که با آنها مجبور
 به معاشرت و مسافرت هستند آگاهی میداشتیم - هرآینه باید در
 اول رهله ملذذت اینمطلب شده باشیم * درین مملکت عیون
 دانهار و مشارب و مناهل طوری واقع - و رباطات و
 خانات و منازل از قدیم الایام چنان تعبیه گردیده است - که
 مسافرین از هر منزلی حرکت کنند - پس از چهار ساعت طی
 راه بقبلاً با فاصت ناهمی میروند ؛ مثلاً بامداد نه براه افتند چهار
 ساعت از روز برآمده بمنزل و منهلی و اصل میشوند - که از
 تابش خورشید یا بارش شدید ساعتی چند محفوظ و آسوده باشند -
 همچنین در ساعتی غنوده و آرمیدند - باز حرکت کرده بر رباط و
 منزل دیگر میروند - و شب را یا در منزل نانی بسر میبرند -
 تا باز عزیمت مرحله ثالث میزنمایند * دخترم که جزان و باصره اش

از من قوی تر بود - نخست در قعر دره خط سیاه ضعیفی
 بنظرش آمد - پس از لحظه آن سیاه قدری قوی تر و
 محسوس تر گردیده - معلوم شد که این یکدسته کاروان عظیمی
 است که بطرف ما می آیند * اما نمیدانم که ورود این کاروان
 مایه فرح و خوشوقتی و نشانه فرج و نیکبختی ماست - یعنی فوجی
 از افواج سواره یا پیاده انگلیسند که ما را در کنف حفظ و
 حمایت خود گرفته بماننی خواهند رسانید ؟ یا برخلاف کاروان
 اجلنده و هلاک ما را مستعجل - یعنی دسته از سپاهیان یافعی
 و وحشیان هندی هستند که بمجرد وصول و قدوم ما را
 معدوم خواهند ساخت ؟ و هم شاید که هیچیک از این دو
 نبوده قافله باشد مرکب از اراکه ها و اشتران باربر و فیلان
 کوه پیکر و چند نفر مکاری و مسافر که حمل مال التجاره و
 ارزاق مینمایند * و نیز محتمل است که هیچیک از اینها نباشد
 بلکه گروهی مثل ما سیه روزانند که از قتل و غارت فتنه انگیزان
 طرف شمال و شرقی نجات یافته بدین سمت گریزانند * اما خط
 سیاه ما را زیاده بتردید و اشتباه انداخته بود - که اگر اینها هندو
 بودند جامهای سفیدشان خط سیاه بنظر نمی آمد - چنانچه
 از سپاهیان طاغی خرنریز یا افواج منہزم انگلیسند باید لباسشان

فرمان باشد * رهز چنگ نزدیکتر میشدند سیاهی ملبوس شان
 محسوستر و ما متحیرتر که آیا اینها چه کسانی و از کجا می
 آیند * هرچه حدس میزدیم پی بصواب نمیبردیم - و دفع
 اضطراب نمیکردیم - تا چندان نزدیک شدند که دخترم آنها را
 دریافته فریاد زد - که این کاروان سیاه رخت پنجاه شصت نفر
 زن سیاه بختند - که لباسهای بلندی دربر و در خط معبر بقطار
 بعضی پدانه و برخی سواره راه می پیمایند * و بیست نفر سرباز
 انگلیسی نیز دو دسته شده از جلو و عقب آنها می آیند *
 چون این جماعت بمسافت یک پرتاب تیر نزدیک بمسکن ما شدند -
 خاطر ما را از دیدار آنها اهتزاز و انقباضی رخ نموده - بمضمون
 (الغریق یتشبث بکل حبش) بی اختیار فریاد شادمانه بلند کردم -
 چرا که آنها را شناختم که همه از زنهای تارک دنیا یعنی زاهدات
 و راهب کاتولیکی مذهب دهلی هستند * پس تقین کردم که ما را
 فرجی قریب است و عیشی نصیب - و آنها را با کمال استعجال
 استقبال کرده خود را بکنف حمایت و طرف رعایت ایشان
 کشانیم * اما هیأت که این خوشحالی ما لحظه بپیش نبود - و
 افسوس که باز قلم قضا برخلاف رضای ما رفته - چه دوباره چون
 یک نظر کردم دیدم - که این کاروان از ضمانت نقد حیات بلکه

از دلالت راه نجات ما عاجزند * با خود گفتیم (ضعف الطالب
والمطلوب) این امهات روحانی و راهبیت نصرانی را که ما چون
حوریان بهشتی یا فرشتگان آسمانی برای خود مایه حیات می پنداشتیم
پیر نکبت و بدبختی با ما همسر بلکه در شدت و سختی از ما در
مانده تر بودند * معلوم شد که سر بازان نه برای حراست و حمایت
آنها بلکه برای استجارت و استعانت از آنهاست که شریک در سفر
شده اند * اسلحه آنها تپانچه شکسته - تنهایشان مجروح و خسته -
لباس نظامیشان پاره پاره - عمامه های سفیدیکه بر عادت سپاه هندی
بجای کلاه بسر می بستند از خون سرشان گلگون - و سرها از
ضرب تیغ سپاهیان یاغی شکافته - بدین حالت جز آنکیز می آمدند *
خلاصه این کاروان مشغوم و فسون مهموم وارد کاروانسرا شده وقتی
ما را دیدند که خود را از حجره بیرون انداخته بدامن آنها آویختیم -
و بزبان انگلیسی با ایشان سخن گفتیم * چنین تصور نمودند
که ما یک جمع کلیری از فرنگیانیم که باین مکان پناه جسته و چون
با آنها ملحق شویم قوتی برای ایشان حاصل خواهد شد *
اما همینکه سرگزشت نوائب و شرح مصائب خود را برای ایشان باز
گفتیم و فهمیدند که از ما در این مسکن جز یک طفل و درزی
کسی نیست - بدیهی است که تا چه پایه محزون و مأیوس شده اند *

این زنان تارک دنیا هم معلوم شد که مثل مادر مقدمه شورش
 هندو دهنلی پیرون آمده و مقصد شان آگره بوده است - باینخیال
 که آنجا رفته با سایر نسوان راهبه آن شهر مجتمع و از راه راست
 بطرف اله آباد روانه شوند * اما در بین راه به اردوی سپاهیان
 پیافعی بر خورده راه مقصود را مسدود دیده ناچار عدان عزیمت
 بسمت چپ جاده که راه کانپور است معطوف ساخته بودند * و
 از هر منزلیکه میگذشته چه در راه و بیراه و چه در توقف گاه
 از زخم داران نظامی و قلمی انگلیس هر چه یافته با خون حرکت
 داده بودند * بعضی از زنهای دیگر انگلیسی نیز از قتل گاه
 مراد آباد و فرخ آباد جانی بسلامت بدر برده هر کجا باینجا بر خورده
 چون عقد بر دین بهم پیوسته بودند * از عجب یک کاروانی از زنان پیور
 جوان - همه شکسته دل و کسسته مو - که رخسار زعفرانی شان سوای
 اشک گامون داده غازه نداده - و چشم خونبار شان جز از خاک
 سیاه راه سرمه نکشیده - پا هایشان از طول و صدمه سفر از
 رفتار مانده - و زبانشانرا از وحشت غایله یاری گفتار نمانده *
 این زنان بیچاره که بسنهای مختلف و از هر طایفه و طبقه بودند -
 پاره ثیبات پاره ابرار - برخی عجایز برخی عرائس - بعضی با وک
 بعضی بی وک - امیدواری که داشتند فقط در این بود - که

حساکر نصرت مآثر مملکت انگلستان و امپراطربس هندوسدن -
 که صیت صولت و سطوت آنها اقطار عالم را فرا گرفته - و
 هیچ ذیخیاتی نیست که بتواند بر آنها غلبه نماید - عمّا قریب باینها
 بر خورده ازین مهملکه نجاتشان خواهند داد * اما عجب خیالی
 باطل و اندیشه بیهاصل - مشتى غربا و سپاهی معدود - که در میان
 خلقی عنود از جنود هنود راه مفر ندارند - چگونه امید ظفر
 خواهند داشت * و صلابت و صولت سپاه - و شوکت دولت پادشاه
 انگلستان - کجا جلو بلوای عام و شورش تمام خلق یک مملکتی مثل
 هندوستان را خواهد گرفت ؟ (نظم)

پشه چو پرشد بزند پیل را
 با همه تندى و صلابت که اوست
 مورچگان را چو فتد اتفاق
 شیر ژيان را بدر آرند پوست
 ظام و بیداد و اذیت عباد اقسام دارد - و ظالمان برای شهوت
 رانی و متابعت هوا های نفسانی خون را بانواع لباسها جلوه
 میدهند * بعضی از ظالمین غدار و مردم نابکار که ظالمشان آشکار
 است - و کارشان قتل و غارت و تاخت و تاز دیار و امصار مانده
 و همشپان مغول و تاتار * اما برخی دیگرند که لباس تلبیس میپوشند

و برای ابله‌ها می‌نوشند * به عروۃ الوثقی تمدن لمسک می‌چوبند - و خود را با هزار فتنه و شر مربی نوع بشر می‌گویند * و با این تیغ لخته - بر ملل اجنبیه تاخته - و اقوام بیچاره را که آشنا به دسایس و حیل آنها نیستند گرفتار کند - ظلم خویش می‌کنند و مقاصد نفسانیه از پدش می‌برند * پس باید از اینذفرقه ظالمان که گرگی در لباس می‌شدند و دشمنی بصورت خیر اندیش بیشتر حذر کرد - که نخست بسالرسی با مردم مأنوس و عاقبت اندیسی بدتر از ابله‌ها می‌شوند * خلاصه هندو ها بعیسربانی که ذاهب مذهب کاتولیکی هستند عداوتی ندارند - چرا که کشیشان و رهبانان کاتولیکی و زنان تارک دنیای آنها مرضای هندوانرا طلب‌المرضات الله پرستاری می‌کردند و اطفال آنها را تربیت و تعلیم می‌نمودند - و بدین جهت بود که این زنهای زاهد جمعی از انگلیسانرا اناثاً و ذکوراً در کنف حمایت و سایه رعایت خود گرفته بمأمنی می‌رفتند - و قصدشان این بود که امشب در این کاروانسرا بسر برده علی‌الطالع کوچ کنند * اما برخلاف رسم و عادت - که در این فصل تابستان نباید در حجرات منزل نمود - بلکه در سایه جدار و زیر آسمان باید بپژته کرد - این کاران بدبخت تماماً در درون حجرات منزل نموده ابواب منازل بر روی خود

استوار کردند - چنانکه تا مقارن ظهر از صامت و ناطق منتهی در خارج کاروانسرا یافت نمیشد * مرضا را در اطافی خرابانیدند - و زنان و کودکان و راهبات ترک دنیا گفته در اطافی خفته - و سرباز ها و مجروحین در اطافی دیگر جلی گرفتند * این کاروانسرا وضعاً بمریضخانه شبیه تر بود تا بسوای قوافل - چون وقت نماز شد کشیشی که مسمی به (پول) بود امامت کرد - و بدین استاذاء پرورستانها و کاتولیکها بار افتدا نمودند * بلی چون هنگام شدت بود و گاه بیچارگی و محنت - خدای بیگانه را بنظر در آورده مخلصانه روی نیاز بدو کردند - و اختلاف طریقت و فرع شریعت بیکسو نهانند * روز آسایش حال و فراغت بال نبود که هرکس در راه پرستش باندیشه و خیالی باشد - و کلمه جامعه دین را تفریق کند * پاسی که از ظهر گذشت جماعتی از سوزمانیها که از محلی بمحلی کوچ میکردند - بحوالی کاروانسرا رسیده در جلو خانه بیرون قدری اقامت و استراحت نموده بدرون اینکه ملتفت شوند که در داخل کاروانسرا کسی هست راه خود را گرفته رفتند * اگرچه خود اینها بشخصه منشاء ضرر و مایه خطر برای ما نبودند - چرا که عدد کمتری از ما بودند - و از سلاح حرب و آلت طعن و ضرب نیز چیزی با خود نداشتند - ولی ممکن بود که

سپاهیان یانگی را از حال و محل ما آگاهی داده محض شراکت در
 نهب و غارت آنها را بسر وقت ما بیاورند * پس باید از حسن
 اتفاق شمرد که زودتر رفتند - و ما را خوش بختانه ازین تزلزل
 و دغدغه خاطر رهانیدند * چون آفتاب رو بزوال گذاشت - آب
 بقدر لزوم از چشمه بیرون کاروانسرا بواسطه مشربها آورده ذخیره
 کرده - و علف خشک و تر چندانکه میسر بود برای دراب چیده
 و مهیا نموده بخود وعده میدادیم - که شب را در نهایت آسایش
 و امنیت خاطر صبح خواهیم کرد * در اینحال سربازی که
 مستحفظ باب بود - یکتای در را بسته و قالی دیگر را میخواست
 به بند - که خود را بعقب کشیده فریاد زد - که یکدسته
 سوار از دور پدیدار شدند * آیا از چه فرقه و کدام طایفه
 باشند - دوست یا دشمن - بیگانه یا اهل وطن - خدا دانست * همین
 قدر مقاوم بود که سواران ما بس باس سرخ هستند - اما
 چون سپاهیان هندی و عساکر انگلیسی هر دو سرخ پوشند - تا
 نزدیک نمیشدند از کجا میتوانستیم هندی را از انگلیسی تشخیص
 و تمیز داد * در میان این جمعیت ما دو نفر از نظامی انگلیسی بودند
 که زخمی نداشتند - یکی رئیس مرزیکان چپان بود و دیگری
 پلجاء باشی سواره * این دو را پشت در بقراولی گذاشته و برون

اسبها و گاوها را محکم بستیم - که اگر این سواران از سپاهیان
 یاغی باشند نه از یاران ما - و البته عادتاً هم داخل کاروانسرا
 نشده در بیرون منزل خواهند نمود * مبادا شیبه اسب یا صدای
 گاو آنها را ملتفت بر وجود این جمعیت در کاروانسرا بنماید * از
 آنجا که شخص مدام که در بحر نعمت و سعادت مغرور است
 پیوسته در خواب غفلت و غرور است - و چون گرفتار نعمت
 و در چار نکبت شد - همواره چشم و گوش دلش باز است - و
 با خوف و احتیاط انباز * من در میان سایرین چون بمزید ابتلا و
 بدبختی اختصاص داشتیم - و خطرات جانی و سوانح ناگهانی این
 ایام را بیشتر دیده بودم - دلم قرار و آرام نگرفته با آن دو
 نفر که یاسبان در بودند در قراولی و دیده بانی شرکت نمودم *
 پسر (ریل) با دو سه طفل کوچک دیگر در صحن کاروانسرا
 بازی میکردند - و دخترم با زنان مشغول صحبت و سرگذشت
 حوادث زمان بود * دو دقیقه نگذشت که آن پنجاه باشی فریادی
 زده خود را از محاذی در بعقب انداخت * پرسیدم چه روی داد
 زبانش از دهشت بند آمده بود - و رنگ رخسارش پریده
 ریشه بر اندامش افتاد * باکمال وحشت و اضطراب بدون اینکه
 بامن جوابی دهد نزد رفقا رسید فریاد زد - که این همدان فوج

هندیست که من در آنفرج صاحب منصب بودم * ازین خبر وحشت اثر دلها طپیده و رنگها پریده هر که را دیدم در کار دماغ جان بود و انقطاع از جهان * باز در آنمیان مرا امیدی بود که این دسته سوار بعد از آنکه مراکب خود را آب داد و ساعتی از زحمت راه بیا سوزند - راه خود را گرفته خواهند رفت * اما نه چنین بود - رحل اقامت افکنده میبخا بر زمین کوفته و دواب را زین و اجسام گرفته جل و افسار کردند - و آتش افروخته بطبخ غذا پرداختند - معلوم شد که شب را ماندنی هستند * شبهای هندوستان در زمستان و تابستان بواسطه قرب بخط استوا دوازده ساعت تمام است * آیا درین دوازده ساعت شب که اینجماعت اشرار بیرون کاروانسرا منزل دارند چنین خواهد بود که یکتن از آنها از روی هوس قدمی بدرون کاروانسرا نگذارد و ما را نه بیند ؟ یا در ظرف اینمدت از ما و چهارپایان ما که در کاروانسرا هستیم صدائی بیرون نرود و بگوش آنها نرسد ؟ نعوذ بالله - باری ساعتی گذشت و از طرفین صدائی بلند نشد - من قدری امیدوار شده و به محسن کاروانسرا آمده طغلم را دیدم که با سایر اطفال در بازی بود - و دخترم را یافتم که با نسوان دیگر صحبت می نمود * آسوده

خاطر داخل اطاق مجروحین شدم * (پول) کشیش را دیدم که اسباب
 عبادت و سجاده طاعت خود را از خورجین چرمی در آورده
 تدارک (مس) یعنی نماز جماعت می بینند * اینطریقه نماز برای من
 طریقتی تازه بود - چرا که من مذهب پروتستانی داشتم - و این
 کشیش به آئین کاتولیکی عازم ادای فریضت بود * اما چنانکه ذکر شد
 چون مقصود اصلی ستایش معبود یگانه بود - بیگانگی را از خود
 دور کرده هم رنگ جماعت شدم - و همه بطریقه کاتولیکی زانو زده
 کشیش را مقتدای خویش ساخته بکار فریضه پرداختیم * در بین
 نماز بودیم که یکی از اسبهای سپاهیان یاغی از خارج کاروانسرا
 آغاز شبیه کشیدن نمود - اسبی دیگر نیز شبیه کشید - یکمرتبه
 تمام اسبان سپاهیان چنانکه عادت درابست بنمای شبیه کشیدن
 گذاشتند - و از داخل کاروانسرا اسبهای ما نیز با وجود اینکه
 پوزه آنها بسته بود بهم جنسان جواب دادند * سواران اشقیا
 یکمرتبه حرکت کرده درب کاروانسرا را شکسته در دختر از
 زنهای تارک دنیا که جاو آنها رفتند دور کرده بیست نفر از آنها با
 شمشیرهای کشیده - وارد اطاق مجروحین شدند - در حالی که کشیش
 مشغول نماز و طاعت خداوند بی نیاز بود * همینکه باطاق
 درآمده طعمانچه را از کمر کشیده یکمرتبه بسمت کشیش خالی

کردند - و در دوی باروط فضایی حجره را تاریک نموده بعد از لحظه که روشن شد از عجایب امور دیدم (پول) که هدف آلهمه گلوله شده بود همانطور بپا ایستاده بدون هیچ جراحت و آسیبی مشغول نماز است : سپاهیان یاغی با شمشیرهای کشیده نزدیک از دیده گریباناش را گرفته خراستند سوش از تن جدا کنند : زنان راهبه دست بدامنشان انداخته ملتمس شدند که از سر خون کشیش پیربی تقصیر در گذراند : یکی از آنها که جسورتر بود - بزبان اردو به کشیش گفت که معبودت را یمن نشاک بده - کشیش صلیبی از گردن خود بیرون آورده بار نمود - و گفت ما امتان پیغمبر را عاز از کشته شدن و فرار از چاک باختن نیست - بلکه مظلومیت سبب قوت و قوام مذهب ماست : و هم چنین است که او گفته بود - چرا که غالب رؤسای ادیان و ملل اگر جنبه مظلومیت نداشته باشند - و مردانه چاک خود بر سر کار دین نمی گذاشتند - هر آینه در ترویج شریعت و اعلای کلمه دین قولشان مؤثر نمی افتاد : از آن این سپاهیان یاغی گفتند که ما از خون شما میگذریم - بشرط اینکه هرچه مال دارید برسم فدیة تسلیم ما کنید : همه قریان زندان که ما را میکنند و مال کجا بود - اگر میکنند داشته‌ایم

چرا بدین نکبت می افتادیم - سپاهیان گفتند نه چنین است -
 باید یکان یکان از جلو ما بگذرید - تا جامه و لباس شما را
 جستجو کنیم * زنان تارک دنیا یک یک گذشته طاعیان دست
 بجیب و بغل آنها برده چیزی نیافتند تا نوبت بمن رسید *
 لرزان لرزان پیش رفته با اینکه لباس اهل بلد ملبس بودم - مرا
 شناخته باطاق عقبم راندند * یکی از زنان راهبه گفت این ضعیفه
 بیچاره را رها کنید - نمیدانم چه شد که با آنهمه شقاوت و شدت
 عمل دست از من باز داشته رهایم نمودند - و این نبود جز مشیت
 یزدانی و تقدیر آسمانی * حال که خود را در کنف حمایت آن زنان
 در امان یافتم - خیالم مشوش و پریشان دخترم و پسرم شد - که
 آیا چه بر سرشان بیاید - و اکنون در چه حال باشند * از این
 اندیشه ناک بودم که مبادا آن بدبختان از غیبت من مضطرب و
 بیتاب شده به جستجوی من از مامن خود بیرون بیایند - و اگر
 چنین کنند لامحالہ طعمه تبغ بیدریغ وحشیان خونخوار خواهند
 شد * اما چکنم که دسترس بآنها ندارم * با خود میگویم خدا یا
 چرا من یک پشه بیمقداری نیستم که بطرف فرزندان عزیزم پرواز
 کنم - و آنها را از حادثه آگاه سازم * یا مور ضعیفی نیستم
 که از زیر پای این وحشیان عبور نموده نزدیک اطفالم

روم - و قلبشانرا آرام كوده بگویم - از مسكن خودشان كه امن
 ترین مساكنست هیچ بیرون نیایند - و فریاد و فغان نكنند - و
 آهسته دست بدعا برداشته نجات خود را از خدا مسئلت كنند -
 كه چون بیگناه و یتیمند و دل شكسته و پر بیم - شاید سوء قضا
 را بدعا از خود رفع نمایند - و چندان انتظار برند كه این سباج
 آدمی خوار و آدمیان دیو كودار از خون دیگران سیلاب شوند -
 و آتش غضب خود را فرونشاندند باز گشت كند * باری خیالات
 و تصوراتم همه مانند خیالات مجانین بود - چه بگویم كه بر من
 چه گذشت * درین بین تاریکی شب جهان را فرور گرفت -
 و من هنوز برای اطفالم بغایت مشوش و پریشانم - و هیچ
 نمیدانم كه آنها هم مثل سایرین در خرن خود غلطیده یا هنوز
 بدام اجل نیفتاده اند * سپاهیان یاغی بعد از فراغت از غارت
 در جالو خان كاروانسرا آقشی افروخته بر رشنائی آن تقسیم غنائم
 میکردند * من با زنان تارك دنیا و كشیش با كمال پریشانی در
 گوشه ظلمانی نشسته تماشای حال و اعمال آنها را مینمودیم *
 سړهنگ آنها در گوشه نشسته ساكت بودند - و مطلقاً داخل
 كاروانسرا نشدند - و شريك در جنايت آنها نگردید - ولی
 همالحمیت آنها هم نمی نمود - مگر وقتیكه سپاهیان خراستند كه

بزنان راهبه صدمه رسانند - و کشیش را نیز بیازارند -
 آنوقت جداً در صدد ممانعت آنها بر آمده ازین فعل زشت
 بازشان داشت * من بواسطه سرمای شب و هول و تعب تنم
 در لرزش و قالم در طپش و دلم از دوری و بیخبری از حال
 اطفال بیثبات و قرین اضطراب بود * منتظر وقت و موقع بودم
 که آن وحشیان بخواب روند - تا آنوقت بدرون کاروانسرا داخل
 و نزدیک اطفال رفته از حالت آنها اطلاع و اطمینانی حاصل کنم *
 درینکمال و خیال لحظه از اندیشه اطفال نمی آسودم - که ناگاه
 برای نیل مقصودم وسیله‌ای مخصوص رخ نمود * یکی از سپاهیان
 که هنگام خونریزی زخم منکری بسینه اش رسیده بود - و خون
 مانند ناردان از آن جاری و او بی‌هوش افتاده و رفقاییش او را
 مرده انگاشته بحال خود گذاشته بودند * نمیدانم یکمرتبه
 چه شد از جای برخاسته فریاد کرد که من نه مرده‌ام - اگر
 جراحی میبرد و زخم مرا می بست امید آنست که جانی
 بسلامت در میبردم * اما جراح این فرج غایب بود - و
 سایرین هم علمی از جراحی نداشتند * بنابراین الجاء ملتجی
 به راهبات شدند - از شرایط رهبانیت و رطایف مذهبی ایشانست
 پرستاری مرضی و مجروحین * کشیش با دو نفر از زنان راهبه

بطرف مرد سپاهی مجروح روان شد - منم بآنها همراهی کردم
 و بسر وقت مجروح رسیدیم - زخم او را ممکن العلاج یافتند -
 فوراً آبی طلبیدند که خون را شسته مشغول به بخیه زن و
 وصله نمودن دهن زخم شوند * در این بین من فرصت را
 غنیمت شمرده برای تقدیم این خدمت سبونی بوداشده در سه مرتبه
 بسمت چشمه رفتم و آب آوردم چنانکه مادران را برای
 فرزندان خود عادت غمخوار نیست و حالت بیقراری * سایر سپاهیان
 و همقطاران او که همه حاضر و ناظر بودند - نظر بدین خدمت
 مادرانه من که فقط از روی اضطرار بود قلبشان بر من زبقی
 شد * اما مجروح بعد از ساعتی نفس باز پسین را کشیده جان
 بجان آفرین تسلیم کرد * و از عجایب اتفاقات همان سر بازی بود
 که کشیش را آزاده بود : همینکه سپاهیان مایوس از حیات رفیق
 خود شدند - از دور او بسر رفتند ... کشیش فریاد زن به
 این بی ادب کور باطن بود که میخواست خدای مراد بینه -
 و صلیب را از کون من بعنف بیرون کشد : در زندگانی که
 ندید - پس اکنون او را غسل تعمیدی داده بزند و خوارش
 که دانا و بینایی بهر کم و بیش است بفرستدش تا جبروت حق
 را به بینه * من وقت را نایبمت شمرده آهسته خود را بدر

کاروانسرا افکندم - قدمی دو برداشته بودم که پایم به جسد مقتول
 خورده بر رودر افتادم - و دست و رو و لباس آلوده بخون
 شد * چون هوا تاریک بود و قدم بقدم کشته افتاده - ناچار
 شدم که به چهار دست و پا راه روم * در اینحال خیالی مرخص
 برای من پیش آمد - اندیشه کردم که مبادا اطفال را کشته باشند -
 و از کمال غصه و پریشانی نزدیک بود فریاد زده سپاهیان را خبر
 کنم - که ای پدرحمان خونخوار - گویا از تغییر لباس هندوگمانم
 کردید که از جان امانم دادید - نه چنین است - اگر چه زنی پیش
 نیستم ولی انگلیسی پرکنیم و با شما دشمن - زودتر از قید حیات
 برهانیدم که منم باطفال خود ملحق شوم * اینوقت رقتی بود
 که من راه ناسپاسی و خدا ناشناسی پیش گرفته و از رحمت
 ایزدی غفلت داشتم * اما زن بدبختی افسرده که شوهر و دامادش
 مرده با دو طفل یتیم و صد گونه اندوه و بیم اگر یکبار دامن
 شکیبش از دست برد و بی اختیار بلکه دیوانه راز زبان بنا سزا
 گشوده سخنی کفر آمیز گوید گویا معذور باشد که از روی
 هوش و دانش نیست * و هر زنی جای من میدرد - با هجتم
 اینهمه مصائب و نزول چندین نوائب البته یا فحاه میکرد یا
 دیوانه میشد یا از دین بیگانه میگردد * باری بهر طریق بود

خود را بدر منزل و مأمن خودمان رسانیدیم - و آهسته در
 را باز کرده اطفال را آواز نمودم - جوابی نشنیدیم - مکرر صدا
 زدم - نفسی از متنفسی بیرون نیامد * گفتیم دیدی چگونه وحشیان
 راه باین مأمن هم برده و مرا بدافع فرزندانم مبتلا کرده اند *
 اما باز از ترس اینکه میداد بلندتر صدا کنم - و صدایم بگوش
 پانگیان رسیده قصد اینجا را نمایند ساکت شدم - و قدری پیشتر
 رفتم - مجدداً آواز دادم - ایلمرتبه جوابی شنیدیم - قدری قلبم آرام
 شد - آهسته پرسیدم که غیر از شما با شما درین جا کیست - معلوم
 شد - که دو زن و دو طفل دیگر با آنها هستند - نهایت شاد
 شده بآنها سپردم که تا صبح صدائی نکنند - و وقت طلوع
 آفتاب منتظر من باشند - و من با اطمینان قلب و فراغت خاطر
 مراجعت کرده نزد رنان راهبه رفتم * شبهای همدستان برخلاف
 روزش سرد و طربتی است - زنان تارک دنیا را دیدم که از
 سرما میلرزیدند - هر طور بود این شب پر شور و شور را که از
 روز نشور پر هول تو و تویل تر بود صبح کردیم * قاتلین
 سنگدل پهلوی مقتولین خود منزل ساخته با اهل فرغت و
 استراحت خوابیدند * آفتاب که طالع شد - بهمان نظم و ترتیبی
 که در قشون انگلیس رسم است شیور حاضر باش کشیده شد -

و همه سپاهیان از خواب برخاسته اسبهای خود را تیمار نموده
 و دست و روی خود را شست و شورواده عبادت معبود
 خویش بجا آورده از آن پس براه افتادند - بدون اینکه هیچ
 ملتفت و متعرض ما شوند * و یک ارابه از ارابه هائیکه این
 کاروان بیچاره بدبخت با خود آورده بودند - آنها از مقتولین
 خودشان که در وقت مجادله با سربازان مجروح انگلیس کشته شده
 بودند - بار کرده از عقب سر خود می کشیدند - که چون
 برومخانه جمعا رسیدند بر حسب رسم و عادتی که دارند برومخانه
 مزبور پیندازند * و قتیکه اطراف کاروانسرا از جرد منحوس
 سپاهیان خالی شد - یکی از زنان تارک دنیا بما گفت اگر مصمم
 مسافرت با ما باشید بسم الله - و البته میدانید که چون هندوها
 نسبت بما رعایتی مخصوص دارند - شاید بواسطه همراهی با ما صدمه
 و آسیبی بشما نیز نرسانند * گفتم بلی چنین است - ولی شما به
 اله آباد میروید و ازین جا به اله آباد شصت فرسنگ مسافت است -
 اما ما عازم شهر کانپور بودیم که از اینجا تا آنجا زیاده بر دوازده
 فرسنگ راه نیست * راهبه بما گفت ما را در اله آباد مأمون و
 معبدی است - که هر کس بد آنجا راه یابد در مهد امن و امان
 خواهد بود * گفتم بلی اما در کانپور جنرال (وهلر) است -

که از اقبال ملکه انگلستان هنوز ستاره فیروزش در خشان و قداره
جهان سرزش سرافشان است * گفت جنرال مزبور اگر دیروز
چنین قدری و قدرتی داشته شاید امروز نداشته باشد - و شخص
عقل مقرر معلوم را برای مقرر موهرم نباید از دست دهد * خلاصه
بعد از این کاروان بدبخت که ما هم در جزر آن بودیم بسمت
اله آباد روانه شد * رقت ظهر در سایه درخت عظیم الجثه سایه گستری
در ساحل رودخانه توقف کردیم * حودثی که درین راه رخ نمود
مفصل است - ولیک قابل تذکار نیست * یکدسته زن پیاده گرسنه
برهنه تشنه منزل بمنزل رو به اله آباد راه می پیمودیم - پناهنده
جز بلطف آله نبودیم * بعد از دو روز باز من بآن رای
نحیف و عقل خفیف خودم که مقتضی رفتن به کانپور بود رجوع
نمودم - هر قدر زنان تارک دنیا میخواستند مرا ازین صرافست
بیندازند منصرف نمیشدم * خیالمان عموماً این بود - که وقتی
بآن شهر رسیدیم - بالموهای مملو از لیمو انگلیسی که در زیر
جامه ها بر میان خود بسته بودیم اسباب معاش و لوازم آسایش
و انتعاش خود را فراهم خواهیم آورد * در هر حال باز اگر
مرزیکانچی باشی و زنش که همراه ما بود مرا اغوا و اصرار
نکرده بودند که بطرف کانپور برویم - من از متابعت رای زنان

راهبه بیرون نمیرفتم * بالآخره روز چهارم حرکت از کاروانسرا
 نمودیم - ازل طلوع آفتاب آنها به سمت اله آباد و ما بطرف کانپور
 حرکت کردیم * اما تا نزدیکی کانپور هیچ نمیدانستیم که نانا صاحب
 معروف که شورالناس و رئیس یکهفرقه از طاغیانست مالک کانپور
 و مصافات آن شده است - و جنرال (وهرل) را که همه
 امیدواری و انتظار ما بآن بود - در مریضخانه نظامی این شهر
 با معدودی از عساکر انگلیسی محصور داشته * اما وقتی ازین مرحله
 آگاهی یافتیم که بدر فرسنگی شهر مزبور در حوالی گنگ
 رسیده بودیم - و بیک وضع غریبی فی الواقع که مثل خارق عادت
 و نشانه سلامت و سعادت بود * سپاهیان نانا صاحب مارا نیافته
 بودند - چرا که چند فوج از سواره هندو و مسلمان در سواحل
 گنگ پیوسته می گشتند تا فرنگیان را که بعزم کلکته و اله آباد و
 بنارس از شط بواسطه کشتی عبور میکنند دستگیر و اسیر
 نمایند * بعضی از دهقانان باینکه هندو و مسلمان بودند - بر
 بیچارگی ما رحمشان آمده گفتند - زینهار بکانپور نرید که اسباب
 هلاکت شما موجود است * عجالة روزی چند درین ساحل
 رودخانه گنگ که نی زار و جنگل است پنجا و متواری شوید -
 تا به پینید پایان کار و نتیجه این گیرودار چه میشود - و علاوه

برین مهربانی و اشفاق قدری آذوقه و لباس هم بما بذل و انفاق کردند * آنوقت ما پشیمان شدیم که چرا نصایح زنان راهبات را ~~بسمع قبول~~ اصغا نکرده گول آراء و عقول خون را خوردیم * روز نزدیک بزوال بود و ما درین اندیشه و خیال که در آن وقت شام که پرده ظلام بر روی هوا کشیده میشود زودتر خون را بکانپور برسانیم * تا حوالی حصار شهر رفته هیچ ذیحمیاتی در صحرا نیافتیم - آخر قرمزی شفق کله منارها و قبه های مطلای مساجد شهر را لاله گون کرده - رودخانه گنگ مانند یک اژدهای زربلی از پهلوی ما جریان داشت * چشم ما که بمذراهی مساجد و قباب معابد کانپور افتاد - از شدت فرح نمیتوانستیم برپای خود ایستاد * کم کم هوا تاریک و حموت شفق زایل - و از انظار ما این علائم و آثار سلامت و امنیت و رجا و رفاهیت محو گردید * از شدت خستگی ناشی ما از رفتار مانده بود - بی اختیار بر روی علفهای صحرا افتادیم - موزیکانچی که غالب اوقات درین موقع استراحت برای رفع کسالت روح رتن نی لبک خون را از جیب درآورده بآهنگهای انگلیسی آغاز نغمه سرائی می کرد - امروز مثل اینکه آثار کفایت قرآنی ~~مشاهده~~ و استنباط کرده باشد - خاطرش کدر بود - و طبعش

اقبال بفرمانه سواری نمی نمود * در اینحال صدای سم ستور بگوش
 ما رسیده کم کم دسته سواری بزدیک ما شدند * ما خود را در
 نی زاری پنهان ساخته نظر بطرف سواران انداخته دیدیم یکدسته
 سوار که یقیناً از پنجاه نفر بیشتر بودند یورتمه از جلو ما
 گذشتند * لحظه نگذشت که از قفای آنها دسته سوار دیگر
 رسیدند * غالباً در مواقع بدبختی هوش و فراست انسان از ایام
 سعادت و رفاهیت بدیستر است * ما چنین استنباط کردیم که دسته
 اول از سپاهیان یاغی و دسته ثانی سواران انگلیسی بودند - چرا که
 بزبان انگلیسی تکلم می کردند * ما خود را باطمینان قلب نزدیک
 آنها رساله بزبان انگلیسی با آنها تکلم کردیم تمام سواران از شنیدن
 صدای ما دفعتاً واحده ایستادند ما بر سبیل اختصار شرح حال
 خود را برای آنها بیان کردیم - و اسم خود و شوهر و طایفه
 خردمان را به صاحب منصب این جماعت گفته - و چیزی از اصل
 و نسب خون نهفته نداشتیم * همینکه فهمید ما مردمانی بودیم با ثروت
 و آبرویی داشته ایم - علی الخصوص که دانست داماد من با او در
 یک فوج صاحب منصب بوده - راضی شد که ما را با خود نزد
 جنرال (وهلر) ببرد - و فی الحال هر یک از ما را سواری
 بتبرک گرفته راندند تا داخل ما من جنرال (وهلر) شدیم - و

این واقعه در بیست و هفتم ژوئن بود * بیست روز بود که نانا صاحب این سوار انگلیس را در بند محاصره داشت و آذوقه انگلیسان قریب با تمام رسید و خود جنرال سخت مجروح شده بود - و بعد از چند روز توقف در مرخصخانه چون کار از همه طرف سخت و خود را دو چار مساوی بخت دید ناچار تسلیم شد - مشروط بر اینکه خود را با قشون انگلیسی که در معیت وی بودند از آن مأمن بیرون آورده بساحل گندگ روند - و در آنجا کشتیا برای آنها حاضر شده همه را سالمأ به آبآباد رساند * من شرح تسلیم شدن جنرال (وهلر) را نمی نثارم - زیرا که البته و قایع نگاران و مورخین مفصلاً نوشته اند * همینقدر سرگذشت خود را می نویسم - که روزی که با یستی از آن مرخصخانه بیرون بریم - من و اطفاالم را در یک ازابه رو بستند نشاندند بسمت ساحل رودخانه که قایقهای زیاد در آنجا حاضر شده بود خدمت دادند - و چون نانا صاحب عهد و سوگند یاد نموده بود که بمصاحبه نرساند - از دم مرخصخانه تا ساحل رودخانه در طرف راه افواج سپاهی صف کشیده بودند - و پشت سر آنها بالا فاصله جمع کثیری از تماشاگران سهری استاده بودند . ما را سالمأ بساحل رودخانه رسانده - و در دستپا جای دادند * و سپاه

سفاین از ساحل حرکت کرده بوسط رودخانه رسید - من شکو
باربیتعالی را بجای آوردم - که اینک دیگر از طرفان حرارت
جسته ام و به سفینه نجات نشسته - ایادی اعادی از تطاول و
تعدی کوتاه مانده - و آب رودخانه ما با آنقوم عنود حایل
آمد - که ناگاه دیدیم از یمین و یسار توپهای آتشبار بجانب کشتی
ما شلیک شد - و جمعیت زیادی از همراهان ما هدف ساچمه های
توپ گردیدند - و ثلمه ها بکشتی رسید - دلها متلاطم گردید -
نزدیک بود غرق دریا شویم - که از حسن اتفاق بان ما را
بساحل انداخت - من با دختر و طفلم از کشتی شکسته بیرون
آمدم - البته تفصیل اینواقعه ثبت دفتر وقایع نگاران شده
است * من با طفلک و دخترم در کنار رودخانه میان ریگها در
روی زمین افتاده و تن بمرگ داده - هر آن منتظر بودیم که
ظالمی از یافغان خونخوار بر ما تاخته سرهای ما را از بدن جدا
سازد * من از کمال خوف چشمهای خود را بسته بودم -
درین اثنا نانا صاحب با جمعی از صاحب منصبان سراره وارد
شد - و بیک اشارت او تیغها بالتمام در نیام رفت - و نانا
صاحب همه ما را جلر انداخته مانند اسرا بشهر بود * ما عدداً
از نکور وراثت زیاده از صد و هشت نفر نبودیم - فرمان دان

ما همه را در مکانی که صاحب منصبان انگلیسی هنگام امنیت در آنجا جمع میشدند جای دادند و اسباب آسایش و لوازم معیشت ما را فراهم آوردند - و لما قدفن کرد که از آن معرکه خارج نشویم * اول باری بود که من این شخص را دیدم - هر کس هر چه در حق او بگوید خرد داند - دلی من درین قتلی که واقع شد او را مقصر نمیدانم - جوانی باظرف آمد نهایت در سن سی سال - رؤی کشاده و دلی سباده و قریحه خوب داشت و هیچ شبهه درین نیست که اگر باغیان اطاعت او را می نمودند یقیناً این قتل و غارت رومی نمیداد * و جهة این نقض عهد آن شد - که جنرال (هاووک) برای استخلاص جنرال (وهرلر) به نزدیکی کان پور آمده بود وقتی که ما بکشتی نشسته عازم الدآبک شده ابدار باروط که در آن مریضخانه بود غفلت بدون اینکه جهت آن معارم شد آتش گرفت - هندوها گمان کردند که باز جبهی از انگلیسیان بتخیال مدافعه و مشافعه در آنجا مانده و بیرون فرشته انتظار ورود جنرال (هاووک) را دارند - این بود که حکم بتقلی تمام ما دادند - و بعد که بیگانهی ما معارم شاه نانا صاحب جمعی از ما را که کشته نشده بودیم نزدات داد *

درین پانزده روزیکه ما در زیر حمل است از بودیم در حال وفات

رتبه‌گی می‌کردیم - اما با وجود اینهمه سفارشی که نانا صاحب بها
 کرده بود که از آن منزل مطلقاً با خارج مروده نکنیم - باز
 بعضی از زنهای انگلیسی سبکی و خفت را از دست نداده با
 خارج از آن محوطه مخفیاً مکاتبه و مخابره میکردند * بعد از چند
 روز بواسطه جواسیس مکاتیب را بستگی بسته از بیرون بیرون
 حیاط می‌انداختند - معلوم شد که عساکر انگلیس قشون نانا
 صاحب را شکست داده و عنقریب سپاهیان یافعی شهر را خالی کرده
 خواهند گریخت * و فردای آن روز صدای زیان بگوش ما
 رسید که معلوم بود در شهر یک آشوب و انقلابی است * درین
 بین مأموری از طرف نانا صاحب به احضار چهار نفر از زنهایی
 که با بیرون مروده و مکاتبه داشتند آمده با خود برد - رفتن
 آنها به بیرون همان بود و کشته شدن همان * از آن پس اهالی شهر
 به محبس و مأمس ما حمله آورده آنجا را احاطه کردند - و از
 دیوار حصار وارد محبس شدند - اول کسیکه بدست آنها افتاد
 زنی بود که بشمشیر یکنفر سپاهی مسلمانی کشته شد - از آن پس
 باز بنای قضایی و خونریزی گذاشتند - درین هنگامه دختر و پسر
 نیز بهلاکت رسید - و مرا ضعف دست داده بزمین افتادم - دیگر
 ندانستم چه شد و چند ساعت در حالت شوشه بودم - وقتی

چشم گشودم جمعی از هموطنان خود را دیدم که دور مرا گرفته
در چاره بیهوشی من هستند - چون ملتفت شده و بخود آمدم
هر دو فرزند خود را کشته دیدم - من بدبخت جان سخت
هنوز با اینهمه مصائب و نوائب زنده ام - و ای کاش که من قبل
از آنها مرده بودم تا این تیره روز نمیدیدم - و با اینحال
چانسوز نمی بودم * باری جنرال (هارلک) سردار انگلیسی شهر
را تصرف کرده بود - بعد از چند روز مرا از کانپور به
اله آباد و از آنجا به بنارس و کلکده فرستاد - و از آنجا بکشتی
(کلومبر) نشسته بفرنگ آمدم * این سرگذشت ایام سختی و شرح
روزگار بدبختی من است - و از آن این حکایت باز گفتم تا
عبرت دیگران شود - خاصه آنان که غریق بهار نعمت و قرین
رفاه و سعادت هستند از شکر آن غفلت نورزند - و بدانند که
دست قضا در طرفه العینی میتواند خداوندان نعمت را از ارج
عزت به حقیض ذلت کشاند و ارباب دولت را از بستر غنا
بکاستر فنا نشاند *

تعز من تشاء و تذلل من تشاء

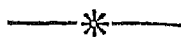
بهدک الخیر انک علی کل

* شیلی قلییر *

انتخاب

از کتاب

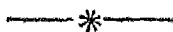
تاریخ سلاطین ساسانی

که طبقه چهارم از

ملوک فرش

بوده اند

(* انتخاب از کتاب تاریخ سلاطین ساسانی *)

— * که طبقه چهارم از ملوک فرس بوده اند * —

(* شاپور بن اردشیر *)

حمزه بن حسن میگوید * شاپور بن ارد شیر شادروان
شوشتر را بساخت - و آن یکی از بناهای عجیب مشرق زمین
است و چند شهر بنا کرد - از جمله نیشاپور است و بیشاپور و
شادشاپور و به از اندیشاپور و شاپور خواست و بلاش شاپور
و فیروز شاپور - اما نیشاپور شهر است از شهرهای ایران شهر
از ولایت خراسان - و بیشاپور شهر است در فارس و سنائی
نیز باین اسم موسوم میباشد و این اسم را در عربی مختصر
کرده شاپور گفته اند - شهر بیشاپور را ابتدا طهمورت ساخته
و معلوم نیست که آنرا چه نامیده - اسکندر آن آباد را خراب
کرد شاپور پادشاه آن پرداخته - و شاد شاپور شهر است از بلاد

میسان و میسان رستاق بزرگی است میان بصوه و واسط گه
 قصبه آنرا نیز میسایان میگفته اند - و فیروز شاپور از شهرهای
 عراق است و در عربی آنرا انبار میگویند - و به از اندیوشاپور
 شهر یست در خوزستان و آنرا تعریب کرده جندی شاپور گفته اند -
 و اندیواسم انطاکیه است - و به از یعنی بهتر از - پس معنی
 به از اندیوشاپور بهتر از انطاکیه میشود - و کلمه شاپور معلوم میکند
 که شهر منسوب باین بادشاه میباشد - بنای این شهر بشکل نطع
 شطرنج است - در داخله شهر هشت راه یا شارع یا خیابان با
 هشت راه دیگر تقاطع مینماید - و در ازمنه سابقه رسم برده
 است هر شهر را بصورت چیزی میساخته اند - چنانکه شهر شوش
 را بصورت باز بنا کرده و شهر شوشتر را بشکل اسب - و در
 کتاب صورالملوک صورت شاپور را با شعار آسمانی رنگ و ازار
 سوز گلدار و قلع قرمز و سبز ساخته اند - در حالیکه ایستاده
 است و نیزه بدست دارد *

این اثر در کامل گوید شاپور رومی را در نصیبین محاصره
 کرد بعد امیری در خراسان حادث شد که توجه او بدانطرف
 لازم نمود - رفت و باز آمد و بر نصیبین دست یافت و جمعی
 را کشت و بعضی را اسیر کرد - و غنیمت بسیار در اینجا او را

نصیب شد - بعد بطرف شام راند و بسیاری از شهرهای این مملکت را گرفت - و پادشاه روم را در انطاکیه محاصره کرد و او را دستگیر نمود و با جمعی آورده در جندی شاپور سکنی داد *

نگارنده گویند - پادشاه روم که صاحب تاریخ کامل میگوید دستگیر شاپور شد والیرین قیصر رومیة الکبری میباشد *

و باید دانست که شاپور چند بار با عساکر روم مصاف داده و ابتدا رومیها غالب میشدند - آخر الامر در یکی از جنگها بنابر خیانت یکی از همراهان والیرین این امپراطور اسیر و گرفتار جنگ قهر شاپور گشت - و الحق این پادشاه ساسانی با قیصر روم برسم انسانیت رفتار نکرد - هر وقت میخواست سوار شود می گفت حمایل امپراطوری بگردن والیرین بدبخت می انداختند و او را نزدیک اسب شاپور حاضر میکردند - والیرین پشت را دوتا کرده شاپور پا بر پشت او میگذاشت و سوار اسب میشد - فی الحقیقه امپراطور روم برای شاپور کار رکاب میکرد *

بعد از چند سال که این خرابیها بآن پادشاه داد - زنده و برا پوست کنده و پوستش را در معبدی آویخت و دانشمندان ایران را ابدالدهر در زیر خجالت رومیها گذاشت - و اگر از شاپور این خلاف مردمی و جوانمردی دیده نشده بود از سلاطین بزرگوار

بشمار می‌آمد و حکایتی داشت * و بعضی از مورخین عجم که از اکابر گردنکشان قوم بقلم رفته - این کار زشت را بشاپور ذوالاکتاف نسبت داده - و البته قلت اسباب کار و حال دوره علت این لغزش شده - و گرنه از شاپور بن اردشیر تا شاپور ذوالاکتاف خیلی راه است *

مسعودی در مروج الذهب میگوید - مدت سلطنت شاپور بن اردشیر سی سالست - و بعضی سی و یک سال ریش ماه و هیجده روز نوشته اند - و او با ملوک عالم جنگ ها کرده و ستاقها آباد نموده و شهرها ساخته - و در ایام او مانی نقاش معروف ظاهر شده بدعوی نبوت پرداخت - شاپور دین مجوس را گذاشته پیرو او گشت - بنور معتقد و از ظلمت بری - یعنی از اعتقاد بیزدان و اهرمن دست کشید - لکن باز بآئین مجوس رجوع نمود و مالی بپند رفت * گویند پادشاه روم بشاپور نوشت من رسم و راه تو را در سیاست مدن و نگهداری لشکر و سایر امور پسندیده ام - و میخواهم همان طریقه را اختیار کنم - راه آنها بمن بنما * شاپور در جواب نوشت من بچند خصلت دارای این مزیت شدم -

(اول) آنکه بهر چه امر یا نهی کردم جد نمودم و آنها

بازیچه - شمرتم -

(سوم) آنکه در وعد و وعید تخلف را هرگز جایز

ندانستم -

(سیم) آنکه جنگ کردم برای فایده نه از روی هوای نفس -

(چهارم) آنکه دلها را جذب کردم بمحبت بدون کراهت

و بدوس بدون کینه -

(پنجم) آنکه عقاب کردم بسزای گناه و جرم نه از

جهت تغیر و غضب -

(ششم) آنکه بهمه کس مایحتاج او را دادم بدون آنکه

کسی را بخیرال چیزهای غیر لازم اندازم و مبتلا به بلیه تحمل و

تعیش بیمعنی سازم *

شاپور را اعراب شاپور الجند لقب داده - چه چند در

عربی بمعنی لشکر است - و چون شاپور لشکری بیشمار داشت

باین لقب ملقب گشته - و در فارسی از او نبرده گفته اند - یعنی

اهل نبرد و رزم - و شاپور خود پسرش هرمز را در حال

حیات ولیعهد کرد و کلمات متین ازین پادشاه زیاد نقل نموده اند

و از سخاویت او چیزها گفته * و از نوادر عهد شاپور بن

اردشیر یکی داستان ارست با پادشاه حضر - و شرح آن از

اینقرار است *

این اثیر مینویسد - در جبال تکریت میان دجله و فرات
 شهری بود موسوم به حضر - و پادشاهی داشت که ویرا ساطردن
 میگفتند - و او از جرامقه و از طایفه قضاعه بود و اعراب
 از را ضیزن مینامیدند - و او جزیره را یعنی بعضی بلاد و اراضی
 واقع بین دجله و فرات را در تحت اتملک خود در آورده -
 و لشکر بسیار جمع کرده - در وقتی که شاپور در خراسان بود
 بفواحی عراق عرب دست اندازیها کرد - چون شاپور از
 خراسان باز آمد و تطاول ضیزن بدانست - قشون به حضر
 کشیده آنرا محاصره کرد - و آن حصار چهار سال یا دو سال
 طول کشید - و گشادان قلعه میسر نشد - و ضیزن دختری
 داشت نضیره نام که از سر و ماه و گل در نگوئی گرو میبرد
 در نوبتی که آن جمیله بعبادت زنان افتاده - حسب الرسم بآبادی
 بیرون شهر آمده شاپور را دید - و چنانکه او از تمام زنان در
 صباحت میگذشت شاپور هم میان مردان نمایشی داشت - هر دو
 بهم منایل شدند و مهر درزیدند - و بحیله آن دختر که ذکر
 آن در اوراق پاکیزه نشاید - شاپور حضرا گرفت و ضیزن و
 اتباع او را کشت و دختر را در شهر موسوم به عین التمر از بلاد

جزیره بزی گرفته با وی هم آغوش گشت - آنشب یا شب دیگر دریافت که آن دختر از برگ گلی رنجه شده - گفت مگر بر این تن را با چه پرده که از گل آزده می شود - گفت پدرم مرا با معز قلم گوسفند و شهیدیکه از زنبورهای عسل جوان حاصل میشود و شراب ناب پرورده - شاپور گفت تو چون با چنان پدری آن کردی با من چه خواهی کرد - پس فرمود گیسوی او را بر دم اسبی سرکش بستند و در بیابان رها کردند و اسب را هی زدند - شمس او را در خار و خشک تا پاره پاره شد و اکثر شعرا در اشعار خود یاد می از ضیض کرده اند - جلال الدین میرزا ابن خاقان مغفور فتحعلی شاه در نامه خسروان گوید در نزدیکی نیشاپور کوهی است مجسمه شاپور را در آن کوه از سنگ ساخته و در پشته های دیگر چند مرد دیگر را تراشیده که حاکی از صنعت و هنر مردم ایران است *

✽ هرمز بن شاپور ✽

حمزه بن حسن گوید - هرمز در صورت و بالا شبیه بچند خود اردشیر بود - و قوت و جرأتی بکمال داشت الا اینکه در اصالت رأی نقص او ظاهر میشود - در دسکوةالملک بنائی دارد * در کتاب صورملوک او را باشعار سرخ منتقش د ازار سبز

و تاج طلای سبز کشیده اند - در حالیکه در دست راستش نیزه و در دست چپ سپر و سوار بر شیری است * اکثر مورخین عجم نوشته اند هرمز از بطن دختر مهرک است - و مهرک یکی از سلاطین فارس بوده - چون اردشیر او را بکشت بعدها منجمین باو خبر دادند که شخصی از نژاد مهرک بر اورنگ سلطنت ایران خواهد نشست - لهذا اردشیر در قطع نسل مهرک اصراری داشت - دختر مهرک از قوس اردشیر سر به بیابان نهاده پناه بشبانی برد - روزی شاپور در شکار تشنه شده نژد شبان آمده آب خواست - دختر برای شاهزاده آب آورده ضمناً دل او را ربود - شاپور گفت بامن بیا تا ترا در حرم سرای خود جای دهم - دختر گفت من از پشت مهرکم و از اردشیر میترسم - شاپور قسم خورد که ازو چیزی به اردشیر نگوید - دختر با شاپور آمد - و شاهزاده ویرا بزنی گرفت و هرمز از بطن او و پشت شاپور قدم درین جهان نهاد - سالی چند چون بگذشت - روزی اردشیر بخانه شاپور آمد پسری زیبا و زورمند دید - از نسبش پرسید - شاپور سرگذشت را براستی برای پدر گفت - اردشیر شاد شد و هرمز را بوسید و گفت شکر خدای را که گفتار ستاره شناسان اینطور بحقیقت پیوست -

هرمز که هم فرزند من است و هم از نژاد مهرک شاهنشاه
ایران شود *

هرمز در پادشاهی شاپور حکومت خراسان میکرد - و در
کار لشکر داری کوششی تمام داشت - بدخواهسان رشک برده
بشاپور گفتند شاهزاده خیال دارد بر تو بشورد و خود پادشاهی
کند - هرمز شنید و دست خود را بریده نزد پدر فرستاد تا
دروغ بدگویان ظاهر شود * چه در آن اران کسیکه عضوی کم
داشت پادشاهی برداشته نمیشد * شاپور برای هرمز پیام داد که
اگر تمام پیکر خود را قطعه قطعه کنی آخرین قطعه بعد از من
پادشاه ایران است *

گویند یکی از سلاطین هند باو نوشت که اگر فلان مناع
خری پس از چندی دو برابر فروشی - هرمز گفت بلی - اما
چون پادشاهان بازرگانی کنند بازرگانان چه کنند

ابن اثیر گوید - چون هرمز پادشاه شد بعدالت پرداخت
و راه نیاکان خود را پیدش گرفت و راستی پیشه نمود و مدت
سلطنتش یکسال و ده روز بود - رستاق رام هرمز را از آبان
کرده است

مسعودی گوید - هرمز ملقب بدلیز بوده - و یکسال

بیست و دو ماه سلطنت نموده - و شهر رام هرمز را در
 رستاق اهواز او ساخته و کلمات و نصایح پسندیده منسرب باین
 پادشاه است *

(* بهرام بن هرمز *)

حمزه بن حسن گوید - در ایام بهرام بن هرمز مانی گرفتار
 و دستگیر شد - پس از آنکه دو سال باطراف میگردید و در
 اصقاع پنهان میشد - بهرام علما را جمع کرده در آن داشت که
 با مانی مباحثه کنند - پس از گفتگو باده ویرا ملزم نمودند -
 بهرام حکم کرد او را کشتند و پوستش را کزدند و پیر از کاه
 کردند و بر در یکی از دروازه‌های جندی شاپور آویختند *
 نگارنده گوید در احوال شاپور گفتیم که مانی نقاش ظاهر شد و
 دعوی نبوت کرد - و ابتدا شاپور باو گروید و بعد باز بدین
 مجوس بازگشت نمود مانی بهندوستان رفت * اینک مزیداً للتوضیح
 گوئیم در آمدت که مانی ابن فدیک شاگرد ماروان از ترس
 شاپور از ایران گریخت - بعقیده بعضی از مورخین از راه کشمیر
 عازم بلاد هند گردید و از آنجا بترکستان و ختا رخت کشید و
 کار او در آنحدود بالا گرفت - و در اثنای سیور غاری در
 کوهی دید با فضا و هوای خوش و چشمه آب - قوت یکساله

بدانان غار برد و مریدها را گفت من به آسمان عروج میکنم و
 یکسال میمانم - پس از این مدت در حوالی فلان غار منتظر من
 شوید - این بگفت و بغار رفته در اوان عزلت نقشبهای بدیع
 در لوحی یا کتابی ساخت و از رنگ مائی اسم آن نقشبست *
 چون سال بسر رسید و از غار بیرون آمد آن تصاویر را معجز
 خود قرار داد - و گفت این بدایع را از آسمان آورده ام -
 جمعی از دیدن آن سرور حیرت کرده بمائی ایمان آوردند و او با
 جماعتی از پیروان خود بایران مراجعت نمود و با بهرام ملاقات
 کرد و او را بدین خود خواند - و خاتمه کارش آن شد که گفتیم
 و پیروانش نیز همان دیدند که پدر و پیغمبر شان دیده - و مائی در
 نقاشی ضرب المثل است و از مهارت او در اصول و فنون
 این صنعت چیزها گفته اند - از جمله گویند با انگشت خود
 بی اسباب دایره کشیدی که قطر آن پنجم ذرع بودی - و چون
 با اسباب نسبت محیط و مرکز دایره را می سنجیدند همه جای آن
 درستی و صحیح بود - صحت و سقم این خبر را که نمیدانیم -
 اما در استادی مائی در صنعت نقاشی حرفی نیست - و زنادیق
 که زناده منسوب بآن است از زمان مائی شام و ابتدا شده و
 در اینجا تصدیق البقی است که از آن صرف نظر جایز نیست *

مسعودی در مروج الذهب میگوید - چون زردشت بن
 استیمنان در عجم پیدا شد و کتاب خود را که نسناس نامیده و بلغت
 فرس قدیم نوشته بفارسیان داد - و تفسیری برای آن نوشت و
 اسم آنرا زند گذاشت - بعد شرحی بر زند نگاشته و آنرا
 یازند نامید - زند فی الحقیقه تأویل برد - هرکس از ظاهر زند
 بتأویل رجوع مینمود او را زندی میگفتند - و صاحب عقاید
 صحیحیه نمیدانستند - بعد عرب زندی را بتعریب زندیق کرده و
 ثنویه را که معتقدین یزدان و اهرمن یا فاعل خیر و فاعل شر یا
 مبداء نور و مبداء ظلمت باشند زندیق گفتند - از آن دهریها هم
 که عالم را قدیم دانسته نه حادث ملحق به ثنویه شده و از زنانه
 محسوب گشته - و در اینجا اگر مختصری از ترجمه حال زردشت
 درج ننمایم مطلب ابتر میماند لهذا گوئیم -

زردشت ابن استیمنان را بعقیده مسعودی و بعضی از
 مورخین دیگر نسبت بمذوچهر پادشاه پیشدادی ایران میبرد - و
 در آذربایجان متولد شده و پیغمبر مجوس است و کتابش موسوم
 به نسناس و عوام آنرا زمزمه نام داده و چون این کتاب را
 زردشت بلغت بسیار قدیم فرس نوشته و فارسیان از فهم آن
 عاجز بودند تفسیری بر آن نگاشته که معروف به زند شد - و تفسیر

دیگر بر این تفسیر نوشت و آنرا با زند گفت - و این کتاب (ظاهراً با دو تفسیر آن) در درازده جلد ثبت شد - و مشتمل بود بر امر و نهی و وعده و وعید و احکام و عبادت و غیرها - و مدت نبوت زردشت سی و پنج سال و عمرش هفتاد و هفت سال * این اثر گوید در کتاب زردشت احکام نجوم و مطالب طبی نیز بوده و معنی پا زند تفسیر النفسیر است - از اینقرار معنی زند تفسیر میباشد * و زردشت بقول ابن اثیر از ستنف ایوان گشتاسب بر او ورود نمود و آتشی بدست داشت که بآن بازی میکرد و او را نمیسوزاند و هر کس که آن آتش را از دست او میگرفت نیز نمیسوخت - لهذا گشتاسب باو ایمان آورد و آتشکدها بذا کوه و آتش همه را از آن آتش زردشت افروخت *

بعضی از مورخین اسم پدر زردشت را پوروشست و اسم مادرش را دندویه نوشته اند - و از مآثر زردشت سر و کلامش است که در قریه نامر در نزدیکی شهر قرشیز بدست خود نهانده و زیاده از هزار سال آندرخت برپا بوده تا وقتی متوکل عباسی جعفریه سرمن را میسلخت - برای درویدگران بطاهر بن عبدالله بن طاهر حکمران خراسان گفت آن سرور را الداخت و تنه آنرا با دردون و شاخهای آنرا با هزار شتر

بجعفریه حمل کرد - چون بیک منزلی جعفریه رسید غلامان متوکل
 او را پاره پاره کردند و زردشتیان که آن درخت را متبرک و از
 شاخهای بهشت میدانستند قتل خلیفه را از جهت بیحرمتی بآن
 درخت واجب دانستند *

این بود اقوال مصنفین عرب و عجم در باب زردشت - اما
 محققین فرنگ در ترجمه حال او مینویسند - زردشت شاعر
 شریعت مغها یعنی آتش پرستها یا اصلاح کننده آن مذهب بوده -
 و شریعت مغها همان دین فارسیان قدیم است - و مجوسها یا گبرها
 مددین بدین زردشت میباشند * این مقنن که فارسیان او را پیمبر
 دانند - ظاهراً در آذربایجان متولد شده معاصر است با
 گشتاسب پدر دارای اول - و پس از سیاحت بلاد و ملاقات
 دانشمندان مشهور در غاری گوشه نشین گشته - گویند او را از
 آن غاز باآسمان بردند و با اورمزد که به اعتقاد آنها صادر
 اول و مبدء نور باشد در بود گشت و اورمزد زردشت را
 مأمور کرد که این شریعت را در ایران رواج دهد - وی ابتدا
 دربار گشتاسب که در بلخ باختر سلطنت میکرد رفت و پذیرفته
 شد - اما بعد از تحمل مخاطرات گشتاسب باو ایمان آورد - پس
 از آن پسرش اسفندیار نیز پیرو آن دین گشت و تمام ممالک مغربی

ایران بارگرویدند * انگاه هشتاد هزار برهن از هند یا نواحی شرقی ایران آمدند که زردشت را از راه خون باز دارند و بر او معلوم نمایند که طریق خطا رفته - لکن او همه را معجب کرد و تمام مملکت حتی اهالی سند شریعت او را پذیرفتند و احکام خود را زردشت در بیست و یک مجلد نگاشت و هر مجلد تسک نامیده شد - و تسک بمعنی بخش و بهره باشد - و زردشت گفت من این جمله را از دهن اورموز شنیده ام - و زرد و آوستا از بقایای تسک است و معنی آن قول معمول امروزه و ناسخ اقوال گذشته باشد * زردشت بعد از عمر طولانی بکوه البرز رفت و در آنجا در گذشت - و برخی را عقیده اینست که در وقت هجرت قبایل تورانی در قلمرو گشتاسب و غارت بلخ او را کشند * در باب زردشت بسیار چیزها نوشته اند - اما اغلب بافسانه شبیه است - زمان غیر معین او معیناً از سیزده قرن تا شش قرن قبل از میلاد مسیح علیه السلام است - و میگویند تولد او در باختر یا در بلخ اتفاق افتاد * در هر حال دین عجم چند بار تغییر یافته - یکی از آن تغییرات را زردشت داده و اصل دین او قول یزدان و اهرمن است - یعنی فاعل خیر و شر - و این دو فاعل را در تسک امر خداوندی میدانسته که

بعبارت ما قادر متعال نامیده میشود - و از ثواب و عقاب بعد
از مرگ نیز زردشت سخن گفته است *

باز رجوع کنیم بتاریخ بهرام بن هرمز * این ائیر گوید -
بهرام بن هرمز پادشاهی حلیم و با تائی و نیک سیرت بود - و
سه سال و سه ماه و سه روز سلطنت نمود - و امر القیس کنده
پسر عمرو بن عدی از جانب بهرام حکومت بادیه عراق و حجاز
و جزیره داشت - و امر القیس از آل نصر بن ربیعہ اول کسی
است که قبول دین مسیح علیه السلام کرد * حمزه بن حسن گوید
در کتاب صورملوک شعار بهرام را سرخ و ازار او را نیز سرخ
و تاجش را برنگ آسمان ساخته اند با دو کنگره طلا و مازرجی
از طلا - در دست راستش نیزه و در دست چپ شمشیر که
تسکینه بآن کرده و ایستاده است * لقب بهرام بن هرمز شاهنده
بوده - و شاهنده بمعنی نیکوکار است *

✽ بهرام بن بهرام ✽

مسعودی در مروج الذهب میگوید - مدت سلطنت بهرام
بن بهرام هفده سال بوده و دیگران هیجده سال و بیشتر گفته -
و هم این مصنف میفرماید * این پادشاه در اول سلطنت خرد
بذن بروری و خوشگذرانی و افراط در اکل و شرب و استیفاء

لذات و سیر و گردش و شکار و تفرج مشغول شد - و از مملکت هاری باز ماند و از حال رعیت غافل گشت - املاک را به نزدیکان خود و ملازمان و خواص حضرت سلطنت باقطاع و تیول داد - دست خدام را از هر جهت باز و بهر طرف دراز کرد * رزرا در عمال دیوان چرون غفلت پادشاه و بی اعتنائی او را به مملکت داری دیدند بی خوف و هراس هرچه خواستند کردند لهذا آبادیها رو بخرابی گذاشت - دهکده ها ویران و بی سکنه افتاد - از مالیات ناست - خزانه عامه چون مغر نادان تهی ماند - مواجب و رواتب لشکری و کشوری مبدل به وعد و وعید گردید - قوت دولت رفت نوبت ضعف و نکبت شد * درینحال روزی بهرام سوار گشت و بتفرج گاه و شکار رانده بکامرانی و شاننامی میگذراند که شب در رسید - پادشاه بطرف مدائن میآمد مهتاب در و دشت را روشن کرده بود - درینوقت خیالی بخاطرش خطور نمود - مؤبد مزیدانرا خواست که با او سخن نماید تا بهتر مشغول و متحفظ باشد * آنمرد دانش هوشی بکمال داشت و برای تذکر پادشاه و تکیظ او از سیره اسلاف و قبایلی چیزها میگفت - تا رسیدند بخرابه که پیشتر از ده های معتبر بشمار میآمد و درینوقت جز بومان در آن

کسی سنگی نداشت *

نگارنده گوید - سؤال و جوابی از نوشیروان عادل و بزرجمهر معروف است - و همه کس شنیده -- و حکیم امجد اعلم نظامی که تربیتش بآب کوثر رحمت سیراب باد - آن حکایت را اینطور بر رشته نظم کشیده فرماید *

صید کنان مرکب نوشیروان * دور شد از کوکبه خسروان
مونس خسرو شده دستور و پس * خسرو دستور و دگر هیچکس
شاه در آن ناحیه صید یاب * دید دهی چون دل دشمن خراب
تنگ دو مرغ آمده در یکدگر * وز دل شه قاضیه شان تنگتر
گفت بدستور چه دم میزنند * چیست صغیری که بهم میزنند
گفت وزیر ای ملک روزگار * گویم اگر شه بون آموزگار
این دونوا نژی را مشگریست * خطبه از بهر زن و شهریست
دختری این مرغ بدان مرغ داد * شیر بها خواهد از او بامداد
کاین ده ویران بگذاری بها * نیز چنین چند سپاری بها
آن دگوش گفت کزین در گذر * جور ملک بین بود غم مخور
گر ملک اینست و گرین روزگار * زین ده ویران دهمت صد هزار
در ملک این حرف چنان در گرفت * کاه بر آرد و فغان سرگرفت
دست بسر برزد و لختی گریست * حاصل بیداد بجز گریه چیست

ابوالحسن هلمی بن حسین مسعودی رضی الله عنه در کتاب
 مروج الذهب و معادن الجوهر این حکایت را نسبت به پنجمین
 پادشاه ساسانی بهرام بن بهرام و مؤید مؤبدان داده میگوید -
 وقتی که بهرام و مؤبدان بخرابه های حوالی مداین رسیدند دیدند
 دو بوم که در جغد باشد باهم صفیدی میزنند مثل اینکه گفتگویی
 در میان دارند - بهرام گفت آیا کسی هست که زبان این مرغان
 بداند - مؤبدان گفت بلی پادشاهما - خداوند دانادانش این
 زبان را مخصوص من فرموده - بهرام گفت پس بگو به بینم چه
 میگویند - مؤبدان گفت این جغد نر است و آن یک ماده -
 آن این را خواستگاری میکند - ماده میگوید - بهتر ازین چه
 باشد - اما بای بیست خرابه ازین خرابه ها که سابق معمر ترین
 آبادها بوده برسم مهر و کاپین بمن دهی - نر میگوید این سهل
 مطالبی است - اگر پادشاه ابدلور سلطنت میکند من بزودی
 هزار خرابه بگو میدهم که همه در اول امر دولت بهرام در آبادی
 شهرت کلی داشت و گویند پادشاه از بهتصرف مؤبدان متنبه شد -
 و از او دستورالعمل خواست - و آن مرد کامل گوش هوش
 بهرام و دامن درایت او را بدوهر گزافهای مواظ و حکم رانی
 از او خبر مژدن و مکمل نمود - و پادشاه چون بدانست

عمل کرد چنان کار دولت و سلطنت بالا گرفت و رعایا آسوده و خوشحال شدند که گفتند روزهای پادشاهی بهرام بن بهرام همه چون روز عید است - و ایام مردم از خاص تا عام سعید * لقب بهرام بن بهرام سگان شاه است - یعنی پادشاه سگستان که سیستان باشد * از آنجا که پدرش او را خیلی دوست میداشت اسم خود را باو داد - و این بهرام در پسر داشت که یکی را نیز بهرام نامیده دیگر را نرسی *

حمزة بن حسن گوید شعار بهرام بن بهرام سرخ منقش بوده و از ارش سبز و تاجش بزرگ آسمان - در میان دو کنگره طلا شکل هلالی از زر روی تخت سلطنت نشسته - در دست راستش کمان - در دست چپ سه چوبه تیر * بعضی از مورخین گویند چون اهل ملک غفلت بهرام و انهماک او را در شهوات دیدند خواستند او را خلع کنند - موبد موبدان باگاهی و اندرز می پرداخت - و او تغییر سیرت داد - عیبه رفع شد و مردم آسوده شدند - عجب اینست که برخی مدت سلطنت این پادشاه را هشت سال نوشته اند - و حال آنکه ابن اثیر و مسعودی و محمد بن خاوندشاه بلخی معروف به میر خواند صاحب روضه الصفا و غیاث الدین بن همام الدین مؤلف حبیب السیر و جمع دیگر از اهل

فمن همه سنین پادشاهی بهرام را در حدود هفده و هیجده سال دانسته اند و الله اعلم *

❀ بهرام بن بهرام بن بهرام ❀

این پادشاه را بهرام مثلث و بهرام بن بهرامان گفته اند - و مدت ملکش را بعضی نه سال و برخی سیزده سال نوشته - و در شاهنامه و کامل الفارنج چهار سال است - و در مروج الذهب چهار سال و چهار ماه * از مسطورات حمزه بن حسن چنین مستفاد میشود که بهرام مثلث در عهد پدرش بهرام بن بهرام حکومت کرمان میکرد - و هم این مصنف میفرماید - رسم ساسانیان این بوده که پسر یا برادر خود را که ولیعهدی داشته چون حکمران ولایتی مینمودند پادشاه آن ولایت میخواندند - همیشه بساطت میرسید لقب شاهنشاهی می یافت * بنابرین رسم بهرام مثلث در ولیعهدی کرمانشاه لقب داشته و جماعتی او را سگانشاه خوانده یعنی پادشاه سیستان - و بعضی دیگر نگارنده این ضعیف است - سگانشاه همان بهرام بن بهرام پدر بهرام مثلث بوده * حافظ ابوریحان میگوید چون بهرام بن بهرام بن بهرام بر آمده شاهنشاهی داشت گفت - ما فعلاً از آن مستحق این تخت و تاج شده ایم که از نژاد پادشاهانیم - اما وقتی باستحقاق

صاحب این دیهیم خواهیم بود که همت بر آسایش رعیت و آبادی مملکت گماریم - و امیدوارم که پروردگار عالم جل ذکرة مرا توفیق دهد تا باین فرز و سعادت فایز شوم - مستمعین از لشکری و کشوری دعا و تنائی او گفتند * حمزة بن حسن میگوید شعار این پادشاه آسمانی رنگ و منقش بود - رازش سرخ - روی تخت نشسته بدست و شمشیر خویش تکیه کرده تاجش سبز با دو کنگره طلا و مازرج *

(نرسی ابن بهرام)

ابن اثیر گوید - نرسی برادر بهرام سیم در سیرت اعدل ملوک بود - و مدت نه سال سلطنت نمود * مسعودی لقب این پادشاه را دلیر نوشته و مدت ملکش را هفت سال * جماعتی لقب نرسی را نخچیرگان گفته * صاحب روضة الصفا میگوید نرسی بغایت پسندیده سیرت بود - و با کمال میل به ولعب مرتکب آن نمیشد * در حیات خویش تاج پادشاهی را بر سر پسرش هرمز نهاد - و بعبادت یزدان پرداخت - مدت پادشاهیش برزایت اصم نه سال * شاهزاده جلال الدین میرزا در نامه خسروان گوید - نرسی کشور را بچند بخش کرد - و هر بخشی را بکار دانی سپرد - دست پیدشکاران پدر و نیاکان را کوتاه

کرد - و مردمان هرمزند و پاک گوهر را برای کار آورد *
 بقول مورخین دیگر - نرسی پادشاهی شام را به ابیهم ابن حارث
 داد - و منشور سلطنت حیره را برای امرء القیس فرستاد *
 حمزه بن حسن گوید شعار این پادشاه سرخ منقش و ازارش نیز
 منقش و برنگ آسمان - نا جش سبز - ایستاده و تکیه بر شمشیر
 خویشتن نموده *

(هرمز ابن نرهمی)

مسعودی گوید هرمز ابن نرسی هفت سال و پنجاه روز
 سلطنت کرده - و این اثیر بر و ابنتی شش سال و پنجاه روز نوشته -
 بعضی هشت سال گفته * در هرحال ابتدا هرمز دل سخت و
 بدخوب بوده - چنانکه رعایا از او دهشت داشته اند - بعد تغییر
 حال داده و در کمال مهر مملکت داری و رعیت پروری نموده -
 اندیش را کوه بد ضبط کرده اند - یعنی صاحب جبل * بنابر
 مسطورات اصل التارخ هرمز در رعایت جانب ضعفا و آبادی
 بلاد و عدل و داد اهتمامی داشته - و در آنوقت که در گذشت
 غوزندی نداشته - این یکی از زرجات ری آستان بوده - و آن
 این هنگام وضع حمل پسری می آورد - و آن پسر شاپور
 نام است که بعد از هرمز سلطنت نموده - و شرح حالش

هر ذیل بیاید * حمزه بن حسن گوید - هرمز در خوزستان
در کوره رام هرمز رستاقی آباد کون - و آنرا هشت هرمز
نامید - یعنی بهشت هرمز - و بعد آنرا کورنگ گفتند - و
آن در طرف ایزج است - چه ایزج از کوره رام هرمز میباشد *
شعار هرمز سرخ منقش و ازارش نیز منقش و برنگ آستان -
تاجش سبز - ایستاده و تکیه بر شمشیر خود کرده *

✽ شاپور ذوالاکتاف ✽

بعضی از مورخین را عقیده اینست که هرمز قبل از
وفات میدانست یکی از زنهایش آبستن است - بلکه بزعم قومی
منجمین بار گفته بودند این چنین پسر است و از پادشاهان
کشور گیر خواهد شد * بنابراین هرمز وصیت نموده بود که این
فرزند پادشاه است - و باید بفرمان وی باشید - لهذا بعد از
فوت هرمز تاج پادشاهی را از بالای سر مادر شاپور آویختند -
و بزرگان و رجال دولت با او همان رفتار کردند که در تاجگذاری
و جلوس پادشاهان مینمایند - و خدمتش را کمربستند - و بهام
ملک پرداختند * شاپور متولد شد و در سالهای اول عمر از
ملوک همسایه شنیدند پادشاه ایران صغیر است - بخيال دست اندازی
بممالک شاپور افتادند - از جمله جمعی از قبیله عبد القیس و بحرین

به بلاد فارس و سواحل اردشیر خوره تاختند - و مال و مواشی
 مردم را بگارت بردند * و طایفه ایاد بسواد عراق دست تطاول
 دراز کردند - و بواسطه طفولیت شاپور کسی به جلوگیری مفسدین
 تمیز نداشت - تا رفته رفته آثار بزرگی در آن خورده سال ظاهر
 آمد - و اول چیزیکه دلالت بر کیاست شاپور کرد اینکه در
 پنجسالگی یا شش سالگی شی در پای تخت از مداین سبعة در
 حوالی دجله از غلغاه مردم بیدار شد - گفت چه صدا و هنگامه
 است - گفتند تزامم آیندگان و روندگان بر روی جسر سبب
 این آواز هاست - گفت چاره این کار آسانست - جسر دیگر
 در نزدیکی این جسر به بندند و بسازند تا روندگان از جبری
 روند و آیندگان از جبری دیگر آیند و مزاحمتی در کار نباشد -
 و این هیاهو بر پا نشود * باری باعث افتاد اکثر مصنفین شاپور
 در هفت و هشت سالگی بسواری و چوگان بازی پرداخت - و
 تاج شاهی بر سر گذاشت - و خیالی زود بیگانگانرا از مملکت بیرون
 کرد - اما این اندر و چند نفر دیگر از مورخین معتبر تصریح کرده
 میکنند - شاپور از شانزده سالگی دست بکار لشکر کشی شد -
 و در آنوقت از آن دوات باو گفتند خون در پای تخت بماند و
 در آنوقت از آن دوات باو گفتند خون در پای تخت بماند و

خود با هزار نفر انتهاز فرمود - گفتند پس بر عده قشون
 بیفزاید - این را هم قبول نه نمود و متوجه فارس شد - و بحساکر
 خود سپرد که بر احدی از عرب ابقا نه نمایند * اعراب در حدود
 فارس مشغول غارت بودند که شاپور بآنها رسید و کشتار بزرگی کرد -
 و نگذاشت لشکریان بغنیمت مشغول شوند - و از آنجا به بحرین
 رفت و بهر آمد * جماعتی از قبیله تمیم و بکران رائل و عبدالقیس
 در آن سرزمین بودند - از خون آنها سیل جاری ساخت -
 پس متوجه یمامة شد - و آن محل را نیز در خون کشید *
 آنگاه بطرف بکر و تغلب که در میان نزهتگاههای شام و عراق
 جا داشتند راند - و در آن امکان نیز از قتل و خرابی هیچ
 فرور نگذاشت - تا آنکه از کشتن بتنگ آمد - آنوقت حکم
 کرد شانهای رؤسا را بیرون آورند یا سوراخ کردند - و از
 آنوقت او را شاپور ذوالاکتاف گفتند *

حمزة بن حسن گوید - شاپور را عرب ذوالاکتاف و عجم
 هویه سبنا گفته اند - و هویه بمعنی شانه و کتاف است و سبنا
 بمعنی سوراخ کنده - چون شاپور شانههای اعراب را در جنگ
 سوراخ میکرد و حلقه در آن کرده و شانه را بهم وصل
 مینمود - و در جزو اسرا آنها را نگاه میداشت ویرا ذوالاکتاف

و شائۀ سبأ گفتند *

«ابن اذیر گوید - در ینوقت طایفۀ ایاد بحزیرۀ رفتہ بودند و در سراد فساد می نمودند - شاپور لشکری بددھیو آنها تجهیز نمود و لقیط ایادی کہ در حبس شاپور بود اشعار ذیل را بآنقوم نوشت
سلام فی الصحیفہ من لقیط * الی من بالجزیرۃ من ایاد
بان اللیث کسری قد اتاکم * فلا یشغلکم سود النقاد
اتا کم منهم سبعون الفاً * یزجون الکتاب کالجراد
طایفۀ ایاد مضمون اشعار را بارز نکرده همانطور در جزیرۀ مشغول غارت بودند - باز لقیط بآنها نوشت

ابلق ایاداً و حل فی سرا تهم * انی اری الوامی ان لم اعص قد نصعا
باز قبول نہ نمودند تا شاپور بآنها رسید و تیغ در آنها گذاشت و جز بتیغ السیفی کہ بخاک روم گریختند باقی بدیار عدم رفتند *
مسعودی گوید - در آنوقت کہ شاپور در نهضت و رکضت بود بہ بحرین رسید - بنی تمیم در بحرین بودند - شاپور بسیاری از آنها را کشت و جمعی ہم گریختند - و خواستند کہ شیخ خود را کہ عمرو بن تیم بود و سیصد سال داشت و او را در قفس میگذاشتند و بسترش خیمہ می آویختند - با خود بہ بوند *
گفت مرا بگذارید - اگر نشنہ شدم درین سن با کی نیست

وگرنه ممکن است نصیحتی بشاپور کنم و از قتل عرب دست
 کشد * بنی تمیم ققه عمرو را بدرختی آویخته رفتند * چون
 لشکر شاپور بمحل بنی تمیم رسیدند ققه بدرخت آویخته دیدند *
 عمرو بن تمیم چون صدای لشکریان و شیبه اسپان شنید - صدای
 ضعیفی برآورد - شنیدند و ققه او را نزد شاپور بردند * شاپور
 باز گفت - ای پیر منحول تو کیستی ؟ گفت من عمرو بن
 تمیم بن مر میباشم - و از عمرم آن گذشته که می بینی - قوم
 من بواسطه اصراری که تو بکشتن عرب داری از ترس بگریختند
 و من خودم را فدائی جماعت قرار داده ماندم که بتر عرضی
 کنم - و شاید آن اسباب رقت قلب شاهنشاهی گردد - و بر
 باز ماندگان عرب رحم کنی - حالا اگر مرا می کشی حکم
 تراست - و اگر گوش بگفتار من میدهی عنایت است * شاپور
 گفت بگو هرچه میخواهی * عمرو گفت ترا چه برین داشته
 که رعایای خود و رجال عرب را میکشی * شاپور گفت برای
 آنکه جسارت کرده بعضی از بلاد مرا گرفتند - و مال رعایای
 مرا بردند * عمرو گفت آنوقت که اینکار کردند تو بوسر کار و
 تخت سلطنت نبودى - و پس از استقرار کار تو اگر باز در
 فساد پافشاری از ترس تو برد * شاپور گفت چون بیا رسیده

است که عرب رفتی بر عجم حمله خواهد نمود - و استدلال آن قوم را خواهد بود - من ایشانرا میکشم * عمرو گفت این مطلب را یقین داری یا احتمال میدانی * شاپور گفت یقین دارم * عمرو گفت پس احسان کن بعرب - تا رفتیکه آنها غلبه کردند اگر تو باشی آنها نیز بر تو نیکی کنند - و اگر نباشی بر خلاف تو هم نمایند - و در اصرار به بدی اگر فی الحقیقه عرب مستولی شوند البته ایشان از بدی کینه انتقام کشند * و اگر مسلط نشوند و این خیال داهی باشد خون مشتی بیگانه را ریخته - و مظالم آن بگردن تو ماند - پس در هر حال حزم آنست که از بدی در گذری دایمی کنی * شاپور گفت حق میگوئی - و فرمان داد تا ماسادی ادا کند که خلق در امانند - و دیگر عساکر شاپور متعرض قتل عرب نخواهند بود * مسعودی میفرماید عمرو بن اعیم پس ازین واقعه هشتاد سال یا کمتر زندگانی کرد (۱) نیز همین مصنف گوید - شاپور پس از آنکه از خیال کشتن عرب افتاد متوجه شام شد - و در آن مملکت شهرها بگرفت و جمعی از رومیها را بکشت - آنگاه خیال کرد متکبرا یعنی با لباس مبدل بروم رود - و از امور آن ممالک خبردار شود * پس در جامه عامه بتسطنطیه رفت - اتفاقاً در آن ایام

۱ - بعضی بجای عمرو بن تمیم مالک نصر را نوشته - یعنی گفته اند این مختار را مالک نصر یا شاپور ذوالاکتاف نمود *

قیصر جشنی داشت که خاص و عام در آن حاضر میشدند *
 شاپور با میهمانان بمحل امپراطوری ورود نمود * از آنجا که
 سلطان روم پیش از آن نقاشی را باردی شاپور فرستاده و گفته
 بود صورت و شبیه او را بسازد - و نقاش ساخته و آورده و
 آنرا بامر قیصر در جامهای شراب و اقداح نقش کرده بودند *
 در آنوقت که شاپور در یکی از انجمنهای ضیافت حضور داشت -
 کاسه بدست کسی دادند و آن از آن جامهای منقش بقیصر شاپور
 بود - یکی از ملازمان دید صورت منقوش در کاسه با سیمای
 شخص حاضر زیاده از حد شبیه است - بفراست در یافت که
 شاپور است و با لباس مبدل باین محل آمده - بقیصر گفت و
 پادشاه ایران گرفتار شد - و او را در چرم گاری کردند - و
 قیصر با عساکر خود عزم فتح عراق و فارس نمود - و شاپور
 اسیر در موکب او بود * سپاهیان سلطان روم بهر جا قدم نهاده
 بنهب و غارت پرداختند - تا بظاهر جندی شاپور رسیدند *
 بزرگان فارس در حصن این شهر متحصن شده - و درین وقت
 عیدی از اعیان رومیان آمد - لشکریان قیصر که نزدیک بره شهر
 را فتح کنند با نشاط تمام بشادی پرداختند - و چندان شراب
 خوردند که از سرگرمی فراموش کردند که شاپور را همراه دارند

هزیمت زیستون در ممالک ایران نبود * مسعودی گوید شادروان
 قهر شهر شوشتر را با سنگ و آهن و قلع و سرب این قیصر
 ساخت *

بعقیده بعضی از مورخین چون بامر قیصر خرابیهای ایران
 مرمت و آباد شد - شاپور آن پادشاه را آزاد نمود - و اجازه
 داد به مملکت خود مراجعت کند * برخی گفته اند پاشنه‌های
 پای قیصر را برید - و بینی او را سوراخ کرده مهری در آن
 کشید و بر دراز گرسی نشانده بروم فرستاد * این قول ضعیف
 است - اما در عوض خسارت و جریمه جنگ ظن غالب آنکه
 ولایت نصیبین را که آنوقت از مضافات روم بود شاپور از
 قیصر انتزاع نمود - و بنابر مسطورات ابن اثیر دوازده هزار
 خانوار از اصطخر و اصفهان کوچانیده در نصیبین جا داد *

مسعودی گوید - بعد از انصراف قیصر به روم باز شاپور
 در بلاد جزیره و آمد و غیرها که متعلق برومیان بود جنگها
 نمود - و جمعی را از آن بلاد کوچانیده بشوش و شوشتر و
 اهواز آورد - و از آنوقت دیبای شوشتری و منسوجات نفیسه
 در آن حدود معمول شد * قبل از ملوک ساسانی پادشاهان در
 طیسفرون (طیسفون) اقامت داشتند - و آن در غربی مدائن

از خاک عراق بود * شاپور در طرف شرقی مدائن مقیم گشت
و ایشان کسری را در آنجا بنا نمود - و پرویز بن هرمز با تمام
و تکمیل آن بنا پرداخته است * ابن اثیر گوید شاپور شهری در
ناحیه شوش بنا کرد و آنرا ایران شهر شاپور نامید - و اسرانیوا
که در جنگها گرفته بود در آن شهر ساکن نهود (مقصود همان
اسرای جزیره و آمد و غیره است)

شهر نیشاپور در خراسان بقول از بناهای شاپور است -
همچنین شهر بزرخ شاپور در عراق * مدت سلطنت شاپور هفتاد
و دو سال - و در زمان او امر القیس ابن عمرو ابن عدی که
از جانب شاپور حکمرانی عرب داشت در گذشت - و شاپور
پسرش عمرو ابن امر القیس را بجای او گذاشت *

صاحب روضة الصفا گوید شاپور بنیاد مداین نهاد و آنرا در
یک سال تمام کرد و دارالاله یعنی بای تخت قرار داد * حمزه بن
حسن اوی شاپور از روز تولد خود تا سی سال در جندی شاپور
ساکن بود - بعد بمداین رفت و باقی عمر را در آنجا گذراند - و
بعد از غلبه بر پادشاه روم حکم کرد هر جائارا در ایران رزمیها
مذاب کرده بودند بگوید بسازند - بآکه بجای اینده خشتی و گلی
مداین را برسی و گچی بنا کنند - نیز شاپور برای شهر جندی

شاپور باروئی ساخت نصف خشت نصف آجر * شعارش گلی
 منقش - از ارش سخن منقش - بدستش تبرزین روی تخت نشسته
 تاجش برنگ آسمان - حوالی آن ملون بطلا با دو کد-گره زر -
 و هلالی از زر در وسط آن * از دناهای او شهر برزخ
 شاپور است که عکبرا باشد - و از آن خره شاپور است که
 شوش باشد - و آتشکده در قریه حرران از رستاق جی ساخت
 و آنرا سرش آذران نامید و بعضی مرقفه برای آن قرار داد *
 شاهزاده جلال الدین میرزا گوید - شاپور تازیان را از
 کشور ایران روانیده آهنگ سرزمین ایشان نمود - و آنجا را
 ویران کرد - رطایر بزرگ ایشانرا بکشت - باز مانده آنها را که
 چهار گروه بودند بچهار جا فرستاد - بنی تغلب را به بحرین -
 بنی قیس و بنی تمیم را بعمان و کرمان - بنی حنظله را باهواز
 بصره * کلمات سرودند بسیار از شاپور مشهور است *

❀ اردشیر بن هرمز ❀

برادر شاپور ذوالاکتاف است - و بعضی او را برادر امی
 شاپور دانسته - و برخی گفته اند اردشیر پسر اردشیر هرمز
 بود * بعد از فرت هرمز چون رجال دولت اردشیر را قابل
 سلطنت نمیدیدند - تاج پادشاهی را از بالای سر ما در شاپور

آویختند و منتظر ولادت و رشد او شدند * در هر حال بعد از
شاپور ذوالاکتاف اردشیر بتخت اکاسره جلوس کرد - از شرارت
خلق تا کیله اینکه چرا پیشتر او را پادشاهی بر نداشته اند بقتل
بزرگان و ارکان دولت پرداخت - چون اهل مملکت این بدیدند
او را خلع کردند - بنابراین زیاده بر چهار سال پادشاهی نه نمود *
لقب او را زیبا نوشته اند که معنی جمیل است *

حمزه بن حسن گوید - شعار اردشیر آسمانی رنگ و منتش
بوده - و ازارش سرخ منتش - در دست راستش نیزه و در
دست چپ شمشیری که بدان تکیه نموده و ایستاده - تاجش
سبز * و عجب این است که این مصنف عالم اردشیر را پسر
شاپور مینویسد خلاف تمام مورخین مگر اینکه بگوئیم کتاب سهو
کرده اند * نیز مؤلفی مدت ملک اردشیر را ده سال گفته است -
بزعیم بعضی از ارباب سیر چون شاپور ذوالاکتاف در
گذشت - پسرش که نیز شاپور نام داشت بسن رشد نرسیده بود -
برادرش اردشیر گفت من زمام مهام سلطنت را تا آنوقت بدست
میگیرم که برادر زاده ام بتواند کار پادشاهی کند و چنان کرد *
بعد از چهار سال که شاپور نیک کار دان شد ملک را بار
و گذاشت و خود بسنایش برورد تا پرداخت *

❀ شاپور بن شاپور ❀

ابن اثیر گوید چون شاپور بن شاپور ذوالاکتاف بعد از خلع عم خود اردشیر مالک تاج و سریر شد -- مردم شادی کردند که حق بحق دار رسید -- و او بحکام و عمال ولایات احکام نوشت که با رعایا بعدل معاملات نمایند و خوش رفتاری کنند -- همچنین بوزراء و خدام خود در همین باب تأکید نمود -- و عم مخلوع او راه اطاعت برادر زاده پیمون -- و رعیت مهر پادشاه را در دل گرفتند -- همانا پس از پنجاه سال سلطنت خلافتی میان او و بزرگان دولت در گرفت -- لهذا وقتی که در خیمه بود طنابهای خیمه را بریدند و آن شادروان بر سر وی آمد و او را کشت *

بعضی از مورخین مینویسند شاپور در خرگاه خون نشسته بود که باد تندی برخاست و ریسمانها را گسست و چون چادر بر سر پادشاه خورد از آن ضربت هلاک شد * بعقیده بعضی شاپور خواب بود که این بلا بر سر او آمد *

مسعودی گوید -- شاپور بن شاپور با ایان بن نژاد و سایر قبایل عرب جنگها کرده و در آن مورخ شاعر ایاد گفته علی (غم سابور بن سابور اصبححت * قباب ایاد حولها الخیل والنعم

و شرح این رافعه عقیده قومی آنست که زولین قیصر روم پس از شاپور دلاکتاف یعنی در زمان شاپور بن شاپور بسلطنت رسید - و چنان پنداشت که اگر لشکر ببلاد عجم کشد غلبه را راست و کینه دیرینه را تواند کشید * چون عساکر او از سرحد تخطی و تجاوز نمودند و شاپور بن شاپور شنید - اول فرمان داد لشکر عراق عرب را پادشاه حبشه تجهیز نماید و بخوزستان آورد - بعد خود نیز از ری با سپاهی بشوشتر آمد - و در آنجا لشکریانرا سان دیده راند - و در حوالی موصل با دشمن برابر شد - و خصم را شکست داد - و زولین در آن مصاف کشته شد - و شاپور مظفر و منصور باز گشت - و در آن اوان که شاپور مشغول دفع رومیان بود - اعراب گمان کردند که او مقهور میشوند - لهذا پای جسارت پیش گذاشتند - و ربیعه از اولاد بدر بن وائل بسواد عراق آمده در آنجا بنهب و غارت برداشت - و در جزیره نیز آشوب شد - اما شاپور تمام آن فتنه ها را خوارانید *

نظارنده گوید صحت و سقم این تفصیل معلوم نیست - آنچه مسلم است و مسعودی هم بآن تصریح فرموده این است - که شاپور بن شاپور بارها با ایاد جنگ کرده و ربیعه نیز در عهد

این پادشاه سواد را بیاد چهارل داده * بعضی مدت سلطنت
شاپور بن شاپور را پنجاه سال و چهار ماه نوشته - و برخی بیست
یک سال هم گفته اند - چون اینجمله بعدها بمعرض تحقیق
میآید در اینجا زیاده برین بمطلب نمی ییجیم *

مصنفین عرب این پادشاه را نیز شاپور الجنود نوشته - و
همورخین عجم شاپور سپاهی * حمزه بن حسن شعار شاپور بن
شاپور را سرخ منقش و ازارش را برنگ آسمان نوشته - و در
زیر شعار خود شعار دیگر داشته زن - تاجش سبز و سرخ
با دو کنگره زر و هلالی از طلا - ایستاده و عصای آهنی بدست
گرفته که سر عصا بشکل سر مرغی بوده - در طرف یسار
تکیه بر قبضه شمشیر خود نموده است *

❀ بهرام بن شاپور ذوالاکتاف ❀

ابن اثیر گوید بهرام ملقب به کرمانشاه بود - زیرا که پدرش
پادشاهی این ولایت را باو داد * نگارنده گوید چون بهرام در
عهد سلطنت برادرش شاپور حکمرانی کرمان داشت او را کرمانشاه
گفته اند * بعقیده صاحب تاریخ کامل و دیگران - بهرام از
نیکو کارانست * اما حمزه بن حسن میگوید این پادشاه دلسخت و
متکبر بوده - نه هرگز چیزی میخواند نه گوش بعرض عارض و

متظالم امیدان - هر چه عریضه بار می‌نوشتند سو بسته میماند *
چنانکه رستم از مردنشن مبلغی نرشتجات باز نشده در اسباب او
پایان که از ایالات و ولایات بار نوشته بودند * این گفته حمزه
بن حسن باید صحیح باشد - زیرا که همه مورخین مینویسند آخر
کار جمعی از لشکریان یا اهل کشور به بهرام شوریدند - و در آن
غوغا شخصی تیری بگروی وی زد و او را کشت *

مدت سلطنت بهرام را ابن اثیر یازده سال نوشته - و
مسعودی میان ده و یازده تردید کرده - بعضی چهارده سال
دانسته اند * شعارش بزرگ آسمان و منقش - و ازارش سمرخ
منقش - تلجش سبز با سه کنگره و ماه زرج طلا - در دست
راستش نیزه - در دست چپ شمشیر که ایستاده و بر آن تکیه
کرده است * گویند امر کرد پس از مرگ او بر در دخمه او
این عبارت را بنویسند - " ما میدانیم که این جسد نزدی درین
قلمنا جا میگردد - نه دلاست درستان نکار او میخورد نه نقاضت
دشمنان ضرری بحال او دارد " .

بزد جردانیم

بزدانیم بزدانیم بعضی بزد جردانیم را برادر بهرام کرمانشاه
دانسته و از آن جمله است مسعودی و جمعی - در انصورت بسر

شاپور ذوالکُتاف میشود * و برخی بر این که پسر بهرام بن شاپور
 ذوالکُتاف است و ازین زمره است حمزه بن حسن و قومی *
 خلاصه ابن اثیر میگوید یزدجرد ائیم مردی سخت دل و
 بیمررت بود و عیب بسیار داشت - وضع شی در غیر ما وضع له
 مینمود * مثلاً در جای نیکی بدی میکرد و درگاه بدی نیکی *
 نگارنده گوید - از یکی از حکما پرسیدند ظلم چیست - گفت
 وضع شی در غیر ما وضع له * گفتند عدل کدام است - گفت
 من حد ظلم باز نمودم هرچه غیر آنست عدل باشد * باز
 پرسیدم برسر گفته ابن اثیر - این مصنف میفرماید یزدجرد ائیم
 و جودی پر ضرر داشت و تمام عقل و هوش و ذكاء و دانش
 خود را بمصرف شر و فساد میرسانید - میل و رغبت او جمله باین
 و آزار - دایماً در عالم تردید - بی خلق و تنگ خوصله از
 تقصیر کوچک نمیکذشت شغاعت اعدی را قبول نمیکرد حتی
 خواص و نزدیکان خود را - پیوسته بمردم تهمت میداد - هیچکس را
 امین نمیدانست - برای خدمت و صداقت پاداشی قائل نبود -
 ناچیزها را چون چیزی مینمود بی اندازه برشأن و رتبه آنها
 میافزود - و اگر یکی از رجال دولت خود را با ملازمان شخصی
 خویش در عالم صفا و مروت میدید او را از کار و خدمت خود

دور میکرد * باری با مبلغی نقایص و معائب ذهن و ذکا و حسن
 ادبی هم داشت - و در فنون و علوم ماهر بود - و در عصر
 ادیبی فاضل و ادیبی کامل موسوم به نرسی و ملاقب به هزار بنده
 چنان بدانش شهرت نمود که وزارت بزدجری یافت * چون
 آن دانشمند وزیر شد - مردم امیدوار شدند که کارها رو به
 اصلاح گذارد - اما این خیال اصلاً صورت وقوع نیافت *
 بزدجری بعد از استیلا چون از اشراف و اتاظم احتیاط میکرد
 بعضی پرداخت و بسیاریا کشت * همینکه رعیت این بیچارگی را
 مشاهده کرده - و دست خود را از همه جا کوتاه یافتند -
 بدرگاه کارساز نالیدند که این شر را از سر آنها بزودی رفع
 نماید * همانا بزدجری در گرگان بود که روزی در قصر او اسبی
 غریب دیدند - و تا آنوقت نظیر آن ندیده بوی خبر دادند -
 گفت آنرا زین و دهنه کنید و بیارید - هیچکس از عهدۀ این
 کار بر نیامد - حال را باو عرضه داشتند - خود بیرون آمد و
 اسب را دهنه کرد و زین بر پشت آن نهاد و دمش را بلند
 نمود که بند زینرا بگیرد - اسب جفته بر سینه بزدجری زد که
 حاکم شد - بعد ها آن حیوان رفت و هیچکس نداند که چه
 شد * اکثر گفته آن ملکی بود که خداوند تعالی مأمور

استخلاص خاق نمود * مدت ملک یزدجرد ائیم بقول ابن اثیر بیست و دو سال و پنج ماه و شانزده روز و برخی سی سال نوشته اند - اما ظاهراً ابن گفته واهی باشد - چه معتبرین اهل تاریخ همه همانقدر گفته اند که صاحب کامل فرموده - مثلاً - مسعودی میفرماید بیست و یک سال و پنج ماه و هیجده روز سلطنت کرد - و بعضی بیست و یک سال و ده ماه ضبط نموده اند * صاحب روضه الصفا گوید اگر یزدجرد شراب نمیخورد و گوش یسار و آواز نمیداد برای آن بود که خیال از تمام مقصود ایدای خلائق باشد * همزه بن حسن گوید شعار یزدجرد ائیم سرخ - و ازار او برنگ آسمان - و تاجش نیز بهمین رنگ - ایستاده و نیزه بدست داشته است

❧ ❧ بهرام گور ❧ ❧

بهرام گور پسر یزدجرد ائیم بوده - ابن پادشاه و کسری که انوشیروان عادل باشد و خسرو پدردیز در میان اکاسره که سلاطین ساسانی باشند شهر ملوک اند - و چهارمی ابن سه نفر در اشتهار شاپور ذوالکفاف است - و شرح زندگانی بهرام گور و سلطنت او ناگزیر از تمهید مقدمه است * باید دانست که در عهد پادشاهان ساسانی قسمتی از ممالک عرب و مردم آن تابع

اکسره بوده - یعنی سلاطین عرب پادشاهان ساسانی را بشاهنشاهی قبول کرده بآنها خراج میدادند و فرمان ایشان میبردند * ابن ابی کثیر گوید چون عمرو بن امرئ القیس کندی ابن عمرو بن عدی حکمران عرب در عهد شاپور در گذشت - شاپور اوس بن قلام را که از عمالقه (۱) بود جانشین او نمود * خلاصه اوس بن قلام پنجاه سال حکمرانی کرده در عهد بهرام بن شاپور کشته شد - و امرئ القیس بن عمرو بن امرئ القیس کندی جای او گرفت و پانزده سال سلطنت نمود - و در زمان یزدجرد انیم بمرد - و پسرش نعمان حکومت یافت * و مادر نعمان شقیفه دخترابی ربیعه بن ذهل بن شیبان است - و این همان نعمان است که خورنق و سدیر معروف را ساخته * گویند هرچه فرزند از یزدجرد انیم بوجو می آمد بزودی نابود میشد - تا بهرام گور قدم دران عالم گذاشت * یزدجرد از مردمان آگاه پرسید در کدام قطر از اقطار مملک ما ناحیه یافت شود که بسلامت آب و هوا اختصاص و امتیاز داشته باشد حدی را که در حرالی کوفه و نجف اشرف بود نشان دادند * یزدجرد نعمان ابن امرئ القیس را که از جانب او حکمرانی عرب داشت طلبید - و بهرام را باو سپرد - و گفت قصری ندو در حیره برای شاهزاده بساز و ارا در آنجا طوری پرورش

(۱) عمالقه دو سلسله بود - عمالقه اولی که اولاد عملیق بن ارم بن سله در پنج سلسله اسلام اند و فرعانه مصر از پشت این عمالقه پدیدار آمده و عمالقه دومی که اولاد عمیق بن سمیدع بن هوزار بن

دهن که بماند و گرفتار آفات و بلیات بد هوایی و انحراف مزاج نگردد * نعمان بهرام را بحیره برون و جویای معماری ماهر شد که تدارک تصرف و قرار گاه شاهزاده را نماید * گفتند معماری رومی یا یونانی در شام است و سنمار نام دارد - و در این هنر امروز نظیر آن یافت نشود * نعمان سنمار را طلبید و او در عمارت برای بهرام بساخت - یکی را محل خوردن و آشامیدن قرار دادند و خوردنگاه نامیدند - دیگری که مشتمل بر سه گنبد متداخل و جای استراحت بود سه دیر گفتند یعنی سه گنبد - و خوردنگاه و سه دیر را عرب معرب کرده خورنق و سدید خواندند * گویند این بنا را سنمار چنان ساخته بود که صبح ازرق و ظهر سفید و عصر زرد و شب برنگ مهتاب مینمود * خلاصه انعامی را فر بهعمار دادند - او گفت اگر میدانستم اینقدر بمن اجر میدهید بنائی بهتر از این میساختم - و صنعتی در آن بکار میبردیم که بافتاب گردش کند * نعمان گفت بهتر ازین میتوانستی ساخت و نساختی - و حالا که خزانه مرا خالی نموده این حرف میزنی - برای آنکه چنان عمارتی برای دیگری نسازی من تو را از این سرا بجهان دیگر میفرستم - پس حکم کرد او را از بام همان قصر بزیبر انداختند و هلاک شد - و جزای سنمار د

عالم ضرب المثل گشته - و مخصوصاً شعرای عرب در اشعار خود بسیار باین مطلب اشاره نموده اند *

بزم بعضی - نعمان بن امرء القیس قبل از ولادت بهرام گور خورنق و سدیر را ساخت - و چندی در آن بسر برد - هاجت بنصیحت وزیر خود آن همارت و سلطنت را گذاشت و از دنیا گذشت و عزلت اختیار نمود - و در عهد حکمرانی پسرش منذر بود که شاهزاده بدنیا آمد - و یزدجرد وی را بمنذر داد که در حیره بزرگ کند * در هر حال نعمان یا منذر سه زن حکیم المزاج با دانش و ذکا از عقائل اشراف برای شیر دادن بهرام معین کرد * گویند این سه زن یکی نجم و دیگری عرب و سیمی ترک بود - مقصود آنکه بهرام ازین سه دایه خود سه زبان فارسی و عربی و ترکی را یاد گیرد - این سه دایه سه سال بهرام را شیر دادند - و چون پنجم ساله شد آموزگاران دایه او آوردند که با خواندن و تیر انداختن و فقه اموختند - و این بنابر میل خون بهرام بود * حکیمی از حکمای عجم نیز بآموزگاری وی آمده - و شاهزاده بمحض شنیدن مطایبی مسئله آنرا یاد میگرفت - و هر سن دوازده سالگی خون از فضلا بشمار میآمد - و بعضی را عقیده اینست که بهرام علاوه بر معامین عرب و عجم آموزگاران

رومی و یونانی هم داشته * در هر حال چون کوئب سعادت شاهزاده از افق کمال طلوع نمود - و در آداب سواری و شکار نیز بمقامی بلند رسید - اسبی خواست که در خور او باشد * حکمران حیره هر چه اسپ ممتاز در آن نواحی بود حاضر ساخت و در میدان مسابقه آنها را با هم تاختند - اسپ اشقری از منذر بن نعمان بر همه سبقت گرفت منذر خود بجای آن اسپ را گرفته بحضور شاهزاده آورده بهرام آنرا قبول کرد - و اسپ سواری خود قرار داد * و روزی بر پشت آن اسپ در شکار گاه گله از گورخر دید - بطرف آن گله شتافت - و چون نزدیک شد دید شیری بر پشت گورخری بسته میخراهد آنرا پاره کند * بهرام تیری بجانب شیر انداخت - آن خدنگ شیر و گوررا بهم دوخته و یک ثلث تیر هم از آن گذر کرده بخاک نشست و در زمین فرو رفت - و همراهان شاهزاده از نیروی بازو و شست بهرام حیرت و تعجب نمودند - و گمان میبرد که از آنروز او را بهرام گور گفته باشند - یا از جهت کثرت میل بشکار گور ملقب باین لقب شده باشد *

بهرام در حیره بود و منذر بن نعمان در خدمت او که پدرش در گذشت - بزرگان ایران گفتند چون یزدجر مردی

بدکار بوده ما از فرزندان او کسی را بسلطنت اختیار نخواهیم کرد - خاصه بهرام را که در میان عرب نشو و نما نموده و خوی آنقوم گرفته - پس کسری نامی را که نسب ببارشیر میرسانید بتخت پادشاهی نشاندند * این خبر به بهرام رسید - منذر و پسرش نعمان و بزرگان عرب را طلبید و گفت - میدانید که پدر من اگر چه با ملت عجم خوب و خوش رفتار نکرد - با شما نیکی و احسان نمود * اینک اکابر فرس کسری را پادشاهی داده و مرا محروم ساخته اند - و وقت است که شما بتلافی مهربانی یزدجرد بمن مدد نمائید - تا مالک ملک مروی شوم * منذر گفت - شاهزاده ازین ماجرا مشوش نشود - من بتدبیر اینکار می پردازم - و اینکار می سازم * آنگاه ده هزار سوار ببرداری پسر خود نعمان مأمور طیسفون و بهر سیر که حکم پای تخت ایران داشت نمود - و بنعمان گفت در حوالی این دو شهر اردو میزای - و پیش قراولی بطرف دو معموره میفرستی - اگر کسی بچنگ آمد مصاف میدهی - و اگر نیامد هر طور که باشد مملکت را بهم میزنی تا ما برسیم - نعمان بن منذر چنین کرد * بزرگان ایران چون کار را زار دیدند جوابی وزیر رسائل یزدجرد را دادند - منذر فرستادند که ببرد بچه موجب کشور ما را مضطرب

و منقلب میسازد * چون جوابی بخدشت منذر آمد - گفت
 بحضور بهرام (و و عرضی که داری بشاهزاده بکن * جوابی در
 پیشگاه بهرام حاضر شد - اما از هیبت شاهزاده رعب او را
 گرفت - و شرایط تعظیم و تکریم را فراموش کرد - بهرام حال
 او بدانست و با او بمهربانی سخن گفت و وعدهای نیکو داد -
 و گفت برر نزد منذر هرچه او بگوید همان جواب بزرگان
 ایران است * همینکه جوابی نزد منذر آمد - حکمران عرب بار
 گفت - نعمان را بهرام پادشاه ایران بآن نواحی مأمور کرده - و
 آن مملکت ملک طلق بهرام است - و میراثی است که خدا بار
 داده * جوابی از این سخن و از آن وضعی که از بهرام دیده
 بود دانست خیالاتیکه رجال دولت ایران برای سلطنت این کشور
 کرده اند همه واهی است * به منذر گفت بهتر آنست که حکمران
 عرب متوجه پای تخت عجم گردد - و بزرگان مملکت را جمع
 کند و با آنها درین باب مشورت نماید - و گمانم آن است که
 هرچه منذر بفرماید سران قوم قبول کنند و صحت گذارند *
 خلاصه جوابی باز گشت و یکروز بعد از حرکت او منذر در
 موکب بهرام با سی هزار سوار چراز عرب بصوب عجم انتهای
 نمود - و پیمای تخت ایران رسیده و مردم جمع شده بهرام در

کرسی مملکت بالای منبری از زر مکمل بجواهررفت - و در باب
 شاهنشاهی خود با اعظم ایرانی سخن گفت - آنها گفتند چون
 پدرت یزدجردا ایدم مردی سنگدل بود - و کارهای زشت می نمود -
 مردم را میکشت - مملکت را خراب میکرد - ما از تو که پسر
 اوئی مایوس شدیم و سلطنت را بدیگری دادیم * بهرام گفت
 تکذیب قول شما نمیکنم - و من خود نیز از رفتار ناپسند او
 بیزارى داشتم - و از خدا همواره میخواستیم که مرا مالک ملک
 نماید و مفسد او را اصلاح کنم * گذشته ازین جمله من یکسال
 زمام سلطنت را بدست میگیرم - اگر بدانچه میگویم عمل کردم
 فبها - و الا برضای خود از پادشاهی استعفا میدنمایم - و با اینجمله
 راضیم که تاج شاهی و زینت مخصوص آنها میان دو ضیغم ضاری
 گذارید - هرکس آنها برداشت ملک او را باشد * بزرگان ایران
 قبول کردند - و دیهیم زینت را میان دو شیر گذاشتند - و
 مردی مؤبدان نیز درین موقع حاضر شد * بهرام به کسری گفت
 قدم پیش نه و تاج و زینت را بردار - کسری گفت من مملکت را
 بمصرفم و دست تصرف قوی است - تو که آنها حق خود میدانی
 بردار آنها ثابت شود که آن تست و من غاصبم * بهرام گریزی برداشته
 و بسوی تاج آمد - یکی از آن دو شیر قصه بهرام کرد -

شاهزاده بر پشت شیر جست و با رانهای خون پهلوهایی شیر را فشار داد و با گرز سر شیر را سبک ساخت - شیر دیگر رو به بهرام آمد - آن شیر مرد دو گوش شیر را بدستی گرفته با دست دیگر کله او را ~~را~~ انقدر کله این را بآن زد که مغز آنها در بینی آمد - پس از آن هر دو را با گرز کشت - و تاج زینت را بدست آورد * و اول کسبیکه بسلطنت او اقرار نمود کسری بود - و بعد از آن تمام ائابر و اعظم بار تعظیم کردند - و گفتند ملک آن تست * پس وزرا و رجال دولت که کسری را بسلطنت برداشته بودند از منذر درخواست نمودند که در پایتخت سریو بهرام بشفاعت آنها پشت دوتا کند تا گدازه ایشانرا به بخشد - منذر از جانب جمله عزر خواست - و بهرام آن پوزش پذیرفت *

حاصل آنکه بهرام گور بیست ساله بود که بر سریر پادشاهی ایران جلوس فرمود - و مردم را براحت و تن آسائی و عیش امر نمود - و چندان بلهو پرداخت که همسایگان او را غافل پنداشته طمع در ملک او نمودند - و اول کسبیکه بنای حمله را گذاشت خاقان ترک بود که با دویست و پنجاه هزار نفر متوجه این حدود گردید - و برخی بجای خاقان ترک خاقان چین نوشته و اسم او را پاییدی ضبط کرده * در هر صورت بزرگان واقعه را بعرض بهرام

رسانیدند - او همچنان در عشرت مداومت داشت * پس از آنکه خاقان نزدیکتر شد شاهنشاه ساسانی نامه‌ای دولت گفت قصد زیارت آتشکده تبریز دارم - و برادر خود نرسی را نائب السلطنه قرار داده با هفت نفر از شاهزادگان بزرگ و سیصد تن از دلیران پا براه نهاد * مردم یقین کردند که بهرام گریخت - برای اینکه از تطاول و بیداد عساکر خاقان در امان باشند در اطاعت و خراج گذاری از یکدل گردیدند - این خبر به خاقان رسید و اهالی را ایمن ساخت * از آنطرف بهرام آسوده خاطر صید کنان بآذربایجان رفت - و از آنجا بطرف خاقان که در مرو یا سایر حدود خراسان بود شتافت * گویند هزار سوار هم بهرام از آذربایجان با خود برد * بهر حال چون بخاقان رسید - شب هنگام بر سر او تلخت و به لشکر او شبیخون زد - روز با او برابر شد و عساکر او را شکست داد و خود خاقانرا کشت - و تلج و اکلیل او را بدست آورد - و قسمتی از ممالک او را تصاحب کرد - و مرزبانی را در آن مسمملکات حکومت داد * پس سفرا از جانب خوانین ترک بدربار بهرام آمدند - و اظهار خضوع نمودند - و او سردار را با قشونی بما وراءالنهر فرستاد - آنها را در آن حدود بقتل و غارت پرداختند - و با غنایم باز

گشتند - آنگاه بهرام بعراق مراجعت نمود - و برادرش نرسی را حکمرانی خراسان داد و حکم کرد قرارگاه خود را شهر بلخ قرار دهد * نیز به بهرام گفتند یکی از بزرگان دیلم با جماعتی به ری و اعمال آن تاخته و بنهب و غارت پرداخته - و مباحثین دولت از عهده او برنیامده - قرار داده اند باجی بار دهند که دست از تاراج و خرابی بکشد * اینمعنی بر بهرام دشوار آمده سرزبانها را با لشکری جوار به ری فرستاد و بار گفت - بزرگ دیلمی را بتسخیر بلاد تطمیع و تحریض نما * مرزبان چنان کرد - و دیلمی با قشون خود به ری آمد * مرزبان به بهرام خبر داد - بهرام باو نوشت متوجه دیلمی شو و در فلان مقام بمان تا من بوسم - و خود با خواص بدان مقام و عساکر خویش پیوست * دیلمی از وصول بهرام بیخبر بود که بر او حمله نمود - دیلمی را در جنگ اسیر کرد - و لشکریانش متفوق شدند * بهرام حکم کرد منادی ندا کند - که هرکس بخدعت پادشاه آید در امانست * جمیع فراریان بازگشته بحضرتش روی نیاز نهادند و مرحمت دیدند و اهدی را نکشت - بلکه خود بزرگ دیلمی را در عداد خواص خویش معدود ساخت * و بعضی گفته اند اینواقعه قبل از جنگ خاقان واقع شده است * در هر حال بعد از غلبه بر

دیلمی شهر و رستاق فیروز بهرام را بامر این پادشاه بنا نمودند -
 و از اخبار بهرام آنکه میل سیاحت هندوستان نمود - و
 نرسی یا مهرنوسی را که از اکابر فارس بود و نسبتش به اسفندیار
 این گشتاسب میرسید وزارت داد - و باو گفت من پنهانی به هند
 میروم تو مملکت را نگاهدار * و چون بآن مملکت رسید کسی
 او را نمی شناخت - جز اینکه هندیها دید و شکار او را میدیدند
 و از شجاعت و مهارت او در کشتن سباع حیرت میکردند * و
 در آنوقت چنین اند - اقی افند که فیلی در آن حدود پیدا شد
 دیوانه که گاه گاه از جنگل بیرون می آمد و مردم را آزار میکرد
 و کسی از عهد دفع او بر نمی آمد * گویند آن ایام بهرام در
 قانوج بود و (پاسبی) سلطنت هند داشت * بهرام گفت جای آن
 فیل را بمن نشان دهید من چاره کار او را می نمایم - پادشاه یکی
 را با بهرام به جنگل فرستاد - آنشخص محل فیل را به بهرام
 نمود و خود بالای درختی رفت که ده پینه کار بکجا منتهی
 میشد - بهرام فیل را پیدا کرد در صورتیکه صدای مهیب
 بر میآورد - چون پادشاه ایران بشکار خود نزدیک شد - تیری
 بطرف او انداخت - و آن تیر بدان دو چشم فیل خورد - و
 تقریباً تمام در پیشانی آن حیوان فرو رفت - بعد با چند تیر

دیگر او را زخمی ساخته آنگاه خرطوم فیل را گرفت ... و ضربتها بر آن سر بزرگ زده تا درست ذلیل شد * بهرام سر او را برید و از جنگل بیرون آورده در راه افکند * دلیل بهرام این خبر را پادشاه رسانید * پادشاه بهرام را خواسته فراخت و از حال او پرسید - گفت پادشاه ایران بر من غضب کرده من به پناه سلطان هندوستان آمدم * گریزد پادشاه هند دشمنی داشت و قصد حمله قدم در مملکت او گذاشت - سلطان هند خراسان نعل بها یا خراجی باو دهد و صلح کند - بهرام مانع شد و گفت با خصم جنگ میکنم * چون فئتن مقابل گشتند - بهرام بسرکونهای هند گفت شما از پشت سر من آماده کار باشید - و خود حمله بر سپاه دشمن کرد - و تیرها بطرف آنها انداخت * لشکریان آنطرف دیدند در جلو این تیرها ایستادن ممکن نیست - پشت به بهرام کرده گریختند - و بهرام غنایم زیاد از ایشان بچنگ آورد * چون پادشاه هند این هوار از بهرام دید - ولایات اردبیل و مکران را به بهرام داد - و دختر خود را باو تزویج کرد - و آن ولایات ضمیمه ممالک ایران شد - و بهرام به پای تخت خود بازگشت *

نیز از کارهای بهرام گور آنکه نرسی یا مهر نرسی وزیر

خود را با چهل هزار قشون بروم فرستاد - و گفت از قیصر
 بای طلب نماید * مهر نرسی بقسطنطنیه رفت و (تودز) امپراتور
 چون خود را مرد میدان بهرام ندید - با وزیر او صلح کرد -
 و هرچه بهرام خواسته بود بدان تسلیم نمود (۱) پس از مصالحه
 و معااهده مهر نرسی بایران باز گشت * بعضی گفته اند بعد از
 آنکه بهرام از کار خاقان ترک و قیصر روم آسوده شد - خود
 بشخصه ببلاد یمن و ممالک سوادان رفت - و در آن نواحی
 کشتارها کرد و اسیرها گرفت - و به مملکت خود معاودت نمود -
 و در آخر کار روزی در شکار گوری را تعاقب میکرد که در
 باتلاقی یا چاهی فرو رفت و نا پدید شد * مادرش که هنوز
 زنده بود شنید - بدانمحل آمد و حکم نمود گل بسیار از آن
 با تلاق یا چاه ببردن آورند بامبد آنکه نعلش بهرام را پیدا کنند
 و برسم عجم در دخمه گذارند * اما کوشش او بیفایده شد - و
 چه نیکو فرموده است خواجه شمس الدین حافظ علیه الرحمة

کمند صید بهرامی ببیگن جام جم بر گبر

که من بیمودم این صحرا نه بهرام است نه گورش

... حمزة بن حسن گوید - بهرام گوز آثار کثیر در ترک و
 روم و هکذا دارد - و او مردم را گفت - یک نیمه از روز

(۱) بط مصالحه (تودز) و بهرام این بود که آنچه لشکر شاهنشاه
 ایران از شرقی روم منصرف شده اند در تصرف عمال بهرام بماند - نیز
 قسری از مملکت ارمینا نبرد *

ر پردازند - و نیم دیگر را عشرت سازند - و در بزم طرب
بی مغلی و مطرب نباشند * بنابراین اجرت یکدسته را مشکر در
یکروز بصد درهم رسید * روزی جمعی را دید به میگساری مشغول
اند - اما ساز و آوازی ندارند - گفت نه فرمودم رقص بصدرا
صفائی نباشد ؟

اسمی که صغیرش نژی می نخورد آب
نه مرد کم از اسب و نه می کمتر از آبست
عرض کردند زیاده از صد درهم دادیم و سازنده و نوازنده
نیافتیم - بهرام در حال داوات و قلم خواست و پادشاه هندوستان
نوشت - دوازده هزار مطرب از آن مملکت بایران فرستد *
پادشاه فرستاد و بهرام آنها را در اقطار کشور متفرق ساخت -
و لولیان هندی درین ممالک زاد و ولد نمودند - و هنوز اولاد
آنها درین نواحی یافت میشود *

حکیم بزرگوار فردوسی که روان روشش در فردوس برین
قرار دارد این حکایت را در شاهنامه ذکر کرده - لکن گوید
بهرام از مؤبد ها پرسید - اگر قزومی یا گروهی در کشور من
باشند که آنها را گله و شکایتی باشد بمن باز گوئید - یکی از
مؤبد ها بار گفت بلی مردمان متوسط ازین درهم اند که مالداران

هنگام می گساری سازنده و نوازنده دارند و اینها باید بی ص
و ندا کاری کنند * بهرام ازین سخن بسیار بخندید - بعد نامه
به (شگل) پادشاه هند نوشت و از او ده هزار نفر لوری (۱)
خواست *

خلاصه حمزه بن حسن میگوید به امر بهرام بر در لخمه او
این عبارت نوشتند - " بسیاری از جهان کشودیم و آثار پسندیده
در آن گذاشتیم عاقبت قذاعت بابن تنگنا نمودیم و تمام عمر بر یقین
بودیم که آخرین فرار گاه ما این است و سر انجام چنین " * شعار
بهرام بزرگ آسمانی - و ازارش سبز منقش - و تاجش نیز
آسمانگون - روی تخت نشسته و گریزی بدست گرفته *
این ائیر مدت سلطنت بهرام گور را هجده سال و ده ماه
و بیست روز نوشته - و گوید بعضی بیست و سه سال دانسته اند *
صاحب روضة الصفا بیست سال میگوید * شاهزاده جلال الدین
میرزا در نامه خسروان نصبت و سه سال فرموده - و این
پرزاد است ۲ مسعودی میفرماید مدت ملک بهرام گور بیست و
سه سال بوده - بزعم زمرة نوزده سال پادشاهی نموده - و آخر
در چندی مرگرفت و نا پدید شد و از آنجائیکه پادشاهی عادل
و دانا و پشتمند بود تمام ممالک در عزای او بیقرار
(۱) لوری همان لوری است که مطرب باشد

کردند - و او در کار ساختن تیر و کمان صنعتها بکار برده
بفارسی و عربی شعر گفته است *

مسعودی اسم پادشاه هند را که دختر به بهرام داده (شبرمه)
میخواند - و سایر مستورات او بر باب این پادشاه مطابق است
بانچه نگاشته شد * و نگارند عجب مینمایند که هیچک از
نویسندگان معترض نیستند به بهرام در کدام سر زمین فرو رفت -
و عجبتر آنکه این بنده در عنقوان شباب از اصفهان بشیراز میروفت -
در مورتیکه مثل حالا بکشف بعضی مطالب وعی نداشته - در
حوالی منزل که معروف بکوشکزر است رسید - اهالی آنجا علفزار
و باثلافی را بمن نموده گفتند اینجا ست که بهرام گور با اسب خود
در آن فرو رفته و دیگر اثری از آن نیافتند * این بنده از همانوقت
این خبر را چندان سقیم نیافت - و مستند باسناسی دانست که
بقول معروف سینه بسینه اخلاف از اسلاف خود دریافت میکنند -
والله اعلم بحقایق الامور * آنچه مسلم است - بهرام پادشاهی
با سعادت بوده - و هنوز از او به نیکی نام میبرند - و یکی از
امارات سعادت او کتاب هفت گنبدیست که نظامی علیه الرحمه بشکل
رومان یعنی حکایات مشتمل بر تواریخ و نصاب و حکم باسم بهرام
نوشته * اگرچه بعضی گمان میکنند هج رومان در پیش ما

ابوالدبا چون نهاده و حال آنکه کتاب هفت گند و خسرد و
شیرین و لیلی و مجنون، اسکندرنامه، التحکیم بگانه و عارف
فرزانه چهار رومان است که بچهل قرن دایما باید منتظر بنجمی
آن باشد - در هفت گند بهر است که میفرمایند

ای نظامی ز گندی بگریز
نه گلش نازکست رخارش نیز
تا چندان شوکت و هلو مقام
دادی آخر چگونه شد بهرام

—*—

انتها

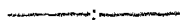
Hadiqa-i-Fasahat.

«A selection from the Diary of **Nasiru-d-Din Shah**,
the **Tarikh-i- Sasaniyan**, and a private account
of the **Indian Mutiny** by an eye-witness,

BEING THE TEXT-BOOK FOR THE

HIGHER STANDARD

Examination in Persian.

Published by Authority,

All Rights Reserved.

PRINTED AT THE ORIENTAL PRESS,

13, Bowbazar Street,

CALCUTTA.

1910.

۲۱۷

۹۰۸

MUSLIM UNIVERSITY LIBRARY
ALIGARH.

This book is due on the date last stamped. An over-due charge of one anna will be charged for each day the book is kept over time.

۲۱۲

۱۸۵۰

۹۰۸

صلیة و فضاہت

Date

No.

Date

No.